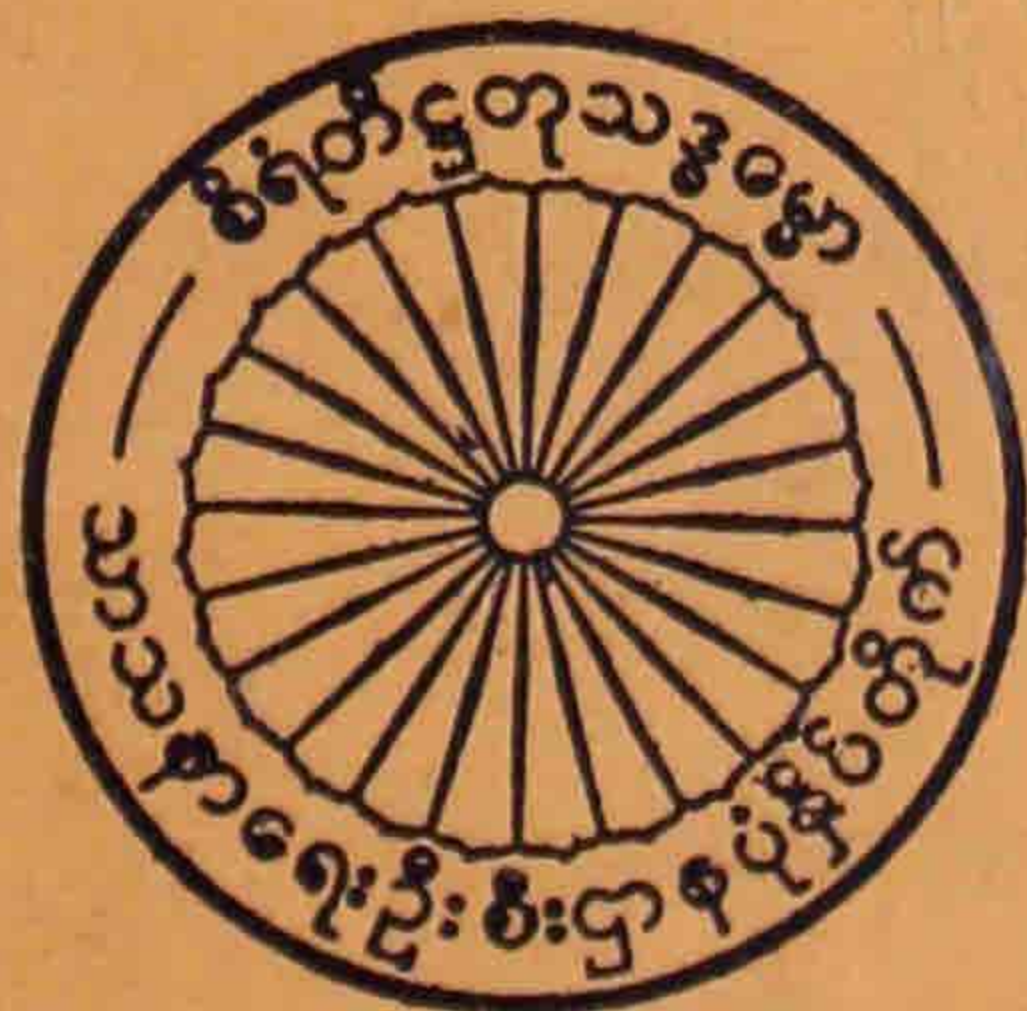

အဘိဓမ္မာနေ့-အရေးတော်ပုံ

(အဘိဓမ္မာနေ့နှင့် ပတ်သက်၍) ဗုဒ္ဓရှင်တော် ဘုရားသည် တာဝတိံသာသို့ ကြွကာ အဘိဓမ္မာတရားဟောကြားတော်မူပြီးနောက် သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့တွင် သင်္ကဿနဂိုရ်သို့ ကြွဆင်းတော်မူကြောင်းသည် ယုံတမ်းစကားမျှသာ ဖြစ်၏-ဟုရေးသားသော “ကိုရင်စက္ကဝိန္ဒ” အမည်ခံ ပုဂ္ဂိုလ်အား ဆရာတော်ကြီး ၁၀-ပါးတို့က ပြန်လည် ချေပတော်မူချက်များ။

- ၁။ ။ ပခုက္ကူဆရာတော်ကြီး၏ အဆုံးအဖြတ်
- ၂။ ။ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဆရာလင်း၏ အဆုံးအဖြတ်
- ၃။ ။ သာသနာလင်္ကာရ ဆရာတော်၏ အဆုံးအဖြတ်
- ၄။ ။ မေဒိနီ ဆရာတော်၏ အဆုံးအဖြတ်
- ၅။ ။ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ဆရာတော်၏ အဆုံးအဖြတ်
- ၆။ ။ ဝိဇ္ဇကတ်တိုက်သစ် ဆရာတော်၏ အဆုံးအဖြတ်
- ၇။ ။ ဓမ္မိကာရုံ ဆရာတော်၏ အဆုံးအဖြတ်
- ၈။ ။ ယမိုက် ဆရာတော်၏ အဆုံးအဖြတ်
- ၉။ ။ ဆရာတော် ဦးဝိနယ (ဘီအေ၊ ဓမ္မာစရိယ) အဆုံးအဖြတ်
- ၁၀။ ။ ပဌာန်း ဆရာတော်၏ အဆုံးအဖြတ်။ ။

သာသနာရေး ဦးစီးဌာန သို့
အရှင်ကောဝိဒ မှ
လူ မှီနိုးပါသည်။

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်
သာသနာရေးဦးစီးဌာန ပုံနှိပ်တိုက်၌ ရိုက်နှိပ်သည်။

အဘိဓမ္မာနေ့-အရေးတော်ပုံ

ကိုရင် စက္ကိန္ဒခေါ် ဆောင်းပါးရှင် တဦးက ၁၉၅၁ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၂၀ ရက်နေ့ထုတ် နယူးတိုင်း အင်္ဂလိပ် သတင်းစာ၌ အဘိဓမ္မာနေ့နှင့်ပတ်သက်၍ အဋ္ဌကထာကြီးများနှင့် အဘိဓမ္မာ ဒေသနာ တော်ကို ပုတ်ခတ်သော အနေအားဖြင့် ရေးသားလိုက်သော စကားများကို ဘတ်ရှုရသော အခါ၊ အဘိဓမ္မာ ပြန့်ပွားရေး အသင်းသူ အသင်းသားတစ်ယောက်သည် မဟုတ်မတရားရေးသားသောစကားများကို လျစ်လျူ ရှုမထားနိုင်ကြရကား။ မိမိတို့ကိုးကွယ် အားထားရာ ဆရာတော်ကြီးများနှင့် အသင်းကြီး၏ နာယက အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဆရာလင်းအား ပင့်တိတ်၍ အကြောင်းစုံလျှောက်ထားကြလေသည်။ ထိုအခါ ဆရာတော် ဘုရားများက ဤကိစ္စသည် အဘိဓမ္မာသာသနာတွင် အလွန်အရေးကြီးသော ကိစ္စတစ်ခု ဖြစ်သည့် အလျှောက် နိုင်ငံတော် ဗုဒ္ဓသာသနာအဖွဲ့နှင့် သာသနာရေး ဝန်ကြီးထံ သင့်တော်သလို အရေးယူရန် တိုင်ကြား စာများ ပေးပို့ရန် ဆုံးဖြတ်ကြသည့် အတိုင်း တိုင်ကြား စာများ ပေးပို့ခဲ့ပါသည်။ ထိုနောက် ကိုရင်စက္ကိန္ဒ အမည်ခံ ပုဂ္ဂိုလ်၏ ရေးသားချက် ဆောင်းပါးနှင့် ပတ်သက်သော စကားများကို ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်ဝင်အများ အကင် အမြင် မမှား

ရန် ရည်သန်ချက် ရှေ့ထားပြီး ဆရာတော်ဘုရား များအား အဆုံး အဖြတ် ပေးသနားတော် မူပါရန် လျှောက် ကြား ခဲ့ ကြ ပေကြောင်း။

အဘိဓမ္မာပြန့်ပွားရေး အသင်းသား တစ်ယောက်၏ လျှောက်ထားချက်အရ ထိုထို ဆရာတော်ကြီး များကလည်း ကရုဏာမိတ် ယိုဖိတ်တော် မူလာ ကြသည့် အားလျော်စွာ အသင်းသားများနှင့်တကွ ကန္တာသု ကန္တာသား တို့အား အထင် အမြင် မမှား မိတ် မမြောက်ခြားပါစေခြင်း အကျိုးကို ရည်ကိုး ထောင်းတ ဖျော်လင့်တော်မူကြ၍ ပါမ္ဗိတော် အဋ္ဌကထာ ငိုကာ စသော ကျမ်းအစောင်စောင်တို့မှ ထုတ်ဆောင်အပ်သော သာဓကနှင့် သဘာဝယုတ္တိ ထောက်ညွှိ နှိုင်းဆကာ မြို့ကို ကာဆီး တံတိုင်းကြီး များကို ပုန်းအမြောက်တို့ဖြင့် ပြိုခွင်းတိ သက္ကတို့ ဆောင်းပါးရှင် မိစ္ဆာ ဝါဒကို ပျက်ဆီး ပြိုခွင်းနိုင်သော အဆုံးအဖြတ် အမျိုးမျိုး ပါဝင်သည့် ဝိနိစ္ဆယ စာတမ်းများကို ရေးသား ပေးပို့တော် မူကြလေသည်။

ထိုထို အဆုံး အဖြတ် ဝိနိစ္ဆယ စာတမ်းများကို အဘိဓမ္မာ ပြန့်ပွားရေးအသင်း တဦးတည်း အနေဖြင့် ပုံနှိပ် ထုတ်ဝေ ခြင်းထက်

အဘိဓမ္မာနေ-အရေ၊တော်ပုံ

နိုင်ငံတော် ဗုဒ္ဓ သာသနာအဖွဲ့ကြီးက ဖြန့်ချိ ထုတ်ဝေက ပိုမို သင့်လျော်မည်ဟု ဆရာ တော် ဘုရားများ၏ အမိန့်တော်များ အတိုင်း နိုင်ငံတော် ဗုဒ္ဓသာသန အဖွဲ့ထို့ အကြောင်း ကြား တောင်းပန်ခဲ့လေသည်။ နိုင်ငံတော် ဗုဒ္ဓသာသနာ အဖွဲ့ကြီးကလည်း နိုင်ငံတော် သြဝါဒါဝရိယ ဆရာတော်ကြီး ၉ ပါးတို့၏ သဘောတူညီချက် ရရှိပါက သာသနာတော် ၏ အကျိုးကို မြှော်ကိုး၍ ပုံနှိပ် ဖြန့်ဝေရန် သဘောတူညီခဲ့ရာ၊ ဤဝိနိစ္ဆယ စာမူများကို နိုင်ငံတော် သြဝါဒါဝရိယ ဆရာတော်ကြီး ၉ ပါး တို့အား ပင့်ဘိတ်၍ လျှောက်ကြား တင်ပြခဲ့ပြန်ပေ၏။ နိုင်ငံတော် သြဝါဒါဝရိယ

ဆရာတော်ကြီး ၉ ပါးတို့ ကလည်း၊ ဤ ဝိနိစ္ဆယ စာတမ်း များသည် အထူးကောင်း မွန် သင့်လျော်၍ ကမ္ဘာ အရပ်ရပ် သို့ပင် ပုံနှိပ်ဖြန့်ချိရန် သင့်လျော် ကြောင်းကို အမိန့် ရှိတော်မူခဲ့ကြလေသည်။

ကိုရင် စက္ကဝိန္ဒ ခေါ် ဆောင်းပါးရှင် ရေးသားသော စကားများသည် ဟုတ်လေ သလော မဟုတ်လေ သလော တွေးတော ယုံမှားဘွယ် ဝိဝိကိစ္ဆာ ဒဏ်ချက်များ မထိ ပါး ဝေခြင်းအကျိုး၌ မိစ္ဆာဝါဒပွ ဟာယက ခေါ် အဘိဓမ္မ ဗုဒ္ဓဘာသိတ ဝိနိစ္ဆယ ပေါင်းချုပ်ကို ပုံနှိပ် ဖော်ပြ ရခြင်း ဖြစ်ပေ သတည်း။

NEW TIMES OF BURMA.

Saturday, October 20, 1951.

ABHIDHAMMA DAY

By

(KOYIN SETKEINDA.)

Burma is deservedly noted for its Abhidhamma studies, and the Full moon day of Thadingyut is celebrated as the Abhidhamma Day in Burma. This day is chosen because it is believed that it was on the Full moon day of Thadingyut that our Lord Buddha came down to earth, at Sankassa from Tusita Heaven where he spent the 7th Vassa preaching Abhidhamma to His Mother who was reborn there as Santussita Deva. The Buddha was flanked by the Sakka Lord of Tavatimsa Heaven, and a Brahma as he came down to earth and his arrival was celebrated by illuminations by the residents of Sankassa, which gave rise to the custom of celebrating the lighting festival in Thadingyut.

At the last celebration of the Abhidhamma Day, which was held in the City Hall, Rangoon, the Hon. Thakin Nu also attended and gave encouragement by making a speech. This is as it should be as our leader is noted as much for his piety and interest in the spread of the religion of his faith as for his patriotism. In the account as reported in the Burmese papers there is a reference

to the Lord Buddha's visit to the Deva world to preach the Abhidhamma to the crowd of Devas and Brahmas headed by His Mother—the Santussita Deva.

Now this story of the Lord Buddha's visit to the Deva world to preach the Abhidhamma was never mentioned by the Lord Buddha Himself. There is no reference to it in the Pitakas themselves, which are the canonical works of Buddhism. This story was first mentioned by the commentator Buddhaghosa who flourished in the fifth century A.D. He mentioned it in his commentary on Kathavatthu, one of the seven books of Abhidhamma which deals with Points of Controversy on doctrinal matters which had arisen after the Parinirvana of the Lord Buddha. Some, including a number of Buddhists in Burma, is inclined to take it just as a pure invention of Buddhaghosa, as a little funny story.

Buddhaghosa was not even original in creating this story. Asanga, who with his brother Vasubandhu, was the founder of the Yogavacara

အဘိဓမ္မာနေ့-အရေစာပုံ

School of Buddhist Thought also pretended to have received his inspiration from visiting Metteyya the future Buddha in the Tusita Heaven. As Asanga flourished in the 3rd and 4th centuries A.D., it must be Buddhaghosa who borrowed the idea from Asanga in regard to the story about the Lord Buddha's visit to the Deva world to preach Abhidhamma. In the case of Asanga, it is natural that he should pretend that he received inspiration from Metteyya who is a future Buddha. In the case of the Lord Buddha, as He is already the Fully-Enlightened One, He could not very well be said to have received inspiration from any one, even if that one be a Deva or Brahma. So Buddhaghosa had to invent the story that the Buddha went to the Deva world to preach Abhidhamma to His Mother.

The story of visiting the Deva world is a common fiction in those days. It is a sort of an idiomatic expression to indicate any great transition in thought. Buddhaghosa was an illuminati of the Mahavihara Monastery of Ceylon and it is now well-known that in the rival Abhayagiri Monastery of Ceylon, Buddhist teaching according to the (Northern) Indian School of Thought was imparted. It is natural that the story of Asanga's visit to the Tusita Heaven must be well-known to the teachers and students of Abhayagiri Monastery, and it must be to out-rival them that Buddhaghosa invented the story of the Buddha's visit to Tusita Heaven. If the story is accepted as an idiomatic expression to indicate any great transition in thought, it is natural. But to accept the story literally demands an effort in credulity on the part of believers even.

“ True copy ”

နယူး တိုင်း(စ်) အေ့ဖ် ဘားမား

၁၉၅၁-ခု၊ အောက်တိုဘာလ ၂၀-ရက်၊ စနေနေ့

အဘိဓမ္မာနေ့

ကိုရင် ဝတ္ထု-ရေးသည်

မြန်မာ နိုင်ငံတော်သည် အဘိဓမ္မာသင်ကြားမှု အတွက် ကျော်ကြား ထိုက်သည့်အတိုင်း ကျော်ကြားခဲ့ပေသည်။ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ကို နိုင်ငံတော် တဝှမ်း လုံးတွင် “အဘိဓမ္မာနေ့” အဖြစ် ဆင်ယင် ကျင်းပကြသည်။ အကြောင်းကို ဆိုသော် မြတ်စွာဘုရား သခင်သည် (၇) ဝါ မြောက်တွင် မယ်တော် ဖြစ်ခဲ့ ဘူးသော သန္တုဿိတနတ်သားစံမြန်းရာ တုထိတာနတ်ပြည်၌ အဘိဓမ္မာ(တရားတော်)ကို ကြွရောက်ဟောကြားပြီးသကာလ သင်္ကဿ နဂိုရ်ပြည်သို့ သက်ဆင်းတော် မူသော နေ့မှာ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ ဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည် ကြသောကြောင့် ပေတည်း။ မြတ်စွာ ဘုရား (သခင်) သည် သင်္ကဿ နဂိုရ် ပြည်သို့ သက်ဆင်းတော် မူသော အခါ တာဝတိံသာ သနင်းသကြား မင်းနှင့် ဗြဟ္မာ (မင်း) တို့သည် မြတ်စွာ ဘုရား သခင်၏ နံပါးမှ ဖြိုရံလျက် လိုက်ပါကြကုန်၏။ ဤသို့ သက်ဆင်းတော် မူရာတွင် သင်္ကဿနဂိုရ်ပြည်သား အပေါင်း

တို့သည်လည်း မြတ်စွာ ဘုရား (သခင်)အား ဆီမီးတန်ဆောင်တို့ဖြင့် (ထိန်ထိန်ညှိုးအောင်) ပူဇော် ကြကုန်၏။ ထိုမှ အစပြု၍ သီတင်းကျွတ်လတွင် ဆီမီးပူဇော်ပွဲဆင်ယင်ကျင်းပသောစလေ့ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

ရန်ကုန်မြို့-မြို့တော် ခန်းမကြီး၌ နောက်ဆုံးကျင်းပခဲ့သော “အဘိဓမ္မာနေ့” အခမ်းအနားပွဲသို့ (နိုင်ငံတော်ဝန်ကြီးချုပ်) သခင်သည်လည်း ကြွရောက်ကာ မိန့်ခွန်း မြှင့်ကြားသော အားဖြင့် အားပေး ချီးမြှောက်ခဲ့ပေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ခေါင်းဆောင်ကြီး (သခင်နဲ့)သည် နိုင်ငံချစ်မိတ်ပြင်းပြသကဲ့သို့ပင် သာသနာ ချေး ပြန့်ပွား မှု ၌ လည်း စေတနာသဒ္ဓါတရား ထက်သန်သည့်အတွက် ကျော်ကြား သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး တဦး ဖြစ်သည့်အလျောက် ဤသို့ကြွရောက်ပြီးမြောက်သည်မှာ လျော်ကန်စွာ ပါပေသည်။ မြန်မာ သတင်းစာ များတွင် ပေါ်ပြသော “အဘိဓမ္မာနေ့” အကြောင်း ၌ မြတ်စွာ ဘုရား (သခင်)သည် မယ်တော် ဖြစ်ခဲ့ ဘူးသော

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

သန္တုသိဘ နတ်သား အမှူးရှိသော နတ် ဗြဟ္မာအပေါင်း တို့အား အဘိဓမ္မာ (တရား တော်)ကိုဟောကြားရန် နတ်ပြည်သို့ကြွမြန်း တော်မူကြောင်း ပါရှိလေသည်။

မြတ်စွာဘုရား(သခင်) နတ်ပြည်သို့ ကြွ ရောက်ကာ အဘိဓမ္မာ (တရားတော်) ကို ဟောကြား(တော်မူ)သည် ဟူသော ပုံဝတ္ထု ကို မြတ်စွာဘုရား(သခင်) ကိုယ်တော်တိုင် တခါဘူးမျှ ထုတ်ဖော် မိန့်မြွက်တော် မူခြင်း မပြုခဲ့ချေ။ ဗုဒ္ဓသာသနာ၏ သင်္ဂါယနာတင် (ကျမ်းစာများ ဖြစ်သော) ဝိသုဒ္ဓိတော် များ၌ပင် ထိုအကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်းသော ညွှန်ပြချက်မရှိချေ။ (ခရစ်) သက္ကရာဇ် ၄၂၅ ရာ စုတွင် ကျော်ကြားခဲ့သော အဋ္ဌကထာ ဆရာ (ရှင်)ဗုဒ္ဓဇောသသည် ဤပုံဝတ္ထုကို ဦးစွာ ထုတ်ဖော် မိန့်မြွက် လေသည်။ မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော် မူပြီး သည့်နောက် ဖြစ်ပေါ် လာသော တရားဓမ္မနှင့် ဆိုင်သည့် ဝိဝါဒ များကို ရှင်းလင်းရာ ဖြစ်သော အဘိဓမ္မာ-၇ ကျမ်းတို့တွင် တကျမ်း အပါ အဝင် ဖြစ်သည့် ကထာဝတ္ထုကျမ်း၏ အဖွင့်၊ မိမိ၏(ကထာ ဝတ္ထု) အဋ္ဌကထာ၌ ၎င်း ပုံဝတ္ထုကိုဖော်ပြ ထား၏။ မြန်မာနိုင်ငံတော် အတွင်းရှိ ဗုဒ္ဓဝါဒီ အနည်းငယ် ပါဝင်သော ပုဂ္ဂိုလ်အချို့ကမူ ဤအချက်ကို ရယ်ရွှင်ဘွယ်ပုံဝတ္ထုကလေး ကဲ့သို့ (ရှင်) ဗုဒ္ဓဇောသ၏ “ထွင်ချက်” တခုသာဟု ယူဆရန် စိတ်ညွတ် ချက်ရှိ ကြ၏။

ဤပုံဝတ္ထုကိုထွင်ရာ၌ (ရှင်)ဗုဒ္ဓဇောသ သည် မူလအရင်းခံ မဟုတ်ချေ။ ယောဂါ ဝေရဂိုဏ်းကို နောင်တော် (?) ဝသုဗန္ဓနှင့်

အတူ ထူထောင်ခဲ့သော (ရှင်) အသင်္ဂသည် တု သိ တာ နတ် ပြည် ၌ စံ မြန်းနေသော မေတ္တေယျ အလောင်းတော်(နတ်သား)ထံသို့ ကြွရောက်ခဲ့ရာမှ စိတ်ကူးဉာဏ် ပွင့်လင်းခဲ့ ဟန် ဆောင်၍ ရေးသားခဲ့ဘူး၏။ (ရှင်) အသင်္ဂသည်(ခရစ်)၃ ရာစု-၄ ရာစုအတွင်း၌ ကျော်စောထင်ရှားခဲ့ရကား ဤသို့ မြတ်စွာ ဘုရား (သခင်) နတ်ပြည်သို့ ကြွမြန်းကာ အဘိဓမ္မာ (တရားတော်) ကို ဟော ကြား တော်မူသည့် ဝတ္ထုကြောင်း စိတ်ကူးဉာဏ် ကို (ရှင်)အသင်္ဂထံမှ ရှင်ဗုဒ္ဓဇောသ ရရှိ ခဲ့သည် ဖြစ်ပေမည်။ (ရှင်)အသင်္ဂအတွက် မှာကား (၎င်း၏)စိတ်ကူးဉာဏ် ပွင့်လင်းမှု ကို ဘုရားလောင်း မေတ္တေယျ(နတ်သား) ထံမှ ရရှိကြောင်း ဖော်ပြသည်မှာ အဆင် ပြေပေသည်။ (သို့ရာတွင်) မြတ်စွာဘုရား အဘို့မှာမူကား သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ရှင် ဖြစ်သည့်အလျောက် မည်သည့်နတ်ဗြဟ္မာ တဦး တယောက်ထံမှ စိတ်ကူးဉာဏ် ပွင့် လင်းမှု ရရှိခဲ့သည်ဟု မဆိုနိုင်ချေ။ သို့ဖြစ် သောကြောင့် မြတ်စွာဘုရား(သခင်)သည် မယ်တော် (မိနတ်သား) အား အဘိဓမ္မာ (တရားတော်) ကို ဟောကြားတော်မူရန် နတ်ပြည်သို့ ကြွရောက်သည်ဟု (ရှင်)ဗုဒ္ဓ ဇောသ က ထွင်လုံး ထုတ်ရခြင်း ဖြစ်လေ သည်။

နတ်ပြည်သို့ ကြွရောက်ကြောင်း ဝတ္ထု မျိုးသည် ထိုခေတ်က လူအများ၏ စိတ်ကူးမှ ဖြစ်၏။ ထင်မြင်ယူဆချက် ပြောင်းလဲမှုကြီး တရပ်ရပ် ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းကို ဖော်ပြရန် ဤ ကဲ့သို့ နတ်ပြည်ကြွရောက်ကြောင်းဖြင့် တင်

အဘိဓမ္မာနေ-အရေတော်ပုံ

စားပြောဆိုခြင်းသည် စကားတန်းဆာဆင် နည်းတမျိုး ဖြစ်ချေသည်။ (ရှင်) ဗုဒ္ဓစောသ သည် သီဟိုဠ်ကျွန်း မဟာ ဝိဟာရတိုက်မှ 'ပညာဆီမီးကြီး' တဆူ ဖြစ်ခဲ့၏။ ထိုအခါက သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ အပြိုင် အဆိုင် ဖြစ် သော အဘယဂီရိကျောင်းတိုက်မှ မြောက်ပိုင်း သာသနာကို သင်ပြလျက် ရှိကြောင်း ယခု အခါ ကောင်းစွာ သိရပေပြီ။ (ရှင်) အသင်္ဂ တု သိ တာ နတ် ပြည် သို့ ကြွရောက်ခဲ့ဘူး ကြောင်း ပုံဝတ္ထုကို အဘယဂီရိကျောင်း တိုက်နေ ဆရာနှင့် တပည့်တို့ ကောင်းစွာ သိရှိကြသည်မှာ သဘာဝကျပေသည်။ ထို သူတို့ထက် သာလွန်စေရန် (ရှင်) ဗုဒ္ဓစောသ သည် မြတ်စွာဘုရား (သခင်) တုသိတာနတ်

နန်းသို့ ကြွမြန်းတော် မူကြောင်းကို 'ထွဋ်' ခဲ့မည်မှာ ဟုတ်တန်ရာသည်။ မြတ်စွာဘုရား (သခင်) နတ်ပြည်သို့ ကြွ ရောက် တော် မူ ကြောင်းသည် ထင်မြင်ယူဆချက် ပြောင်း လဲမှုကြီး တရပ်ကို မော် ပြလိုသောကြောင့် စကားတန်းဆာ ဆင်ခြင်းတရပ်မျှသာ ဖြစ် သည်ဟု လက်ခံပါလျှင် သဘာဝကျပေမည်။ (ထိုသို့မဟုတ်ဘဲ) စာအဘိုင်း တိုက်ရိုက် အဓိပ္ပါယ် ကောက်ယူမည်ဆိုလျှင် ဗုဒ္ဓဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်များ အဘို့ပင် ခဲတောင့် ခဲယဉ်း ယုံ ကြည်ရမည်ကဲ့သို့ ဖြစ်ချေသည်။

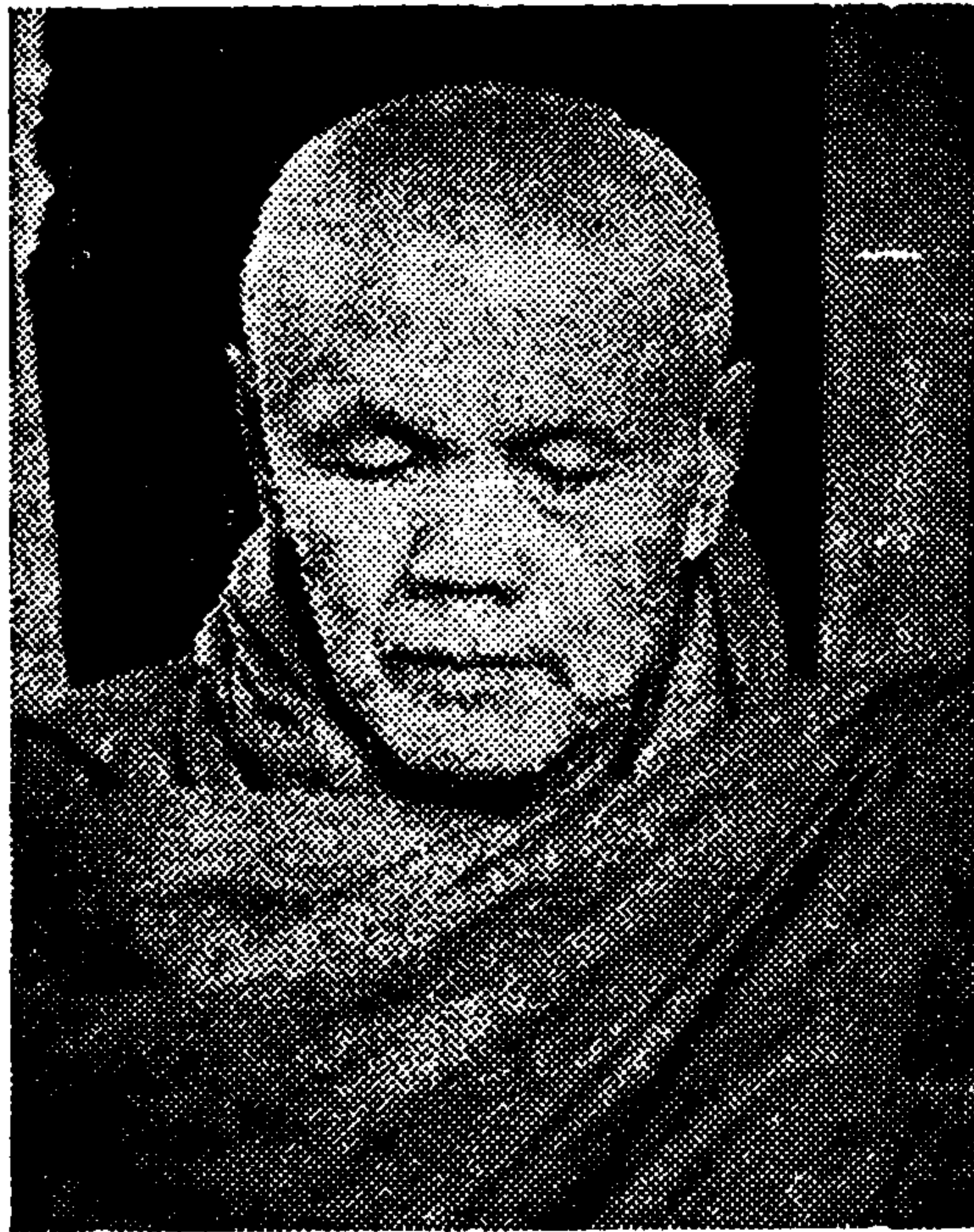
[မြန်မာနိုင်ငံတော်-ဘာသာပြန် စာပေအသင်းမှ ဦးစိန်ဝင်း အမ် အေ နှင့် ဦးဘရတ် ဘီ အေ တို့၏ အကူအညီဖြင့် ပြန်ဆိုသည်။]

ဝိနိစ္ဆယ ၁၂ စောင်

- ၁။ ပခုက္ကူ မဟာဝိသုတာ ရာမတိုက်၊
အဂ္ဂ မဟာ ပဉ္စိတ - ဆရာတော်
ဦးနန္ဒဝံသ၏ အဆုံးအဖြတ်စာတမ်း။
(မြန်မာဘာသာမူ)
- ၂။ ပခုက္ကူ မဟာဝိသုတာ ရာမတိုက်၊
အဂ္ဂ မဟာ ပဉ္စိတ ဆရာတော်
ဦးနန္ဒဝံသ၏ အဆုံးအဖြတ်စာတမ်း။
(ပါဠိဘာသာမူ)
- ၃။ ပခုက္ကူ မဟာဝိသုတာ ရာမတိုက်၊
အဂ္ဂ မဟာ ပဉ္စိတ ဆရာတော်
ဦးနန္ဒဝံသ၏ အဆုံးအဖြတ်စာတမ်း။
(နိဿယမူ)
- ၄။ အဂ္ဂ မဟာ ပဉ္စိတ - မဟာဝိန္ဒာ၊
ဝိဇ္ဇကတ် ဘာသာပြန် အယ်ဒီတာ
ချုပ် ဆရာလင်း၏ အဆုံးအဖြတ်
စာတမ်း။
- ၅။ ရန်ကုန် သရက်တောတိုက် သာသ
နာ လင်္ကာရ ဆရာတော်၏ အဆုံး
အဖြတ်စာတမ်း။
- ၆။ ရန်ကုန် - ကျေး - ကန်ပုံ၊ ကျောက်
ကုန်းတောရ မေဒီနီ ကျောင်းတိုက်
မေဒီနီဆရာတော်၏ အဆုံး အဖြတ်
စာတမ်း။
- ၇။ ရန်ကုန်သရက်တောတိုက်၊ နှစ်ကျိပ်
ရှစ်ဆူကျောင်း၊ ဆရာတော် ဦးဥာဏီ
က၏ အဆုံးအဖြတ် စာတမ်း။
- ၈။ ရန်ကုန်သရက်တောတိုက်၊ ဝိဇ္ဇကတ်
တိုက် သစ် ကျောင်း ဆရာတော်
ဦးသူရိယ၏ အဆုံးအဖြတ် စာတမ်း။
- ၉။ ရန်ကုန် စတေ့ကီတ်လမ်း ဒေဝ
သာကရသိမ်ကုန်းဓမ္မိကာရုံကျောင်း
တိုက် ဆရာတော် ဦးရေဝတဓမ္မ၏
အဆုံးအဖြတ်စာတမ်း။
- ၁၀။ ရန်ကုန် ပုသိမ်ညွန့် ကွက်သစ် ဓမ္မ
ဝိဟာရကျောင်းတိုက်ယမျက် ဆရာ
တော် ဦးဥာဏဝရ၏ အဆုံးအဖြတ်
စာတမ်း။
- ၁၁။ ရန်ကုန်သရက်တောတိုက်၊ ရေလယ်
ကလေးကျောင်း သကျသီဟ ဓမ္မာ
စရိယ ဦးဝိနယ-ဘိ-အေ၏ အဆုံး
အဖြတ် စာတမ်း။
- ၁၂။ ရန်ကုန်ပြည်လမ်း ပဌာန်း ကျောင်း
တိုက် ပဌာန်းဆရာတော်၏ အဆုံး
အဖြတ် စာတမ်း။

ကျေးဇူးတော်ရှင် - အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
ပခုက္ကူ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ပုံတော်

အဘိဓမ္မ ဗုဒ္ဓ ဘာသိတ ဝိနိစ္ဆယ

ပခုက္ကူမြို့ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဆရာတော် (ဦးနန္ဒဝံသ) ဆုံးဖြတ်တော်မူချက်

(၁) ဝိတဏှဝါဒီ စွပ်စွဲချက်ကို ပြဆိုခဏ်း

(၁) အဘိဓမ္မာတရားဟောရန် ဘုရားရှင် နတ်ပြည်သို့ကြွသည်ဆိုသော ပုံပြင်ကို ဘုရားရှင် ကိုယ်တိုင်လည်း ဘယ်အခါကမျှ မဟောခဲ့။ ။

(၂) ဘုရားဟော ဒေသနာဖြစ်သော ဝိဇ္ဇာကတ်သုံးပုံမှာလည်း ရည်ဆောင်ချက် မရှိ.....ခရစ်သက္ကရာဇ် (၅၀၀) စုလောက်တွင် ကျော်ကြားခဲ့သော ဗုဒ္ဓစောသာသည် ဤပုံပြင်ကို စခဲ့လေသည်။ ။

အဘိဓမ္မာနေ့-အရေ၊တော်ပုံ

(၃) အဘိဓမ္မာ ခုနစ်ကျမ်းတို့တွင် အပါအဝင်ဖြစ်သော ကထာဝတ္ထုကျမ်းမှာ ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးနောက် တရားနှင့်ပတ်သက်၍ အငြင်းအခုံ ဖြစ်ပွားရာတွင် ဝေဘန်အပ်သော ကျမ်း ဖြစ်၍၊ ၎င်းကျမ်းကို ဖွင့်ပြသော အဋ္ဌကထာတွင်၊ ၎င်းအကြောင်းကို ဖွင့်ပြခဲ့သည်။ ၊

(၄) မြန်မာပြည်တွင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် အတော်များများပါဝင်သော အမျိုးလူများသည် ရယ်စရာကောင်းသော ဒဏ္ဍာရီပုံပြင်လေးဟု ယူဆကြဘို့ စိတ်ညွတ်ကြ၏။ ။

(၅) ၎င်းပုံပြင်ကို ဗန်တီးရာ၌ ဗုဒ္ဓ ဗောဓာသသည် အရင်းခံ မဟုတ်သေး၊ ယောဂါဝစရိတ်ကို တည်ထောင်သော အသင်္ဂသည် သူ၏ညီအစ်ကိုတော်သူ ဝသုဗန္ဓုနှင့်တကွ နတ်ပြည်တွင် ရှိသော မေတ္တေယျထံ လာရောက် လည်ပတ်စဉ် ၎င်းထံမှ တိုက်တွန်း နှိုးဆော်ခြင်းကို ရလေဟန် ဟန်ဆောင်ကြသည်။ အသင်္ဂသည် (၃၀၀) စု (၄၀၀)စုတွင် ကျော်ကြား ခဲ့သူဖြစ်၍ ဗုဒ္ဓဗောဓာသသည် ဘုရားနတ်ပြည်ကြွ၍ အဘိဓမ္မာတရားကို ဟောသည်ဆိုသော ပုံပြင်ကို ကြံစည်ရလေတော့၏။ ၊

(၆) ဗုဒ္ဓဗောဓာသသည် သီဟိုဠ်ကျွန်း မဟာဝိဟာရတွင် ဥာဏ်အလင်းရောင်ကို ရသူဖြစ်၏။ အပြိုင်ဖြစ်သော သီဟိုဠ်ကျွန်း အာယာဂီရိ ကျောင်းတွင် မြောက်ပိုင်း ဗုဒ္ဓဘာသာကို သင်ကြားပြသနေသည်ကို ကောင်းကောင်းသိရသည်။ ၊

(၇) အသင်္ဂ၏ တုသိတာနတ်ပြည်သို့ အသည်သွား၏ ဆိုတာကို အာယာဂီရိ ကျောင်းက ဆရာများနှင့် တပည့်များ ကောင်းကောင်း သိကြတာ သဘာဝဘဲ။ ထိုသူတို့ကို သာလွန်ရန် ဗုဒ္ဓဗောဓာသက တာဝတိံသာသို့ ဘုရားကြွတဲ့ပုံပြင်ကို ထွင်လိုက်တာဘဲ။ ၊ ဤပုံပြင်သည် စိတ်၌ အကြီးအကျယ်ပြောင်းလွှဲမှုကို ပြသော စကားသုံး အထူးတချစ်ခဲ့လျှင် သဘာဝကျပါ၏။

ဤကား.....ကိုရင် စက္ကဝိဒ္ဓဟု (သာသနာဝါစရ) သာသနာတော်၌ သက်ဝင်သော အမည်ကို ခိုးယူသော(နာမထေနာ)၏ ခုနစ်ချက်သော စွပ်စွဲချက်တည်း။ ၊

ဝိတဏှ ဝါဒီ စွပ်စွဲချက်ကို ပြဆိုခမ်းပြီး၏။

(၂) ချိန်ဆနည်း မဟာပဒေသကို ပြဆိုခမ်း

(၁) ဣန် ပြ အပ် သော ဘု ရား ရှိ သော အ ကြောင်း ထူးဟု ဆို အပ် သော.....
(ဗုဒ္ဓါပဒေသ)

(၂) ဣန်ပြအပ်သော သံဃာရှိသော အကြောင်းထူးဟု ဆိုအပ်သော.....(သံဃာပဒေသ)

အဘိဓမ္မာနေ့ - အခရုတော်ပုံ

- (၃) ညွှန်ပြအပ်သော များသောထေရ်ရှိသော အကြောင်းထူး ဟုဆိုအပ်သော...
(သမ္မဟုလတ္တေရာပဒေသ)
- (၄) ညွှန်ပြအပ်သောတပါးသောထေရ်ရှိသောအကြောင်းထူးဟုဆိုအပ်သော.....
(ကောတ္တေရာပဒေသ)။ ။

ဤလေးပါးသော သုတ္တန်လာ မဟာ ပဒေသတို့ကို ဒိဃနိကာယ် မဟာဝဂ္ဂ မဟာ ပရိနိဗ္ဗာနသုတ်၌ မြတ်စွာဘုရား ဟောထားတော်မူခဲ့ပေ၏။ ခုဒ္ဒကနိကာယ် နေတ္တိပါဠိတော် ယုတ္တိဟာရခဏ်း၌လည်း မဟာကစ္ဆည်းထေရ် ဟောခဲ့ပေ၏။ ဤသုတ္တန်လာ မဟာပဒေသ များသည် တစုံတခုသော အငြင်းအခုံဖြစ်ပွားက ချိန်ဆရန် ချိန်ကြီးများတည်း။ ။

- (၁) အကပ္ပိယ အနုလောမ ဖြစ်သော=အပဋိက္ခိတ္တ
- (၂) ကပ္ပိယ အနုလောမ ဖြစ်သော=အပဋိက္ခိတ္တ
- (၃) အကပ္ပိယ အနုလောမ ဖြစ်သော=အနုညာတ
- (၄) ကပ္ပိယ အနုလောမ ဖြစ်သော=အနုညာတ

ဤလေးပါးသော ဝိနည်းလာ မဟာပဒေသတို့ကို ခုဒ္ဒကနိကာယ် ဝိနည်းပိဋကတ် မဟာဝဂ္ဂ ဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓက၌ မြတ်စွာဘုရား ဟောထားတော်မူခဲ့ပေ၏။ ဤဝိနည်းလာ မဟာ ပဒေသများကား.....ဝိနည်းအရာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အငြင်းအခုံဖြစ်ပွားခဲ့သော် ချိန်ဆရန် ချိန်ကြီး များတည်း။ ။

- (၁) အလုံးစုံသောဝိနည်းပိဋကတ်၊ (တနည်း)ပိဋကတ်သုံးပုံပါဠိဟု ဆိုအပ်သော =သုတ္တ။
- (၂) ဝိနည်းလာ မဟာပဒေသလေးပါး။ (တနည်း) သုတ္တန်လာ မဟာပဒေသ လေးပါးဟု ဆိုအပ်သော=သုတ္တာနုလောမ။
- (၃) သုတ်, အဘိဓမ္မာ, ဝိနည်းကို သံဂါယနာတင်တော်မူကြသော ငါးရာသော ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့ ထားအပ်ခဲ့သော ပါဠိတော်မှလွတ်သော=ပါဠိဝိမုတ္တ။
- (၄) အကြောင်းအားချော်စွာ သက်ရောက်လာသော အဆုံးအဖြတ် = ဩက္ကန္တ ဝိနိစ္ဆယ အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်သော အဋ္ဌကထာအစဉ်ဟု ဆိုအပ်သော=အာစရိယ ဝါဒ။ ။

(၁) သုတ္တ, သုတ္တာနုလောမ, အာစရိယဝါဒတို့ကိုလွှတ်၍ မှန်းဆခြင်း=အနုမာန၊
(၂) မိမိ၏ အစဉ်လိုက်၍ သိတတ်သောဉာဏ်=အနုဗုဒ္ဓိ၊ (၃) နည်းယူဆခြင်း=နယဂ္ဂါဟ အားဖြင့် ထင်လာသော အခြင်းအရာကိုဆိုခြင်း၊(တနည်း) (၄) သုတ်, အဘိဓမ္မာ, ဝိနည်း အဋ္ဌကထာတို့၌ လာသော အလုံးစုံသော ထေရ်ဝါဒဟု ဆိုအပ်သော=အတ္တနောမတိ။ ။

အဘိဓမ္မာနေ-အရေ၊တော်ပုံ

ဤလေးပါးသောဝိနည်းကို သုတ်၊ အဘိဓမ္မာ၊ ဝိနည်းကို သံဂါယနာ တင်တော်မူကြသော မဟာ ကဿပ စသော ငါးရာသော ရဟန္တာ အရှင်မြတ်ကြီးတို့သည် နောင်လာ နောက်သားတို့ အငြင်းအခုံများကို ဆုံးဖြတ်နိုင်ရန် အသီးအခြား ထုတ်၍ ထားတော်မူခဲ့ကြပေကုန်၏။ ဤလေးပါးကို သမန္တပါသာဒိက အမည်ရှိသော ဝိနည်း ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာ၌ ဝိနည်းဟု ခေါ်၏။

အဘိဓမ္မာ ဝိနည်းကတ် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ငါးဘက်အဖွင့် သမ္မောဟ ဝိနောဒနီ အဋ္ဌကထာ၊ ၎င်းအဖွင့်မူလ ငိုကာတို့၌ မဟာပဒေသဟုခေါ်၏။ ။

ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ၊ ငိုကာများ၌လာသော အနက်များသည် မျက်မှောက်အားဖြင့် ပြီးသော (၁) (ပစ္စက္ခသိဒ္ဓ)အနက်။ ။

မှန်းဆခြင်း အနုမာန ဥာဏ်အားဖြင့် ပြီးသော (၂) (အနုမာနသိဒ္ဓ)အနက်။ ။

သက်ဝင် ယုံကြည်ခြင်း သဒ္ဓါအားဖြင့် ပြီးသော (၃) (ဩကပ္ပနသိဒ္ဓ) အနက် အားဖြင့် သုံးပါး အပြား ရှိ၏။ ထိုတွင်..... ရုပ်၊ ဝေဒနာ အစရှိသော အလုံးစုံသော သဘော တရားတို့၏ (ရူပန) (ဝေဒီယန)သော သဘော လက္ခဏာ များသည် (၁) (ပစ္စက္ခသိဒ္ဓ)အနက်မည်၏။ ။

(ဃဋ=)အိုး၊ (ပဋ=)ပုဆိုး၊ (သဒ္ဓ=)အသံ ..... စသော တရားတို့၌ ထင်ရှားသော အကြောင်းနှင့် စပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ..... အိုး၊ ပုဆိုး၊ အသံ၊ အစ ရှိသည် တို့၏ မြေသည်၏ အဖြစ်အစရှိသော အခြင်းအရာမျိုးသည် (၂) (အနုမာနသိဒ္ဓ) အနက် မည်၏။ ။

မှတ်ချက်။ ။ အိုးမှာမြေညက်အပေါင်းကို အကြောင်းပြု၍ အိုးတည်းဟူသော အကျိုးဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ထိုအိုးမှာအကြောင်းဖြစ်သော မြေညက်တို့၏ မြေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အိုးတည်းဟူသော အကျိုး၏လည်း မြေသည်၏ အဖြစ်သည် ပြီးလေတော့၏။ ချည်ချောင်းအပေါင်းကို အကြောင်းပြု၍ ပုဆိုးဟူသော အကျိုးဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ချည်ချောင်းအပေါင်းတည်းဟူသော အကြောင်း၏ မြေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ပုဆိုး တည်းဟူသော အကျိုး၏လည်း မြေသည်၏ အဖြစ်သည် ပြီးလေတော့၏။ ..... ဗိတ္တဇ ပထဝီဓိတ်၊ ကမ္မဇ ပထဝီဓိတ်တို့၏ အချင်းချင်း ထိခိုက်ခြင်းကိုအကြောင်းပြု၍ ဗိတ္တဇအသံဟူသော အကျိုးဖြစ်ပေါ်လာ၏။ အကြောင်း ဖြစ်သော ဗိတ္တဇ ပထဝီဓိတ်၊ ကမ္မဇ ပထဝီဓိတ်တို့၏ မြေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အကျိုးဖြစ်သော ဗိတ္တဇအသံ၏ မြေသည်၏ အဖြစ်သည်လည်း ပြီးလေတော့၏။ ဥတုဇဖြစ်သော သစ်ကိုင်းနှစ်ခုတို့၏ အချင်းချင်း ထိခိုက်ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍

အဘိဓမ္မာဓန-အရေးတော်ပုံ

အကျိုးဖြစ်သော ဥတုဇ အသံ ဖြစ်ပေါ်လာရ၏။ အကြောင်း ဖြစ်သော ဥတုဇ သစ်ကိုင်းတို့၏ မမြဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အကျိုးဖြစ်သော ဥတုဇအသံ၏လည်း မမြဲသည်၏ အဖြစ်သည် ပြီးလေတော့၏ ဟုလို။ ။

များစွာသော လူအပေါင်းတို့ စင်စစ်မမြင်အပ်နိုင်သော နတ်ပြည်၊ နိဗ္ဗာန်ဝသော အနက်များသည် သက်ဝင်ယုံကြည်ခြင်း၊ သဒ္ဓါဖြင့်ပြီးသော (၃) (ဩကပ္ပနသိဒ္ဓ) အနက်မည်၏။ ။

ဤကား .....ဓမ္မသင်္ဂဏီ နုကမာတိကာ မုလဋီကာအဖွင့် အနုဋီကာ၌ လာသော စုံစမ်းရန်နည်းတည်း။ ။

ချိန်ဆနည်း မဟာပဒေသကို ပြဆိုခန်း ပြီး၏။

(၃) နံပါတ် စွပ်စွဲချက်ကို ချေဖျက်ခန်း

(၃) နံပါတ်စွပ်စွဲချက်၌ ကထာဝတ္ထုကျမ်းကို ဖွင့်မှ မြတ်စွာဘုရား တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့ ကြွ၍ အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်ကို ဟောတော်မူကြောင်း ပေါ်ပေါက်လာ၏- ဟု စွပ်စွဲ၏။ ထို စွပ်စွဲချက်သည်လည်း “လေဖမ်း ဒါန်းစီး” ဆိုသကဲ့သို့ သူများလေသံကို ဖမ်း၍ အချမ်းပဲ့ စွပ်စွဲချက်သာတည်း။ ကထာဝတ္ထုအဖွင့်၌ သာမဟုတ်၊ ဓမ္မသင်္ဂဏီအဖွင့် အဋ္ဌသာလိနီ အဋ္ဌကထာ၌လည်း.....

(၁) အပရဘာဂေပိ ဟိ တထာဂတော တာဝတိံသဘဝနေ ပါရိစ္ဆတ္တက မူလေပဏ္ဍုကမ္မလ သီလာယံ ဒသသဟဿ ဝတ္ထ ဝါဠ ဒေဝတာနံ မဇ္ဈေ နိဏိန္ဒော မာတရံ ကာယသက္ခိ ကထော ကုသလာဓမ္မာ အကုသလာဓမ္မာ အဗျာကတာဓမ္မာတိ ဓမ္မံ ဒေသေန္တော သတဘာဂေန သဟဿဘာဂေန သတသဟဿဘာဂေန ဓမ္မန္တရာ ဓမ္မန္တရံ သက်မိတွာ သက်မိတွာဝ ဒေသေတိ.....(ဟု ဖွင့်ဆိုထား၏။)

ထို့အတူ .....ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဣဒ္ဓိဝိဝ နိဒ္ဒေသ၌လည်း.....

(၂) အဂတိ ကိရ ယဓက ပါရိဟာရိယံ ကထော [ပ] ကတ္ထ ပဏ္ဍုကမ္မလ သီလာတလေ ဝဿ ဥပဂစ္ဆာ သန္နိပတိတာနံ ဒသသဟဿ ဝတ္ထ ဝါဠ ဒေဝတာနံ အာဒိတော ပဌာယ အဘိဓမ္မကထံ အာရတိ (ဟု ဖွင့်ဆိုထား၏။)

ထို့အတူသာ ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ ဒေဝေါရောဟနဝတ္ထု၌လည်း.....

(၃) သတ္တာရံပိ မာတု အဘိဓမ္မ ဒေသနတ္ထံ ပဏ္ဍုကမ္မလသီလာယံ ဝဿ ဥပဂတံ ဒသသဟဿ ဝတ္ထ ဝါဠ ဒေဝတာ ပရိဝါရယိံသု (ဟု ဖွင့်ဆိုထား၏။)

အဘိဓမ္မာနေ့-အရေးတော်ပုံ

ထိုအဘူသာ .....ပရမတ္ထ ဇောတိက သုတ္တ နိပါတ် အဋ္ဌကထာ သာရိပုတ္တ သုတ်၏ အဖွင့်၌လည်း.....

(၄) ကတ ပါရိဟာရိယဿ ဘဂဝတော တာဝတိံသ ဘဝနဂမနံ၊ တတ္ထ တေမာသံ ဓမ္မ ဒေသနာ.....(ဟု ဖွင့်ဆိုထား၏။)

ထိုအဘူသာ .....ပေတ ဝတ္ထုအဋ္ဌကထာ အင်္ဂုရ ပေတ ဝတ္ထု အဖွင့်၌လည်း.....

(၅) အမှာကံ ဘဂဝါ အဘိသမ္ဘောဓိတော သတ္တမေ သံဝစ္ဆရေ အာသညိ ပုဏ္ဏမာယံ သာဝတ္ထိ နဂရဒ္ဓါရေ ကဏ္ဍဗ္ဗ ရုက္ခ မူလေ ယမက ပါရိဟာရိယံ ကတွာ အနုတ္တမေန တာဝတိံသဘဝနံ ဂစ္ဆံ ပါရိစ္ဆတ္တက မူလေ ပဏ္ဍုကမ္ပလသိလာယံ ယုဂန္ဓရပဗ္ဗတေ ဗာလသုရိယောငါယ ဝိရောစမာနော ဒသဟိ လောက ဓာတုဟိ သန္နိပတိတာယ ဒေဝဗြဟ္မပရိသာယ ဇုတိံ အတ္တနော သရီရပ္ပဘာယ အဘိဘဝန္တော အဘိဓမ္မံ ဒေသေတုံ နိဿိန္နော။ (ဟု ဖွင့်ဆိုထား၏။)

ထိုအဋ္ဌကထာများတွင် ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာမှ ကြွင်းသော အဋ္ဌကထာများကို အသျှင် မဟာ ဗုဒ္ဓ ဇောသထေရ် စီရင်အပ်၏။ ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာကို အိန္ဒိယဘောင် မိုင်း ကိဉ္စိပူရရှိ ဗဒရတိတ္ထမည်သော အသောကကျောင်းတိုက်နေ အသျှင် ဓမ္မပါလထေရ် စီရင်အပ်၏။ ထိုအဋ္ဌကထာများကိုလည်း (ဗုဒ္ဓဘာသိတ) ဘုရားဟောမဟုတ်သောကြောင့် မယုံကြည်နိုင်ဟု ပညာရှိတို့၏ စိတ်နှလုံးကို တုန်လှုပ်စေတတ်သော စကားကိုပြောဆိုတတ် သော(ဝိတဏ္ဏဝါဒီ သာသနနာမထေရ်က)ပုဂ္ဂိုလ်များက ဆိုပေရ၏။ ထိုစကားသည်လည်း ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ရိုးရာကျသော သူတော်ကောင်းတို့၏ စကားမျိုးမဟုတ်။

ထိုအဋ္ဌကထာများကား အသျှင်မဟာ ဗုဒ္ဓဇောသထေရ်၏ စီရင်အပ်သောကျမ်း များမဟုတ်ခဲ့။ ပကိဏ္ဏက ဒေသနာတော်၏ အဖြစ်ဖြင့် ဘုရားဟောအပ်သော တရား စကားများကို မြတ်စွာဘုရား လက်ထက် တော်ကစ၍ သီဟိုဠ်ကျွန်း ဝနု ဂါမဏိမင်း လက် ထက်တိုင်အောင် နှုတ်ငုံဆောင်ရွက်ခဲ့ကြကုန်၏။ ထိုပကိဏ္ဏက ဒေသနာကိုပင် အဋ္ဌကထာ အဖြစ်ဖြင့် သံဂါယနာတင်ခဲ့ကြကုန်၏။ ထိုအဋ္ဌကထာကို မဟာအဋ္ဌကထာဟု ခေါ်ကြ ကုန်၏။ ထိုမဟာအဋ္ဌကထာကို အဖို့ပြု၍ ကုရုန္ဒီအဋ္ဌကထာ၊ မဟာပစ္စရိအဋ္ဌကထာ၊ အန္ဓက အဋ္ဌကထာ၊ သင်္ခေပ အဋ္ဌကထာများကို နောက်ဆရာများပြုစီရင်ကြကုန်၏။ ထိုအဋ္ဌကထာ များကို တပါးသော ဘာသာဝင်တို့ မနှောက်ယှက်နိုင်ရန် အကျိုးငှါ သီဟိုဠ်ဘာသာသို့ ပြောင်းလည်းကြကုန်၏။ အသျှင်မဟာ ဗုဒ္ဓဇောသထေရ်သည် အဋ္ဌကထာသစ်ကို ပြုစီရင် လိုသောအခါ မဟာ အဋ္ဌကထာကို ပခါန ကိုယ်ပြု၍ ကြွင်းသော အဋ္ဌကထာများမှ ကောင်းမြတ်သော အချက်အလက်တို့ကို ထည့်သွင်းလျက် သီဟိုဠ်ဘာသာမှ မာဂဓ ဘာသာသို့ပြန်၊ အလွန်ကျယ်သော အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို အကျဉ်းချုံး၊ အလွန်ချဉ်းသော

အဘိဓမ္မာနေ-အရေ၊တော်ပုံ

အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို အကျယ်ချဲ့၍ ပြုစီရင်ခဲ့၏။ ဤမျှသာထူး၏။ မူလအဋ္ဌကထာ အတိုင်း သာတည်း။ ဤအကြောင်းများကား သမန္တပါသာဒိက အဋ္ဌကထာအစပဏာမ၊ ပဋိညာဏ်၊ ကရုဏာဒ္ဓကာရ၊ ဂန္ထာရုက္ခ အပိုင်း အခန်းဖြင့် ထင်ရှား၏။ လေ့လာဘူးက သိလိမ့်မည်။ ဤသို့ မဟာကဿပထေရ်၊ အသျှင်ဥပါလိထေရ်၊ အသျှင်အာနန္ဒာထေရ်မှစ၍ ယနေ့ တိုင်အောင် ဆရာ စဉ်ဆက် ဆောင်ရွက်လာခဲ့သော အဋ္ဌကထာများသည် မပြောလောက် ဘွယ် အနည်းငယ်သော စာရေး စာပြင်တို့၏ မှားယွင်းချက်ကိုထား၍ မပျက်မစီးဘဲ တည် ရှိခဲ့၏။ ချဲ့အံ့.....မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးနောက်၊ နှစ်ရာသုံးဆယ့်ငါးနှစ်မြောက် ရောက်သောအခါ၊ ပါဠိလိပုတ်ပြည်ကြီး၏ အရှင် သီရိဓမ္မာသောကမင်းကို မှီ၍ မဟာ မောဂ္ဂလိပုတ္တ တိဿထေရ် အမှူးရှိသော တစ်ထောင်သော ရဟန္တာကြီးများ အသောကာ ရာမကျောင်းတိုက်၌ တတိယ သံဂါယနာ တင်တော်မူခဲ့ကြ၏။ သံဂါယနာ တင်ပြီးနောက် သာသနာတော်သကရာဇ် နှစ်ရာသုံးဆယ့်ငါးနှစ်၌သာ မဟာ မောဂ္ဂလိ ပုတ္တတိဿထေရ် သည် မိမိတပည့်ဖြစ်သော သောဏထေရ် ဥတ္တရထေရ်တို့ကို နောက်ပါ သုံးပါးနှင့်တကွ ငါတို့ မြန်မာတိုင်းပြည် သုဓမ္မပူရသထုံပြည်သို့ သာသနာပြု စေလွှတ်တော်မူခဲ့၏။ ထိုအခါမှ စ၍ ယနေ့ သာသနာတော် သကရာဇ် နှစ်ထောင်လေးရာကျိုးဆယ့်ငါးခုနှစ်တိုင်အောင် တည်ရှိသော တပည့်အဆက်ဆက်သည်လည်း သောဏထေရ် ဥတ္တရထေရ်တို့၏ တပည့် ချည်းသာတည်း။

ထိုနှစ်ကာလအတွင်း၌လည်း သာသနာဆက် ပျက်ဘူးသည် ဟူ၍ မရှိခဲ့။ မပြော လောက်ဘွယ် အနည်းငယ်မျှသာ.....“ ဂဇယ်သုံးခု၊ မြန်မာပြည်သည် ဥချွန်ထု ” ဟု ရာဇဝံတို့၌ ဆိုရိုး ပြကြသော ကောဇာသကရာဇ် ၅၈၇ နှစ်ဆယ် ၅၈၇ နှစ်၌ ၅၈၈ ခုလို့ သိဟန်ဘွား အနှစ်နှစ်ဆယ်ခန့်လောက်အတွင်း အင်းဝမြို့၌နန်းစံစဉ် ရဟန်းပေါင်း ခုနစ်ရာ ကျော်ကိုသတ်၊ ပိဋကတ်စာပေများကို မီးရှို့၍ သာသနာတော်ပျက်ဆီး၏ဟု ရာဇဝံတို့၌ တွေ့ရဘူး၏။ ထိုစဉ်အခါကလည်း တနိုင်ငံလုံး မပျက်ဆီးနိုင်။ ထိုကြောင့်.....သာသနာ ဆက်ပျက်စီး၏ဟု မရှိခဲ့ဘူးပေ။ သို့မရှိသောကြောင့် သံဂါယနာတင် ရဟန္တာကြီးများမှ စ၍ ယခုတိုင်အောင် ဆရာစဉ်ဆက် ဆောင်ရွက် လာခဲ့သော အဋ္ဌကထာများကိုလည်း ဗုဒ္ဓဘာသာတု ဗုဒ္ဓဘာသာယောင် ဗုဒ္ဓဘာသာ အရေမြို့ မဟုတ်၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ အစစ် အမှန်ဖြစ်သော သူတော်ကောင်း မှန်သမျှသည် ပိဋကတ် သုံးပုံ ပါဠိတော်များ ကဲ့သို့ပင် ယုံကြည်ထိုက်ကြ၏။ အောက်က ဆိုခဲ့ပြီးသော သုတ္တန်လာ မဟာပဒေသလေးပါး၊ အဋ္ဌကထာ လာ မဟာပဒေသလေးပါး၊ တို့နှင့်တိုက်ဆိုင် ပြန်သော်လည်း ဆန့်ကျင်သောအချက်ဟူ၍ မရှိခဲ့။ သို့မရှိသောကြောင့်လည်း ဗုဒ္ဓဘာသာတု ဗုဒ္ဓဘာသာယောင် ဗုဒ္ဓဘာသာအရေမြို့ မဟုတ်၊ ဗုဒ္ဓဘာသာအစစ်အမှန် ဖြစ်သော သူတော်ကောင်း မှန်သမျှသည် ပိဋကတ်သုံးပုံ ပါဠိတော်များကဲ့သို့ပင် ယုံကြည်ထိုက်ကြ၏။ ။

အဘိဓမ္မာနေ အရေ၊တော်ပုံ

ပစ္စက္ခသိဒ္ဓါအနက်၊ အနုမာနသိဒ္ဓါအနက်၊ ဩကပ္ပနသိဒ္ဓါအနက် အားဖြင့် စုံစမ်း ဆင်ခြင်ပြန်သော်လည်း အဋ္ဌကထာများကို စည်းစနစ်ကျအောင် လေ့လာခဲ့သော် နည်းမှန် လမ်းမှန် အနက်မှန် အဓိပ္ပါယ်မှန် အကျင့်မှန်များကို ယထာဘူတနည်းမှန် ကျအောင်သိကြ ရခြင်း၊သိသည့်အတိုင်း ကျင့်ပြန်ကလည်း ထိုက်သည့်အားလျော်စွာ ဖြစ်သင့်သောအကျိုး များကို ခံစားရခြင်း တည်းဟူသော မျက်မှောက်၌ ဖြစ်သော အကျိုးအနက် များသည် (ပစ္စက္ခသိဒ္ဓါ)အနက်မည်၏။ ။

အဋ္ဌကထာများဖွင့်ပြသည့်အတိုင်း သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာများကို ကျင့်ကြံ ကြိုးကုတ် အားထုတ်ခဲ့သော် မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် တည်းဟူသော ပဒိုဝေဓများကို ဖောက်ရလတ္တံ့ ဟု အနုမာန မှန်းဆသောအားဖြင့် သိရသော အကျိုးအနက်များသည် (အနုမာနသိဒ္ဓါ)အနက်မည်၏။ ။

ဤကဲ့သို့သော နည်းမှန် လမ်းမှန် သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ အကျင့်များကို ဟောစွမ်းနိုင် သော ပုဂ္ဂိုလ်ကား သာမည ပုဂ္ဂိုလ် မဟုတ်ပေ။ အနာဝရဏ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်ရှင် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသာတည်း။ မြတ်စွာဘုရား၏ အလိုတော်ကျ ဖွင့်နိုင်သော အဋ္ဌကထာ ဆရာများသည်လည်း သာမညပုဂ္ဂိုလ်များမဟုတ်နိုင်ပေ။ ဆဋ္ဌာဘိည၊ ပရိသန္တိ ဒါ၊ပတ္တ ရဟန္တာ တို့ချည်း သာတည်းဟု ယုံကြည် သဖြင့် ရအပ်သော အနက်သည် (ဩကပ္ပနသိဒ္ဓါ) အနက်မည်၏ဟု သိနိုင်ကြမည်။ ။

ဤသို့ ဆင်ခြင် ပြန်ကလည်း ဗုဒ္ဓဘာသာတု ဗုဒ္ဓဘာသာယောင် ဗုဒ္ဓဘာသာအရေရှိ မဟုတ်၊ဗုဒ္ဓသာသာအစစ်အမှန်ဖြစ်သော သူတော်ကောင်းဟူသမျှသည် မယုံကြည်နိုင်စရာ အကြောင်းမရှိ။ ဤကား.....မဟာကဿပထေရ်၊ အသျှင်ဥပါလီထေရ်၊ အသျှင်အာနန္ဒာ ထေရ် စသော ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီးများ ကိုယ်တွေ့မျက်မြင်(ပစ္စက္ခသိဒ္ဓါ)ဖြစ်၍ ဆောင်ရွက် လာခဲ့ကြသော အဋ္ဌကထာများကို ယုံကြည်ထိုက်ပုံကို ပြဆိုချက်တည်း။ ။

ဤသို့အဋ္ဌကထာများကို ယုံကြည်ထိုက်ပုံကိုပြဆိုသဖြင့် အဋ္ဌကထာများ၌လာသည့် အတိုင်းမြတ်စွာဘုရားသည် သတ္တမဝါ သုံးလပတ်လုံး တာဝတိံသာ နတ်ပြည် ပင်လယ် ကသစ်ပင်၏ အောက်ပဏ္ဍုကမ္မလာ မြဲကျောက်ပျာ၌ နေတော်မူလျက် မသံတော်ဖြစ်ခဲ့ဘူး သော သန္တုဿီတ နတ်သားကို အမှူးပြု၍ တစ်သောင်းသော စကြာဝဠာမှ လာရောက် စည်းဝေးကြကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့အား အဘိဓမ္မာပိဋကတ်ကို ဟောအပ်သည်၏အဖြစ် ကို ပြဆိုလိုက်၏။ ဤသို့ပြဆို အပ်ပြီးသည့်အတိုင်း အဘိဓမ္မာပိဋကတ်ကို (ဗုဒ္ဓဘာသိတ) ဘုရားဟောမဟုတ်ဟု ဗုဒ္ဓဘာသာတု ဗုဒ္ဓဘာသာ ယောင် ဗုဒ္ဓဘာသာ အရေရှိ မဟုတ်၊ ဗုဒ္ဓဘာသာအစစ်အမှန်ဖြစ်သော အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုပုံ အံ့နည်း ? ။ ။ဤကား အဋ္ဌကထာ စကားများဖြင့် အဘိဓမ္မာပိဋကတ်၏ (ဗုဒ္ဓဘာသိတ)ဘုရားဟော၏ အဖြစ်ကိုပြဆိုချက် တည်း။

(၃) နံပါတ်စွပ်စွဲချက်ကို ချေဖျက်ခဏ်၊ပြီး၏။

အဘိဓမ္မာနေ့-အရေးတော်ပုံ

(၁+၂) နံပါတ်စွပ်စွဲချက်များကိုချေဖျက်ခဏ်း

အဘိဓမ္မာပိဋကတ်၏ (ဗုဒ္ဓဘာသာသိက) ဘုရားဟော၏အဖြစ်ကို ပါဠိတော်နည်းဖြင့် ဖြည့် .....။

(၁) နံပါတ် (၂) နံပါတ် စွပ်စွဲချက်များသည် ....

(၆) တာဝတိံသေ ယဒါဗုဒ္ဓေါ။ သိလာယံ ပဏ္ဍုကမ္ပလေ၊
ပါရိစ္ဆတ္တကမ္မလဋ္ဌိ၊ ဝိဟာသိ ပုရိသုတ္တ မော။
ဒေသသု သောက ခါဘုသု၊ သမ္ဘိပတိဘွာန ဒေဝဟာ။
ပယိရူပါသန္တိ သမ္ပန္နံ၊ ဝသန္တံ နဂမုဒ္ဒနိ၊
နကောပိ ဒေဝေါဝဏ္ဏေန။ သမ္ပန္နံ အတိ ရောစတိ။
သဗ္ဗေဒေဝေ အတိဂ္ဂယ၊ သမ္ပန္နေါပိ ဝိရောစတိ။ ".....ဟု ခုန့်က
နိကာယ် ပေတဝတ္ထုပါဠိတော် အင်္ဂုရပေတဝတ္ထု၌ မြတ်စွာဘုရားဟော
အပ်သော ပါဠိတော်။ "

(၇) အနာပတ္တိ နဝိဝဏ္ဏေကုကာမော ဣသံ တံ သုတ္တန္တေဝါ ဂါထာ ယောဝါ
အဘိဓမ္မံဝါ ပရိယာပုဏသု၊ ပစ္ဆာ ဝိနယံ ပရိယာပုဏံသသီတိ
ဘဏတိ။ ".....ဟု

ခုန့်ကနိကာယ်.....ဝိနည်းပိဋကတ်..... သိက္ခဝိဘင်း..... သုဒ္ဓပါမိတ် ..... သဟဓမ္မိကဝဂ်
ဝိလေခနသိက္ခာပုန်၌ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်သော အနာပတ္တိဝါရပါဠိတော်။ "

(၈) ပဉ္စပုစ္ဆယျတိ သုတ္တန္တေဝါ ကာရာပေတွာ ဝိနယံဝါ အဘိဓမ္မံ
ဝါ ပုစ္ဆတိ၊ အာပတ္တိပါမိတ္တိယဿ။ ဝိနယေဝါ ကာရာပေတွာ သုတ္တန္တေဝါ အဘိဓမ္မံဝါ
ပုစ္ဆတိ၊ အာပတ္တိပါမိတ္တိယဿ။ အဘိဓမ္မေဝါ ကာရာပေတွာ သုတ္တန္တေဝါ ဝိနယံဝါ
ပုစ္ဆတိ၊ အာပတ္တိပါမိတ္တိယဿ။ "ဟု သိက္ခနိ ဝိဘင်း..... သုဒ္ဓပါမိတ် ..... ဆတ္တဝဂ်.....
ဒွါဒသမ အနာကာသကတ သိက္ခာပုန်၌ ဟောအပ်သော ပါဠိတော်။ "

(၉) ဣခါဝသော သာရိပုတ္တ ဧတိက္ခူ အဘိဓမ္မာကထံကထေန္တိ၊ တေအည
မညံပဉ္စ ပုစ္ဆန္တိ၊ အညမညဿ ပဉ္စ ပုဋ္ဌာ ဝိဿန္တန္တိ၊ နောစ သံသာရေန္တိ၊ ခန္ဓိကာစ နေသံ
ကထာ ပဝတ္တိနိဟေတိ၊ ဧဝံပေန ခေါ အာဝသော သာရိပုတ္တတိက္ခုနာ ယထာဟံ
မောဂ္ဂလာနောစ သမ္မာသုကရေယျ၊ မောဂ္ဂလာနော ဟိ သာရိပုတ္တ မွေကထံကောတိ။ "
ဟု မဇ္ဈိမနိကာယ် ..... မူလပဏ္ဏာသ ..... မဟာယမကဝဂ် ဒုတိယ မဟာ ဂေါသိင်္ဂသုတ်၌
မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူအပ်သော ပါဠိတော်များကို မတွေ့မြင်၍သာ သည်းခြေပျက်၍

အဘိဓမ္မာနေ-အရေ၊တော်ပုံ

ရူးသွပ်သော (ပိတ္တ၊မ္မတ္တက) ပုဂ္ဂိုလ်ကဲ့သို့ ထင်မိထင်ရာ ကယောင်ချောက်ခြား ရေးသား အပ်သော စွပ်စွဲချက်သာတည်း။ ။

ထိုပါဠိတော်တို့တွင်(၆)နံပါတ် ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်ဖြင့် အဘိဓမ္မာ ပိဋကတ်ကို ဟောတော်မူရာ တာဝတိံသာနတ်ပြည် ပင်လယ်ကသစ်ပင်၏ အောက် ပဏ္ဍုကမ္ဘလာ မြ ကျောက်ပျာဟု ဆိုအပ်သော ဒေသနိဒါန်း၊ မြတ်စွာဘုရားဟု ဆိုအပ်သော ဒေသက နိဒါန်းများကို တိုက်ရိုက် ဆောင်အပ်ပြီးသော အနက်ရှိသော (နိတက္က) နည်းဖြင့် ပြတော် မူ၏။ ။ထို တာဝတိံသာနတ်ပြည် ပင်လယ်ကသစ်ပင်၏ အောက် ပဏ္ဍုကမ္ဘလာ မြ ကျောက်ပျာ၌ နေတော်မူလျက် သုံးလပတ်လုံး အဘိဓမ္မာပိဋကတ်ကို ဟောတော်မူ၏ ဟု အဘိဓမ္မာပိဋကတ်ဟု ဆိုအပ်သော(ဒေသေတဗ္ဗဓမ္မ)ကိုလည်း ဆောင်၍ သိအပ် သိသင့် သိထိုက်သော အနက်ရှိသော(နေယျတ္တ)နည်းဖြင့် ပြတော်မူ၏။ ။(၇)(၈)နံပါတ် ပါမိတ် ပါဠိတော်များဖြင့် အဘိဓမ္မာ ပိဋကတ်၏(ဗုဒ္ဓဘာသိတ)ဘုရားဟော၏ အဖြစ်ကို ပြတော် မူ၏။ ဤ ပါမိတ်ပါဠိတော်များလာ (အဘိဓမ္မံ) ဟူသော ပုဒ်ကို သာသနာပ ကျမ်းများမှ ဆောင်ယူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောသလော၊ သို့မဟုတ် မြောက်ပိုင်း သာသနာမဟာယာန ဂိုဏ်းသားများ စီရင်အပ်သော ကျမ်းမှ ယူဆောင်၍ ဟောသလောဟု (သာသနနာမ ထေနက)ဗုဒ္ဓဘာသာအရေခြံ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မေးသင့်၏။ ။

(၉) နံပါတ်.....ဂေါသိင်္ဂသာလသုတ် ပါဠိတော်ဖြင့် အဘိဓမ္မာဆိုင်ရာ .....ရှုပ် နာမ် အပိုင်း အခြား တရားစကားကို ပြောဟောတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးဖြင့်သာ (ဂေါသိင်္ဂ သာလ)တောသည် တင့်တယ်ရာပါ၏ဟု အသျှင် မဟာ မေဂ္ဂလာန်ထေရ် ပြောဆိုအပ်သော စကားကို အသျှင် သာဓိပုတ္တရာထံမှ ကြားတော်မူရ၍ (သာဓု.....သာဓု သာဓိပုတ္တ) ဟု မြတ်စွာဘုရား၏ သာဓု ခေါ်ခြင်းကို ထောက်သဖြင့် အဘိဓမ္မာ ပိဋကတ်၏(ဗုဒ္ဓဘာသိတ) ဘုရားဟော၏ အဖြစ်သည် ကောင်းကင်ပြင်၌ သွားလာနေသော နေရထား လရထားများ ကဲ့သို့ အလွန် ထင်ရှားခဲ့ပေ၏။ ဤ မဟာ ဂေါသိင်္ဂသာလသုတ် အရာ၌လည်း သာသနာပ ဖြစ်သော အဘိဓမ္မာကို ပြောဟောသော အသျှင် မဟာ မေဂ္ဂလာန်ထေရ်ကို မြတ်စွာဘုရား က သာဓုခေါ်ပါမည်လော့၊ သို့မဟုတ် .....မြောက်ပိုင်း သာသနာ မဟာယာန ဂိုဏ်းသား များ၏ အဘိဓမ္မာကို ပြောဟောသော အသျှင် မဟာမေဂ္ဂလာန်ထေရ်ကိုမြတ်စွာဘုရားက သာဓုခေါ်တော်မူပါမည်လော့၊ မြတ်စွာဘုရား၏ လက်ဝဲရံ အဂ္ဂသာဝက အသျှင် မဟာ မေဂ္ဂလာန် ထေရ်ကလည်း (ဗာဟိရက)သာသနာပ အဘိဓမ္မာ၊ သို့မဟုတ်.....မဟာယာန အဘိဓမ္မာကို ဟောပါမည်လော့ဟု ဗုဒ္ဓဘာသာအရေခြံ(သာသနနာမ ထေနက)ပုဂ္ဂိုလ်ကို မေးမြန်းထိုက်၏။ ဤကား.....ပါဠိတော်များဖြင့် အဘိဓမ္မာ ပိဋကတ်၏ ဗုဒ္ဓဘာသိတ၏ အဖြစ်ကို ပြဆိုချက်တည်း။ ။

(၁) နံပါတ် (၂) နံပါတ် စွပ်စွဲချက်များကို ဖြေဆိုခန်း ပြီး၏။

(၅)-(၄)(၅)(၆)(၇) နံပါတ် စွပ်စွဲချက်များကို
ချေဖျက်ခင်း

(၄)(၅)(၆)(၇) နံပါတ် စွပ်စွဲချက် များ၌ကား (ပိတ္တုမ္မတ္တက) သည်းဖြေပျက်၍ ရူးသော အရူးစကားကဲ့သို့ ဗုဒ္ဓ၏ဗဟာဖြစ်၍ အထူး စိစစ်ရန် မလိုပြီ။ အထူးအားဖြင့်ကား တောင်ပိုင်းသာသနာခေါ်သော ငါတို့ မြန်မာပြည် သီဟိုဠ်ကျွန်း ယိုးဒယားပြည်တို့၌ ပဌမ သံဂါယနာ ဒုတိယ သံဂါယနာ တတိယ သံဂါယနာတင်ရာ အခါမှစ၍ ယခုတိုင်အောင် ယုံကြည် စိတ်ချ လေးစားသော ဆရာ စဉ်ဆက် ဆောင်ရွက် လာခဲ့သော သာသနာဝင် ကျမ်းဂန်များ သာသနာဝင် ပုဂ္ဂိုလ်များကို အားမကိုးဘဲ ဒုတိယ သံဂါယနာတင်စဉ် အခါ၌ မဟာယသ အမှူးရှိသော ခုနစ်ရာသော ရဟန္တာကြီးများက (ကပ္ပတိသိဇီလောဏ ကပ္ပေါ)သား ချို့ဖြင့် ဆောင်အပ်သောသားကို ဆွမ်းနှင့်ရော၍ စားကောင်း၏ဟု ကြံဆခြင်း သည်အပ်၏။ စသော ဆယ်ပါးသောဝိနည်းနှင့် မလျော်သောမအပ်မရာသောဝတ္ထုတို့ကို ပြကြခြင်းကြောင့် နှင်ထုတ်လိုက်သော ဝဇ္ဇီတိုင်းသား ရဟန်းများမှ အစပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာ သော မြောက်ပိုင်း သာသနာ (သမာနဝါဒီ) မဟာ ဝိဟာရ ဝါဒီဂိုဏ်းသားတို့နှင့် ကွဲပြား သော (ပိတဏ္ဍဝါဒီ) အဘယဂီဝါဒီ ဂိုဏ်းသားများနှင့် ၎င်းဂိုဏ်းသားတို့၏ ကျမ်းဂန် များကို အားမကိုးသော (သာသန နာမထေဇနက) ပုဂ္ဂိုလ်ကို အဘေရင်းကို ကျော်၍ ဘထွေးကို အဘေခေါ်သော ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် တူလှပါတကားဟု ဆိုလိုလျှင် ဆိုထိုက်၏။ ။

(၄) (၅) (၆) (၇) နံပါတ် စွပ်စွဲချက်များကို ချေဖျက်ခင်း ပြီး၏။

ဤကား.....နိဂ္ဂဟ ပဏ္ဍတည်း။

အဘယဂီဝါဒီဂိုဏ်းသားများကား ကျမ်းဂန်ခေါ်ပုလတ္တိမြို့၊ ယခုခေါ် ပေါလနုပူ ဖြို့၌ နန်းစံသော ပရက္ကမဗာဟု မင်းလက်ထက် မဟာ ဝိဟာရဝါဒီ ဂိုဏ်းသားများနှင့် ညီညွတ်၏ဟု ကျမ်းဂန်များ၌ဆို၏။

(၆) သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ကို အဘိဓမ္မာနေ့ဟု
ခေါ်ထိုက်ကြောင်း ပြဆိုခင်း

သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ကို အဘိဓမ္မာနေ့ဟု ရန်ကုန်နေပြည်တော် ဆူးလေဘုရား အဘိဓမ္မာ ပြန့်ပွားရေး အသင်းက သတ်မှတ် ပိုင်းခြား သမုတ် ထားကြ၏။ ထိုထားသည့် အတိုင်း သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့၌ ဆီမီးများ အကြီး အကျယ် ပုဖော်ကြ၏။ ယခုမှသာ

အဘိဓမ္မာနေ့-အရေးတော်ပုံ

သတ်မှတ်၍ ပူဇော်ကြသည်မဟုတ်။ အစဉ်အဆက်အားဖြင့် သာသနာတော် သကရာဇ် ၂၃၅-ခုနှစ် သောဏထေရ် ဥတ္တရထေရ်တို့၏ မြန်မာနိုင်ငံသို့ သာသနာပြုကြွတော်မူရာ..... သထုံပြည် သီရိမာသောကမင်း လက်ထက်မှစ၍ မန္တလေး ရတနာပုံ နေပြည်တော် သီပေါမင်း လက်ထက်တိုင်အောင် သာသနာပြုမင်း အဆက်ဆက်တို့သည် အဘိဓမ္မာနေ့ဟု သတ်မှတ်ပိုင်းခြား၍ တိုင်းသူပြည်သားနှင့်တကွ သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့တိုင်း မီးထွန်းပွဲ ကြီးကို ကြီးကျယ် ခမ်းနားစွာ ကျင်းပ ဘူးခဲ့ကြလေပြီ။ ထို့ကြောင့်သာလျှင် ယခုလည်း ပူဇော်ဆဲ၊ နောင်လည်း ပူဇော်ကြလတ္တံ့။ ဤသို့ နှစ်စဉ်နှစ်စဉ် သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့တိုင်း မီးပူဇော်ပွဲကြီးကို ထနိုင်ငံလုံး ကျင်းပကြ ခြင်းသည် မြတ်စွာ ဘုရား သတ္တမဝါ သုံးလ ပတ်လုံး တာဝတိံသာ နတ်ပြည် ပင်လယ်ကသစ်ပင် အောက် ပဏ္ဍုကမ္ဘလာမြဲကျောက် ဖျာ၌ ဝါကပ်တော်မူလျက် အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်ကို ဟောတော်မူပြီး၍ လက်ဝဲဘက်က ရွှေစောင်းတန်းဖြင့် သက်ဆင်းကြသော ကာမာဝစရ နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်က ကာမာဝစရ နတ်များ၊ လကျာဘက်က ငွေစောင်းတန်းဖြင့် သက်ဆင်းကြသော သုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာ၊ မဟာ ဗြဟ္မာကြီးများ၊ သမိတ်သင်္ကန်းကိုကိုင်ယူသော သင်္ကြား နတ်မင်း၊ သုံးယူဇနာရှိသော သီးဖြူ ကြီးကိုကိုင်မိုးသော မဟာဗြဟ္မာ၊ စာမရိသားပြီးယပ်ကို ကိုင်သော သုယာမနတ်မင်း၊ သုံးဂါ ဂုတ်ပမာဏရှိသော ဥသျှစ်သီးမှည့်ကဲ့သို့ဝါဝင်းသော အဆင်းရှိသော စောင်းကြီးကိုပိုက်၍ မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော် တီးမှုတ်သော ပဉ္စသီခဂန္ဓဗ္ဗ နတ်သားစသော နတ်ဗြဟ္မာ အပေါင်းခြံရံလျက် အသည်လမ်း ပတ္တမြားစောင်းတန်းဖြင့် သက်ဆင်းတော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရားကို အကြောင်းပြု၍ ပူဇော်ကြခြင်းဖြစ်ပေ၏။ သို့ဖြစ်သောကြောင့် သီတင်းကျွတ်လပြည့် နေ့ကို အဘိဓမ္မာနေ့ဟု သတ်မှတ်ပိုင်းခြား သမုတ်ထားခြင်းသည် သင့်လျော် လှပေ၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ သတ္တမဝါ သုံးလပတ်လုံး တာဝတိံသာ နတ်ပြည် ပင်လယ်ကသစ်ပင် အောက် ပဏ္ဍုကမ္ဘလာ မြဲကျောက်ဖျာ၌ ဝါကပ်တော် မူလျက် အဘိဓမ္မာ ဒေသနာကို ဟောတော်မူပြီး၍ လူ့ဘုံ သက်သာပြည်သို့ သက်ဆင်းတော် မူခြင်းဟူသော အကြောင်း ကား..... ဆောင်ပြအပ်လတ္တံ့သော အဋ္ဌကထာများဖြင့် ထင်ရှားလှပေ၏။ ။

(၁၀) ဘဂဝါ အာဟ ကုဟိံပနုတေ မောက္ခလာနု ဧတရဟိ ဇေဋ္ဌဘာတာ ဓမ္မသေနာပတိတိ၊ သင်္ကဿ နဂရေ ဘန္တေတိ။ မောက္ခလာနု မံ ဒဠုက္ကာမာ သွေ သင်္ကဿ နဂရံအာဂစ္ဆန္တိ။ အဘံ သွေ မဟာပဝါရဏ ပုဏ္ဏမာသေ ဥပေါသထဒိဝသေ သင်္ကဿ နဂရေဩတရိဿာမီတိ [ပ]ဘဂဝါသက္ကဿ ဒေဝ ရညောအာရောစေသိ။ မဟာရာဇ သွေ မနုဿလောကံ ဂစ္ဆာမီတိ၊ ဒေဝရာဇာ ပိသုကမ္ဘံ အာဏာပေသိ၊ တာတ သွေ ဘဂဝါ မနုဿ လောကံ ဂန္တုကာမော၊ တိဿော သောပါန ပန္နိယော မာပေဟိ၊ ဧကံ ကနုကမယံ ဧကံ ရဇတမယံ ဧကံ မဏိမယန္တိ၊ သောတထာ အကာသိ [ပ]ဘဂဝါ မဇ္ဈမဏိ မယေန သောပါနေန ဩတရတိ။ ဆကာမာဝစရဒေဝါ ဝါမပဿေ ကနုက

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

မယေန၊ သုန္ဒဝါသာစ မဟာဗြဟ္မာစ ဒက္ခိဏပဿ ရတတမယေန၊ ဒေဝရာဇာ ပတ္တဝီဝရံ အဂ္ဂဟေသိ၊ မဟာဗြဟ္မာ တိယောဇနိကံ သေတန္တိ၊ သုယာမောဝါဠုမိဇနိ၊ ပဉ္စသိခေါ ဂန္ဓဗုတ္တော တိဂါရုတမတ္တံ ဗေဠုဝပဏ္ဍုရိဏံ ဂဟေတွာ တထာ ဂတဿ ပူဇံ ကရောန္တောဩတရတိ။ ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဣဒ္ဓိဝိခနိန္ဒေသ၊ ဓမ္မပဒ ဒေဝေါရောဟနဝတ္ထု။ ။

အထူးကား - နတ်ပြည် ခြောက်ထပ် နတ်များ ဆင်းသော စောင်းတန်းကား လက်ဝဲ ဘက်က ရွှေစောင်းတန်း ပေတည်း၊ ဗြဟ္မာများ ဆင်းသော စောင်းတန်းကား လက်ျာ ဘက်က ငွေစောင်းတန်း ပေတည်း။ ။ ဤကား ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဆို။

နတ်များ ဆင်းသောစောင်းတန်းကား လက်ျာဘက်က ရွှေစောင်းတန်း ပေတည်း၊ ဗြဟ္မာများ ဆင်းသော စောင်းတန်းကား လက်ဝဲဘက်က ငွေစောင်းတန်း ပေတည်း။ ။ ဤကား ဓမ္မပဒအဆို၊ ဤမျှသာထူး၏။ အကြောင်းကား နိကာယ်ဆောင် (နိကာယ ဘာဏက) ထေရ်ကြီးတို့၏ ဝါဒကွဲပြားမှုကြောင့်တည်း။ မြတ်စွာဘုရား မြစောင်းတန်းဖြင့် နတ်ပြည်မှ ဆင်းရာ၌ကား အကွဲအပြားမရှိ။ ။

(၁၁) အာယာဉ္ဇဘာ အနုရုဒ္ဓေန ယာဂိတဿ ဒေဝ လောကတော သင်္ကဿ နဂရေ ဩရောဟနံ၊ ဘဂဝါ မဇ္ဈေ မဏိမယေန သောပါနေန သင်္ကဿနဂရံ ဩရုပ္ပ သောပါနကဠေဂရေ အဋ္ဌာသိ။ ။ ပရမတ္ထ ဇောတိက သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာ သာရိပုတ္တ သုတ်အဖွင့်။ ။

(၁၂) တယိဒံ အင်္ဂုရ ပေတဝတ္ထု သတ္တာရာ တာဝတိံသ ဘဝနေ ဒသသဟဿ ဝတ္တဝါဠုဒေဝတာနံ ပူရတော ဒက္ခိဏေယျ သမ္ပတ္တိ ဝိဘာဝနတ္ထံ မဟာဒါနံ တယာဒိန္နန္တိ အာဒိနာ အတ္တနာ သမုဋ္ဌာပိတံ။ ။ တတ္ထ တယောမာသေ အဘိဓမ္မံ ဒေသေတွာ မဟာပဝါ ရဏာယ ဒေဝဂဏ ပရိဝုတော ဒေဝ ဒေဝေါ ဒေဝ လောကတော သင်္ကဿ နဂရေ ဩတရိတွာ အနုတ္တမေန သာဝတ္ထိပတွာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော စတုပရိသမဇ္ဈေ ဒက္ခိ ဏေယျ သမ္ပတ္တိ ဝိဘာဝနတ္ထ မေဝ ယဿအတ္ထာယ ဂန္ထာမာဘိ အာဒိနာ ဝိတ္တာရတော ဒေသေတွာ စတုသမ္ပကထာယ ဒေသနာယ ကုဋ်ဂဠိ။ ။ ပေတဝတ္ထု အဋ္ဌကထာ အင်္ဂုရ ပေတဝတ္ထု။

(၁၃) အပရာနိစတ္တာရိ အဝိဇဟိတ ဌာနာနိ နမဟောန္တိ၊ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ ဇောမိ ပလ္လင်္ကော အဝိဇဟိတော ဧကသ္မိယေဝဌာနေ ဟောတိ၊ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနံ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ အဝိဇဟိတ မေဝ ဟောတိ၊ ဒေဝေါရောဟနကာလေ သင်္ကဿ နဂရေ နိရေ ပဌမပဒ ဂန္ဓိကာ အဝိဇဟိတာဝ ဟောတိ၊ ဇေတဝနေ ဂန္ဓကုဋိယာ ဝတ္တာရိ မဇ္ဇပါဒဌာနာနိ အဝိ ဇဟိတာနေဝ ဟောန္တိ။ ။ ဒီဃနိကာယ် မဟာဝဂ္ဂ မဟာပဒါနသုတ် သမ္ပဟုလ ပရိစ္ဆေဒ

အဘိဓမ္မာနေ့ - အရေးတော်ပုံ

အဋ္ဌကထာ၊ ဗုဒ္ဓဝံသ စသုအဘိဓမ္မာတ ဌာန အဋ္ဌကထာတို့ဖြင့် ထင်ရှား၏။ ဆောင်ပြအပ် :
ပြီးသော သာဓက အဋ္ဌကထာတို့တွင် ပေတ ဝတ္ထု အဋ္ဌကထာ၊ ဗုဒ္ဓဝံသ အဋ္ဌကထာမှ
ကြွင်းသော အဋ္ဌကထာ လေးကျမ်းကို မဟာဗုဒ္ဓဗောဓာသ ထေရ် ပြုပြင်စီရင်အပ်၏။ ပေတ
ဝတ္ထု အဋ္ဌကထာကို အိန္ဒိယတောင်ပိုင်း ကိဗ္ဗိယုရမြို့၊ ဗဒရတိတ္ထအသောကာရာမကျောင်း
အသျှင် ဓမ္မပါလ ထေရ် ပြုပြင် စီရင်အပ်၏။ ဗုဒ္ဓဝံသ အဋ္ဌကထာကို အိန္ဒိယတောင်ပိုင်း
(ကာရီရပန) ကာရီရ အမည်ရှိသော သင်္ဘောဆိပ်မြို့(ကဏ္ဍဒါသ) ဒါယကာဆောက်လုပ်
အပ်သောကျောင်းတိုက်(ပါရီန ပါသာဒတလ)အရှေ့အရပ်ပြာသာဒ်အပြင်၌ အရှင်ဗုဒ္ဓဒတ္တ
ထေရ် ပြုစီရင်အပ်၏။

ဤဟောပဒါနသုတ်အဋ္ဌကထာ၊ ဗုဒ္ဓဝံသ အဋ္ဌကထာတို့ဖြင့် လေးမျိုးသော ဘုရား
တိုင်း ဘုရားတိုင်း မစွန့်အပ်သော (အဘိဓမ္မာဌာန) များကို ပြု၏။

- (၁) ရာဇဂြိုဟ်မြို့ ကောင် မိုင် (၂၀) ရှိ ဂယာမြို့၊ ဂယာမြို့တောင် (၇) မိုင်ရှိ
ဗုဒ္ဓဂယာ ချာလယ်၊ နေရဇ္ဇရေမြစ်တို့၏အနောက်ဘက် (မေဂိပလ္လင်) တည်
ရာဌာန။
- (၂) ဗာရာဏသီမြို့မြောက် (၇) မိုင်ကွာရှိ ဣသိပတန မိဂဒါယံ ဓမ္မစကြာကို
ဟောရာ(ဓမ္မစက္ခုပဝတ္တနဌာန)။
- (၃) သုံးလပတ်လုံး တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌ အဘိဓမ္မာကို ဟောတော်မူပြီး၍
တာဝတိံသာ နတ်ပြည်မှ သက်ဆင်းရာအခါ သက်သာမြို့တံခါး ပဌမ
ခြေတော်တည်ရာ (ပဌမ ဗဒဂဏ္ဌိက) အဖုအဆစ်နှင့်တူသောအရပ်။
- (၄) ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ဂန္ဓကုဒိုတိုက်၌လေးခုသောညောင်စောင်းခြေတည်
ရာ(မဇ္ဈပါဒ ဌာန)များကား အဘိဓမ္မာဌာနလေးခုပေတည်း။

ထိုလေးခုသော အဘိဓမ္မာတ ဌာနများမှာ ယခုတိုင် သိဟို၌ ကွန်း၌ သာသနာ
ကောင်းစွာမည်သေးမီ၊ မဟာဗုဒ္ဓဗောဓာသ ထေရ်တို့ မဖြစ်ထွန်း မပေါ်ပေါက်သေးမီ
တတိယသင်္ဂါယနာ တင်စဉ်အခါ ဓမ္မာသောကမင်း စိုက်သူအပ်သော ကျောက်စာတိုင်
စသော အမှတ်အသားများနှင့်တကွ ယခုတိုင်ထင်ရှားရှိခဲ့၏။ ရောက်ဘူးသူတိုင်း သိရှိကြ၏။
မည်သူမျှ ငြင်းနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ကရေရိကုဒို၊ ကောသမ္မကုဒို၊
ဂန္ဓကုဒို၊ သလဋ္ဌာဂါရကုဒိုဟု ကုဒိုကြီး လေးလုံးရှိရာ၊ တလုံးတလုံးမှာ တသိန်းစီတသိန်းစီ
ကုန်၏။ ထိုတွင်သလဋ္ဌာဂါရကုဒိုကို ပဿနဒီကောသလမင်း ဆောက်လုပ်အပ်၏။ ကြွင်း
သော ကုဒိုသုံးလုံးကို အနာထဝိဇ္ဈိက သေဋ္ဌေး ဆောက်လုပ်အပ်၏ ဟု မဟာဝဂ္ဂ မဟာ

အဘိဓမ္မာနေ့-အရေးတော်ပုံ

ပဒါနသုတ်အဋ္ဌကထာ၌ဆို၏။ ကိုယ်တွေ့ မျက်မြင်အားဖြင့် ကုဋိလေးလုံး ဆက်စပ်လျက် တောင်မြောက် တန်းလျက်တည်ရှိရာ တောင်နားဆုံး ကုဋိကား ကောသမ္ပကုဋိ၊ ၎င်း မြောက်ဘက်ကုဋိကားဂန္ဓကုဋိ၊ ၎င်းမြောက်ဘက်ကုဋိကား သလဋ္ဌာဂါရကုဋိ၊ ၎င်းမြောက် ဘက်ကုဋိကား ကရေရိကုဋိဟု ပြောကြ၏။ ထိုကုဋိ လေးလုံးမှာ အရှေ့အနောက်အလျား တဆယ် တခန်းစီ၊ တောင်မြောက် အနံအားဖြင့်ကိုးခန်းစီ ရှိကြ၏။ ယခုမျက်မြင်အားဖြင့်၊ အရှည် ၂ တောင်ထွာ ၃ တောင်ခန့်စီ ရှိကြသေး၏။ ထိုတွင်ဂန္ဓကုဋိကိုရည်ရွယ်၍ဂန္ဓကုဋိယာ ဟုဆို၏။

ဤဆိုအပ်ပြီးသော သာဓက ပါဠိအရပ်ရပ်ကို ထောက်ခဲ့သော် မြတ်စွာဘုရား၏ သတ္တမဝါ သုံးလပတ်လုံး အဘိဓမ္မာ ဒေသနာတော်ကို ဟောတော်မူပြီး၍ သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ အလည် မြစောင်းတန်းဖြင့် သက်သာပြည်သို့ သက် ဆင်းတော်မူကြောင်းကို မည်သူမှငြင်းနိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်ပေ။ အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ် အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်ထေရ်၊ အသျှင်မဟာကဿပထေရ်၊ အသျှင်အနုရုဒ္ဓါထေရ်၊ အသျှင် ဥပါလိထေရ်၊ အသျှင်အာနန္ဒာထေရ် စသော ရဟန္တာ အရှင်မြတ်များသည် သတ္တမ ဝါ သုံးလပတ်လုံးတာဝတိံသာနတ်ပြည်ပင်လယ်ကသပ်ပင်အောက်ပဏ္ဍုကမ္ဘာမြကျောက် ဖျာဉ်ဝါကပ်တော်မူလျက် အဘိဓမ္မာဒေသနာကို ဟောတော်မူပြီး၍ သီတင်းကျွတ်လပြည့် နေ့တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ မြစောင်းတန်းဖြင့် သက်သာပြည်သို့ သက်ဆင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို မိမိတို့ ကိုယ်တိုင် ဖူးတွေ့လိုက်ရခြင်းသည် မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ အားဖြင့် ပြီးသော (ပစ္စက္ခသိဒ္ဓ) အနက်ပေတည်း။ မြတ်စွာဘုရားသည် အဘိဓမ္မာ ဒေသနာကို ဟောကြောင်းဖြစ်သော (ဒေသနာဉာဏ်)ဟု ဆိုအပ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရနိုင်ရန် အကျိုးငှါ လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတသိန်း ဧနပါရမီ၊ ဧနဥပပါရမီ၊ ဧနပရမတ္ထပါရမီ စသော ပါရမီသယ်ပါး အပြားသုံးဆယ်၊ ငါးသွယ်ပရိစ္စာဂ သုံးဝသောစရိယတို့ကို သက် စွန့်ကြိုးပမ်း ထမ်းရွက်တော်မူခဲ့ခြင်းကြောင့်သာ အဘိဓမ္မာ ဒေသနာတော်ကို ဟောနိုင် ကြောင်းဖြစ်သော ဒေသနာဉာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်ကို ရတော်မူခဲ့ပြီဟု မှန်းဆနိုင်ခြင်းဟူသောအနက်သည်မှန်းဆသောအားဖြင့် ပြီးသော (အနုမာနသိဒ္ဓ) အနက် ပေတည်း။ အရဟတ္တမင်းဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်များကို ရဟော်မူခြင်းကြောင့်သာ မြတ်စွာဘုရားမှာ စတုဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်၊ ဆအသာခါရဏဉာဏ်၊ ဒသဗလဉာဏ်၊ အဋ္ဌာ ရသအာဝေဏိကဓမ္မစသော ဂုဏ်တော်ကြီးများ၏ ပိုင်ရှင်အစစ်ဖြစ်ကြီး ဖြစ်တော်မူခဲ့ပေ ၏ဟု ယုံကြည်စိတ်ချနိုင်ခြင်းသည် ယုံကြည်စိတ်ချခြင်းအားဖြင့်ပြီးသော “ဩကပ္ပနသိဒ္ဓ” အနက်ပေတည်း။ ဤသို့သုံးပါးသော ပစ္စက္ခသိဒ္ဓ အနုမာနသိဒ္ဓ ဩကပ္ပနသိဒ္ဓ အနက် အားဖြင့် သုံးသပ်ဆင်ခြင်ပြန်ကလည်း ဗုဒ္ဓဘာသာတု ဗုဒ္ဓဘာသာယောင် ဗုဒ္ဓဘာသာ အခြေမြဲမဟုတ်သော အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့ကို မြတ်စွာဘုရား

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

တာဝတိံသာ နတ်ပြည်မှ မြစောင်းတန်းဖြင့် သက်သာပြည်သို့ သက်ဆင်းတောင်မူရာနေ့ မဟုတ်ဟု ငြင်းဆိုဝံ့ပါအံ့နည်း။ ဤသို့ အသွင်သာရိပုတ္တရာထေရ် အသွင်မဟာမေဃလ္လဿာန် ထေရ်၊ အသွင်မဟာကဿပထေရ်၊ အသွင်အနုရုဒ္ဓါထေရ်၊ အသွင်ဥပါလိထေရ်၊ အသွင် အာနန္ဒာထေရ်စသော ရဟန္တာကြီးများကိုယ်တိုင်(ပစ္စက္ခသိဗ္ဗ) မျက်မှောက်ထင်ထင် မျက် မြင်ကိုယ်တွေ့အားဖြင့် ပြီးသည်ဖြစ်၍ ဆောင်ရွက်လာခဲ့သော အဋ္ဌကထာ အစဉ်ကိုလည်း မယုံကြည်နိုင်စရာအကြောင်းမရှိ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာအစစ်အမှန်ဖြစ်က မုချ ယုံကြည်ထိုက်၏။

- (၁) ပစ္ဆိမဘဇိက ဘုရား အလောင်းများမှာ သတိ သမ္ပတိ နှိမ့်သည်ဖြစ်၍ မယ်တော်ဝမ်းသို့ သက်ရောက်ရခြင်း။
- (၂) မယ်တော်ဝမ်း၌ တင်ပလ္လင်ဖွဲ့ခွဲထိုင်နေတော်မူ၍ အပပြင်ဘက်သို့ ရှေ့ရ မျက်နှာကော်မူလျက် ကြည့်ရှုတော်မူနိုင်ခြင်း။
- (၃) ဘုရားလောင်း၏ မယ်တော်များမှာ မတ်တတ်ရပ်လျက် ဘုရားအလောင်း တော်ကို မီးရှူးသန့်စင်ဘွားမြင်ရခြင်း။
- (၄) တောအရပ်၌သာ မယ်တော်ဝမ်းမှ ဘွားမြင်တော်မူရခြင်း။
- (၅) ရွှေပြားတို့၌ တည်သော ခြေရှိသည်ဖြစ်၍ မြောက်အရပ်သို့ ရှေ့ရ မျက်နှာ တော်မူလျက် ခုနစ်ဘဝါးလှမ်းကာ (ကြွသွားတော်မူ၍ အရပ်လေးမျက်နှာကို ကြည့်ဟော်မူပြီး၍ (အဂ္ဂေါဟ မသ္မိ လောကဿ) လောကမှာ ငါအမြတ်ဆုံး စသည်ဖြင့် (သီဟနာဒ) ခြင်္သေ့မင်း၏ ဟောက်သံနှင့်တူသော ဟောက်သံကို ဟောက်တော်မူခြင်း။
- (၆) သူနာ သူအို သူသေ ရဟန်း တည်းဟူသော လေးပါးသောနိဗ္ဗိတကြီးများကို မြင်တော်မူပြီး၍ သားတော်တပါး ဘွားဖြင့်ပြီးကာမျှ ဖြစ်ခဲ့သော မြတ်သော တောဖွက်တော်မူခြင်း။
- (၇) (အရဟတ္တဓမ္မ) အရဟတ္တဖိုလ်၏ အလံတန်းခွန်ဖြစ်သော သပိတ်သင်္ကန်းကို ယူတော်မူလျက် ရဟန်းပြုတော်မူ၍ အယုတ်ဆုံး (၇)ခုက (နုတ္တရစရိယာ) လူသာမန်တို့ပြုခြင်း၌ ခံယဉ်းသွသောကမ္မဋ္ဌာန်းအကုန်ကိုကုန်တော်မူရခြင်း။
- (၈) အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့ ရောက်တော်မူမည့် နေ၌ နို့ဗဒနာ ဗွမ်းကို ဘုဉ်းပေးတော်မူရခြင်း။
- (၉) ဖြိုက်အခင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော ပလ္လင်၌ နေတော်မူ၍ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရဟော်မူခြင်း။
- (၁၀) အာနာပါကာသတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းတော်မူခြင်း။

အဘိဓမ္မာနေ-အရေ၊တော်ပုံ

- (၁၁) မာရ်မင်း၊ မာရ်မင်း၏ စစ်သည်ရဲမက် မိုလ်အပေါင်းကို ပျက်ဆီးခြင်း။
- (၁၂) ဗောဓိပတ္ထင်္ဂသော၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသနာသတိဥပဇာန် ဒိဗ္ဗစက္ခုဥပဇာန် အာသဝက္ခယဥပဇာန် တည်းဟူသော သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာကိုအစပြု၍ ဆအသာ ဓါရဏဥပဇာန်စသော ဂုဏ်တော်များကို ရတော်မူခြင်း။
- (၁၃) (သတ္တသတ္တာဟ) ၄၉ ရက်ကို ဗောဓိပင်၏အနီး၌သာ လွန်စေတော်မူခြင်း။
- (၁၄) တရားဟောတော်မူခြင်းငှါ မဟာဗြဟ္မာမင်း၏ တောင်းပန်ခြင်း။
- (၁၅) (ဣသိပတန) ဘုရားပစ္စေကဒုဒ္ဓါတို့၏ သက်ရာ တက်ရာ (မိဂဒါယ) သား တို့အား ဘေးမဲ့ပေးရာ မိဂဒါယုံတော၌ (ဓမ္မစက္က) ဓမ္မစကြာ တရားကို ဟောတော်မူခြင်း။
- (၁၆) တပျိုတွဲလပြည့်နေ့၌ အင်္ဂါလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ပရိသတ်အစည်းအဝေး၌ ပါတိမောက် ပြတော်မူခြင်း။
- (၁၇) ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ အမြဲနေတော်မူခြင်း။
- (၁၈) သာဝတ္ထိမြို့တံခါးအနီး၌ ရေမီး အစုံအစုံရှိသော တန်းခိုး ပြတော်မူခြင်း။
- (၁၉) ကာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌ အဘိဓမ္မာတရားကို ဟောတော်မူခြင်း။
- (၂၀) သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ ကာဝတိံသာ နတ်ပြည်မှ သက်သာ ပြည်သို့ သက်ဆင်းတော်မူခြင်း။
- (၂၁) အမြဲမပြတ် ဖလသမာပတ် ဝင်စားတော်မူခြင်း။
- (၂၂) နံနက်တကြိမ် နေ့လည်တကြိမ် ဤသို့နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ဝေနေယျသတ္တဝါ အပေါင်းကို ကြည့်ရှုတော်မူခြင်း။
- (၂၃) ဝတ္ထုပေါ်လာခဲ့သော် သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူခြင်း။
- (၂၄) အကြောင်း ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းကြောင့် ဇာတ်တော်ကို ဟောတော်မူခြင်း။
- (၂၅) ဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏ အစည်းအဝေး၌ ဗုဒ္ဓဝံသကို ဟောတော်မူခြင်း။
- (၂၆) အာဂန္တုကရဟန်းတို့နှင့် အစေ့အပင် စကားကို ပြတော်မူခြင်း။
- (၂၇) ဒါယကာတို့က ပင့်ဖိတ်အပ်သည်ဖြစ်၍ ဝါဆိုပြီး ဝါကျွတ်ပြီးသော် ပင့် ဖိတ်သော ဒါယကာကို ခွင့်မပန်ဘဲ ကြွသွားတော်မူခြင်း။
- (၂၈) နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း ပုရောဘတ္တကိစ္စ ပစ္ဆာဘတ္တကိစ္စ ပဉ္စမယာမကိစ္စ၊ မဇ္ဈိမယာမကိစ္စ ပစ္ဆိမယာမကိစ္စ ဤကိစ္စကြီးငါးပါးကို ပြတော်မူခြင်း။
- (၂၉) ပရိနိဗ္ဗာန်ဝံတော်မူမည့်နေ့၌ အသားအရသာကို ဘုဉ်းပေးတော်မူခြင်း။

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

(၃၀) ပရိနိဗ္ဗာန် ခံတော်မူမည့်နေ့၌ နှစ်သန်း လေးသိန်းသော သမာပါတ်ဘို့သို့ ဝင်စားတော်မူပြီး၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ခံတော်မူခြင်း။

ဤအခါ သုံးဆယ်သောကီရိယများသည် ဂင်္ဂါသဲစုမက ပွင့်တော်မူကြကုန်သော အလုံးစုံသော ဖြတ်စွာဘုရားတို့၏ သဘော တံထွာ ဓမ္မတာပေတည်းဟု ဗုဒ္ဓဝံသ အဋ္ဌကထာ၊ သမာဓိသ ဓမ္မတာခဏ်း၌ဆို၏။ ဤဓမ္မတာ(၃၀)ကို ပြဆိုရာ ဗုဒ္ဓဝံသ အဋ္ဌကထာသာ။

(၁၄).....တာဝတိံသဘဝနေ အဘိဓမ္မာဒေသနာ သင်္ကဿ နဂရရွှါရေ ဒေဝလောကတော ဩတရဏံ။ ။ ဟူသောပါဌ်များကို ထောက်ဆသော်၎င်း၊ လေးပါးသော အင်္ဂါတော် ဌာန များကို ထောက်ဆသော်၎င်း၊ ငါတို့ ဖြတ်စွာဘုရား လက်ထက် ငါဘို့ မြန်မာပြည်၌သာ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ကို အဘိဓမ္မာနေ့ဟု သတ်မှတ် ပိုင်းခြား သမုတ်ထား၍ ပူဇော်ပွဲများ ကျင်းပ ကြသည်မဟုတ်၊ အလုံးစုံသော ဖြတ်စွာဘုရားတို့၏ လက်ထက် သာသနာတော် တည်ထွန်းရာ အလုံးစုံသော မြို့တိုင်း မြို့တိုင်း၌လည်း သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ကို အဘိဓမ္မာနေ့ဟု သတ်မှတ် ပိုင်းခြား သမုတ်ထား၍ ပူဇော်ပွဲ ကျင်းပ ကြောင်း အလွန်အကြူး အထူး အားဖြင့် ထင်ရှားတော့သည်သာဟု ဆုံးဖြတ်ထိုက်၏။

သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ကို အဘိဓမ္မာနေ့ဟု ခေါ်ထိုက်ကြောင်း ပြဆိုခဏ်း ပြီး၏။

(၇) အဘိဓမ္မ ဗုဒ္ဓဘာသိတ, အဘိဓမ္မ ဒိန မိဿက ခဏ္ဍ

(၁၅) ယဒါစ ဒေဝဘဝနုဒ္ဓိ၊ ဗုဒ္ဓေါ ဓမ္မဒေသယိ။
နုရတိကောဋီ သဟဿာနံ၊ တတိယာ ဘိသမယော အဟု။ ။ ဟူသော ဒီပင်္ကရီ ဗုဒ္ဓဝံသ ပါဠိတော်။ ။

(၁၆) သုရိန္ဒဒေဝဘဝနေ၊ ဗုဒ္ဓေါဓမ္မဒေသယိ။
တဒါ ကောဋီသဟဿာနံ၊ ဒုတိယော သမယော အဟု။ ။ ဟူသော မင်္ဂလာ ဗုဒ္ဓဝံသ ပါဠိတော်။ ။

(၁၇) သုရိန္ဒဒေဝဘဝနေတိ ပုန ဒေဝိန္ဒဘဝနေတိ အတ္ထော။
ဓမ္မန္တိ အဘိဓမ္မံ။ ။ ဟူသော ၎င်း အဋ္ဌကထာ။ ။

(၁၈) တတောပရေန္တိ ဒေသေန္တေ၊ နရမဂ္ဂနံ သမာဂမေ။
နုရတိကောဋီ သဟဿာနံ၊ ဒုတိယာ ဘိသမယော အဟု။ ။ ဟူသော သောဘိတ ဗုဒ္ဓဝံသ ပါဠိတော်။ ။

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

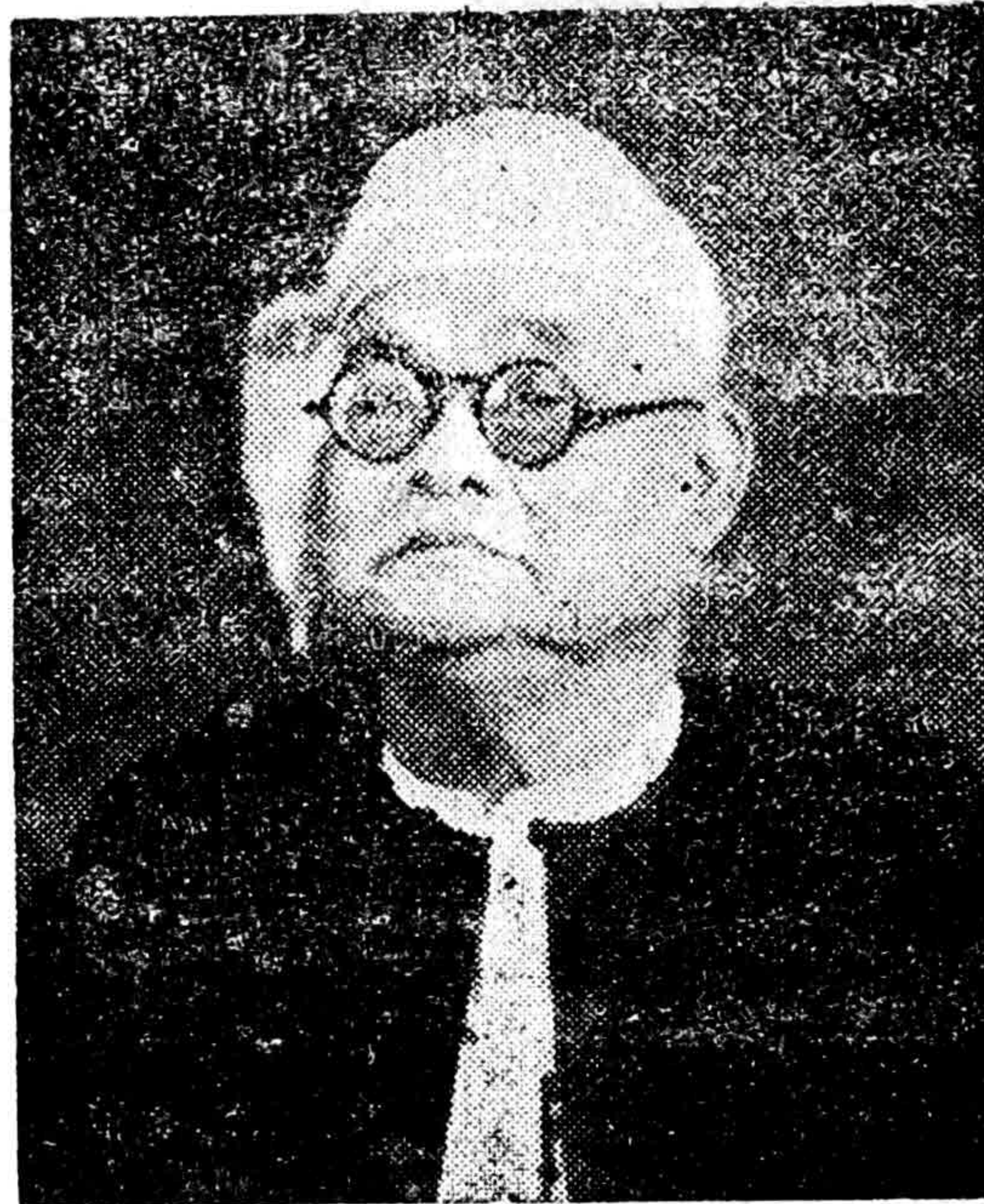
- (၁၉) ပုနာပရံ ယဒါဗုဒ္ဓေါ၊ ဒေဝတော ဇေတိ မာနုသံ၊
တဒါပိ သတ ကောဋီနံ၊ နုတိယော အာသိ သမာဂမော။ ၊ ဟူသော
ဓမ္မ ဒဿိ ဗုဒ္ဓဝံသ ပါဠိတော်။ ၊
- (၂၀) သုဓမ္မာ ဒေဝ ပူရေ ရမ္မေ၊ တတ္ထ ဓမ္မံ ပကိတ္တယိ။
တိဏိကောဋီ သဟဿာနံ၊ ဒေဝါနံ ဗောဓယိဇိနော။ ၊ ဟူသော ကဿပ
ဗုဒ္ဓဝံသ ပါဠိတော်။ ၊
- (၂၁) သုဓမ္မာတိ တာဝတိံသ ဘဝနေ သုဓမ္မာနာမ သဘာအတ္ထိ၊ တတ္ထ နိဿိ
ဒိတွာတိ အက္ခော။ ဓမ္မန္တိ အဘိဓမ္မံ။ ၊ ဟူသောသင်း အဋ္ဌကထာပါဠိတို့ဖြင့်
လည်း အဘိဓမ္မာပိဋကတ်၏(ဗုဒ္ဓဘာသိတ) ဘုရားဟော၏အဖြစ်၊ တာဝတိံ
သာနတ်ပြည် သုဓမ္မာနတ်သာင်၌ အဘိဓမ္မာပိဋကတ်ကို မြတ်စွာဘုရား
ဟောတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်။ သတ္တမဝါ သုံးလပတ်လုံး တာဝတိံသာ
နတ်ပြည် သုဓမ္မာသာင်၌ ဝါကပ်တော်မူလျက် အဘိဓမ္မာဗေဒနာတော်ကို
ဟောတော်မူပြီး၍ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ လူ့
ပြည်သို့ သက်ဆင်းတော်မူသည်၏ အဖြစ်များသည် အလွန်ပင်ထင်ရှားလေ
တော့၏။ ဤအကြောင်းအရာများကိုထောက်၍ ဗုဒ္ဓဘာသာတု ဗုဒ္ဓဘာသာ
ယောင် ဗုဒ္ဓဘာသာ အရေချိမဟုတ်သော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အမှန် ဇနနိဖြစ်
သော သူတော်ကောင်းမှန်သမျှ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အဘိဓမ္မာပိဋကတ်
သည် ဗုဒ္ဓဘာသိတမဟုတ်၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့သည် အဘိဓမ္မာနေ့
မဟုတ်ဟု ပြောဆိုဝံ့ပါအံ့နည်း။ ဗုဒ္ဓဘာသာတု ဗုဒ္ဓဘာသာယောင် ဗုဒ္ဓ
ဘာသာ အရေချိဖြစ်သော ဝိတဏှဝါဒီ-ပဏ္ဍိတမာနိ ပုဂ္ဂိုလ်များ အတွက်
ကား အထူးဆိုရန်မလိုပြီ။ ၊ ဤအကြောင်းအရာများကို ထောက်၍ပင် ဗုဒ္ဓ
ဝံသ သမတ်ံသ ဓမ္မတာခဏ်း၌လည်း အမျှသုံးဆယ်သော ဓမ္မတာတို့တွင်
ကျေနပ်သတိမ ဓမ္မတာ၊ ဝိသတိမ ဓမ္မတာများကို ဆုံးဖြတ်ထား၏။ ၊

မိဿက ခဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော။ ၊

အဘိဓမ္မ ဗုဒ္ဓဘာသိတ ဝိနိစ္ဆယ ပြီး၏။ ၊

သာဓကပါဠိများကို နောက်မှ ယောဇနာအံ့။ ၊

၁၃၁၃-ခု၊ နတ္တော်လဆုတ် (၂) ရက်နေ့။

ပိဋကတ် ဘာသာပြန်-အယ်ဒီတာချုပ်
အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ - ဆရာလင်း၏ပုံ

အဘိဓမ္မာ-ဘုရားဟောအစစ်ဖြစ်ကြောင်း

နိဒါန်း မပါသည့်မှာ

မြတ်စွာဘုရားတို့သည် မည်သည့်အခါမဆို ဝေနေယျတို့အား ဟောကြားတော်မူရာမှာ လိုရင်းဖြစ်သော တရားသဘာဝနှင့် သိက္ခာပုဒ်များကိုသာ ဟောကြား ပညတ်တော်မူသည်..... လိုရင်းမဟုတ်သည့် အသိုင်းအဝိုင်းမျှဖြစ်သော အခြေခံ နိဒါန်းစကားများကို ဟောကြားရိုး ထုံးစံမရှိ၊ ဟောကြားရမည့် အရာစုလည်း မဟုတ်ချေ။

အဘိဓမ္မာနေ့-အရေးတော်ပုံ

ပဌမသင်္ဂါယနာတွင်

မြတ်စွာဘုရား ထင်ရှားရှိတော်မူ၍ အဟောင်းမှာ - သာဝက အရှင်မြတ် တို့သည် ပိဋကတ်ကို အာဂုံ ဆောင်ရွက်ကြရာမှာလည်း မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူရင်းအတိုင်း တရား သဘာဝနှင့် သိက္ခာပုဒ်တို့ကိုသာ ဆောင်ရွက်တော်မူကြ၏။ နိဒါန်းဟူ၍ပင် မပေါ်ပေါက်သေးပါ။ ပဌမ သင်္ဂါယနာတင်သော အခါမှ နိဒါန်းကား စတင်ပေါ်ပေါက်လာပါသည်။

ပေါ်ပေါက်ပုံကား.....သင်္ဂါယနာဟင်္ဠဲ၌ ဦးစွာတင်မည့် ပိနည်း ပိဋကတ်တွင် သိက္ခာပုဒ် အများပါဝင်ရာ ပါသမျှသိက္ခာပုဒ်တို့ကို အသီးအသီး ပညတ်တော်မူရာ မြို့ရွာ ဌာန - အစွဲပြုသည့်ပုဂ္ဂိုလ် - ပညတ်ရခြင်း၏ အကြောင်း စသော နိဒါန်းနှင့်ဘကွ သင်္ဂါယနာတင် အရှင် ရဟန္တာမြတ်ကြီး ငါးရာတို့ ကောင်းစွာ သိရှိကြသော်လည်း နောင်လာ နောက်သားတို့ကား ဤသို့ သိရှိနိုင်ကြစေရန်မညမဟုတ်။ သို့ဖြစ်၍ နောင်လာနောက်သားတို့ အကျိုးငှါ ရွှေနှုတ်မြွက်၍ ပညတ်တော်မူရင်း သိက္ခာပုဒ်တို့ကို တညီတညွတ်တည်း မရွတ်ဆို ကြသေးဘဲ ဤပဌမ ပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူသနည်း၊ အဘယ်သူကို အစွဲပြု၍ ပညတ်သနည်း၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့် ပညတ်သနည်း စသည်ဖြင့် အရှင်မဟာ ကဿပ မေးတော်မူသည်တွင် အရှင် ဥပါလိက ပညတ်တော် မူရာ မြို့ရွာစေသ အစွဲပြုသည့် ပုဂ္ဂိုလ် ပညတ်ရခြင်း အကြောင်း စသော နိဒါန်းအဋ္ဌပြု၍ သရုပ်ပေါ်အောင် ထုတ်ဖော်ဖြေကြားတော်မူရလေသည်.....။

ဖြေကြားတော်မူသည့် .....အဆုံးမှာ ဤအရှင် ဥပါလိ၏ ဖြေကြားတော်မူချက် စကား ရပ်နှင့် တကွ မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူသည့် သိက္ခာပုဒ်တော်ကို ဆက်စပ်ကာ ရဟန္တာ အရှင်မြတ်ကြီး ငါးရာတို့ တညီတညွတ်တည်း ရွတ်ဆိုတော်မူကြလေသည်။ ဤသို့ အရှင် ဥပါလိ၏ နိဒါန်းစကားနှင့် ဘုရားဟော သိက္ခာပုဒ်တော်ကို တဆက် တစပ်တည်း ရွတ်ဆို သင်္ဂါယနာတင်တော် မူခဲ့ကြသောကြောင့် အရှင် ဥပါလိဟော နိဒါန်းကိုလည်း ပါဠိတော် ဟူ၍ပင် ခေါ်ဝေါ်ရတော့၏။ သို့ဖြစ်၍ ပဌမပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်ကို ဝေသာလီ ပြည်မှာ ပညတ် တော်မူကြောင်းနှင့် ပါရာဇိက၏ ပါဠိတော်မှာ လာသည်ဟု ပြောဆို နိုင်ခွင့်ရှိ၏။

သို့ရာတွင် အသေအချာ စစ်ဆေးသောအခါ အရှင် ဥပါလိ၏ နိဒါန်းမှာသာ ပါကြောင်း ထင်ရှား၏။ ဤအရာမျိုးကို ပြခဲ့ပြီးသောအတိုင်း မြတ်စွာဘုရားက ဟောပြောနေ ဘို့ရာ အလုပ်ပင်မဟုတ်။ ကြွင်းသော ပိနည်း သိက္ခာပုဒ်တော် မူသမျှတို့မှာလည်း ဤနည်း အတိုင်းသာ ဖြစ်၏။

အဘိဓမ္မာနေ့-အရေးတော်ပုံ

သုတ္တန် ဝိနယကတ်၌လည်း ဤနည်းအတိုင်းပင် ဗြဟ္မဇာလသုတ်ကို ဦးစွာသင်္ဂါယနာ တင်ရာတွင် ဤသုတ်ကိုဟောရာ အရပ်ဒေသအစွဲပြုသည့်ပုဂ္ဂိုလ် ဟောရခြင်း၏အကြောင်း ရင်းတို့ကိုဖော်ပြသော နိဒါန်းစကားမှာ အရှင်အာနန္ဒာ ဟောသော စကားပင်ဖြစ်သည်။ မခံဝါ ဝိဇ္ဇာဝေ ဒသော စကားမှသာလျှင်၊ မြတ်စွာဘုရား ရွှေနှုတ်တော်ထွက် မဗ္ဗစက် ဗြဟ္မဇာလသုတ် အစစ်ဖြစ်သည်။ ထိုအစစ်ထဲမှာ ဟောရာဒေသစသည်တို့ မပါချေ။.....

ပေါလွင်လင်းရှင်း ..... အများ သိသာ ကြအောင် မင်္ဂလ သုတ်ကို ပြဆိုရလျှင် “မင်္ဂလသုတ်” ကို မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အေဘဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်း သုံးတော်မူသောအခါ မထင်မရှားသော နတ်သား တောင်းပန်၍ ဟောတော်မူကြောင်း မင်္ဂလသုတ်ပါဠိတော်မှာ ပါသည်ဟု ပြောဆိုလိုက် ပြောဆိုနိုင်ပါ၏။ သို့ရာတွင် မြတ်စွာ ဘုရားရွှေနှုတ်တော်ထွက် မင်္ဂလသုတ်အစစ်မှာ “အသေဝနာစ ဗါသာနံ ကမ္မ-ဝပါသည်။ ထိုမင်္ဂလသုတ် အစစ်ထဲမှာ ပြခဲ့သောအကြောင်း အလျဉ်းမပါရှိပါ။ ဧဝံ မေ သုတံ ကစ၍ ဗြူဟိမင်္ဂလသုတ္တံတိုင်အောင်သောစကားမှာ သင်္ဂါယနာတင် အရှင်အာနန္ဒာ၏ စကား တော်သာ ဖြစ်သည်ကို သတိပြုပါ။

အဘိဓမ္မာကို.....သင်္ဂါယနာ တင်သောအခါ မှာကား ဝိနည်းနှင့် သုတ္တန်မှာ (ကဲ့သို့ မောင်မိ ဦးစွာအဘိဓမ္မာကို(၁)အဘယ်အရပ် ဒေ သ မှာ ဟော တော် မူ ပါ သ နည်း။ (၂)အဘယ် ပုဂ္ဂိုလ်ကို ခွဲ၍ ဟောတော် မူသနည်း။ (၃) အဘယ် အ ကြောင်း ကြောင့် ဟောတော်မူသနည်း စသည်ဖြင့် အရှင်မဟာ ကဿပက မေး၍ အရှင် အာနန္ဒာက ဖြေဆိုနေသွယ် အလျဉ်းမရှိတော့ပြီ။ မေးဖြေခြင်း ပြုနေပါက ရယ်သွယ်ရာ အစစ်သာ ဖြစ်နေပေလိမ့်မည်..... အကြောင်းကိုဆိုသော် ဓမ္မက္ခန္ဓာရှစ်သောင်း လေးထောင် ရှိသည့် အနက် ထက်ဝက်ဖြစ်သော ဓမ္မက္ခန္ဓာ လေးသောင်း နှစ်ထောင် ပါဝင်သော အဘိဓမ္မာ ဒေသနာတော်ကြီးမှာ အလွန်ဟပေပင် ကျယ်ဝန်း များပြားသော်လည်း မြတ်စွာဘုရား သည် တနေရာတည်း၊ တထိုင်တည်း တပရိသတ် တည်းမှာသာ တဆက်တည်း-ဟော တော်မူသော ဒေသနာဖြစ်၍၊ ဟောတော်မူရာ အရပ်ဒေသနှင့် စပ်၍ မှတ်သားသွယ် ရှုပ်ထွေးဝန်လေး ခဲယဉ်းနေရန် အလျဉ်းမရှိ။

သာဝတ္ထိပြည်၏ တောင်မျှော်နှုတ် သရက်ဖြူပင်ရင်းတွင် ရေမီးအစုံအစုံ တန်းခိုပြာခို ဟာကို ပြတော်မူပြီး၍ ပါဆိုလပြည့်နေ့တွင် တာဝတိံသာသို့ တက်ကြွသော အဘိဓမ္မာ ဒေသနာကို ဟောပြီးလျှင် ဟောပြီးချင်း သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့တွင် သင်္ဂါယနာရှိသို့ ကြွဆင်းတော်မူကြောင်းတွေကို လှည်းနေ ငွေအောင်း မြင်းစောင်းမကျန် အထင်အရှား အားလုံးသိမြင်နေကြသော အရာဖြစ်၍ ဤအရာကို အမေး အဖြေ ပြုလုပ်နေပါက ရယ် သွယ်ရာ မဖြစ်ဘဲ အဘယ်မှာ ရှိနိုင်တော့မည်နည်း.....

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

ဘုရားဟောကြောင်းသိနိုင်ပုံ

ဤသို့လျှင်.....ဘုရားရွှေနှုတ်တော်ထွက် ဓမ္မစက်ထဲမှလည်း ပါရိုးထုံးစံ မဟုတ်၍ မပါ- နိဒါန်းလည်း မလာမရှိဘဲလျက် အဘိဓမ္မာကို တာဝတိံသာ၌ ဟောတော်မူကြောင်း ကို နောင်လာ နောက်သား အပေါင်းတို့မှာ အဘယ်အရာကို အခြေခံပြု၍ သိရှိနိုင်ပါသနည်း-ဟု မေးရန်ရှိ၏.....

အဋ္ဌကထာကို အခြေခံပြု၍ သိနိုင်သည်ဟု ဖြေဆိုရာ၏-အဋ္ဌကထာဆိုသော်လည်း အရှင်မဟာ ဗုဒ္ဓအာသဝေရ် စီရင်ခဲ့သည့် ကျမ်းဂန်များကို ရည်သန်ရင်း မဟုတ်ပါ..... အဋ္ဌကထာ.....ဟူသော စကားသည် အတ္ထု-ကထာ ဟူသော စကားရင်းမှ ဖြစ်လာ၏- အတ္ထု=အနက်အဓိပ္ပါယ်။ ကထာ=ပြောဆိုချက်။ “ဘုရားဟောရင်း ပါဠိတော်၏ အနက် အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ကို သိလွယ်ထင်ရှားစေရန်ဝေဘန်ပြောဆိုချက်ကို အဋ္ဌကထာခေါ်ရမည်”ဟု ဆိုလို၏.....

မည်သူ၏ .....မိန့်ဆိုချက်နည်း.....ရဟန္တာ အရှင် မြတ်ကြီးပေါင်း များစွာနှင့် တကွ မြတ်စွာဘုရား၏ ဟောကြားပြောဆိုချက်ပင် ဖြစ်၏.....ဤစကားကို ထင်ရှားစေဦးမည်။ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် အရှင် ဥပါလိကို မိနည်းအရာ၌ ဇာဒင်ထားတော် မူလိုက်သောအခါ များစွာသော ရဟန္တာ မထေရ်ကြီး-အငယ်-အလတ်-တို့သည် အရှင် ဥပါလိ ထံမှာ မိနည်းလာ၍ သင်ကြကြောင်းကို ဘိက္ခုဝိဘင်း ပါဠိတော်နှင့် ရူဇူဝါပါဠိတော် “သေနာသန ခန္ဓက”တို့မှာ.....

ဗဟူ ဘိက္ခု၊ ထေရာစ နဝါစ မဇ္ဈိမာစ အာယသ္မတော ဥပါလိဿသ န္တိကေ မိနယံ ပရိယာပုဏန္တိ.....ဟူ၍ လာရှိပါသည်.....ထေရာစ မထေရ်ကြီးလည်း ဖြစ်ကြကုန်သော.....နဝါစ ရဟန်းငယ်လည်း ဖြစ်ကြကုန်သော မဇ္ဈိမာစ.....အလတ်စားလည်းဖြစ်ကြကုန်သော၊ ဗဟူ.....များစွာကုန်သော ဘိက္ခု ရဟန်းတို့သည် အာယသ္မတော ဥပါလိဿ-အရှင် ဥပါလိ၏..... သန္တိကေ ..... အထံ၌ ..... မိနယံ ..... မိနည်းကို ပရိယာပုဏန္တိ..... သင်ကြကုန်၏.....

ဤသို့လာရှိသည့်အရ အရှင် ဥပါလိက အခြားပုဂ္ဂိုလ်များအား မိနည်း ပို့ချသော အခါ ဘုရား ပညတ် တော်မူရင်း သိက္ခာပုဒ် ပါဠိတော်၏ အနက် အဓိပ္ပါယ်တို့ကို သိလွယ် ထင်ရှားအောင် ဝေဘန်ပြောဆို ရတော့မည်မှာ မလွဲနိုင်ဖြစ်ပါသည်။ အနက် အဓိပ္ပါယ် တို့ကို ပြောဆိုခြင်းမရှိဘဲ မိနည်းပါဠိတော် သက်သက် ကိုသာ အထပ်ထပ် အရှင်ဥပါလိက ရွတ်ဆို၍ ငြိမ့်ပြနေပါလျှင် အခြား ရဟန်းများ လာရောက် နားထောင် ကြတော့မည်မဟုတ်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ် တွေလည်း ပါဠိတော် အာဂုံဆောင် ပုဂ္ဂိုလ် ချည်းသာ ဖြစ်မည်ကို သတိပြုကြရာ၏။

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

ဤသို့ အရှင်ဥပါလိ ချဉ်းရာမှာ ပါဠိတော်၏အနက် အဓိပ္ပါယ်တို့ကို အရှင်ဥပါလိ ဟောပြောပြောဆိုချက် ဟူသမျှတို့သည် ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ အစစ်ဖြစ်တော့၏။ အရှင်ဥပါလိ သာမဟုတ်၊ အခြားဝိနည်းဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများလည်း အသီးအသီး မိမိတို့၏တပည့်များ အားပို့ချတော်မူကြမည်သာ ဖြစ်၍ ပို့ချရာမှာ အနက်အဓိပ္ပါယ် ပြောဆိုချက်တွေ ဟူသမျှ လည်း အဋ္ဌကထာတွေ ချည်းပင်။ ဝိနည်းကွင်မက အဘိဓမ္မာဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများဖြစ် တော်မူကြသော အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ အရှင်ဘန္ဓုမိ၊ အရှင်သောဘိတစသော မထေရ်မြတ် တို့ကလည်း တပည့်များအား ချပေးကြမည်သာဖြစ်၏။ ထိုသို့ ချဉ်းရာမှာ အဘိဓမ္မာပါဠိ ရှင်းတို့၏အနက်အဓိပ္ပါယ်တို့ကို ထုတ်ဖော်ပြောဆိုချက်ဟူသမျှသည် အဘိဓမ္မာအဋ္ဌကထာ အစစ်ဖြစ်တော့၏။

အဘိဓမ္မာဆောင်တွင်မက မြတ်စွာဘုရား ပေးတော် မူအပ်သော နည်းလမ်း အရ အဘိဓမ္မာကို ဝေဖန် ဟောကြားတော်မူသော အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်မြတ်သည်ကား မြတ်စွာဘုရား တာဝတိံသာမှာ အဘိဓမ္မာဟောကြောင်းကို တပည့်များအားအဘိဓမ္မာ သင်ကြားပို့ချတော်မူသည့်အခါမှာသာမဟုတ်၊ သီးခြား သာရိပုတ္တသုတ် ဟူသော အမည် ဖြင့် သုတ်တသုတ်ဖော်ထုတ်ကာ နောင်အစဉ်ထင်ရှားရစ်အောင် ဟောကြားတော်မူခဲ့သည် ဟု သင်္ဂါယနာသုံးတန်ဝင် မဟာနိဇ္ဈေသ ပါဠိတော်ကြီးမှာ အထင်အရှား လာရှိပါသည်။

- (က) ယဒါ ဘဂဝါ တာဝတိံသဘဝနေ ပါရိဆတ္တကမူလေ ပဏ္ဍုကမ္မလ သိသာယံ ဝဿံရက္ခော ဒေဝဂဏ ပရိရတော မဇ္ဈေ မဏိမယေန သောပါဏေန သင်္ကဿနဂရံ ဩတိဇ္ဈော။
- (ခ) ယထာဘဂဝန္တံ တာဝတိံ သဘဝနေ ပါရိဆတ္တကမူလေ ပဏ္ဍုကမ္မလ သိသာယံ နိသိန္နံ ဓမ္မဒေသေန္တိ။ ဒေဝတာပဿန္တိ။ တထာ မနုဿာ ပဿန္တိ။
- (က) ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တာဝတိံသဘဝနေ၊ တာဝတိံသာ၊ နတ်ပြည်၌၊ ပါရိဆတ္တကမူလေ၊ ပင်လယ် ကသစ်ပင် ရင်း၌၊ ပဏ္ဍုကမ္မလ သိသာယံ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလာခေါ် ကျောက်ပျာပေါ်၌၊ ဝဿံ ရက္ခော၊ ဝါကပ် သီတင်း သုံးတော် မူပြီး၍၊ ဒေဝဂဏ ပရိ ရတော၊ နတ်အပေါင်းဖြစ်ရုံလျက်၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်ဖြစ်သော၊ မဏိမယေန၊ ပတ္တမြား ဖြင့်ပြီးသော၊ သောပါဏေန၊ စောင်းတန်းဖြင့်၊ သင်္ကဿနဂရံ၊ သင်္ကဿ ပြည်သို့၊ ဩတိဇ္ဈော၊ ဆင်းသက်တော်မူ၏။

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

- (ခ) တာဝတိံသဘဝနေ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌၊ ပါရိ ဆတ္တက မူလေ၊ ပင်လယ် ကသပ်ပင်ရင်း၌၊ ပဏ္ဍုကမ္ဘသသိသာယံ၊ ပဏ္ဍုကမ္ဘလာခေါ် ကျောက်ဖျာပေါ်၌၊ နိဿိန္နံ၊ သီတင်း သုံးတော် မူလျက်၊ ဓမ္မံ တရားကို၊ ဧဝေန္တံ၊ ဟောတော်မူသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ ပဿန္တိယထာ၊ ဖူးမြင်ရကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည် ပဿန္တိ၊ ဖူးမြင်ကြရကုန်၏။

မဟာနိဇ္ဈေသ ပါဠိတော်

မဟာနိဇ္ဈေသ ပါဠိတော်၌ သုတ်ပေါင်း တဆယ့်ခြောက်သုတ်ရှိရာ ရှေ့တဆယ့် ငါးသုတ်မှာ အရင်းခံ ဖြစ်သော အကျဉ်း ဥဇ္ဈေသ ဂါထာစုသည် ဘုရား ဟောချည်း ဖြစ်၍ ထိုဘုရားဟော အကျဉ်း ဥဇ္ဈေသဂါထာ ဧဝသနာတော်စု၏ အနက် အဓိပ္ပါယ် အကျယ် နိဇ္ဈေသတွေကို အရှင် သာရိပုတ္တရာက ဆက်လက် ဟော ကြား တော် မူသည်။ နောက်ဆုံး သုတ်မှာကား အရင်းခံအကျဉ်း ဥဇ္ဈေသနှင့် တကွအကျယ် နိဇ္ဈေသ ကိုပါ အရှင်သာရိ ပုတ္တရာ ချည်း ဟောတော် မူသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဤ သုတ်ကို သာရိပုတ္တ သုတ်ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြရ၏။ ဤသာရိပုတ္တသုတ် နိဇ္ဈေသသည် ကျယ်ဝန်း သော်လည်း ယခု ဤစာစောင်မှာ အဘိ ဓမ္မာကို တာဝတိံသာ၌ ဘုရားဟောတော် မူကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် လိုရင်းစကားမျှကိုသာ ထုတ်ဖော်၍ ပြထားပါသည်။ ဤ ပါဠိတော်မှာ ဘုရားဟောအကျဉ်း ဥဇ္ဈေသဂါထာ စာသားနည်းပါး၍ အရှင်သာရိပုတ္တရာဟော အကျယ် နိဇ္ဈေသ စာသားတွေက များနေသောကြောင့် မဟာ နိဇ္ဈေသ ပါဠိတော်ဟု ခေါ်ကြရ၏။ အရှင်သာရိပုတ္တရာဟော အကျယ်နိဇ္ဈေသ တွေက များနေသော်လည်း အကျဉ်း ဥဇ္ဈေသ ဂါထာစုက ဘုရားဟော ဖြစ်နေသည် တကြောင်း၊ အကျယ်နိဇ္ဈေသတွေကို အရှင် သာရိ ပုတ္တရာ ဟောသော်လည်း ဘုရားဟော အကျဉ်း ဥဇ္ဈေသကို အကျယ် နိဇ္ဈေသချဲ့ရုံမျှ ဖြစ်သည် တကြောင်း၊ ဘုရား ထင်ရှား ရှိတော်မူစဉ် ဟောကြား၍ ဘုရားက အသိအမှတ်ပြုတော် မူပြီးဖြစ်သည်တကြောင်း၊ သင်္ဂါယနာတင် အရှင်မြတ်ကြီးများကလည်း ဥဇ္ဈေသနှင့်နိဇ္ဈေသ တို့ကို စပ်ကာ စပ်ကာ တစုတပေါင်းတည်း သင်္ဂါယနာတင်တော်မူခဲ့ကြသည်တကြောင်း ထို့ကြောင့် မဟာ နိဇ္ဈေသကျမ်းကို ဘုရားဟော ပါဠိတော်စာရင်းမှာ ထည့်သွင်းမှတ်သား အပ်သည်။ ဤ မဟာနိဇ္ဈေသပါဠိတော်၏ အစမှာ အခြား သုတ္တန် ပါဠိတော်များမှာကဲ့သို့ ဖေမသုတ် စသောနိဒါန် မပါခြင်းမှာလည်း ဘုရား တပါးတည်း ဟောသော ဒေသနာ မဟုတ်သည် တကြောင်း၊ ဘုရားဟော ဥဇ္ဈေသ ဂါထာ စုမှာလည်း တနေရာတည်းမှာ အကြောင်း အရာတခုတည်းကို စွဲ၍ ဟောတော်မူသော ဒေသနာ မဟုတ်သည် တကြောင်း ထို့ကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။

အဘိဓမ္မာနေ့ - အရေးတော်ပုံ

သုတ္တန်အဋ္ဌကထာများ

သုတ္တန်ဘက်မှာလည်း ဤနည်းအတိုင်း သုတ္တန်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများက သုတ္တန် ပါဠိတော်တို့၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်တို့ကို ဖွင့်ပြပြောဆိုချက် ဟူသမျှတို့သည် သုတ္တန် အဋ္ဌကထာ အစစ်တွေချည်း ဖြစ်ကြကုန်၏။ ဤသို့ ဖြတ်စွာဘုရား ထင်ရှားရှိတော်မူစဉ် အခါမှာပင် ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာ ဦးဆောင် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများက အသီးအသီး မိမိတို့တပည့်များအား ဝိနည်း သုတ္တန် အဘိဓမ္မာ တို့ကို ပို့ချလျက် ရှိကြကြောင်းကို အနုပတ္တိ) နဝိဝဏ္ဏေတုကာမော ဣဗ္ဗံ တံ အာသုသော သုတ္တန္တံဝါ ဂါထာယောဝါ အဘိဓမ္မံဝါ ပရိယာပုဏဿ၊ ပစ္ဆာ ဝိနယမ္ပိ ပရိယာပုဏဿသီတိ ဘဏတိ.....ဟူသော ဘိက္ခုဝိဘင်းပါဠိတော်ကို ထောက်၍ သိသာယူပါ၏။ အာသုသော- ငါ့ရှင်။ ဣဗ္ဗံ- တိုက်တွန်းပါ၏။ သုတ္တန္တံဝါ-သုတ္တန်ကိုသော်၎င်း၊ ဂါထာယောဝါ-ဂါထာပါဠိတော်တို့ကိုသော်၎င်း၊ အဘိဓမ္မံဝါ-အဘိဓမ္မာကိုသော်၎င်း၊ ပရိယာပုဏဿ၊ သင်နှင့်ပါဦး၊ ပစ္ဆာ-နောက်မှ၊ ဝိနယမ္ပိ-ဝိနည်းကိုလည်း၊ ပရိယာပုဏဿသီ၊ သင်ရလတ္တံ့၊ ဣတိ - ဤသို့၊ နဝိဝဏ္ဏေတုကာမော၊ ကဲ့ရဲ့လိုသည် မဟုတ်ဘဲ၊ ဘဏတိ-ပြောဆိုအံ့၊ အနုပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ (ပါဠိမြန်မာပြန်)

ပြခဲ့ပြီးသောအတိုင်း ရဟန္တာ အရှင်မြတ်ကြီးများ၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ပြောဆိုချက်သာ မကသေး၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏ ရှေးက မိမိဟောခဲ့ပြီး စကား၏ အနက် အဓိပ္ပါယ်ကို နောက်မှထပ်၍ ဟောပြောပြောဆိုတော် မူချက် များလည်း ပါဝင်၏.....ရူဠဝါ ပါဠိတော် ပဉ္စသဘိက ခန္ဓကတွင်.....

အယံ ဘန္တေ အာယသ္မာ အာနန္ဒော ကိဉ္ဇာပိ သေခေါ အာဘဗ္ဗော ဆန္ဒာ ဒေါသာ ဘယာ မောဟာ အဂတိံ ဂန္တု ဗဟုံစ အနေန ဘဂဝတော သန္တိကေ ဓမ္မောစ ဝိနယောစ ပရိယတ္တော.....ဟူ၍ ဖြတ်စွာဘုရား ထံတော်မှာ အရှင်အာနန္ဒာသည် ဋီဇ္ဇေဝိနယ နှစ်ပါးများစွာ သင်ကြားကြောင်းလာရှိသည်ကို ထောက်ပါ။ «ဘန္တေ-အရှင်းဘုရား မဟာကဿပ-အယံ အာယသ္မာ အာနန္ဒော - ဤအရှင် အာနန္ဒာသည် သေခေါ - သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ကိဉ္ဇာပိ - အကယ်၍ဖြစ်ကောင်း၊ ဆန္ဒာ-ဆန္ဒ အားဖြင့်သော်၎င်း၊ ဒေါသာ ဒေါသာ အားဖြင့်သော်၎င်း၊ မောဟာ - မောဟအားဖြင့် သော်၎င်း၊ ဘယာ - ဘယအားဖြင့် သော်၎င်း၊ အဂတိံ - မလိုက်အပ်သည်သို့ ဂန္တု-လိုက်ခြင်းငှါ၊ အာဘဗ္ဗော-မထိုက်တော့ပါ၊ အနေန - ဤအရှင်အာနန္ဒာသည် ဘဂဝတော - ဖြတ်စွာဘုရား၏ သန္တိကေ - အထံတော်၌ ဓမ္မောစ - တရားကို လည်းကောင်း၊ ဝိနယောစ - ဝိနည်းကို လည်းကောင်း၊ ဗဟုံစ - များစွာလည်း ပရိယတ္တော - သင်ထားအပ်ပါသည်။ မြန်မာပြန် .....

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

ဤပဉ္စသဘိက ခန္ဓကပါဠိတော်နှင့် အရှင်အာနန္ဒာသည် ဗဟုသုတ တေဒဂ် ရကြောင်းလာရှိသော အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်တို့သည် တထင်တည်းပင်ဖြစ်၏။ ဗဟုသုတ တေဒဂ်ဟူသည် မြတ်စွာဘုရား အထံမှ တရားတော်ကို ကြားနာရခြင်း အများဆုံး ဂုဏ်ပင်ဖြစ်၏။

ဤသို့ အရှင်အာနန္ဒာ သင်ကြားသောအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် အရှင်အာနန္ဒာ ဥာဏ်၌ မရှင်းမလင်းဖြစ်နေသည့်အရာကို ရှင်းလင်းသွားအောင် အနက်အဓိပ္ပါယ် ဖွင့်ပြ ပြောဟောတော်မူရမည်ပင်ဖြစ်၏။ ထိုဟောတော်မူချက်သည်လည်း မူလ အဋ္ဌကထာပင် ဖြစ်ရတော့၏။ (သို့ဖြစ်၍ မူလအဋ္ဌကထာကို ပက်ဏ္ဍက ဒေသနာ ဟူ၍လည်း ခေါ်၏။ ရဟန္တာကြီးများနှင့်တကွ မြတ်စွာဘုရားပါ ..... အရော အနှော ဟောပြောချက်များဟု ဆိုလိုသည်။) ဤ မူလ အဋ္ဌကထာခေါ် ပက်ဏ္ဍက ဒေသနာကို အာဂုံဆောင်ခေတ် တခေတ်လုံးမှာ မြတ်စွာဘုရားဟောရင်း ပါဠိတော်ကဲ့သို့ ဆရာအဆက်ဆက်ဆောင်ရွက် တော်မူခဲ့ကြ၏။ မိမိတို့ တပည့်များအား ပါဠိတော်ရင်းကို ပို့ချကြသောအခါ အနက် အဓိပ္ပါယ်တို့ကို ဤမူလအဋ္ဌကထာခေါ် ပက်ဏ္ဍက ဒေသနာအရ ပြသ ပြောဆိုတော် ကြရလေသည်။

ဤနည်းလမ်းအရ မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်မှာ အဘိဓမ္မာဆောင် ရဟန္တာ အရှင်မြတ်ကြီးများက တပည့်များအား အဘိဓမ္မာ သင်ကြားတော် မူကြသောအခါ အဘိဓမ္မာကို ဟောရာဒေသ.....ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်စသော နိဒါန်း အခြေ အမြစ် တို့ကို စိစစ်ထုတ်ဖော် ပြသခြင်းမရှိဘဲ လေဖမ်း ဝါးတန်းချည် ဟူသကဲ့သို့ ပစ်က ထွက်မိ ထွက်ရာ အရမ်းသင်ကြားတော်မူမည်မဟုတ်ပါ.....

ယခုကာလရှိ စာချဆရာ စာရေးဆရာများပင် မိမိတို့ ချင့် မည့်စာပေ..... ရေးသား မည့်စာပေ.....တို့၏ အခြေ အမြစ် အရင်းစစ်ကို ဖွင့်လှစ်ထုတ်ဖော် နိုင်သမျှ ထုတ်ဖော်ပြော ဆိုနေကြသည်ကို သတိပြုကြပါ.....

ဤ အကြောင်းများကြောင့် အဘိဓမ္မာဆောင် ရဟန္တာ အရှင်မြတ်ကြီးများက အဘိဓမ္မာပို့ချရာတွင် အဘိဓမ္မာကို ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်..... ဟောရာဒေသ စသော နိဒါန်း အလုံးစုံကို အကုန်အစင် ပြောဆို ပြသတော်မူကြမည့် အရေးမှာ နှောင့်နှေး ဘွယ်မရှိ အင်မတိ အင်မတန် အမှန်ဆုံး မှန်လှသော အချက်ဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်အပ်၏။ ဤသို့လျှင် အဘိဓမ္မာဆောင် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကြီးတို့၏ အနက် အဓိပ္ပါယ် မိန့်ဟော ပြောဆိုချက် မူလ အဋ္ဌကထာကြီးမှာ အထင်အရှားပါရှိသည့်အတွက် နောက်နောင် ဆင်းသက်ကာ အရှင် မဟာ ဗုဒ္ဓဇောသ စီရင်သော အဋ္ဌကထာအထ် ဤအဘိဓမ္မာ နိဒါန်းစကား ထင် ရှားနေလေသည်။ ။

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

တတိယ သင်္ဂါယနာတင်ပြီးနောက် အရှင် မဟာ မဟိန္ဒမထေရ် သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ကြွရောက်၍ သာသနာ ပြုတော်မူရာတွင် ဘုရားဟော ပါဠိတော်များကို ပဏိဏ္ဍက ဒေသနာခေါ် မူလ အဋ္ဌကထာဖြင့်ပင် သီဟိုဠ်ကျွန်းသားတို့အား ဟောကြားသင်ပြတော် မူလေသည်။ ဤသို့ သင်ပြခြင်းဖြင့် ပိဋကတ်သုံးပုံကို မူလ အဋ္ဌကထာနှင့် တကွ အာဂုံ ဆောင်နိုင်သည့် သီဟိုဠ်ကျွန်းသား မထေရ်မြတ်ကြီးများ ပေါ်ပေါက်ထွန်းကား ကာလ ရှည်လျားလာ သောအခါ ပါဠိတော်နှင့် မူလအဋ္ဌကထာတို့မှာ တိုက်ရိုက်မပါသော ပြဿနာ အသစ်များ ပေါ်ပေါက်ကြ၏။

ထိုခေတ်အခါကို မဆိုထားဘိ ယခု ကျွန်ုပ်တို့ လက်ထက်အခါမှာ ကျမ်းဂန်တွေ မှီပေါက်သလို ပေါများ နေပါလျက် ကျမ်းဂန်များတွင် တိုက်ရိုက် မပါသည့် ပြဿနာ များပေါ်ထွက်သေးသည်ကို ထောက်ပါ..... ကာလရှည်ကြာလေလျှင် ပြဿနာသစ်ပေါ် တတ်သည်ကို သတိပြုပါ.....

မဟာပဒေသလေးပါး

မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်မြတ်သည်ပင် နောင်ကာလရှည်လျားကာ ငါ တိုက်ရိုက် မဟောရသေးသည့် ပြဿနာ သစ်များ ပေါ်ပေါက် လာသောအခါ နည်းယူ၍ တပည့် သားတော်များ ဆုံးဖြတ်ကြစေရန် မဟာပဒေသလေးပါးကို ဟောတော်မူကြောင်း၊ ဝိနည်း မဟာဝါပါဠိတော် ဘေသန္တနန္ဒကမှာ လာရှိသည်မဟုတ်ပါလော့။

မူလအဋ္ဌကထာနှင့် အခြားအဋ္ဌကထာများ

ဤနည်းလမ်း အားဖြင့် သီဟိုဠ် မထေရ်မြတ်ကြီးများ လက်ထက် ပြဿနာသစ် ပေါ်ထွက်သောအခါ ပါဠိတော်နှင့် မူလအဋ္ဌကထာ လာ ရှေ့နောက် စကားများကို ထောက်ထားအခြေခံပြု၍ မထေရ်မြတ်ကြီးများ ဆုံးဖြတ်တော်မူကြရ၏။ ဆုံးဖြတ်ရပန်များ သောအခါ-ငါတို့လက်ထက်မှာပင် ပြဿနာသစ်များပေါ်ပေါက်သည့်အတွက် ခဲခက်သေး သည်၊ နောင်ကာလရှည်လျားလျှင်သာ၍ပင် ခက်ခဲချိမ့်မည်ဟု နောင်လာနောက်သားများ အတွက်ရည်ရွယ်ကာ ပဏိဏ္ဍက ဒေသနာခေါ် မူလအဋ္ဌကထာကို အရင်းခံထားကာ ပြဿနာသစ်ဆိုင်ရာ သဘောတွေကိုပါ ထည့်သွင်း၍ “မဟာအဋ္ဌကထာ” ကျမ်းကြီးကို ပြုတော်မူ၏။ ထို့နောက် ကုဋ္ဌနိအဋ္ဌကထာ မဟာပစ္စရိ အဋ္ဌကထာ ဗုဒ္ဓပစ္စရိ အဋ္ဌကထာ အန္တကအဋ္ဌကထာ သင်္ခေပအဋ္ဌကထာ အရိယအဋ္ဌကထာ တို့ကိုလည်း သီဟိုဠ်မထေရ် မြတ်ကြီးများ စီရင်တော်မူကြ၏။

စီရင်တော် မူကြရာတွင် ပဏိဏ္ဍက ဒေသနာခေါ် မူလအဋ္ဌကထာ လာ စကားကို အားလုံး တညီတညွတ်တည်းလိုက်နာကြရ၏။ ပြဿနာသစ်အတွက်ဖြည့်စွက်ချက်များမှာ

အဘိဓမ္မာနေ့-အရေးတော်ပုံ

သာ အယူအဆ ကွဲပြားလျက်ရှိကြ၏။ မဟာအဋ္ဌကထာစကားကိုပင် အခြားအဋ္ဌကထာများက မလိုက်နာဘဲ အဆိုကွဲလွဲကြသည်။ ကွဲပြား ကြသည့် အရာမှာ ပြဿနာသစ်များအတွက် ဖြည့်စွက်ချက်တွေမှာသာ ကွဲပြားသည်ဟု မှတ်အပ်၏။ ပဏိဏ္ဍကဒေသနာခေါ် မူလအဋ္ဌကထာနှင့် မဟာအဋ္ဌကထာသည် အတူတူပင်ဟု ထင်မှတ်တတ်ကြ၏။ မဟာအဋ္ဌကထာစကားကို အခြားအဋ္ဌကထာများက ပယ်ရှားကြသည်ကို ထောက်၍ မတူကြောင်းကို ကောင်းစွာ သတိပြုအပ်၏။

ဤသို့သိဟိုဠ်ကွန်းဖြစ် အဋ္ဌကထာတွေ ပေါ်ပေါက်လာသောအခါ ထိုအဋ္ဌကထာများမှာ ပဏိဏ္ဍကဒေသနာခေါ် မူလအဋ္ဌကထာလာ စကား အားလုံးပါဝင်သည့်အပြင် ပြဿနာသစ်များအတွက် ဖြည့်စွက်ထားသည့် စကားချပ်တွေ ပါရှိနေသဖြင့် ပဏိဏ္ဍကဒေသနာခေါ် မူလအဋ္ဌကထာထက် ပိုမိုစုံလင်၏။ စုံလင်သဖြင့် သင်ကြား လေ့လာကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များကစုံလင်သည့် အဋ္ဌကထာတွေကိုသာ သင်ကြားလေ့လာကြသဖြင့် ပဏိဏ္ဍကဒေသနာခေါ် မူလအဋ္ဌကထာမှာ တဖြည်းတဖြည်း တိမ်မြုပ် ပပျောက်သွား၏။

သိဟိုဠ်ကွန်းဖြစ်အဋ္ဌကထာတို့ကို သင်ကြားကြရာမှာ မဟာအဋ္ဌကထာ တကျမ်းကို သင်လိုက်ရုံနှင့် ကိစ္စ မပြီး အခြားအဋ္ဌကထာကြီးများကိုလည်း သင်ကြားကြရ၏။

အကြောင်းမှာ ... ပြခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း ပဏိဏ္ဍက ဒေသနာခေါ် မူလအဋ္ဌကထာလာအကြောင်းအရာမှာ တကျမ်းသင်လိုက်လျှင် အတူတူချည်းဖြစ်၍ ပြီးနိုင်သော်လည်း ပြဿနာသစ်များ အတွက် ဖြည့်စွက်ချက် တို့မှာ တွေ့ကြရချေ။ မတူသည့် အတွက် ဖြည့်စွက်ချက်အားလုံးကို သိမြင်နားလည်လိုသဖြင့် အဋ္ဌကထာအများကိုပင် သင်ကြားနေကြရသဖြင့် သိဟိုဠ်ရဟန်းတော်တို့မှာ ပင်ပန်းတော်မူကြရ၏။ ။

အရှင်ဗုဒ္ဓဗောဓ

အရှင်မဟာဗုဒ္ဓဗောဓသည် သိဟိုဠ်ကွန်းသို့ ကြွရောက်သောအခါ သိဟိုဠ်ကွန်းတွင် အထင်ပေါ် အကျော်စောဆုံးဖြစ်သော ဗုဒ္ဓမိတ္တမထေရ်ဇြိတ်ထံမှာ မဟာအဋ္ဌကထာ မဟာပစ္စရိ အဋ္ဌကထာနှင့်-ကုရုန္တိအဋ္ဌကထာတို့ကို သင်ကြားပြီးသည့်နောက် သိဟိုဠ်ကွန်းအရှင်သံဃာပါလထေရ်၏ တောင်းပန် တိုက်တွန်းချက်အရ ငါ့သုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာကို ခေးသားပြုတော်မူ၏။ ထိုအခါ အရှင် မဟာဗုဒ္ဓဗောဓ၏ ပညာစွမ်းချည်ကို သိဟိုဠ်တကျန်းလုံးရှိ ရဟန်းသံဃာအပေါင်းတို့ ကောင်းစွာ သိရှိကြသဖြင့် အရှင် သံဃာနာထမထေရ်စသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့က သင်ကြားရာ၌ သက်သက်လွယ်ကူစေရန် အဋ္ဌကထာသစ် ခေးသားပါမည့်အကြောင်းနှင့် ကောင်းစွာတောင်းပန်ကြကုန်၏။ ဤသို့ တောင်းပန်ခြင်းကို ဝန်ခံကာ အရှင်မဟာ ဗုဒ္ဓဗောဓသည် သိဟိုဠ် အဋ္ဌကထာကြီးများ အနက် မဟာအဋ္ဌကထာကို အရင်းခံ စာကိုယ်ပြုလုပ်ပြီးလျှင် အခြား အဋ္ဌကထာကြီး များက မဟာ

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

အဋ္ဌကထာနှင့် ထပ်တူဖြစ်သည့် စကားများကို မယူဘဲ ထူးထွေသော စကားကိုသာ မကြွင်းမကျန် ယူပြီးလျှင် ဆိုင်ရာဆိုင်ရာတွင် ထည့်သွင်းခြင်း-ကုယ်လွန်းသည့် စကားတို့ကို သင့်ရုံအကျဉ်းချုံးခြင်း - ကျဉ်းလွန်းသော စကားတို့ကို သင့်ရုံချဲ့ခြင်း - ထိုခေတ်အခါတွင် ထင်ရှားရှိသည့် မထေရ်ကြီးတို့၏ အယူအဆများကို ထေရဝါဒ အဖြစ် ထည့်သွင်းခြင်းတို့ဖြင့် အဋ္ဌကထာသစ်ကျမ်းကို ရေးသားစီရင်တော်မူ၏။

သို့ဖြစ်၍ ဤ အဋ္ဌကထာသစ်ကို သင်္ဂဟ အဋ္ဌကထာ ဟူ၍ ၊ ရှေးကခေါ်ကြ၏။ အဋ္ဌကထာဟောင်းများကို ပေါင်းရုံးသော အဋ္ဌကထာဟု ဆိုလိုသည်။ အရှင်မဟာ ဗုဒ္ဓဗောဓာသကိုလည်း သင်္ဂဟကာရဟူ၍ ခေါ်ကြ၏။ သင်္ဂဟအဋ္ဌကထာကို ပြုစီရင်သော သူဟု-ဆိုလိုသည်။

ဤအဋ္ဌကထာသစ်ကို သင်ကြား ကြသောအခါ အခြား အဋ္ဌကထာကြီးတွေကို လိုက်လံသင်ကြားနေဘွယ်မလို၊ တစောင်တည်း သင်ကြားလိုက်ရုံနှင့် အလုံးစုံ အဋ္ဌကထာ သင်ကြားခြင်း ကိစ္စပြီးစီးသည်ဖြစ်၍ အဋ္ဌကထာသစ်ကို အထူးသင်ကြားလေ့လာကြကာ- အဋ္ဌကထာဟောင်းများကို သင်ကြားမှု-တဖြည်းဖြည်း နည်းပါးပြီးလျှင် ကာလ ရှည်မြင့်သောအခါ တိမ်ကော ပပျောက် သွားကြ ကုန်သဖြင့် အရှင် မဟာ ဗုဒ္ဓ ဗောဓာ၏ အဋ္ဌကထာသစ်သာလျှင် ယခု ကွန့်ပျက်လက်ထက် အထိ ထင်ရှားရှိနေလေသည်။

ဤ အကျိုးအကြောင်းတို့ကို ကောင်းစွာဆင်ခြင် သိမြင်ပါလျှင် အရှင် မဟာ ဗုဒ္ဓဗောဓာ အဋ္ဌကထာသစ် ရေးသားစီရင်ရာမှာ အရင်းခံမှီရာ အခြေ အမြစ်မရှိ မိမိထင်မြင်ရာတွေကို ရေးသားထားသည်မဟုတ်၊ ပကိဏ္ဍက ဒေသနာခေါ် မူလ အဋ္ဌကထာမှ အစဉ် အဆက် ဆင်းသက် လာသော ဓမ္မတန္တိ=တရားသဘောအစဉ်၊ ဝိနိစ္ဆယတန္တိ=အဆုံးအဖြတ်အစဉ် အဘိုင်းသာ ရေးသားတော်မူခဲ့ကြောင်းကို ကောင်းစွာ သိနိုင်ပါ၏။ ကောင်းစွာသိမြင် ရှေးရှေးသော သီလ-သမာဓိ-ပညာရှင် ဆရာ အဆက်ဆက် တို့သည် ဤအဋ္ဌကထာသစ်တို့ကို နှစ်နှစ်သက်သက် နက်နက်လေးလေး အရေးယူတော်မူကြပြီးလျှင် အရှင် မဟာ ဗုဒ္ဓ ဗောဓာသကိုလည်း မြတ်စွာဘုရားအလိုတော်သိ ဗုဒ္ဓမတညူ ဟူသော ခွဲတံဆိပ် ခတ်နှိပ်ကာ ဘုရားငယ်တဆူကဲ့သို့ အလေးအမြတ်ပြုကြကုန်၏။ ဤအကြောင်းအရာတို့ကို မသိမမြင် အလွန်ပင် အသိ အလိမ္မာ ကင်းသော သူတစ်ပါးကသာ အရှင် မဟာ ဗုဒ္ဓဗောဓာသကို ပမာဏမပြု ဂဗ္ဗမရိုက်ဘဲ စွပ်စွဲပြောဆိုချင်တိုင်း ပြောဆိုကြကုန်၏။

ရှင်သာရိပုတြာဟောသည်ဟုဆိုလျှင်

အဘိဓမ္မာ ဒေသနာသည် ဘုရားဟော မဟုတ်ဟူ၍ ပြောဆိုသော သူများလည်း ရှိကြ၏။ ထိုသူတို့၏စကားမှာ ဘုရားမဟောလျှင် အဘယ် ပုဂ္ဂိုလ် ဟောသနည်း ဟူ၍ မေးမြန်းဘွယ်ရှိသည် = အရှင်သာရိပုတ္တရာ ဟောပါသည်ဟု ဆိုလျှင် ထိုသူကို များစွာ

အဘိဓမ္မာနေ့-အရေးတော်ပုံ

အပြစ်မတင်ထိုက်ပေ ..... အရှင် သာရိပုတ္တရာ ဟောသည် ဆိုသော်လည်း အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ဘေဒဂကို ရရှိ စေနိုင်သော မိမိ၏ ပညာရင်း အားဖြင့် ဟောနိုင်သည် မဟုတ်ပါ.....

မြတ်စွာဘုရားသည် နေ့စဉ် ပေးအပ်သောနည်းကို အမှီပြုကာ ဟောကြားခဲ့သော ဒေသနာဖြစ်သည်တကြောင်း၊ မြတ်စွာဘုရား တာဝတိံသာမှာ အဘိဓမ္မာ ဟောသော အချိန်နှင့် အရှင်သာရိပုတ္တရာ မိမိတပည့် များအား အဘိဓမ္မာ သင်ကြား ပေးသည့် အချိန်သည် မြတ်စွာဘုရား ခုနှစ်ဝါမြောက် တချိန်တည်းပင် ဖြစ်၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် အဘိဓမ္မာကို ဟောတော်မူပြီးနောက် သုံးဆယ်ရှစ်ဝါတိုင်တိုင် ထင်ရှားရှိနေစဉ်အတွင်း အရှင်သာရိပုတ္တရာဟော အဘိဓမ္မာကို တစုံတရာ အပြစ် ဟောပြခြင်းမပြုဘဲ သဘောတူညီ ထောက်ခံခြင်းကိုသာ ပြုတော်မူသည်။ ပြုတော်မူကြောင်းကို ရှေးကပြခဲ့ပြီးသော ဘိက္ခုဝိဘင်းပါဠိတော်။ သုတ္တန္တေ ဩကာသံ ကာရာပေတွာ အဘိဓမ္မံဝါ ဝိနယံဝါ ပုစ္ဆတိ၊ အဘိဓမ္မေ ဩကာသံ- ကာရာပေတွာ သုတ္တန္တံဝါ ဝိနယံဝါ ပုစ္ဆတိ၊ ဝိနယေ ဩကာသံ ကာရာပေတွာ သုတ္တန္တံဝါ အဘိဓမ္မံဝါ ပုစ္ဆတိ ဟူသော ဘိက္ခုနီ ဝိဘင်းပါဠိတော် ..

သုတ္တန္တေ - သုတ္တန်၌၊ ဩကာသံ-မေးမြန်းခွင့်ကို၊ ကာရာပေတွာ ပြုစေ၍၊ အဘိဓမ္မံဝါ အဘိဓမ္မာကိုသော်၎င်း။ ဝိနယံဝါ - ဝိနည်းကို သော်၎င်း။ ပုစ္ဆတိ-မေးမြန်းအံ့။ အဘိဓမ္မေ- အဘိဓမ္မာ၌။ ဩကာသံ-မေးမြန်းခွင့်ကို၊ ကာရာပေတွာ-ပြုစေ၍၊ သုတ္တန္တံဝါ-သုတ္တန်ကို သော်၎င်း။ ဝိနယံဝါ-ဝိနည်းကိုသော်၎င်း။ ပုစ္ဆတိ-မေးမြန်းအံ့။ ဝိနယေ-ဝိနည်း၌၊ ဩကာသံ မေးမြန်းခွင့်ကို၊ ကာရာပေတွာ-ပြုစေ၍၊ သုတ္တန္တံဝါ-သုတ္တန် ကိုသော်၎င်း။ အဘိဓမ္မံဝါ- အဘိဓမ္မာကိုသော်၎င်း။ ပုစ္ဆတိ - မေးမြန်းအံ့။ မြန်မာပြန် = =ဤ ဝိနည်းပါဠိတော်များအပြင် မဟာဂေါထိကသုတ် ပါဠိတော်လာ အကြောင်းအရာတို့ဖြင့်လည်း သိသာပါ၏။ ဤသို့လျှင် အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် အဘိဓမ္မာကို မြတ်စွာဘုရားပေးတော်မူအပ်သော နည်းလမ်းဖြင့် ဟောတော်မူရသည် တကြောင်း၊ ဟောပြီး နောက်လည်း မြတ်စွာဘုရား သဘောတူ ထောက်ခံတော်မူသည် တကြောင်း တို့ကြောင့်-ဘုရားဟော ဟု၍ပင် ပြောဆိုမှတ်ယူ အပ်၏။

သီဟိုဠ်ရဟန်းများရေးသည်ဟုဆိုလျှင်

အဘိဓမ္မာကို မြတ်စွာဘုရားလည်း မဟော-အရှင် သာရိပုတ္တရာလည်း မဟော-နောက်မှ သီဟိုဠ်ကျွန်းသား ရဟန်းများ ရေးထားသော ကျမ်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုသော သူတို့ကိုမူကား များစွာကဲ့ရဲ့ ရှုပ်ချွန်ခန်းကာ ထိုသူတို့ဝါဒကို ပယ်ရှားအပ်၏။ ထိုသူတို့ သည် ပြခဲ့ပြီးသော ဝိနည်းဘိက္ခုဝိဘင်းနှင့် ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါဠိတော် မဟာ ဂေါထိက

အဘိဓမ္မာနေ့-အရေးတော်ပုံ

သုတ္တန် ပါဠိတော်တို့ကို သင်ကြားဘူးမည် ဝေးစွာ တွေ့ရုံမျှ မတွေ့ဘူး သူများ ဖြစ်ကြပြီးလျှင် အဘိဓမ္မာမှာလည်း အငွေ့အသက်မျှမခံစားဘူးသော လူရိုင်း-လူနပ်-လူစုတ်-လူပဲ့တို့သာဖြစ်ကြ၏။ အကယ်၍ အဘိဓမ္မာကို သင်ကြားဘူးပါလျှင် ဤစကားမျိုးကို ပြောဝံ့တော့မည် မဟုတ်ပါ.....

အဘိဓမ္မာ ဒေသနာသည် အလွန်တရာမှ ခက်ခဲနက်နဲ သိမ်မွေ့လှသော ဒေသနာဖြစ်၏။ ကြိုးစား၍ သင်လေလေ အဘိဓမ္မာ နက်နဲ သိမ်မွေ့ကြောင်း သိလေလေဖြစ်၏။ သိလာသောအခါ ဤမျှလောက် နက်နဲ သိမ်မွေ့လှသော တရားတော်ကို သာမညဖြစ်သူ လူနတ်တို့ မည်သည့်နည်းဖြင့်မှ မဟောနိုင်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ရှင် မြတ်စွာဘုရားသခင်တို့သာ ဟောနိုင်ရာသော တရားထူးတရားမြတ်ဖြစ်ကြောင်းကို-ကောင်းကောင်းကြီး သန့်ဋ္ဌာန်ချ ယုံကြည်ကြမည် ဖြစ်သတည်း။

ဆရာလင်း

[ကျန်ပိနိစ္ဆယများကို နောက်စာစောင်များတွင် ဆက်လက်ဖော်ပြ သွားပါမည်။]

•••••

ရန်ကုန်မြို့ သရက်တောကျောင်းတိုက်
သာသနာလင်္ကာရ ဆရာတော်ဘုရား ပုံ

တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌

အဘိဓမ္မာတရား ဟောတော်မူကြောင်း

အဋ္ဌကထာခေါ်ဆိုရခြင်းအကြောင်း

ပါဠိယာ အတ္ထော သင်္ခေပေန ကထိယတိတ္ထောတိ အဋ္ဌကထာ။ ဧတ္ထ-ဤအရာ၌၊
ပါဠိယာ-ဘုရားဟောပါဠိတော် အစဉ်၏။ အတ္ထော-တိမ်မြုပ် ကွယ်ဝှက်နေသော အနက်၊
အဓိပ္ပါယ် ဟူသမျှကို။ သင်္ခေပေန-အကျဉ်းအားဖြင့်။ ကထိယတိ-ဖွင့်ဆိုဟောကြားအပ်၏။
ဧတ္ထ-ထို့ကြောင့်။ အဋ္ဌကထာ-အဋ္ဌကထာမည်၏။

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

ပါဠိတော်ဟု ဆိုအပ်သော ဘုရားရှင် စကားတော်၏ တိမ်မြုပ်ကွယ်ဝှက်မပေါ်လွင် မထင်ရှားသည့် အနက်၊သဘော၊ အဓိပ္ပါယ် ဟူသမျှကို ပေါ်လွင် ထင်ရှားအောင် အကျဉ်း အားဖြင့် ဖွင့်ဆိုဟောကြားထားသောကျမ်းစာကို အဋ္ဌကထာ-ဟု ခေါ်ဆိုလေသည်။

ထို့ပြင်၊ သံဝဏ္ဏီယတိ အတ္ထော တောယာတိ သံဝဏ္ဏနာ၊ အဋ္ဌကထာ၊ (သာရတ္ထ ဝိကာ-၁၈) ဟူသော ဝိကာစကားသည်လည်း အဋ္ဌကထာ ခေါ်ဆိုခြင်း အကြောင်းကို အထက်ပါစကားနှင့် တထပ်ထည်းကျအောင် ပြဆိုထားလေသည်။

ရှေးအဋ္ဌကထာဟောင်းများ

မဟာအဋ္ဌကထာ၊ မဟာပစ္စရိအဋ္ဌကထာ၊ ဓူဠပစ္စရိအဋ္ဌကထာ၊ ကုရုန္ဒီအဋ္ဌကထာ၊ အန္တအဋ္ဌကထာ၊ အနိယအဋ္ဌကထာ၊ သင်္ခေပ အဋ္ဌကထာ-စသောအားဖြင့် အဋ္ဌကထာများမှာ ရှေးအခါ-ကာလပင် ဖြစ်ပေါ် ရှိပြီး ရှိနှင့်ကြလေသည်။

ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်ကပင် အဋ္ဌကထာရှိနေကြောင်း

အဆိုပါ အဋ္ဌကထာဟောင်းတို့တွင်၊ မဟာ အဋ္ဌကထာမှာ ရှေးအကျဆုံး ဖြစ်၍၊ ဘုရားရှင် သက်တော်ထင်ရှား ရှိစဉ်အခါကာလကပင် ဖြစ်ပေါ်နေကြောင်းကို-

“ပဌမ သင်္ဂီတိယံ အဋ္ဌကထာယာသင်္ဂီတာတိ ဝေနေနသာ
ဘဂဝတော ဓမ္မာနုကာလေပိ အဋ္ဌကထာ သံဝိဇ္ဇတိ”

ဟူသော အဘိဓမ္မာ အနုဝိကာ (၁၀)စကားအရ၊ သိသာ နိုင်လေသည်။

ယာ အဋ္ဌကထာ-အကြင် မဟာအဋ္ဌကထာကို၊ ပဌမသင်္ဂီတိယံ-ပဌမ သံဂါယနာ တင်ရာ အခါကာလ၌၊ သင်္ဂီတာ-သံဂါယနာတင်မထေရ်တို့ သံဂါယနာတင်အပ်ပြီး၊ ဣတိဝေ နေန-ဤသို့ ဟောပြော ပြဆိုထားသောကြောင့်၊ သာ အဋ္ဌကထာ-ထိုမဟာအဋ္ဌကထာသည်၊ ဘဂဝတော-ဘုရားရှင်၏၊ ဓမ္မာနုကာလေပိ-ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူပြီး အခါမှသာ မဟုတ်၊ သက်တော် ထင်ရှား ရှိတော်မူစဉ်အခါကာလ၌လည်း၊ သံဝိဇ္ဇတိ-ဖြစ်ပေါ်ရှိနေတော်မူ၏။

ဆိုလိုရင်းမှာ-အဆိုပါ မဟာ အဋ္ဌကထာသည် ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်တော် မူပြီးမှ ဖြစ်ပေါ်လာသည် မဟုတ်၊ ဘုရားရှင် သက်တော်ထင်ရှား ရှိတော်မူစဉ် အခါ ကာလ ကပင် ဖြစ်ပေါ် ရှိနေသည်-ဟု ဆိုလိုသည်။

အဋ္ဌကထာကိုဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း

ဘုရားရှင်သည် ဝေနေယျတို့အား တရားဓမ္မကို ပါဠိသက်သက်ဖြင့်သာ ဟောတော် မူသည်မဟုတ်ချေ၊ အမှန်မှာ-ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာနေရာတို့၌ အရာဌာနအားလျော်စွာ၊ အဆိုပါ ပါဠိဓမ္မ၏ဆိုလိုရင်းအနက်၊ အဓိပ္ပါယ်တို့ကိုပါ ဖွင့်ပြ၍ ဟောတော်မူခဲ့လေသည်။

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

ထိုသို့ ဖွင့်ပြဟောတော်မူသော ဒေသနာတော်မှာ ပါဠိတော်ကဲ့သို့ အဝဠ်မဟုတ်မူ၍၊ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ နေရာတို့၌သာ ဖွင့်ပြဟောတော်မူသည် ဖြစ်ရကား၊ ၎င်းဒေသနာ တော်ကို ပက်ဏ္ဍကအဋ္ဌကထာ-ဟု ခေါ်ဆိုလေသည်။ ထို့ကြောင့်-

“တတ္ထ တတ္ထ ဘဂဝတာ ပဝတ္တိတာ ပက်ဏ္ဍက ဒေသနာ ယေဝ ဟိ အဋ္ဌကထာ”-ဟု သာရတ္ထ ဇီကာ(၂၁) ၌ ဆိုထားလေသည်။

ထိ-မှန်လှ၏။ တတ္ထ တတ္ထ-ထိုထို ဆိုင်ရာနေရာ တို့၌၊ ဘဂဝတာ-ဘုရား ရှင်သည်၊ ပဝတ္တိတာ - ဟောကြား ဖွင့်ပြတော် မူအပ်သော၊ ပက်ဏ္ဍက ဒေသနာယေဝ - ပက်ဏ္ဍက ဒေသနာတော်သည်ပင်လျှင်၊ အဋ္ဌကထာ-အဋ္ဌကထာမည်၏။

အဓိပ္ပါယ်မှာ - ထိုထို ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ နေရာတို့၌ ဘုရားရှင်ဖွင့်ဆို ဟောကြားတော် မူအပ်သော ပက်ဏ္ဍက ဒေသနာတော်သည်ပင်အဋ္ဌကထာမည်၏ဟု ဆိုလိုသည်။

ပက်ဏ္ဍကဒေသနာတော်ကိုပင် မဟာအဋ္ဌကထာဟု ခေါ်ဆိုရခြင်း

ထိုထို အရာဌာနအားလျော်စွာ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင် ဖွင့်ဆိုဟောကြားတော် မူအပ်သော ဒေသနာတော်မှာ အလွန် ကျယ်ဝန်း များပြားစွာသည် ဖြစ်သောကြောင့်၎င်း၊ ပစ္စရိ၊ကုရုန္တိ စသောအဋ္ဌကထာတို့ကို ရေးသားစီရင်တော်မူကြသောဆရာတို့ ထက်လည်း ဘုရားရှင်မှာ သာလွန် မြင့်မြတ်တော်မူသည် ဖြစ်သောကြောင့်၎င်း၊ အဆိုပါ ဘုရားဟော ပက်ဏ္ဍက ဒေသနာ တော်ကို မဟာအဋ္ဌကထာ-ဟု ခေါ်ဆိုရလေသည်။

မဟာ အဋ္ဌကထာကို သံဂါယနာ သုံးတန်တင်တော်မူခဲ့ခြင်း

မဟာအဋ္ဌကထာမှာ ဘုရားဟော ပက်ဏ္ဍက ဒေသနာတော်များသာဖြစ်၍၊ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင် ဟောတော် မူခြင်းကြောင့်သာ ဖြစ်ပေါ်လာသည် ဖြစ်ရကား၊ ၎င်းမဟာ အဋ္ဌကထာကိုလည်း ဘုရားဟော ပါဠိတော်နည်းတူ၊ သံဂါယနာတင် မထေရ်တို့သည် တတိယသံဂါယနာသိုင်အောင်၊ သံဂါယနာသုံးတန်တင်တော်မူခဲ့ကြလေသည်။ ထို့ကြောင့်-

“တေန ပါဠောပိယ ဘဂဝံ မူလကာဝါတိ ဝိညာယတိ”-ဟု အဘိဓမ္မာအနုဇီကာ(၁၀)၌ ဆိုထားလေသည်။

တေန-ထိုသို့ ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်ကပင် အဋ္ဌကထာ ရှိနေ သောကြောင့်၊ ပါဠောပိယ-ဘုရားဟော ပါဠိတော် ကဲ့သို့၊ ဘဂဝံ မူလကာဝါတိ - ဘုရားရှင် သည်သာ အကြောင်းရင်းမူလ ပဓာနရှိ၏ဟူ၍၊ ဝိညာယတိ-သိအပ်၏။

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

အထက်ပါ အနုဋီကာ စကားတွင် “ဘဂဝံ မူလကာဝ” -ဟူသော ပါဠိဖြင့်၊ မဟာ အဋ္ဌကထာ ဖြစ်ပေါ်ရေးမှာ ပါဠိတော်ကဲ့သို့ ဘုရားရှင်သာ အကြောင်းရင်း မူလ ပဋ္ဌာန ဖြစ်သည်။ သာဝက တို့နှင့်မဆိုင်၊ သာဝကတို့ အရာမဟုတ်ဟု ပြလေသည်။

အထက်ပါ အကြောင်း အရာ တို့ကိုထောက်ထား၍၊ မဟာ အဋ္ဌကထာ မှာ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင် ဟောတော်မူကြောင်း၊ ထိုသို့ ဟောတော်မူ သောကြောင့်ပင်၊ သံဂါယနာတင် မထေရ် တို့ သည် ပါဠိတော်ကဲ့သို့ သံဂါယနာ သုံးတန်တင်တော်မူခဲ့ကြ ကြောင်း ထင်ရှားလေသတည်း။

သုတ္တန်ပိဋက၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ် အဝင်အပါ၊ ဓမ္မပဒ ပါဠိတော်လာ “ယေဗျာနပ္ပသုတာ ဝီရာ” စသော ဂါထာ၏ အဖွင့် သံဝဏ္ဏနာ အဋ္ဌကထာ(၂၇၁)၌-

“သတ္ထာပါဠိဟိရံ ကရေန္တာစ ကတ္ထနုခေါ အတိတဗုဒ္ဓါ ဣဒံ ပါဠိ
ဟိရံ ကတွာ ဝဿ ဥပေန္တိတိ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ တာဝတိသ
ဘဝနေ ဝဿ ဥပဂတွာ မာတုအဘိဓမ္မ-ပိဋကံ ဒေသေန္တိတိ
ဒိသွာ”

ပါဠိဟိရံ-တံခိုးပြာဋိဟာကို၊ ကရေန္တာ-ပြတော်မူကြကုန်သော၊ အတိတဗုဒ္ဓါ-ရှေး
ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ကတ္ထ - အဘယ်အရပ်၌၊ ကရေန္တိစနုခေါ-ပြလည်း ပြတော်မူကြပါ
ကုန်သနည်း၊ ဣဒံ ပါဠိဟိရံ-ဤလို တံခိုးပြာဋိဟာကို၊ ကတွာ - ပြတော် မူ ကုန် ပြီး သည်
ရှိသော်၊ ကတ္ထ - အဘယ်အရပ်၌၊ ဝဿ-ဝါသို့၊ ဥပေန္တိစနုခေါ - ကပ်လည်း ကပ်ကြ
ပါကုန်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သတ္ထာ-ဘုရားရှင်သည်၊ အာဝဇ္ဇေတွာ-ဆင် ခြင် စဉ်း စား
တော်မူသည်ရှိသော်၊ အတိတဗုဒ္ဓါ - ရှေး ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ဣဒံ ပါဠိဟိရံ-ဤလို တံခိုး
ပြာဋိဟာတွေကို၊ ကတွာ - ပြတော် မူ ကုန်ပြီးသည် ရှိသော်၊ တာဝတိသ ဘဝနေ-
တာဝတိသ နတ်ပြည်၌၊ ဝဿ - ဝါသို့၊ ဥပဂတွာ-ကပ်ဆိုတော် မူကြ ကုန် ပြီး ၍၊
မာတု - မယ်တော် နတ်သားအား၊ အဘိဓမ္မပိဋကံ - အဘိဓမ္မာ ပိဋကတ်ဘော် ကို၊
ဒေသေန္တိတိ-ဟောတော်မူကြကုန်၏ဟူ၍၊ ဒိသွာ-မြင်တော်မူ၍။

အဓိပ္ပါယ်ကား-ရှေးရှေး ပွင့်တော်မူပြီး ဖြစ်ကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည် ရေမီး
အစုံအစုံသော တံခိုးပြာဋိဟာတွေကို အဘယ်အရပ်၌ ပြတော်မူကြပါကုန်သနည်း။

ဤတံခိုးပြာဋိဟာကို ပြတော်မူပြီးသော အဆုံး၌ရှေး ဘုရားရှင်တို့သည် အဘယ်
အရပ်၌ ဝါကပ်ဆိုတော် မူကြပါကုန်သနည်း-ဟု ငါတို့ဂေါတမ ဘုရားရှင် ဆင်ခြင်
စဉ်းစားတော်မူသည်ရှိသော် -

ရှေး ဘုရားရှင်တို့သည် ဤလိုရေမီးအစုံအစုံသောတံခိုးပြာဋိဟာတွေကို ပြတော်
မူပြီးသည်ရှိသော်၊ တာဝတိသ နတ်ပြည်၌ ဝါကပ်ဆိုတော် မူကြပြီးလျှင်၊ မယ်တော်

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

နတ်သားအား အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူနှုန်းကြောင်းကို သိရှိတော်မူသည်-ဟု ဆိုလိုသည်။

အထက်ပါ စကားရပ်ဖြင့် ရှေးရှေးပွင့်တော်မူပြီးဖြစ်ကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည် အဘိဓမ္မာ ဒေသနာတော်ကို တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌သာ ဟောကြားတော် မူကြကုန်၍၊ ယခုဂေါတမ ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရားလည်း ရှေးဘုရားရှင်တို့နည်းတူ-

“သတ္တာရံပိ မာတု အဘိဓမ္မဒေသနတ္ထံ ပဏ္ဍုကမ္မလ သီလာယံ
ဝဿံ ဥပဂတံ ဒသသဟဿစက္ကဝါဠဒေဝတာ ပရိဝါရယံသု—”

ဟူသော ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာ(၂၇၃)ဒေသနာတော်အရ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ သာ အဘိဓမ္မာ ဟောတော်မူကြောင်း ထင်ရှားလေသည်။

မာတု-မယ်တော်နတ်သားကို၊ အဘိဓမ္မဒေသနတ္ထံ - အဘိဓမ္မာတရား ဟောတော်မူခြင်းအကျိုးငှါ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလသီလာယံ - ပဏ္ဍုကမ္မလာ ကျောက်ပျာအပြင်၌၊ ဝဿံ ဥပဂတံ - ဝါကပ်ဆိုတော်မူသော၊ သတ္တာရံပိ - ငါတို့ ဂေါတမ ဗုဒ္ဓ ဘုရားရှင်သို့လည်း၊ ဒသသဟဿစက္ကဝါဠဒေဝတာ - တသောင်းသော စက္ကဝါဠာမှ ဆိုက်ရောက်သာကြကုန်သော နတ်၊ သိကြား၊ ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည်၊ ပရိဝါရယံသု-ခြံရံကြလေကုန်ပြီ။

အဓိပ္ပါယ်မှာ-မယ်တော်နတ်သားကို အဘိဓမ္မာတရား ဟောတော်မူရန် အကျိုးငှါ ပဏ္ဍုကမ္မလာ ကျောက်ပျာအပြင်၌ ဝါကပ်ဆိုတော်မူသော ဂေါတမ ဗုဒ္ဓ ဘုရားရှင်ထံ စကြာဠာ တိုက်တသောင်းမှ ခညောင်း ရောက်သာကြကုန်သော နတ် သိကြား၊ ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့ ခြံရံ နေထိုင်ကြသည်-ဟု ဆိုလိုသည်။

ထိုသို့ အဘိဓမ္မာ ဒေသနာတော်ကို တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌သာ ဟောတော်မူကြခြင်းမှာ၊ ဘုရားရှင်တို့၏ ဓမ္မဘာ သဘောတော်တရဟု သိသာနိုင်လေသည်။

အကြောင်းပြချက်

တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌သာ အဘိဓမ္မာဒေသနာ ဟောတော် မူရခြင်း မှာ အဘယ်ကြောင့် ဘုရားရှင်တို့၏ ဓမ္မဘာတော် ဖြစ်နေပါသနည်း-ဟု အကြောင်းကို ရှာရသော်-

ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ အဘိဓမ္မာ တရား ဟောတော်မူပါသည်ဆိုသော စကားမှာ လူတို့၏ အရေအတွက် မျှသာ ဖြစ်၍၊ တာဝတိံသာ နတ်တို့၏ အရေအတွက် အားဖြင့် ဆိုရလျှင် “အဘိဓမ္မာ၌-စဘုဂ္ဂဏ” အရ လူတို့၏ အနှစ်တရာမှာ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌ တနေ့နှင့် တည၌မျှသာ ရှိသောကြောင့်၊

အဘိဓမ္မာနေ့-အရေးတော်ပုံ

လူတို့၏ ဝါတွင်းသုံးလဆိုသော နေ့ရက်အပိုင်းအခြားမှာ တာဝတိံသာ၌ မီးနစ်ပိုင်းမျှ လောက်သာ ရှိလေသည်။

တာဝတိံသာ၌ ဟောတော်မူသော အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်မှာလည်း အကျယ်နည်း ဝိက္ခရာနယဖြစ်၍၊ ၎င်းဝိက္ခရာနယ အဘိဓမ္မာ ဒေသနာတော်ကို မီး နစ် ပိုင်း မျှ လောက်သာ အချိန်ကြာသော တာဝတိံသာ၌ ဟောတော်မူမှသာလျှင်၊ ကြားနာကြသူ ဓမ္မပဒိုဂ္ဂဟက ပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်း၊ ဣရိယာပုထ်မပျက်ကြားနာနိုင်ပြီးလျှင်၊ တရားတော်လည်း ပြီးဆုံးအောင်မြင်ခြင်းသို့ ရောက်ရှိနိုင်လေသည်။

ထိုသို့မဟုတ်ပဲ၊ အဆိုပါ ဒေသနာဟော်ကို လူ့ပြည်၌သာ ဟောတော်မူပါက၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး ဣရိယာပုထ်မပျက် ဆက်လက် ကြားနာနိုင်သော အစွမ်းသတ္တိမှာ လူတို့၌မဖြစ်နိုင်၊ ယုံယို မဖြစ်နိုင်လျှင်လည်း၊ တရားတော်မှာ ပြီးဆုံး အောင် မြင် ခြင်း သို့ ရောက်နိုင်မည် မဟုတ်ရကား၊ ဟောတော်မူမည့် ဒေသနာတော်နှင့် အချိန် အားဖြင့် ကိုက်ညီနိုင်မည့် တာဝတိံသာ၌သာ ဘုရားရှင်တို့သည် အဘိဓမ္မာ တရားတော်ကို ဟောကြားတော်မူသော ထုံးတမ်းစဉ်လာ ဓမ္မတာတော် ဖြစ်နေကြောင်း။

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာကို သံဂါယနာသုံးတန်တင်တော်မူခဲ့ခြင်း

ဓမ္မပဒပါဠိတော်ကို ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင်ဟောတော်မူခဲ့၍၊ ဆိုင်ရာ အဖွင့် သံဝဏ္ဏနာ အဋ္ဌကထာကိုလည်း ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်ကပင်ရှိနေပြီး ဖြစ်သည့် အတွက်၊ ဘုရားတော်ဟုပင် ယူသင့်သွ၏။ ထို့ကြောင့် ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာကိုသံဂါယနာ သုံးတန် တင်တော် မူခဲ့ ကြောင်းကို - “ပရံပရာသာတာ တဿ” - စ သော စ ကား ဖြင့် အဋ္ဌကထာ နိဒါန်း၌ပင် ဝန်ခံချက်ပြုထားခဲ့လေသည်။

တဿ-သို့ဓမ္မပဒပါဠိတော်၏၊ အတ္ထ ဝဏ္ဏနာ-အဋ္ဌကထာကို၊ ပရံပရာ-သံဂါယနာ တင် မထေရ်အဆက်ဆက်တို့သည်၊ အာတာတ-ဆောင်အပ်ပြီ။

ထိုဓမ္မပဒပါဠိတော်၏ အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာ အဋ္ဌကထာကို သံဂါယနာတင် မထေရ် အဆက်ဆက်တို့ ပထမ သံဂါယနာတင်သည်မှာ၍၊ မောင် တော် မူ ခဲ့ ကြ သည် - ဟု ဆိုလိုသည်။

အဘိဓမ္မာနေ့နှင့်စပ်၍၊ ကုရင် စက္ကိန္ဒ အမည်ခံသူ ရေးသားသော ဆောင်းပါးစကား များမှာ၊ အထက်ပါ အကြောင်းအရာတို့ကို မတွေ့မမြင်သောကြောင့်၎င်း၊ သို့မဟုတ်၊ မောင်ပိုင်း သာသနာအပေါ် သက်သက် နှိမ်လိုသောကြောင့်၎င်း ဖြစ် ရ မည် ဟုသာ ယူဆသင့်တော့သည်။

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

ကထာဝတ္ထုကျမ်းကို ဟောတော်မူခြင်းနှင့် အချိန်အခါ၊

ကထာဝတ္ထုကျမ်းမှာ ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော် မူပြီးနောက်၊ နှစ်ပေါင်း (၂၁၀)နှစ် တတိယသံဂါယနာတင်ချိန်တွင်၊ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလိပုတ္တကိဿမထေရ် ဟောတော်မူခဲ့လေသည်။

ရှင်မဟာမောဂ္ဂလိပုတ္တကိဿမထေရ်သည်ကထာဝတ္ထုကျမ်းကိုမိမိဉာဏ်စွမ်းဖြင့် ထုတ်ဖော် ဟောတော်မူနိုင်သည် မဟုတ်ပေ။ အမှန်မှာ-ဗြဟ္မာ ဘုရားပေးတော်မူခဲ့သော ဟောနည်း ထားတော်မူခဲ့သော မာတိကာစဉ်ဖြင့်သာ ဉာဏ်တော်ရှင် ဖြစ်သည့် အတွက် ချဲ့ထွင်၍၊ ဟောတော်မူခဲ့နိုင်လေသည်။ ထို့ကြောင့်-

“မောဂ္ဂလိပုတ္တကိဿမထေရောပိ ဣဒံ ပကရဏံ ဒေသေန္တော
န အတ္တနော ဉာဏေန ဒေသေသိ၊ သတ္တာရာ ပန ဒိန္နနယေန
ထပိတမာဘိကာယ ဒေသေသိ”-ဟု

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဒါန်း(၅)၌ ဆိုထားလေသည်။

မောဂ္ဂလိပုတ္တကိဿမထေရ်-အရှင် မောဂ္ဂလိပုတ္တကိဿမထေရ်သည်လည်း၊ ဣဒံ ပကရဏံ-ဤ ကထာဝတ္ထုကျမ်းကို၊ ဒေသေန္တော-ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊ အတ္တနော ဉာဏေန-မိမိဉာဏ်စွမ်းဖြင့်၊ န ဒေသေသိ၊ ထုတ်ဖော်ဟောတော်မူနိုင်သည် မဟုတ်၊ ပန-အဟုတ်သော်ကား၊ သတ္တာရာ-ဘုရားရှင်သည်၊ ဒိန္နနယေန-ပေးတော်မူခဲ့သော ဟောနည်း ဖြင့်၊ ထပိတမာဘိကာယ-ထားတော် မူခဲ့သော မာတိကာစဉ်ဖြင့်သာ၊ ဒေသေသိ၊ ချဲ့ထွင် ဟောတော်မူနိုင်ပေ၏။

ထိုကဲ့သို့ ဘုရားရှင်ပေးတော်မူခဲ့သော ဟောနည်း၊ ထားတော်မူခဲ့သော မာတိကာ စဉ်ဖြင့်သာ ချဲ့ထွင်၍ ဟောခဲ့သည် ဖြစ်သောကြောင့်၊ သာဝကဟော ဖြစ်စေကာမူ၊ နေတ္ထိ ပါဠိတော်၊ မဇ္ဈိမနိကာယတော် စသည်တို့ကဲ့သို့ ဘုရားဟောဟုပင် မှတ်ယူသင့် လေသည်။ ထို့ကြောင့်-

“ဣတိ သတ္တာရာ ဒိန္နနယေန ထပိတ မာဘိကာယ ဒေသိတတ္တာ
သကလဓမ္မာံ ပကရဏံ ဗုဒ္ဓဘဝိတဓမ္မဝနဓမ္မ ဇာတံ”- ဟု
အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဒါန်း(၅)၌ပင် ဆိုထားခဲ့လေသည်။

ဣတိ-ဤသို့၊ သတ္တာရာ-ဘုရားရှင်သည်၊ ဒိန္နနယေန-ပေးတော်မူခဲ့သော ဟောနည်း ဖြင့်၊ ထပိတမာဘိကာယ-ထားတော်မူခဲ့သော မာတိကာစဉ်ဖြင့်သာ၊ သေသိတတ္တာ-ချဲ့ထွင် ဟောတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သကလဓမ္မ-တကျမ်းလုံးလည်း ဖြစ်သော ဇာတံ ပက

အဘိဓမ္မာနေ့-အရေးတော်ပုံ

ရက်-ဤကထာဝတ္ထုကျမ်းသည်၊ ဗုဒ္ဓဘာသာသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ-ဘုရားဟော မည်တော့သည်သာ သွင်း၊ဇာတိ-ဖြစ်ရ၏။

အဓိပ္ပါယ်မှာ-ဤသို့ဘုရားရှင် ပေးတော်မူခဲ့သော ဟောနည်း၊ ထားတော်မူခဲ့သော မာတိကာစဉ်ဖြင့်သာ ဘုရားရှင်အလိုတော်ကျ၊ ချဲ့ထွင်ဟောတော်မူသည် ဖြစ်သောကြောင့် ဤကထာဝတ္ထုတကျမ်းလုံးမှာ ဘုရားဟောဖြစ်ရတော့၏-ဟု ဆိုလိုသည်။

ယင်းသို့ပင် ကထာဝတ္ထု ပါဠိတော်မှာ သာဝကဟော ဖြစ်စေကာမူ၊ အထက်ပါ အကြောင်းတို့ကြောင့် ဘုရားဟော မည်နိုင်ခဲ့ပါလျှင်၊ ၎င်း၏အဖွင့် အဋ္ဌကထာမှာလည်း၊ ဘုရားရှင်အလိုတော်ကျ ဖြစ်၍ မဟာအဋ္ဌကထာကြီးကဲ့သို့ ဘုရားဟောဟု မှတ်ယူရမည် မှာ ထင်ရှားသောအကြောင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့်၊ ဘုရားရှင် တာဝတိံသာကြွ၍၊ အဘိဓမ္မာ ဟောတော်မူကြောင်းမှာ၊ အခြား ဓမ္မပဒစသော အဋ္ဌကထာတို့၌ မတွေ့မြင်ရှိစေကာ၊ ဤကထာဝတ္ထုစကားဖြင့်ပင် ခိုင်လုံရန်အကြောင်းရှိနေ၏။ ယခုမူ၊ ဓမ္မပဒ၌လည်း ၎င်းအဓိပ္ပါယ်စကားကို ဆိုထားမှုကြောင့်၊ ဆောင်းပါးရှင်၏ အဘိဓမ္မာနေ့နှင့်စပ်၍၊ စွပ်စွဲချက်မှာ အပိုမျှသာ ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း။

ရှင်မဟာဗုဒ္ဓဇောသ အဋ္ဌကထာပြန်ဆိုရခြင်းအကြောင်း

ရှင်မဟိန္ဒမထေရ် သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ ဗုဒ္ဓသာသနာတော် ထူထောင်ပြီးနောက်၊ မဟာ အဋ္ဌကထာကြီးကိုလည်း သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ယူဆောင်တော်မူခဲ့လေသည်။ ရှင်မဟိန္ဒမထေရ် သည် ဝါတော် (၆၀) ၌ ပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်တော်မူခဲ့၏။ ထို့နောက်၊ သီဟိုဠ်မထေရ်တို့သည် အဆိုပါ မဟာအဋ္ဌကထာ ကြီးကို သီဟိုဠ်ဘာသာဖြင့် ပြန်ဆိုတော်မူကြလေတော့သည်။

အကြောင်းကား၊ ထိုစဉ်အခါက မဟာဗောဓိဖြင့် တန်းဆာ ဆင်အပ်၍၊ မဟာ မေဃဝန်ဥယျာဉ်၌ ဆောက်လုပ်အပ်သော ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေထိုင်တော် မူကြ ကုန်သော မဟာဝိဟာရဝါသီ ဂိုဏ်းမှတစ်ပါး၊ အဘယဂီရိ၊ ဇေတဝန်ဝါသီ ဂိုဏ်းသား တို့လည်းပေါ်ပေါက်လျက် ရှိကား၊ ထေရာဝါဒမှတစ်ပါးသော ၎င်းတို့၏ အယူဝါဒ တို့နှင့် ရောယှက်ခြင်းမှ ကင်းလွတ် စေရန်၊ သီဟိုဠ်မထေရ်တို့သည် မဟာ အဋ္ဌကထာကြီးကို မိမိတို့ သီဟိုဠ်ဘာသာဖြင့် ပြန်ဆိုထားကြရန် ကြံစည်ရလေတော့သည်။

ထိုသို့ သီဟိုဠ်ဘာသာဖြင့် ပြန်ဆိုရေးသားထားသော မဟာအဋ္ဌကထာကြီးသည်၊ သီဟိုဠ်ကျွန်းသူ၊ ကျွန်းသားတို့မှတစ်ပါး၊ အခြားဗမ္မဒိပ်ကျွန်းသား မဂဓတော်ပုဂ္ဂိုလ်များ အဖို့မှာ၊ တစုံတရာအကျိုး မပြီးစေနိုင်သော အကြောင်းကို ရှင်မဟာဗုဒ္ဓဇောသ သိမြင် တော်မူရကား၊ ဗမ္မဒိပ်ကျွန်းသား မဂဓတော် ပုဂ္ဂိုလ်များ အတွက် ငဲ့ကွက်တော် မူသော

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

ကြောင့်၊ သိဟိန္ဒဘာသာမှ တဖန်ပါဠိတော်နည်းအားလျော်သော မဂဓဘာသာသို့ ပြန်ဆိုရေးသားတော်မူခဲ့လေသည်။

ရှင်မဟာဗုဒ္ဓဗောဓိ အဋ္ဌကထာ ပြန်ဆိုရေးသားနည်း

ရှင်မဟာဗုဒ္ဓဗောဓိမှာ အာဟိကီ၊ ဇေတဝနဝါသီဂိုဏ်းကို နှိပ်နင်းလိုသော ပရဝတ္တနံ၊ မိမိမဟာဝိဟာရဝါသီဂိုဏ်းအတွက် ချီးမြှောက်လိုသော အတ္တုတ္တံသန မဖက်၊ သက်သက် ဓမ္မုဒိင်ကျန်းသား မဂဓတတ် ပုဂ္ဂိုလ်များ အတွက်သာ ငဲ့ကွက်တော် မူလျက်၊ သိဟိန္ဒဘာသာမှ မဂဓသို့ မဟာအဋ္ဌကထာကြီးကို ပြန်ဆိုရေးသားတော်မူခဲ့၏။

ထိုသို့ ပြန်ဆိုရေးသားရာ၌ သိဟိန္ဒမှ မဂဓသို့ ပြန်ရုံသက်သက်၊ မိမိ၏ဘုရားရှင်အသို နှင့်ဆန့်ကျင်ဖက် စိတ်ကူးဥာဏ်ပါ ဖြည့်စွက် ရေးသားသည်မဟုတ်။ အမှန်မှာ-သံဂါယနာ သုံးတန်တင်အပ်သော မဟာအဋ္ဌကထာကြီးကို ကိုယ်ထယ်ပြု၍၊ မဟာပဉ္စရိ၊ ကုဇ္ဈိ၊ အနန္တ၊ သင်္ခေပ-ဟု ဆိုအပ်သော ထိုစဉ်အခါက ထင်ရှား ကျော်ကြားနေသော အဋ္ဌကထာဝိသုဒ္ဓိ မဟာအဋ္ဌကထာနည်းနှင့် လျော်သော အဆုံးအဖြတ်တို့ကိုလည်း မစွန့်ပယ်ပဲ၊ ထေရဝါဒ ကိုလည်း အတင်း သွင်းပြီးလျှင်၊ အဋ္ဌကထာသစ်ကို မကျဉ်း မကျယ် စီရင်ရေးသား ပြန်ဆိုတော်မူခဲ့လေသည်။

ရှင်မဟာ ဗုဒ္ဓဗောဓိ၏ အဋ္ဌကထာသစ်ကို ပြန်ဆိုရေးသားတော်မူခြင်းအကြောင်း ခင်းနှင့်၊ ပြန်ဆိုရေးသားပုံ အခြင်းအရာကို အသေအချာ မစိစစ်နိုင်သော၊ သို့မဟုတ်၊ စိစစ် နိုင်သော ဥာဏ်စွမ်း မရှိသော ဆောင်းပါးရှင်သည် ရှင်မဟာဗုဒ္ဓဗောဓိ၏ အဋ္ဌကထာ သစ်ကို ပုံပြင်ဝတ္ထု၊ ဒဏ္ဍာရီအဖြစ်မျိုးဖြင့် ထင်မှတ်မှားရှာလေသည်။

သည်မျှသာ မကသေး၊ ထိုပုံပြင် ဒဏ္ဍာရီစိတ်ကူး ဝတ္ထုဆင်လုံးကိုပင် အာဟိန္ဒနှင့် ဇေတဝနဝါသီဂိုဏ်းသားတို့ထံမှ အငှါးဥာဏ် ရယူလေဟန်ဖြင့်၎င်း၊ အာဟိန္ဒနှင့် ဇေတဝန ဝါသီဂိုဏ်းသားတို့ကို ချီးမြှောက် အသားပေး၍၊ မဟာဝိဟာရဝါသီဂိုဏ်းသားတို့ကိုကား နှိပ်ချရေးသားခြင်းတို့ကို၎င်း ထောက်ထားချသော်၊ အဆိုပါ ဆောင်းပါးရှင်သည်မြောက်ပိုင်း သာသနာဝင် ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်ဖြစ်နေသည်မှာသေချာသောအကြောင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

ဆောင်းပါးရှင်သည် တောင်ပိုင်းသာသနာ့ ကျမ်းစာများကို အပြည့်အစုံ မစိစစ် နိုင်ပဲ၊ မိမိထင်မြင်ချက်မျှကိုပင် အမှန်ဟု ယူဆပြီးလျှင်၊ ပညာရှိတို့အလယ် တင်ပြလိုက် ခြင်းသည် မိမိ ဥာဏ်မရှိမှုကို ဖော်ပြဝန်ခံရာ ရောက်ရုံသာ ဖြစ်ရကြောင်း ရေးသားရ ပေသတည်း။

ရန်ကုန်မြို့၊ ရေကူးကန်ပဲ့၊ ကျော်ကုန်းတောရ
မေဒိနီ ဆရာတော် ဘုရား၏ပုံ

အဘိဓမ္မာ ဘုရားဟော ဖြစ်ကြောင်း

နမော-ဗုဒ္ဓါယ-သိဒ္ဓိ။

ဗုဒ္ဓါယ၊ သစ္စာလေးဝ၊ ဥေယျဇါတန် - သိရှိရန်ကို-အမှန်သိမြင်-ဘုရားရှင်ကြီးအား။
နမော၊ ဦးနှိုင်းထွတ်ကျိုး-ရှိရိုးပါ၏။ သိဒ္ဓိ၊ အလိုရှိအပ် - တောင်းတအပ်သော - ကောင်းကျိုး
တလျှောက်-ပြီးမြောက်ပါစေသတည်း။

မုနိန္ဒ-မုခဇ်-သေဌ်၊ ဂန္တိရ-နယ-ကောသရုံ။
ပုပ္ဖန္တိ-ဂန္ဓဝိ-ဘာတု၊ ပဋိ-ပဇာလိ-ပုဗ္ဗိယံ။ ။

အဘိဓမ္မာနေ့-အရေးတော်ပုံ

ဝိနိစ္ဆယံ-ကတွာ-ဒေဟိ၊ ပူဂေန-အဘိယာစိတော၊
ဗုဒ္ဓါဘာသိတ ဘာဝဿ အဘိဓမ္မဿ ယုတ္တိယာ။
ကရိဿာမျာဟံနိစ္ဆယံ၊ နာတိသင်္ခေပ-ဝိတ္တတံ။ ။

မုနိန္ဒ-မုခဇံ၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏ ခံတွင်းတော်တည်း ဟူသော ကြာတိုက်မှ ပေါက်ပွားဖြစ်ပေါ်လာသော။ ဂန္ထိရ-နယ ကေသရံ၊ နက်နဲသော နည်းအပေါင်းတည်း ဟူသော ဝတ်မှုဝတ်ဆံလည်းရှိသော။ သေဠိ၊ ပန်းတကာတို့ထက်မြတ်၍ အထူးချီးမွမ်းအပ်သော။ ပဇာလိ-စုမ္ဘိတံ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအများ သောင်းတိုက် သားတည်း ဟူသော ပျားပိတုန်းတို့၏ စားသုံးနမ်းစုတ်ရာလည်းဖြစ်ပေသော။ ဂန္ဓဝံ၊ သောင်းခေတ်အနှံ့ ကြိုင်လှိုင်ပြန့်အောင် ယန့်အတုံလည်း ရှိပေသော။ ပဉ္စ၊ အဘိဓမ္မာ ပိဋကတည်း ဟူသော ပဒုမ္မာ ကြာပန်းကြီးသည်။ ဗုပ္ပန္တံ၊ ကားကားဆင့်ဆင့် ချပ်လွှာပွင့်လျက်။ ဘာတု၊ သာသနာရောင်ဝန်း ငါးထောင်ကွမ်းအောင် ထိန်လန်းထွန်းတောက်ပပါစေသတည်း။ ။

အဘိဓမ္မဿ၊ အဘိဓမ္မာပိဋက၏။ ဗုဒ္ဓါဘာသိတ ဘာဝဿ၊ မြတ်စွာဘုရား ဟော-မဟော အဖြစ်၏။ ဝိနိစ္ဆယံ၊ တိကျသော အဆုံးအဖြတ်ကို။ ကတွာ၊ စိစဉ်ရေးသား၍။ ဒေဟိ၊ တပည့်တော်တို့ အသင်းသား အပေါင်းအား ပေးသ နားတော် မူပါ ဘုရားဟူ။ ပူဂေန၊ အဘိဓမ္မာပြန့်ပွားရေး အသင်းသား အပေါင်းသည်၊ အဘိယာစိတော၊ ရှေးရှုရောက်လတ် တောင်းပန်အပ်သည် ဖြစ်၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ အဘိဓမ္မဿ၊ အဘိဓမ္မာ ပိဋက၏။ ဗုဒ္ဓဘာသိတဘာဝဿ၊ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားသည့် အဖြစ်၏။ ယုတ္တိယာ၊ အာဂမယုတ္တိသ ဘာဝယုတ္တိနှင့်။ သဟ တက္က နာတိသင်္ခေပ ဝိတ္တတံ၊ မကျဉ်းမကျယ် အသယ်အလတ်ဖြစ်သော။ နိစ္ဆယံ၊ အဆုံးအဖြတ်ကို။ ကရိဿာမိ၊ စိစဉ်ရေးသားပေအံ့သတည်း။

ကိုရင်စက္ကဝိန္ဒအမည်ခံ ပုဂ္ဂိုလ်၏ရေးသားသောစကားများမှ-
လိုရင်းကောက်နှုတ်ချက်များ

၁။ မြတ်စွာဘုရားသည် နတ်ပြည်သို့ ကြွရောက်ကာ အဘိဓမ္မာ တရားတော် မြတ်ကို ဟောကြားတော်မူသည်ဟု မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်တိုင် တခါဘူးမျှ မိန့်မြွက်ခြင်းမရှိခဲ့ဘူးချေ။

၂။ ဗုဒ္ဓသာသနာ၏ သင်္ဂါယနာတင် ကျမ်းစာများ ဖြစ်သော ပိဋကတ်-၃-ပုံ နှ့်လည်း ထိုအကြောင်း စိုးစဉ်းမျှ မထင်ပလေ။

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

၃။ နိုင်ငံတော်အတွင်းရှိ ဗုဒ္ဓဝါဒီ အနည်းငယ် ပါဝင်သော ပုဂ္ဂိုလ် အချို့ကမူ ဤအချက်ကို ရယ်ရှင်ဘွယ် ပုံဝတ္ထုကလေးပမာ ရှင်ဗုဒ္ဓဇောသ၏ ထွင်ချက်တခုသာဟု ယူဆကြလေသည်။

၄။ မြတ်စွာဘုရားသည် နတ်ပြည်သို့ ကြွမြန်းကာ အဘိဓမ္မာတရားတော်မြတ်ကို ဟောကြားတော် မူသည့် ဝတ္ထုကြောင်း စိတ်ကူးဥာဏ်ကို ရှင် အသင်္ဂိယထေရ်ထံမှ ရှင်ဗုဒ္ဓဇောသ ရရှိခဲ့ပေမည်ဖြစ်၏။

ဤ အချက်-၄-ချက်တို့ကား-ကိုရင်စက္ကိန္ဒအမည်ခံပုဂ္ဂိုလ်၏ ရေးသားသော စကား များမှ ကောက်နှုတ်ချက်တို့ပေတည်း။ ။

၁-နံပါတ်အချက်ကိုရှင်းပြပုံ

၁။ မြတ်စွာဘုရားသည် နတ်ပြည်သို့ ကြွရောက်ကာ အဘိဓမ္မာ တရားတော်မြတ်ကို ဟောကြားတော်မူခဲ့သည်ဟု မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်တိုင် တခါဘူးမျှ မိန့်မြွက်ခြင်း မရှိခဲ့ဘူးချေ ဟူ၍ ရေးသားခဲ့၏။

ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင် ငါနတ်ပြည်သို့ ကြွသည်၊ အဘိဓမ္မာ တရား များလဲ ဟောခဲ့သည် စသည်ဖြင့် ဗျာဒိတ်တော် မရှိခဲ့ဘူးကြောင်း ဝန်ခံသည်။ အကြောင်းကား- အဘိဓမ္မာတရားများဟောကြားတော်မူရန် နတ်ပြည်သို့ ကြွခဲ့သည် စသည်ဖြင့် ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင် ထုတ်ဘော် ဟောကြားရန်သင့်-မသင့် ထောက်ချင့် စဉ်းစားရန် လို၏။ ယခုခေတ်ကာလ ဓမ္မကထိကများပင် မေးသူ တစ်စုံတယောက် မရှိပါဘဲ - ငါ ဤအရပ်၌ ဤမည်သော တရားကို ဟောကြားခဲ့သည်ဟု မိမိကိုယ်တိုင် ထုတ်ဘော်ပြောဆိုသံ ကြားဘူး သလော၊ အကယ်၍ ပြောဆိုပါက ကြွားလုံး ထုတ်သည်ဟု အများကပင် ပြစ်တင်စကား ပြောကြားမည် မဟုတ်ပါလော။ ထုတ်ဘော် ပြောကြားရန် ဟော်၏ မတော်၏ စဉ်းစား။ မောင်ရင် စက္ကိန္ဒသည် မိမိကိုယ်ကို ယခုခေတ်ကာလ ဓမ္မကထိက အနေထားပြီး စဉ်းစား မိလျှင်-ဤ-၁-နံပါတ် စကားကို ရေးသားလိမ့်မည်မဟုတ်။

၂-နံပါတ်၊ ၃-နံပါတ်၊ ၄ -နံပါတ် စကားရပ်ကို ပေါင်းစပ်၍၊ အဓိပ္ပါယ်ထုတ်ယူ သည်ရှိသော်-တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့ မြတ်စွာဘုရား ကြွတော်မူသည်ဆိုသော ပုံပြင် ဝတ္ထုသည် အသင်္ဂိယထေရ်ထံမှ နည်းရ၍ ရှင်ဗုဒ္ဓဇောသ ထွင်လိုက်သော ထွင်လုံးမျှသာ ဖြစ်၏။ သင်္ဂါယနာတင်ကျမ်းစာများ ဖြစ်သော ဝိသုဒ္ဓိကတ်တော်မှာ မရှိဟု အဓိပ္ပါယ်ရ၏။

စကားအားလုံး၌ စိစစ်သော် - တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့ မြတ်စွာဘုရား ကြွတော်မူသည်။ နတ်ပြည်၌ အဘိဓမ္မာတရား ဟောတော်မူသည်။ သီတင်းကျွတ်လပြည့်

အဘိဓမ္မာနေ့-အရေးတော်ပုံ

နေ့ သက်သာနုရိပ်ပြည်သို့ သက်ဆင်းတော် မူသည် စသည်ဖြင့် အကျယ် ပိတ္တိ ရ ရေးသားထားသော စကားများသည် ရှင်ဗုဒ္ဓဇောသထွင်လုံးများသာ၊ ပိဋကတ်တော်မှာ မရှိ၊ သို့အတွက် နိုင်ငံတော်အတွင်းရှိ ဗုဒ္ဓဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ် အချို့တို့ မယုံကြည်ကြဟု ဆိုရာ ရောက်၏။

ကိုရင့်အမှု ရွာမပတ်ပါစေနဲ့ဟု သတိ ပေးလို သည်။ «မယုံသူများကို ယုံရ ကောင်းစေဟု မဆိုလို၊ ရှင်ဗုဒ္ဓဇောသ ရေးသားသော စကားများ အခြေအမြစ် ရှိမရှိ၊ ထွင်လုံးဟုတ်မဟုတ် အများသိသာရန်အတွက် ရည်ရွယ်ချက် ရှေ့ထားပြီး ရေးသားရန် တာဝန်ရှိသဖြင့် အဆုံးအဖြတ်စကားများ ရေးသားပေအံ့။

အဆုံးအဖြတ်စကားများ

ဓမ္မကထိကဝတ္ထု။ ရဟန်းတပါးသည် အလုံးစုံသော နိကာယ်ငါးရပ်ကို ဆောင် သော ပရိသတ်အလယ်၌ အဘိဓမ္မာပါဠိကို ထုတ်ပြီးလျှင် - ရူပက္ခန္ဓော အဗျာကတော၊ စက္ကာရောဓန္ဓာ သိယာ ကုသလာ၊ သိယာအကုသလာ၊ သိယာ အဗျာကတာ၊ (လ) ဆဇ္ဈန္ဓိယာနိ သိယာကုသလာ၊ သိယာအကုသလာ၊ သိယာ အဗျာကတာ စသည်ဖြင့် ရှည်ထွားစွာ ဟောသောအခါ၊ ရဟန်းတပါးက ထပြီးလျှင် ငါ့ရှင် ဓမ္မကထိက သင်သည် မြင့်မိုရ်တောင်ကို ရပ်ပတ်ဘိသကဲ့သို့၊ ရှည်စွာသော ပါဠိကို ရွတ်ဆို ကို၏။ သင် ယခုရွတ်ဆိုသောပါဠိသည် အဘယ်က ပါဠိနည်းဟုမေး၏။ အဘိဓမ္မာပါဠိဟု ဖြေဆို သော်-အဘိဓမ္မာပါဠိကို အဘယ့်ကြောင့်ရွတ်ဆိုသနည်း၊ တပါးသော ဘုရားဟော ပါဠိကို အဘယ့်ကြောင့် မရွတ်ဆို သနည်းဟု မေးပြန်၏။ အဘိဓမ္မာ ပါဠိကို အဘယ် ပုဂ္ဂိုလ် ဟောသနည်းဟု ပြန်မေးသော်-ဤ အဘိဓမ္မာပါဠိသည် ဘုရားဟော မဟုတ်ဟု ပြော၏။ ငါ့ရှင် သင်သည် ဝိနည်းပိဋကကို သင်ဘူးသလောဟု မေးသော်-မသင်ဘူး ကြောင်း ပြော၏။ ဝိနည်းကို မသင်ဘူးသည့်အတွက် သင်သည် ဤစကားမျိုးကို ပြောဟန်တူသည်ဟု ပြောလိုက်သောအခါ-အနည်းငယ်ဝိနည်းကိုသင်ဘူးပါလားဟု ပြန်ပြော၏။ သင်ဝိနည်းကို သင်တုံးက ကောင်းကောင်းသင်ခဲ့သည်မဟုတ်၊ ပရိသတ် အစွန်အဖျားကနေ၍ ငိုက်မည်းပြီး သင်ယူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်၊ အနည်းငယ်သော ဝိနည်းကိုမျှ ကောင်းစွာ မသင်ဘူးသည့် အတွက် သင့်လိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးက သရဏဂုဏ်ဆရာ-ကမ္မဝါစာ ဆရာပြုလုပ်ပြီး ရှင်ပြုပေးအပ် သူ ရဟန်းခံ ပေးအပ်သူတို့ အဘယ်မှာ ရှင်ရဟန်း ဖြစ်နိုင်ပါမည်နည်းဟု အပြစ် ပြောပြီး အောက်ပါ ပါဠိကို ရွတ်ပြ၏။

အဘိဓမ္မာနေ-အရေ၊တော်ပုံ

အနာပတ္တိ-န ဝိဝဇ္ဇေတုကာမော-ဣဗ္ဗံတွံ အာသုသော သုတ္တန္တံဝါ
ဂါထာယောဝါ အဘိဓမ္မံဝါ ပရိယာပုဏဿ၊ ပစ္ဆာဝိ ဝိနယံ
ပါပုဏဿ သိတိ ဘဏတိ (ဘိက္ခုဝိဘင်း ပါဠိတော် - ဝိလေခန
သိက္ခာပုဒ်-နံပါတ်-၆၅။)

သုတ္တန္တေ ဩကာသံ ကာရာပေတွာ ဝိနယံဝါ အဘိဓမ္မံဝါ ပုစ္ဆတိ၊
အာပတ္တိ၊ ပါမိတ္တိယဿ။ ဝိနယေ ဩကာသံ ကာရာပေတွာ သုတ္တန္တံဝါ
အဘိဓမ္မံဝါ ပုစ္ဆတိ၊ အာပတ္တိ ပါမိတ္တိယဿ။ အဘိဓမ္မေ ဩကာသံ
ကာရာပေတွာ သုတ္တန္တံဝါ ဝိနယံဝါ ပုစ္ဆတိ၊ အာပတ္တိ ပါမိတ္တိ
ယဿ။ (ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါဠိတော်-ဆတ္တဝင်-ဒွါဒသမ သိက္ခာပုဒ်-
နံပါတ်-၃၉၂။)

အနက်။ ။ယောဘိက္ခု။ အကြင်ရဟန်းသည်။ န ဝိဝဇ္ဇေတုကာမော၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းငှါ
အလိုမရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အာသုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဣဗ္ဗံ၊ ထိုက်တွန်းပါ၏။ တွံသင်သည်။
သုတ္တန္တံဝါ၊ သုတ္တန်ကို၎င်း။ ဂါထာယောဝါ၊ ဂါထာတို့ကို၎င်း။ အဘိဓမ္မံဝါ၊ အဘိဓမ္မာ
ကို၎င်း။ (တာဝ ဝိနည်းမှ ရှေးဦးစွာ) ပရိယာပုဏဿ၊ သင်ယူလော။ ပစ္ဆာဝိ၊ နောက်၌လည်း။
ဝိနယံ၊ ဝိနည်းကို။ ပရိယာပုဏဿတိ၊ သင်ရလတံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဏတိ၊ ဆိုအံ့။ တဿ
ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ ဘိက္ခုဝိဘင်းပါဠိတော်အနက်။

ယောဘိက္ခုနီအကြင်ရဟန်းမိန်းမသည်။ သုတ္တန္တေ၊ သုတ္တန်၌။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ ကာရာ
ပေတွာ၊ ပြုစေပြီး၍။ ဝိနယံဝါ၊ ဝိနည်းကို၎င်း။ အဘိဓမ္မံဝါ၊ အဘိဓမ္မာကို၎င်း။ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။
တဿ၊ ဘိက္ခုနီယာ၊ ထိုဘိက္ခုနီမအား။ အာပတ္တိ ပါမိတ္တိယဿ၊ ပါမိတ်အာပတ် သင့်၏။
ဝိနယေ၊-၌။ ဩကာသံ၊-ကို။ ကာရာပေတွာ၊-၍။ သုတ္တန္တံဝါ၊-ကို၎င်း။ အဘိဓမ္မံဝါ၊-ကို၎င်း။
ပုစ္ဆတိ၊-၏။ အာပတ္တိ ပါမိတ္တိယဿ၊-၏။ အဘိဓမ္မေ၊-၌။ ဩကာသံ၊-ကို။ ကာရာပေတွာ၊-၍။
သုတ္တန္တံဝါ -ကို၎င်း။ ဝိနယံဝါ ကို၎င်း။ ပုစ္ဆတိ၊-၏။ အာပတ္တိ ပါမိတ္တိယဿ၊-၏။ ။ ဘိက္ခုနီ
ဝိဘင်းပါဠိတော်-အနက်။

ဤဝိဘင်း ပါဠိတော်-၂-ရပ်ကို ကိုးကား ထောက်ထား၍ အဘိဓမ္မာ ဘုရားဟော
ဖြစ်ကြောင်း ဓမ္မကထိကရဟန်းကပြောပြ၏ ။

ပါဠိတော်များ၏အဓိပ္ပါယ်

ဘိက္ခု ဝိဘင်း ပါဠိတော်ဖြင့် ကဲ့ရဲ့လိုသော စိတ်မရှိဘဲ သုတ္တန်ဂါထာ-အဘိဓမ္မာ
တို့ကို သင်ဦးလော၊ ဝိနည်းကို နောက်မှ သင်ရလတံ-စသည်ဖြင့် ဆိုသော ရဟန်းအား
အာပတ်မသင့်ခြင်းကို မုချ-ထိုက်ရိုက်ပြသည်။ ။ ဘိက္ခုနီ ဝိဘင်းပါဠိတော်ဖြင့် သုတ္တန်၌

အဘိဓမ္မာနေ့-အရေးတော်ပုံ

ခွင့်တောင်းပြီး ဝိနည်းကို၎င်း အဘိဓမ္မာကို၎င်း မေးသော ဘိက္ခုနီမ၊ဝိနည်း၌ ခွင့်တောင်းပြီး- သုတ္တန်ကို အဘိဓမ္မာကို မေးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အဘိဓမ္မာကို ခွင့်တောင်းပြီး သုတ္တန်ကို ဝိနည်းကို မေးသော ဘိက္ခုနီမအား ပါမိတ် အာပတ် သင့်သည်ကို မုချ တိုက်ရိုက် ပြသည်။ "ဤသို့ပြလိုက်သဖြင့် ဘုရားဟော ဖြစ်သော သုတ်စသည်တို့နှင့် အဘိဓမ္မာကို အတူထား၍ ဟောကြားသောကြောင့်၎င်း၊ သာသနာတော်မှ အပဖြစ်သော ရသေ့ပုဂ္ဂိုလ် စသည်တို့ ဟောကြား စီရင်အပ်သော ကျမ်းများ၌ ဤစကားမျိုးမရှိသောကြောင့်၎င်း၊ အဘိဓမ္မာ၏ ဘုရားဟော အဖြစ်ကိုလည်း နေယျတ္တ သာမဏိယ အားဖြင့် ပြသည်ဟု ယူရမည်။"

အဘိဓမ္မာသည် ငါဘုရား ဟောကြားသော တရားအစစ် ဖြစ်သည်ဟု တိုက်ရိုက် မဆိုသော်လည်း မှန်းဆတတ်သော အနုခေနဉာဏ်ရှိသူ ဖြစ်လျှင် အဘိဓမ္မာ ဘုရားဟော ဖြစ်ကြောင်း ဘိန္ဒုလောကပါလျက် မသိသည့်အတွက် - အဘိဓမ္မာဟာ ဘုရားဟော မဟုတ်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်ကို ပုတ်ခတ် ပြောဆိုမချေသည်ဟု အဓိပ္ပါယ် ရသည်။

မဟာဂေါသိန်သုတ်

ဓမ္မသေနာပတိ ဖြစ်တော်မူသော အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည် မိမိတို့အချင်းချင်း မေးအပ်သော ပြဿနာနှင့် အဖြေများကို မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထားခြင်း အကျိုးငှါ မြတ်စွာဘုရားထံသို့ သွားပြီး မဟာမောဂ္ဂလာန်ထေရ်၏ ဖြေဆိုပုံကို လျှောက် ထား၏။လျှောက်ပုံ-ငါ့ရှင် မောဂ္ဂလာန် အဘယ်သို့ သဘောရှိသော ရဟန်းသည် ဤ ငါတို့ နေသော အင်္ဂြိုင်းတောကြီးကို (ဝါ၊ သာသနာတော်ကြီးကို) တင့်ကယ်စေသနည်းဟု မေးပါသည်။ထိုသို့မေးသောအခါ ငါ့ရှင် သာရိပုတ္တရာ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်း ၂-ပါး တို့သည် အဘိဓမ္မာ တရားကို ပြောကြားကြကုန်၏။ ထိုရဟန်း ၂-ပါးတို့ အချင်းချင်း ပြဿနာကို မေးကြကုန်သည် ဖြစ်၍ ဖြေဆိုကြကုန်၏။ တို့နှစ်ဦး ဆုတ်နစ်ခြင်း မရှိကြကုန်။ ထိုရဟန်း ၂-ဦးတို့၏ တရားစကားဖြစ်ခြင်းသည် တရားနှင့်လျော်၏။ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ ဤသို့သဘောရှိသော ရဟန်းသည် အင်္ဂြိုင်းတောကြီးကို တင့်ကယ်စေ၏ ဟူ၍ ဖြေဆို ပါသည်။ ဘုရားဟု လျှောက်ထား၏။ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက -သာရ သာရ သာရိပုတ္တ၊ ယထာတံမောဂ္ဂသာနောစ သမ္မာယျဉ္ဇာကရမာနော ဗျာကရေယျ၊ မောဂ္ဂသာနောဟံ သာရိ ပုတ္တ ဓမ္မာကထိကောတိ -ဟု မိန့်တော်မူလိုက်၏။

ပါဠိတော်အနက်။ "သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။သာရ သာရ၊ ကောင်း၏ကောင်း၏၊ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာဖြင့်။ တံ၊ ထိုပြဿနာကို။ မောဂ္ဂသာနောစ၊ မောဂ္ဂလာန်သည်

အဘိဓမ္မာနေ့-အရေးတော်ပုံ

လည်း။သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဗျာကရမာနော၊ ဖြေဆိုသည်ဖြစ်၍၊ ဗျာကရေယျ၊ ဖြေဆိုရာ၏။ သာရိပုတ္တ သာရိပုတ္တရာ။ မောဂ္ဂသာနော၊ မောဂ္ဂလာန်သည်။ ဓမ္မကထိကော၊ ဓမ္မကထိကတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူလိုက်၏။

ဒေဝိပ္ပါယ်။ "အဘိဓမ္မာကို ဆောင်သော ရဟန်းသည်ငါတုရား သာသနာတော်မှ အာဂ ဖြစ်လျှန်၏ဟု ကဲ့ရဲ့တော်မူ ပါဘဲ - ချစ်သား သာရိပုတ္တရာ သာသနာတော်-ကောင်း၏ ကောင်း၏ဟု မောဂ္ဂလာန်ထေရ်အား ကောင်းချီးနဲ့မော် သာသနာတော်ပြီး၊ ထိုပြဿနာကို မောဂ္ဂလာန်သည် ကောင်းစွာဖြေဆိုသကဲ့သို့၊ ထို့အတူ မောဂ္ဂလာန်မှ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ် သည်လည်း ဖြေဆိုရပေလိမ့်မည်၊ သို့အတွက် မောဂ္ဂလာန်ဖြေဆိုခြင်းသည် ကောင်းသော ဖြေဆိုခြင်းဖြစ်သည်၊ ချစ်သား သာရိပုတ္တရာ မောဂ္ဂလာန်သည် ဓမ္မကထိကအစစ်ဖြစ်၏ဟု မိန့်တော် မူလိုက်၏။

မှတ်ချက်။ "အဘိဓမ္မာဆောင်သောရဟန်းအား ကောင်းချီးနဲ့မော်သာသနာတော်သည် ကိုထောက်သော်-အဘိဓမ္မာသည် ဘုရားဟော ဟုတ်လေသလော၊ မဟုတ်လေသလောဟု ယုံမှားသံသယ ဖြစ်ရန် အလျှိုးမရှိသင့်။ ဘုရားဟော အစစ် ဖြစ်ကြောင်း အလွန်ထင်ရှား သည်ဟုမှတ်လိုက်၏။ "ထိုသို့ မှတ်လိုက် ပါလျက် မမှတ် နှိုင်းလျှင် - မမှတ် နှိုင်းသူ ၏ အပြစ်ပင်။

အင်္ဂုရပေတ ဝတ္ထု

အင်္ဂုရနတ်သား ဣန္ဒကနတ်သားတို့ နတ်စည်းစိမ်ကို ခံစား ကြစဉ်အခါ - မြတ်စွာ ဘုရား ခုနစ်ဝါမြောက် ဝါဆိုလပြည့်နေ့ သာဝတ္ထိပြည် တောင်တံခါးဝ ကဏ္ဍမ္မ သရက် ဖြူပင်ရင်း၌ တိတ္ထိတို့ကုန်ခန်းခြင်းငှာ ယခင် ပြာမှီဟာတို့ကို ပြတော် မူပြီးသည့် အဆုံး နှစ်လမ်း သုံးဘဝါးဖြင့် ဘာတိသာ နတ်ပြည်သို့ ကိုယ်တော်တည်း ကြွမြန်းစမှီယံတော် မူပြီးလျှင် ပင်လယ် ကသစ်ပင်ရင်း ပြကျောက်ခင်း၌ နေမင်း သဘွယ် တင့်တယ်စွာ အဘိဓမ္မာကို ဟောပြောသော တသောင်းသော လောကဓါတ်မှ ရောက်လာ ကြသော နတ်ဗြဟ္မာတို့၏ အရောင် အသရေကို လွှမ်းမိုးလျက် ထိုင်နေတော်မူပြီး တဆဲ နှစ်ယူဇာ ဝေးကွာသော အရပ်သို့ ဆုတ်နေရသော အင်္ဂုရ နတ်သားကို ခေါ်တော် မူ၍ အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် အလှူဒါန အကျိုးများကြောင်းကို မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်တိုင် ထင်ရှား ပြတော်မူသည်ကို သင်္ဂါယနာတင် ရဟန္တာ အရှင်မြတ်များ အောက်ပါ ပါဠိ တို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူကြ၏။

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

တာဝတိံသေ ယဒါ ဗုဒ္ဓေါ။ သီလာယံ ပဏ္ဍုကမ္မလေ။
ပါရိဆတ္တကာ မူလမ္ပိ၊ ဝိဟာသိ ပုရိသုတ္တဟော။ ။
ဒသသု လောကဓါတူသု၊ သဒ္ဓိပတိတွာန ဒေဝတာ။
ပရိယုပါသန္တိ သမ္ပန္နံ၊ ဝသန္တံ နဂမုဒ္ဒနိ။ ။
နကောမိ ဒေဝေါ ဝဏ္ဏေန၊ သမ္ပန္နံ အတိရောစတိ။
သဗ္ဗေ ဒေဝေ အဓိဂ္ဂယ၊ သမ္ပန္နော ဝိရောစတိ။ ။
ယောဇနာနိ ဒသဒ္ဓေစ၊ အင်္ဂုရေယံ တဒါ အဟု၊
အဝိဒူရေဝ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဣန္ဒကော အတိရောစတိ။ ။
ဩလောကေတွာန သမ္ပန္နော၊ အင်္ဂုရဉ္စာပိ ဣန္ဒကံ။
ဒက္ခိဏေယျံ သန္တာဝေန္တော၊ ဣဒံ ဝစန မပြီ။ ။
မဟာဒါနံ တယာ ဒိန္နံ၊ အင်္ဂုရ ဒီဃ မန္တရေ။
သုဝိဒူရေ နိသိန္ဓောသိ၊ အာဂစ္ဆ မမ သန္တိကေတိ။ ။

ဤသို့စသည်ဖြင့် တာဝတိံသာနတ်ပြည်ဝယ် နတ်ဗြဟ္မာတို့ အလယ်၌ ဒက္ခိဏေယျ သမ္ပတ္တိ အကျိုးကို ထင်ရှား ပြတော်မူပြီး၍ ဝါထွင်း သုံးလပတ်လုံး အဘိဓမ္မာ တရားကို ဟောကြားတော် မူပြီး၍ မဟာ ပဝါရဏာနေ့၌ သင်္ကဿနဂိုဏ်းပြည်သို့ သက်ဆင်းတော် မူ၏။

အနက်။ ။ပုရိသုတ္တမော၊ ယောကျ်ားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ တာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌။ ပါရိဆတ္တကာ မူလမ္ပိ၊ ပင်လယ် ကသစ် ပင်ရင်း၌၊ ပဏ္ဍုကမ္မလေ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလာ အမည် ရှိသော။ သီလာယံ၊ ကျောက်ဖျာ၌၊ ဝိဟာသိ၊ ဝါဆိုသီတင်းသုံးနေတော်မူပြီး။ ။

ဒသသုလောကဓါတူသု၊ ဇာတိခေတ်မှတ် တသောင်းသော လောကဓါတ်တို့၌၊ ဒေဝတာ၊ နေကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်၊ သဒ္ဓိပတိတွာန၊ စည်းဝေးကုန်၍၊ နဂမုဒ္ဒနိ၊ မြင့်မိုရ်တောင်ထိပ်၌၊ ဝသန္တံ၊ ဝါဆိုတော်မူသော။ သမ္ပန္နံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပရိယုပါ သန္တိ၊ ဆည်းကပ်ကြကုန်၏။ ။

ကောမိ၊ တစုံတယောက်သော။ ဒေဝေါ၊ နတ်ဗြဟ္မာသည်။ ဝဏ္ဏေန၊ အဆင်း အရောင်ဖြင့်။ သမ္ပန္နံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ န အတိရောစတိ၊ သာ လွန်၍ မ တင့် တယ်။ သမ္ပန္နော ဝိရောစတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင်။ သဗ္ဗေ-ဒေဝေ၊ အလုံးစုံသော နတ်ဗြဟ္မာတို့ကို။ အဓိဂ္ဂယ၊ ယွမ်းမိုးနှိပ်စက်၍၊ ဝိရောစတိ၊ တင့်တယ်တောက်ပတော်မူ၏။ ။

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အယံ အင်္ဂုရော၊ ဤဆိုပြီးအပ်သော အင်္ဂုရ နတ်သားသည်။ ဒသဋ္ဌေစယောဇနာနိ၊ တဆဲ နှစ်ယူဇနာတို့တိုင်တိုင်၊ ဒုရေ၊ ဝေးကွာသောအရပ်၌။ အဟ၊ နေသည် ဖြစ်၏။ ဣန္ဒကော၊ ဣန္ဒက နတ်သားသည်။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား ၏ အဝိဒူရေဝ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌သာလျှင်၊ အတိရောစတိ၊ အလွန်တင့်တယ်၏။

သမ္ပုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အင်္ဂုရဉ္စာပိ၊ အင်္ဂုရနတ်သားကို၎င်း။ ဣန္ဒကံ၊ ဣန္ဒက နတ်သားကို၎င်း။ ဩလောကေတွာန၊ ကြည့်တော်မူ၍၊ ဒက္ခိနေယျံ၊ အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကို၊ သန္တာဝေဇ္ဇော၊ မြီးမွမ်းတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣဒံ-ဝစနံ၊ ဤဆိုလတံ့သော စကားကို။ အဗြုဗိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ။

အင်္ဂုရ၊ အင်္ဂုရနတ်သား။ တယာ၊ သင်သည်။ ဒီဃမန္တရေ၊ အနှစ် နှစ်သောင်းရှည် ညောင်းမြင့်ကြာ အခါအတွင်း၌။ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသော အလှူကို။ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်ပြီ။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ သုဝိဒူရေ၊ တဆဲ နှစ်ယူဇနာ လွန်စွာကွာဝေးသောအရပ်၌။ နိသိန္ဓော၊ နေသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ဘိ၏။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ သန္တကေ၊ ထံတော်ပါး၌။ အာဂစ္ဆ၊ လာ၍ နေလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဗြုဗိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ။

မှတ်ချက်။ ။ဆိုအပ်ပြီးသော ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်ဖြင့် တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ မြတ်စွာဘုရား ကြွတော်မူကြောင်း၊ ပင်လယ် ကသစ်ပင်ရင်း ခင်းထား အပ်သော ပဏ္ဍု ကမ္ဘလာ မြကျောက်ဖျာထက်၌ တင့်တယ်စွာ နေတော်မူကြောင်း၊ သောင်းလောကဓာတ်မှ နတ် ဗြဟ္မာတို့ လာကြကြောင်း တို့ကို မုချ-နိတတ္ထ တိုက်ရိုက်အားဖြင့် ပြ၏။ အဘိဓမ္မာ ဟောကြောင်းကို တိုက်ရိုက်မပြ၊ သို့အတွက်-မြတ်စွာဘုရား တာဝတိံသာသို့ ကြွတော် မူခြင်းသည် ဘာအကျိုးငှါ ကြွတော် မူသနည်း။ ရောက်လာသော နတ် ဗြဟ္မာ တို့အား ဘာတရားကမ္မ မဟောဘဲ လူ့ပြည်သို့ ပြန်ကြွလာသလော၊ သို့မဟုတ် ဘာတရားများ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသနည်း။ ဤအမေး-၂-ရပ် ထုတ်သင့်၏။ အဘယ်အကျိုးငှါ ကြွတော် မူသည်။ အဘယ်တရားများ ဟောခဲ့သည်ဟု ပါဠိဟော်အဆို မရှိသော်လည်း - မယ်တော် ဖြစ်ခဲ့ဘူးသော သန္တုဿိတ နတ်သားအား ကျေးဇူးဆင်လို၍၊ ၎င်းနတ်သားကို အမှူး ထားပြီး ရောက်လာသော နတ်ဗြဟ္မာ တို့အား အကျိုးများစေခြင်းငှါ ကြွတော်မူသည် ဆိုသော အဋ္ဌကထာစကား သဘာဝယုတ္တိ ရှိကြီး ရှိ၍ အလွန် သင့်မြတ်ပေ၏။ မယ်တော် ဖြစ်ခဲ့ဘူးသော သန္တုဿိတနတ်သားကို အမှူးထား၍ ရောက်လာကြသော နတ်ဗြဟ္မာတို့ အကျိုးများအောင် ကြွတော်မူလျှင် ဘာတရားများ ဟောကြားခဲ့၍ အကျိုးများရမှလဲဟု မေးသော်-လူ့ပြည်မှာ အဘိဓမ္မာတရားဟောကြောင်း အရိပ်အမြွက်မထင် ဖြစ်ခြင်းကြောင့် တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌ အဘိဓမ္မာတရားဟောသည်ဟု ဆိုသော အဋ္ဌကထာစကားလည်း

အဘိဓမ္မာနေ-အရေ၊တော်ပုံ

သဘာဝယုတ္တိ အထူးပင် ရှိပေ၏။ ။အဋ္ဌကထာသည် အရှင်ဗုဒ္ဓဇောသ လက်ထက်သို့ ရောက်မှ ဖြစ်ပေါ်လာသည်မဟုတ်၊ ဘုရားလက်ထက်တော်ကပင် အထင်အရှားရှိကြောင်းကို ကျမ်းဂန်တတ် ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်း ဝန်ခံကြပေလိမ့်မည်။ ။ ၎င်းအဋ္ဌကထာနှင့်တကွ ပါဠိတော်များကို အရှင်မဟိန္ဒစသော ရဟန္တာကြီးများ ကိုယ်တိုင် သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ သာသနာပြုကြတော် မူကြသော အခါ - နှ လုံးတွင်း၌ သွင်း၍ ဆောင်ယူသွားကြသည်။ အရှင်မဟိန္ဒထံမှ သီဟိုဠ်ကျွန်းသား ရဟန်းတော်များ ဆောင်ထားကြသည်။ မဆောင်နိုင်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များ လက်ထက် ရည်ရွယ်လျက် သာသနာ မပျက်ကွယ်ပါစေခြင်း အကျိုးငှါ သီဟိုဠ် ဘာသာဖြင့် နောက်မှ ရေးသားထားကြသည်။ အရှင်ဗုဒ္ဓဇောသသည် သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ရှိပြီးသားဖြစ်သော သီဟိုဠ်ဘာသာဖြင့် ရေးသားထားသော အဋ္ဌကထာကြီး ၅-ကျမ်းသာ ကျယ်စွာသော စကားအစဉ်ကို အကျဉ်းချုံး၍ ရေးသားခြင်းမျှ ဖြစ်သည်ဟု ကိုယ်တိုင် ဝန်ခံချက်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာလာ စကားများသည်လည်း ဘုရားလက်ထက်တော်မှ ရဟန္တာ အဆက်ဆက် ဆောင်လာသည့် အတွက် အလေးပြုလောက်သော စကားများဖြစ်သည့် အလျှောက် ဆရာအဆက်ဆက် ယခုထက်တိုင် အလေးဂရုပြုလျက်ပင် ရှိကြ၏။ ။ဤမျှဖြင့် ရှင်ဗုဒ္ဓဇောသထွင်လုံး မဟုတ်ကြောင်း၊ အသက်ထံမှ အကူညီမယူကြောင်း သိသာထင်ရှားပေပြီ။

သတိပေးချက်။ ။မောင်ရင်စက္ကိန္ဒအား သတိပေးလိုသည်မှာ တိကျမှန်ကန်သော အသိဉာဏ် ဖြစ်ပေါ်ရန် ပါဠိတော်နှင့်တကွ အဋ္ဌကထာများကို ကောင်းစွာ လေ့လာသင်ကြားတတ်မြောက်မှ ရေးလိုရာရေးသားလျှင် အမြင်မှန် ရောက်မည်ဖြစ်၍ ပါဠိတော်နှင့်တကွ အဋ္ဌကထာများကို သင်ကြားရန် သတိပေးစကား ရေးသားလိုက်သည်။

ရန်ကုန်မြို့၊ သရက်တောကျောင်းတိုက်
နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဆရာတော်ဘုရား၏ပုံ

ကိုရင်စက္ကိန္ဒအား ချေပတော်မူချက်

သင်္ဂါမေ သုရမိစ္ဆန္တိ၊ မန္တိသု အကုတုဟလံ။
ဝိယဉ္စ အနုပါဏမ္ဘိ၊ အတ္ထေဇာတေစ ပဏ္ဍိတံ။

သင်္ဂါမေ၊ စစ်တိုက်ရာ အရပ်နှိုက်။ သုရံ၊ ရဲရင့်သော သူရဲကောင်းကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကြကုန်၏။ မန္တိသု၊ တိုးတိုး တိတ်တိတ် တိုင်ပင်ခြင်း တို့ နှိုက်။ အကုတုဟလံ၊ အုပ်အုပ်ကြွက်ကြွက် စကားမထွက်သောသူကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကြကုန်၏။ စ၊ ထိုမှတစ်ပါး အနုပါဏမ္ဘိ၊ ထမင်း အပျော်သည်။ ဇာတေ၊ ဖြစ်ပေါ်လတ်သော်။ ဝိယံ၊ ချစ်မြတ်နိုးသော သူကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကြကုန်၏။ အတ္ထေ၊ ခက်ခဲဆန်းကြယ်-နက်မိပ္ပါယ်သည်။ ဇာတေ၊

အဘိဓမ္မာနေ-အရေ၊တော်ပုံ

ဖြစ်ပေါ်လတ်သော်။ပဏ္ဍိတံ၊တိတိပိုင်ပိုင်=ပြောဆိုနိုင်သော ပညာရှိကို။ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိကြကုန်၏။

ဟူသည်နှင့်အညီ-အဘိဓမ္မာ ပြန့်ပွားရေး အသင်းကြီးသည်-မိမိတို့၏ အဘိဓမ္မာ ပြန့်ပွားရေးကို-အကြောင်းပြု၍-သတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ကို-အဘိဓမ္မာ ပြန့်ပွားရေးနေ့ဟူ၍-အကြီးအကျယ်-မြို့နယ်စီပါယ်မြို့လယ်ခန်းမကြီးနှိုက်ပြုကြရာဝယ်-သခင်နုသည် ပြုသင့်သည်ကိုပြုသောကြောင့်-အထူးသင့်လျော်ကြောင်း၊ “သို့သော် ဤသို့ ပြုရာဝယ်-ဘာဝတ်’သားသို့ ထုရားကြွကြောင်း-မယ်တော်မိနုတ်အား ကျေးဇူးဆပ် အဘိဓမ္မာတရား ဟောကြောင်း-သက်သာနုဂိုရ် ပြည်သို့ ဘုရား ဆင်းသက် ကြောင်းကို-ယုံလွယ်သော သူတို့ သာလျှင် ယုံကြည်ကြပေလိမ့်မည်။ တွေးတော ကြံဆ-ရှေ့နောက် တိုင်းထွား-ယုတ္တိတန်-မတန် အမှန် နှိုင်းဆသူတို့ကား-ရယ်ဘွယ် ကောင်းလှသော အရှင် ဗုဒ္ဓဗောဓာသ၏-ထွ်လုံး ဒဏ္ဍာရီ စကားကို-ယုံကြည်နိုင်ကြမည်မဟုတ်ပေ။ အကြောင်းကား-ပိဋကတ်သုံးဖြာနှိုက်-အဆိုစကား မရှိသောကြောင့်တည်း။” ဤသို့ ပစ်ပစ်ခါခါ - ဗလဗွါနုတ်ရုံး - စွပ်စွဲ ပြောဆိုလိုက်သော- “သာမဏေ စက္ကိန္ဒ” ၏ မုခါရုဋ္ဌ- အဆိုကြမ်းကို အလွန်ပင် သရမ်းထွ၏ဟု - အမှတ်ပြုကြသော - အဘိဓမ္မာ ပြန့်ပွားရေး အသင်းသား တို့သည် - ဤအရာနှိုက် - ကျမ်းဂန် တတ် သိ ပညာရှိလူရှင်ရဟန်းတို့၏ အရာသာဖြစ်၍ - “သာမဏေ စက္ကိန္ဒ” ၏ - အဆိုစကားများကို ဆူးလေ ပိဋကတ်တိုက်၏ အတွင်းနှိုက် ထေရ်ကြီးထေရ်ငယ် - လူရှင်တို့၏ အလယ်နှိုက်၊ ဘယ်ကြား ပြီးနောက် - ဟုတ်မှန်တိုင်းသော အဆုံးအဖြတ်ကို ပေးသနားတော် မူပါမည့် အကြောင်း- အသင်းသား အပေါင်းတို့က - လျှောက်ထားခြင်းကို - ပြုကြလေသည်။ ထိုသို့ လျှောက်ထားချက်ကို အကြောင်းပြု၍ - သာမဏေစက္ကိန္ဒ၏ စကားနှိုက် - ဖြစ်ချက် များကို ကောက်ထားပေစွဲ-

- ၁။ “အဘိဓမ္မာ တရားတော်ကို ဟောရန်-နတ်ပြည်သို့ ကြွသွားကြောင်းကို ထုရားရှင် ကိုတိုင်လည်း ဘယ်အခါမှ မဟောခဲ့။ ထို့ပြင်ပိဋကတ်သုံးပုံနှိုက်လည်း-ဖော်ပြခြင်း မရှိခဲ့။”
- ၂။ “မြန်မာ ပြည်နှိုက် ဗုဒ္ဓဘာသာ အတော် များ များ နှင့်-အချို့ အချို့ လူများ သည်- ဗုဒ္ဓဗောဓာသ၏-ဆင်လုံး ဖြစ်၍-ရယ်စရာ ကောင်းလှသော ဒဏ္ဍာရီ ပုံပြင်ကလေးဟု ယူဆကြသည်။”
- ၃။ “ဤပုံပြင်ကို- ဖန်တီးရာနှိုက် - ဗုဒ္ဓဗောဓာသည် အရင်းခံ မဟုတ်သေးပေ။ ယောဂီ ဝစရိဂိုဏ်းကို - တည်ထောင် လိုသော-မြောက်ပိုင်းသား သာသနာပင် - အာဇာနည် ဝိရိဂိုဏ်းသား-အသံဂန္ဓ-ဝါသုဗန္ဓ-တို့၏ အထံမှ ဌားယူခြင်းဖြစ်ရမည်။”

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

- ၄။ "ထိုပုဂ္ဂိုလ် နှစ်ဦး တို့သည်-အလောင်းတော် အရိမေတ္တေယျ နတ်မင်း၏ ပူးကပ် နှိုးဆော်ခြင်းကို-ခံယူရရှိလေသည်။ထိုသို့ ခံယူရရှိသူတို့မှာ-ပုဂ္ဂိုလ်သာမံတို့ ဖြစ်၍ နတ်ဗြဟ္မာတို့၏နှိုးဆော်ချက်ကိုရရှိသည်ဆိုသည်မှာ-သဘာဝကျလှသည်။"
- ၅။ "ဘုရားမြတ်စွာမှာမူကား-အလင်းကို ရရှိပြီးသောပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်၍ -တစုံတယောက် သော သူ၏-နှိုးဆော်ချက်ကို ခံယူရန်မလို။"
- ၆။ "ထို့ကြောင့်-ဗုဒ္ဓဗောဓာသည်-ဘုရားနတ်ပြည်သို့ကြွ၍ အဘိဓမ္မာ တရားတော်ကို-ဟောတော်မူသည်ဟု ပုံပြင်ကို-ကြံစည်လေတော့သည်။ နတ်ပြည်သို့ သွားသည် ဆိုသော စကားမှာ ထိုအခါက ရိုး၍ နေပြီ ဖြစ်သောကြောင့်-ထိုအရာသည်-စိတ်တွင် အကြီးအကျယ် ပြောင်းလဲခြင်းကို - ဖော်ပြသောစကားသုံး အထူးတခု ဖြစ်လေသည်။"

(ဤကား သာမဏေ စက္ကိန္ဒ၏ - အင်္ဂလိပ် သတင်းစာမှ-မြန်မာလို ပြန်ထားသော-စကားစုကို-အမှီပြု၍ လိုရင်းကောက်နုတ်ချက်ကိုပြထားခြင်းဖြစ်၏)

ကောက်နုတ်ချက် ၁ - ၂ -အဖြေ

ကဟံဘန္တေသတ္တာတိ(အရှင်ဘုရား-ဘုရားမြတ်စွာ အဘယ်သို့သွားပါသနည်းဟု) ပရိသတ်အများက-ဘုရား၏ညီကော်အရှင်အနုရုဒ္ဓါအား မေးသောစကားဖြစ်၏။ထိုအမေးကို အနုရုဒ္ဓါအရှင်မြတ်က-တာဝတိံသဘဝနေ ပဏ္ဍုကမ္မလသီလာယံ ဝဿံ ဥပဂတိံသာ မာတု အဘိဓမ္မပိဋကံ ဒေသေတုံဂတောတိ ဟူ၍ - ဖြေကြားလေပြီ။ ဆိုလိုရင်းကား တာဝတိံသာ နတ်ပြည် - ပဏ္ဍုကမ္မလ - ကျောက် နေရာ ထက်နှိုက် ဝါကပ်တော်မူ၍ - မယ်တော် မိနတ်သားအား အဘိဓမ္မာ တရားတော်ကို - ဟောတော် မူခြင်းအကျိုးငှါ - ဘုရားမြတ်စွာ ကြွသွားတော်မူပြီဟူ၍ - ဆိုလိုရင်းဖြစ်၏။ ဤ အဖြေစကားနှိုက် - တာဝတိံသာသို့ ဘုရား မြတ်စွာကြွသွားကြောင်း-အဘိဓမ္မာတရားတော်ကို ဟောဖြတ်တော် မူကြောင်း ထင်ရှား လှ၏။ ထိုသည့် စကားရပ် နှစ်ခုလုံးသည် - ဘုရားရှိစဉ်က - အရှင် အနုရုဒ္ဓါကို အစွဲ ပြု၍ သိမှတ်ရသောအကြောင်းရ ကေနံ ဟုတ်မှန်တော့၏။ ထွင်လုံးဆင်လုံး ဒဏ္ဍာရီမျိုး မဟုတ်။ ထိုစဉ်အခါက - အရှင်မဟာဗုဒ္ဓဗောဓာသ-အဘယ်မှာပေါ် လာသေးမည်နည်း၊ဤအကြောင်း ဖော်ပြပြီးနောက် အနှစ်ပေါင်း ၉၃၀-ကျော် လောက်မှ ပေါ်လာ သော အရှင်မဟာဗုဒ္ဓ ဗောဓာသည်-ရှေးရှေးသော မထေရ်မြတ်တို့၏ မှတ်တမ်းကို အဋ္ဌကထာ ဟောင်း နှိုက် ပါရှိသည်တို့ကို-မိမိ၏ အဋ္ဌကထာသစ်ကို စီမံရေးသားရာနှိုက်-အဋ္ဌကထာ ဟောင်းများရှိ-မှတ်တမ်းစကားကို-မပျက်မပျောက်စေခြင်းငှါ-ကူးယူ မှတ်သား ချထားခြင်းမျှသာ ဖြစ်၏။

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

အကြောင်းကင်းမဲ့၍ ထားသော-ဆင်လုံး ထွင်လုံး ဒဏ္ဍာရီ အသုံးအနှုန်းတို့ကား မဟုတ်ပေ။ ထို့ပြင်-ကဒါအာဂမိဿတိဘန္တေဟူ၍-မေးလျှောက်ပြန်၏။ ဘယ်အခါ၌- ပြန်၍ကြွလာပါလတံ့နည်းဟုမေးလိုရင်းဖြစ်၏။ တယောမာသေ အဘိဓမ္မာပိ ငှက် ဒေ သေ တွာ မဟာပဝါရဏာဒိဝသေတိ-ဟူ၍-အရှင် အနုရုဒ္ဓါ ဖြေကြားတော်မူ၏။ သုံးလပတ်လုံး အဘိဓမ္မာပိဋကတ်ကို ဟောကြားပြီး အဆုံး၌ မဟာပဝါရဏာနေ နှိုက် ပြန်ကြွ၍လာလတံ့ဟု ဖြေကြားတော်မူ၏။ ဤစကားရပ်ဖြင့်လဲ - တာဝတိံသာ နတ်ပြည် နှိုက် အဘိဓမ္မာတရားတော်ကို ဟော၍ ပြီးကြောင်း သိမှတ်ရ၏။ ထိုသို့သော ရှေးရှေး အဋ္ဌကထာဟောင်းစကား၊ ဇေယျာရီ-ထွင်လုံးစကားဟု-ယောင်ဝါး ပြောဆိုကြလိမ့်မည်ကို - ပိတ် ပင် တား မြစ် တော် မူလိုသောကြောင့်-တေန ဂုတ္တံ-လက်ရုံးတန်းမြင့်-တာဝတိံ သေ ယဒါဗုဒ္ဓေါ-အစချီသော ၃-ဂါထာတို့ကို-အရိုးကျ သိစေခြင်းအကျိုးငှါ အကိုးပြထားတော်မူခဲ့သတည်း။ ဤစကားတို့ဖြင့် ၁-၂-ကောက်နှုတ်ချက်ပြီးပြေလေ၏။

- ၃။ ။ကောက်နှုတ်ချက်မှာ-ဧကန္တစကားမျိုးမဟုတ်။ မဟုတ်က-စ၍-မမှန် အဆုံးသတ် အနေကန္တစကားမျိုးဖြစ်၍ ဖြေကြားရန်မလို။
- ၄။ ။ကောက်နှုတ်ချက်မှာ-ငါ၏ အမည်-မိုးကျရွှေကိုယ်ဟု အပြောစကားကို-ကြားရခါ မျှဖြင့်-အတွေး အဆမရှိ ယုံလွယ်တိသော - ဉာဏ်တုံးတိသမားမျိုးသာ ဖြစ်၏။ ဤစကားဖြင့်-အရှင်မဟာဗုဒ္ဓဇောသအား မညှာမတာအားမနာဆိုသည့်အတွက်-ကာလဝိပါက် နောက်ပိုးတက် ခံရရှာလေတော့၏။
- ၅။ ။နံပါတ်ကောက်နှုတ်ချက်မှာ - စကား စပ် မရှိဘဲ လျက် သက်သက်မဲ့ ခြားဝင်၍ စွက်သော စကားမျိုးဖြစ်၍-ဖြေကြားရန်မလို။
- ၆။ ။နံပါတ်ကောက်နှုတ်ချက်လည်း-၁-၂-တို့၏ အဖြေတွင် - အတွင်းနှိုက် ပါဝင်ပြီး ပြေပြီဖြစ်၍ သီးခြားဖြေရန်မလို။

ကောက်နှုတ်ချက် ၃၊ ၄၊ ၅၊ ၆ အတွက် တေးထပ်များ

ဆိုဘွယ် အဘူးရှိသည်မှာ-သိင်္ဂီလောဏကပ္ပစသော အရေးကြောင့်-ဒုတိယသင်္ဂါယနာအတင်တွင်-တောင်ပိုင်းမြောက်ပိုင်းကွဲကြရာနှိုက်-မြောက်ပိုင်းသာသနာဝင်တို့သည်-ဘုရားမြတ်စွာ၏ ဝိနည်း တရားတော်များကို-ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် လိုက်အောင် ကာလနှင့် လိုက်အောင်-ဒေသနှင့် လိုက်အောင်-ဘန်တီး ကြ ကုန်၏။ - ပြုပြင်ကြကုန်၏။ - ဖြည့်စွက်ခြင်း နှုတ်ပါယ်ခြင်းကို ပြုကြကုန်၏။ အရိမေတ္တေယျအလောင်းကော် နတ်သားကို-အားကြီးစွာ

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

ကိုးစားကြကုန်၏။ အကြောင်းကား-ဆုယေနက္ခန်ဃ-ဟု ဆိုအပ်သော-တရုပ် ဘုန်းတော် ကြီးတပါး၏-ခရီးစဉ် မှတ်တန်းကြီး တခုနှိုက်-မြောက်ပိုင်း သာသနာဝင်တို့၏ အားကြီးစွာ လေး စား အား ထား ပုံ ကို အ ထူး တွေ့ ရ သော ကြောင့် တည်း။ ထို့ကြောင့် - မြောက်ပိုင်း သာသနာဝင် ဖြစ်ကြကုန်သော - အသံဃနှင့် - ဝါသုဗန္ဓု နှစ်ပါး တို့ သည် - အစဉ် အလာ အားဖြင့် ဂိုဏ်းထူး ဂိုဏ်းမြတ်ဖြစ်သော-မဟာဝိဟာရဝါသီဂိုဏ်းကြီးသို့ - မကပ်နိုင်ကြဘဲ အဘယဂိရိဝါသီဂိုဏ်းသို့ ဝင်ရောက်ကြပြီးလျှင်-မိမိတို့၌ - ပါရင်းစွဲ ဖြစ်သော အယူ အဆ တို့ ကို-တွင် ကျယ် စွာ ဖြန့် ကြ ကုန် ၏။ နောက်မှ ပေါ်ထင်-ရွှေ ကြာ ပင် လုပ် ကြ ကုန် ၏။ အရိမေတ္တေယျ အလောင်းတော် နတ်သားနှင့် - အမွန်းတင် စကားများကို အားကြီးစွာ အသုံးပြုကြကုန်၏ ထိုသို့ အဘယဂိရိဂိုဏ်းကြီး၏ အတွင်းမှနေ၍-မိမိတို့၏ ကြိုက်ညီရာကို- ဝါဒဖြန့်ကုန်ကြသော်လည်း - မဟာဝိဟာရဝါသီဂိုဏ်းဝင်-အသျှင်မဟာဗုဒ္ဓဗောဓာသနှင့်ကား- အပြိုင် ပြုထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ - မဟုတ်ကြပေကုန်။ အကြောင်းကား-ထိုပုဂ္ဂိုလ် နှစ်ပါး တို့သည်-အစစ်အမှန် ဖြစ်သော - ဘုရားမြတ်စွာနှင့်-ထိုဘုရားရှင်၏ စကားတွေ အထင် အရှား ရှိပါလျက်-အတု-အလောင်း-အသျှာမျှနိုက် တည်ရှိ၍ နေသော - အရိမေတ္တေယျ အလောင်းနတ်သားကို-ကိုးစားချက်များသဖြင့်-အမေကို-ကျော်၍ ခွေးတော်ကို လွမ်းသော- သူတို့ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

ဤနေရာ၌ သာမဏေစက္ကိန္ဒသည်-အရိမေတ္တေယျ အလောင်းတော်နတ်သားကို- ကိုးစားဆက်စပ်သူတို့အား-ယုတ္တိတန် စကားဖြင့်-ချီးမွမ်းလျက် ထားပြန်၏။ ကိုရင် စက္ကိန္ဒ သည်-စကားဆန်း ကြိုက်သူတယောက် ဖြစ်၍-မြောက်ပိုင်း သာသနာဝင်တို့နှင့်-သွေးတူ မွေးတူများ ဖြစ်၍ နေသလား မဆိုနိုင်။ ထို့ပြင် - အရှင်မဟာဗုဒ္ဓဗောဓာသက - သုဒ္ဓါဝါသီ- ရဟန္တာ ဗြဟ္မာကြီး-တဦး-အထူးဆင်းသက်၍-နှစ်သက်စွာ-ငါ့အား ညွှန်ပြ၍ နေသည်ဟု- ပိဋကသုံးဖြာတွင်-တနေရာ၌ရှိနေငြားအံ့- အသံဃနှင့် ဝါသုဗန္ဓုတို့ကို-ပြိုင်လိုဆိုင်လို-အနိုင် ပြုလို-ထိုသူတို့ထက်သာလွန်အောင် ဆင်လုံး ထွင်လုံး-ဒဏ္ဍာရီ အသုံးဟု ဆိုလျှင်-သင့်မြတ် ပေရာ၏။ ထိုသို့လဲ မရှိပါဘဲ ထင်သလို ကြီးလိုက်ခြင်း များဟာ - လွန်လွန်းလှပါ ကလား- ကိုစက္ကိန္ဒ။ ထို့ကြောင့် စွပ်စွဲချက်-၃-၄-၅-၆ တို့ကို-အရှေ့မသုံး အတို ချုံး၍-နိဂုဏ်း ကံပါတ် အပြီးသတ်နှိုက်-နှစ်ရပ်သော တေးကဗျာတို့ကို ရေးစပ်ခါ ထားလိုက်သတည်း။

တန်ခိုးအစုံ ဖုံဖုံပြလို့ နှစ်ကြိမ်ထွမ်းကြသုံးဖဝါးထင်
ဝတီနန်းက ပဏ္ဍုပလ္လင်မှာ သယံဇ္ဈအရှင်ထိုင်နေသုံး
တုဿီမိနတ်အတိဝေနေကို အဘိဓမ္မေဟောမြှောက်ပါတဲ့ဘုန်း
ကျေးဇူးမိနတ်ကျေပါစေလို သုံးလတာရှေ့ထိုင်နေသုံး

အဘိဓမ္မာနေ့-အရေးတော်ပုံ

အဘိဓမ္မဟောမြက်ကျုံးလို့ မင်ဖိုလ်ပေါက်ဆုံးသိန်းဘုရေ
ခြောက်ဝါကျော်လွန် ခုနှစ်ဝါမြောက် ဘုန်းတော်လွန်တောက်
ပြီးမောက်ထိန်ထိန်ဝေ
ဝတီ နန်းကသင်ကသ်ပြေကို
သုံးသွယ်ရွှေ၊ငွေ၊ မဏိ၊ စောင်းနှင့်
တပည့်နတ်ပေါင်းပြဟွာအထွေထွေ
မိုးလုံးဝေလို့နေ
သင်ကသ်ပြေရောက် တို့ဘုန်းဆွေကို
ဒဏ္ဍာရီအနေ ဆိုသင့်ပါဘုလေး။။

သာမဏေစိန်ကက်၏ ချိန်စက်တဲ့ဥာဏ်မှု
ဝတီ သက်သင်ကသ်စုံကို ထင်မှတ်ပုံလွန်လွှဲ
ဗုဒ္ဓဇောမဟေသီအဆိုကို ဒဏ္ဍာရီအပြောလို့စွပ်စွဲ
ပိဋကတ်ဟိုသုံးဖြာမှာ ဆိုထုံးဟာရှိဘဲ
သိုသုံးခါအဆိုရဲတာက ဖရိုဖရဲနှုတ်စွာ
သာသနာဘာသာအတွင်းရယ်က အမည်သွင်းဖျက်မည့်ရန်ရှာ
ပါဝစနုဓမ္မစက်အလာကို သွက်သွက်ခါအသိမှေးပါလို့
မသိရေးဥာဏ်ပိန်လိမ် မှားချက်ကတိမ်
စိန်ကက်၏ဥာဏ်စက်ချိန်မှာ
မဟံပျက်မှိန် တိမ်ကောပါထွာသလေး။ ။

ဤကား နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ဦးဥာဏ်က၏ ထင်မြင်ဆုံးဖြတ်ချက်ပိနိစ္ဆယ ပြီး၏
၁၃၁၃ ခု-တပို့တွဲလဆန်း ၄-ရက်။

ရန်ကုန်မြို့၊ သရက်တောတိုက်၊ ဝိဇ္ဇာ
တိုက်သစ်ကျောင်း ဆရာတော် ဦးသူရိယပုံ

အဘိဓမ္မာ ဒိနုပုတ္တိ ကထာ

ရတနတ္ထယံ ဝနိတွာ၊ တက္ကဝါဒပ္ပဟာနတ္ထံ၊
အဘိဓမ္မဒိနုပုတ္တိံ၊ ကထာမဂ္ဂံနဝံ ကဿံ။

အဟံနာမ် ရုပ် နှစ် ရုပ်-တွဲ စပ် ပေါင်း ထုပ်-ပ ညွတ် ဟုတ် သော-အကျွန်ုပ်သည်။
ရတနတ္ထယံ၊ ရတနာတို့၏ သုံးပါးတို့၏အပေါင်းကို။ ဝါ၊ လောကီရတနာ အပေါင်းတို့ထက်
မြတ်သော (ဗုဒ္ဓ-ဓမ္မ-သံဃာ-ဟူသော) ရတနာ တို့၏ သုံးပါး တို့၏ အပေါင်းကို၊ ဝနိတွာ
ဝနွာမိ၊ လေးမြတ်လှစွာ-ရှိခိုးပါ၏။ ဝနိတွာ၊ လွန်စွာရိုကျိုး ရှိခိုးပြီး၍။ တက္ကံ ဝါဒပ္ပ ဟာနတ္ထံ၊
တက္ကံ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ကြံဆတွေးတော-ပြောဆိုစွပ်စွဲ ရေးသားလေ့ရှိသော အယူမှား-အထင်
မှား-အမြင်မှား-အကြံသမားတို့၏ ဝါဒကို ပယ်နှုတ်ခြင်းငှါ။ အဘိဓမ္မဒိနုပုတ္တိံ၊ အဘိဓမ္မာနေ့

အဘိဓမ္မာနေ-အရေ၊တော်ပုံ

ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းနှင့် စင်လျဉ်းသော။ နှစ်၊ အသစ် ဖြစ်သော။ ကာသာမဂ္ဂံ၊ သာသနာဝင် သင်္ဂါယနာတင် ကျမ်းလာ ဖြစ်သော စကားအစဉ်ကို၊ ကသာ-ကရိဿာမိ(ဆုံးဖြတ်သည့် အနေအားဖြင့်)ရေးသားပေအံ့။ ။

ရှင်စက္ကဝိဒ္ဓိအမည်ခံသူရေးသားချက်

(၁) ဘုရားရှင် နတ်ပြည်သို့ ကြွသည့် အကြောင်းကို၊ ပိဋကတ် သုံးပုံတွင်လည်း ဘော်ပြခြင်းမရှိ၊ ဗုဒ္ဓဗောဓာသသည် စခဲ့လေသည်။

(၂) ဗုဒ္ဓဗောဓာသသည်၊ ဘုရား နတ်ပြည်သို့ကြွ၍ မယ်တော်ကို အဘိဓမ္မာတ ဂျား ဟောသည်ဆိုသောပုံပြင်ကို ကြံစည်ရလေတော့၏။

(၃) ဤ ပုံပြင်သည်၊ စိတ်၌ အကြီး အကျယ် ပြောင်းလဲမှုကို ပြသော စကားသုံး အဆန်းတခုဖြစ်ခဲ့လျှင် သဘာဝတူ၏။

(၄) ထိုပုံပြင်ကို တိုက်ရိုက်လက်ခံ၍ ဆိုလျှင်၊ လွယ်လွယ်ကူကူ ယုံတတ်သူများ သာ ယုံလိမ့်မည်။ ။ဤသို့ ရေးသားချက်သည်ပင်လျှင် (မည်မျှ ထိခိုက် နစ်နာသည်ကို) ဆင်ခြင်သင့်လှတော့သည်။ ။

(၁) ပိဋကတ်သုံးပုံတွင်လည်း ဘော်ပြခြင်းမရှိ၊ ဗုဒ္ဓဗောဓာသသည် ပုံပြင်ကို စခဲ့ လေသည်-ဟူသောစကားသည် မမှန်ကြောင်းကို မြန်မာပြည်တွင် လူရှင်အပေါင်း သုံးစွဲ နာကြားရိုး ဖြစ်သော၊ ဓမ္မပဒ ပါဠိတော် ဗုဒ္ဓဝင် အဖွင့် အဋ္ဌကထာ (ဒေဝေါရောဟနဝတ္ထု) ခုနွကနိကာယ်-ထိုခုနွကနိကာယ်၏ဥဒါန်းပါဠိတော် အဖွင့်အဋ္ဌကထာ၊ ထို့ပြင်ဟံသာဝတီ တိုက်ထုတ် တထာဂတ ဥဒါနဒီပနိကျမ်း (နံပါတ်-၅၈၆, ၅၉၁) မြန်မာပြန် (၁၅၆-၁၅၇) တို့တွင်၊ ဒီပဲယင်းမြို့၊ သီရိသဒ္ဓမ္မာဘိလင်္ကာရ ဆရာတော် ဘုရားသည်၊ ရေးသား တော်မူအပ်သော ကျမ်းတွင်၎င်း၊ ထင်ရှားဘတ်ရှု နှိုင်းကြောင်း၊ (ထို့ပြင် သင်္ဂါယနာတင် ကျမ်းတို့မှ ထုတ်နှုတ်ထားအပ်သော၊ ဗုဒ္ဓဝင်-ဇနိက္ခ-စသောကျမ်းတို့၌လည်း၊ ထင်ရှားပြဆို လျက်ရှိပေသည်။)

ထိုမှတပါး-အဘိဓမ္မာ၏ ဘုရားဟော မည်သည်၏ အဖြစ်ကို (အဋ္ဌသာလိနိ) အဋ္ဌကထာ (သုဓမ္မဝတီ) နံပါတ် (၂၇-၂၈) မဟာဂေါထိဝံသုတ် ပါဠိတော်.....ဟကြွတ် ဓမ္မသေနာပတိ၌ သာရိပုတ္တ ထေရေ အည မည် ပုစ္ဆိတပုပ္ဖေ ဝိဿဇ္ဇနဉ္စ အာရောစေတုံ သက္ကုသန္တိကံဂဏ္ဌာ မဟာမောဂ္ဂသာနက္ခေယသ ဝိဿဇ္ဇနံ အာရောစေန္တေ၊ ဣဓာရသော သာရိပုတ္တ ဧတိက္ခု၊ အဘိဓမ္မကထံ ကထေန္တိ၊ ဧဝံအညမည်ပုစ္ဆိန္တိ၊ အညမညသာပဉ္စ ပုဋ္ဌောဝိဿဇ္ဇေန္တိ၊ နောစသံသရန္တိ၊ ဓမ္မိကာစနေသံ ကထပဝတ္တိနိဟောတိ၊ ဧဝံပေနခေါ အာရသောသာရိပုတ္တ ဘိက္ခုနာ ဂေါထိဝံသာလဝနံ သောဘေယျာတိအာဟ။ ။သက္ကော အဘိဓမ္မိကာနာမ မမသာသနေ ပရိဘုဂ်ရာတိ အဝက္က သုဝဏ္ဏ နိဂံ သဒိသံဝိဂံ

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

ဥဒ္ဓါပေတွာပုတ္တစန္ဒသင်္ဃိကံ မဟာမုခံပူရေတွာ ဗြဟ္မဃောသံနိစ္ဆာရေန္တော(သာဓုသာဓု) သာရိပုတ္တဘိ မဟာမောဂ္ဂလာနထေရဿ သာဓုကာရံဒတွာ၊ ယထာတံ မောလာနောစ သမ္မာဗျာကရမာနော ဗျာကရေယျ၊ မောဂ္ဂလာနောဟိ သာရိပုတ္တ ဓမ္မကထိကောတိ အာဟ။ ။အဘိဓမ္မိက ဘိက္ခုယောကီရ ဓမ္မကထိကာနာမ။ အဝသေသာဓမ္မကထိ ကထေန္တာဝိန ဓမ္မကထိကာ၊ ကသ္မာ-တေဟိဓမ္မကထိ ကထေန္တာ ကမ္မန္တရံ ဝိပါကန္တရံ ရူပါရူပ ပရိစ္ဆေဒံ ဓမ္မန္တရံ အာလောဇ္ဇေတွာ ကထေန္တိ၊ အဘိဓမ္မိကာပန ဓမ္မန္တရံ နအာလောဇ္ဇေန္တိ၊ တသ္မာ အဘိဓမ္မိကောဘိက္ခု ဓမ္မကထေဘုဝါမာဝါ၊ ပုစ္ဆိတကာလေပန ပဉ္စကထေသတိတိ အယမေဝကေန္တ ဓမ္မကထိကောနာမ ဟောတိ ဣဒံသန္ဓာယ သတ္တာ သာဓုကာရံ ဒတွာ သုကထိတံ မောဂ္ဂလာနောတိအာဟ၊ အကိုးပါဌ။

(မြန်မာပြန်)ထို-မဟာ ဂေါထိကံ သုတ္တန်၌ ဓမ္မသေနာပတိ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ အချင်းချင်း မေးအပ်သော ပြဿနာကို၎င်း၊ ဖြေအပ်သောစကားကို၎င်း၊ လျှောက်ကြားရန် ဘုရားရှင် အထံတော်သို့သွား၍၊ အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်၏-အဖြေကိုလျှောက်ကြားလို၍ .....ငါ့ရှင်-သာရိပုတ္တရာ။ ဤဒေသနာတော်၌၊ နှစ်ဦးသော ရဟန်းတို့သည်၊ (အဘိဓမ္မာတရား စကားကို) ဟောကုန်၏။ ထို-နှစ်ဦးသောရဟန်းတို့သည်၊ အချင်းချင်း ပြဿနာကိုမေးကုန်၏။ အချင်းချင်း ပြဿနာကိုမေးအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍-ဖြေဆိုကုန်၏။ တွန့်တိုသည် မရှိကြကုန်။ ထို နှစ်ဦးသော ရဟန်းတို့၏ တရားစကား ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း၊ တရားနှင့် လျော်သည်ဖြစ်၏။ ငါ့ရှင်-သာရိပုတ္တရာ-စင်စစ် ဤသို့ သဘောရှိသော ရဟန်းသည်၊ နွား ဦးချိုနှင့် တူသော- အင်ကြင်းတောကို တင့်တယ်စေရာ၏.....တင့်တယ်ရာပါ၏။..... ဤသို့ လျှောက် လေသည်။

မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဘိဓမ္မာကို တတ်သိသော ရဟန်းတို့ မည်သည်၊ ငါဘုရား သာသနာတော်၌(အပြင်အပတ်ဖြစ်ကုန်၏)ဤသို့မိန့်တော်မမူဘဲ-ရွှေမုရိုးစည်ပယ်နှင့်-တူသော လည်တော်ကို-ချီမြှင့်၍၊ လပြည့် ဝန်း၏-အသရေနှင့် တူသော၊ တင့်တယ်သော အသရေ ရှိသော မျက်နှာ-ခံတွင်းတော်ကို ပြည့်စေလျက်၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ အသံနှင့် တူသော၊ အင်္ဂါ ရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော-အသံတော်ကို-မြွက်ဟတော်မူလျက်၊ သာရိပုတ္တရာ (ကောင်းပေစွ-ကောင်းပေစွ)-ဤသို့လျှင်၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်အား၊ ကောင်းချီးပေးတော်မူကာ၊ အကြင် သို့ဖြင့် ထို ပြဿနာကို-မောဂ္ဂလာန်သည် သာလျှင်-ကောင်းစွာ ဖြေဆိုသည် ဖြစ်၍-ဖြေဆို ရာ၏။ (အကြင်ဖြင့်-ထိုပြဿနာကို မောဂ္ဂလာန်သည်သာလျှင်၊ ကောင်းစွာ ဖြေဆိုသကဲ့သို့၊ ထို အတူပင်၊ မောဂ္ဂလာန်မှ - တပါးသောအမျိုးကောင်း သားသည် ဖြေဆိုရာ၏။.....မှန်၏။ သာရိပုတ္တရာ-မောဂ္ဂလာန်သည် အစစ်သော ဓမ္မကထိက ပုဂ္ဂိုလ် မည်၏။ ဤသို့ ချီးကျူး မိန့်တော်မူသည်။ ထို့ကြောင့် (အဘိဓမ္မာသည်) အားရှိ၍ လွန်မြတ်သတည်း။.....အဘိဓမ္မာ တတ်-ရဟန်းတို့ သည်သာလျှင် အစစ် ဓမ္မကထိက ပုဂ္ဂိုလ် မည်ကုန်၏။ ထိုမှ ကြွင်းသော ရဟန်းတို့သည်၊ (တရားစကား ကို ဟော ပါ ငြား လည်း) အစစ် ဓမ္မကထိက မမည်။

အဘိဓမ္မာနေ့-အရေးတော်ပုံ

အဘွဲ့ ကြောင့် နည်း၊ ထို အဘိဓမ္မာ မတတ်သော ရဟန်း တို့သည်၊ တရား ဟောပါ ငြားလည်း.....ကာမဝစရက်-စသည်မှတစ်ပါး-ရူပါဝစရပ်ပါက စသည်တို့ကို၊ ရုပ်-နာမ် အပိုင်း အခြားကို၊ ကာမဝစရ စသည်မှတစ်ပါး-ရူပါဝစရ တရားစသည်ကို၊ နှောက်ယှက် လုံးထွေး၍ ဟောတတ်ကုန်၏။ ထို့ကြောင့် အစစ် ဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ် မမည်။ အထူးကား.....အဘိဓမ္မာ တတ် ရဟန်း တို့သည်၊ တရားတစ်ပါးမှ-တရားတစ်ပါးသို့ မနှောက်ယှက် မရောစွက်ကုန်။ ထို့ကြောင့် (အဘိဓမ္မိကဘိက္ခုသည်) တရားတော်ကိုဟောသည်ဖြစ်စေ၊ မဟောသည်ဖြစ်စေ၊ သို့မဟောငြားလည်း ဟောသောကာလ၌၊ ပြဿနာကို ဖြေနိုင်လေတံ့။ .....ထိုသို့ဖြေဆိုနိုင် သည်၏ဖြစ်အကြောင့်၊ (ဤအဘိဓမ္မိကဘိက္ခုသည်သာလျှင်) အစစ် ဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ်မည် သည်၏ဖြစ်၏။ ဆိုခဲ့သော အကြောင်းကိုရည်ရွယ်တော်မူ၍-ဘုရားမြတ်သည်၊ (ကောင်းချီးပေး ကာ) မောဂ္ဂလာန်သည် ပြဿနာကို ကောင်းစွာဖြေအပ်၏ဟု၊ ချီးကျူးမိန့်မြှောက်တော်မူ၏။

အဘိဓမ္မံ ပဋိဗာဟေန္တော ဣမသ္မိံ ဇိနစက္ကေ ပဟာရံဒေတိ၊ သဗ္ဗညုတ ဥာဏံ ပဋိဗာဟတိ၊ သတ္ထုဝေသာရဇ္ဇဥာဏံ ပဋိနိဝတ္တေတိ၊ သောတုကာမံ ပရိသံ ဝိသံဝါဒေတိ၊ အရိယမဂ္ဂေ အာဝရဏံဗန္ဓတိ၊ အဋ္ဌာရသသု ဘေဒကရဝတ္ထု၊ သုကေသ္မိံ သန္နိဿာတိ။

အဘိဓမ္မာကို တားမြစ်သော ရဟန်းသည်။ ဤ မြတ်စွာဘုရား (သာသနာတော်၌) ပုတ်ခတ် ခြင်းကို ပေးသည် မည် ၏။ သဗ္ဗညုတ ဥာဏ်တော်ကို တား မြစ်သည် မည်၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ ဝေသာရဇ္ဇဥာဏ်တော်ကို နှစ်စေသည်မည်၏။ တရားတော်ကို နှာလိုသော ပရိသတ်ကို ချွတ်ယွင်းစေသည်မည်၏။ တဆဲ ရှစ်ပါးသော (ဘေဒကရဝတ္ထုခေါ်) ကွဲပြား ခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော အကြောင်းတို့တွင် (ဧကသ္မိံ-ဘာသိတံ-လပိတံ-တထာဂတေန အဘာသိတံ-အလပိတံ-တထာဂတေနာတိ ဒီပေတိ) ဟု ဟောတော်မူအပ်သော တခုသော (ဘေဒကရဝတ္ထု)၌ ထင်သတည်း။

ထိုမှ တစ်ပါးလည်း၊ အဘိဓမ္မာဟူသည် အဘိဓမ္မ အဘိဝိနယ စသည်တို့၌ သိရှိနိုင် တို့ရာ.....အဘိဓမ္မာနာမေသ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓါနိယေဝ ဝိသယော၊ နအညေသံ ဝိသယော၊ ဗုဒ္ဓါနံ ဩက္ကန္တိပါကဋာ၊ အဘိဇာတိပါကဋာ၊ အဘိသမ္ဘောဓိပါကဋာ၊ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနံ ပါကဋာ၊ ယမကပါဋိဟာရိယံပါကဋာ၊ တိဒီဝေါက္ကမောပါကဋာ၊ ဒေဝ လော ကေ ဒေသိတဘာဝေါ ပါကဋာ၊ ဒေဝေါရောဟနံ ပါကဋာ။ ယထာနာမ စက္က ပတ္တိ ရညော ဟတ္ထိရတနံဝါ အဿရတနံဝါ ထေနေတွာ ယာနကေ ယောဇေတွာ ဝိစရဏံ နာမ အဋ္ဌာနံ အကရဏံ၊ စက္ကရတနံဝါပန ထေနေတွာ ပလာလ သကဓေ ဩယဗ္ဗိတွာ ဝိစရဏံနာမ အဋ္ဌာနံ အကရဏံ၊ ယောဇနပ္ပမာဏံ ဩဘာသနသမတ္တံ မဏိရတနံဝါပန ကပ္ပါသပစ္စိယံ ပက္ခိပိတွာ ဝဋ္ဋန္တနံ နာမအဋ္ဌာနံ အကရဏံ၊ ကသ္မာ ရာဇာရဟ ဘဏ္ဍတဿ၊ ဧဝမေဝ အဘိဓမ္မာ နာမ နအညေသံ ဝိသယော၊ သဗ္ဗညု ဗုဒ္ဓါနိ ယေဝ ဝိသယော၊ တေသံ

အဘိဓမ္မာနေ့-အရေးတော်ပုံ

ဝသေခဒေသေ တဗ္ဗဒေသနာ၊ ဗုဒ္ဓါနဉ္စိ ဩက္ကန္တိပါကဋာ - လ - ဒေဝေါရောဟနံ ပါကဋံ၊

မြန်မာ။ ဤအဘိဓမ္မာမည်သည် သဗ္ဗညုဘုရားရှင်တို့သည်သာလျှင် အရာတည်း။ (ဗုဒ္ဓဝိသယ-ဟူလို)၊ သာဝကတို့၏ အရာမဟုတ်ပေ (အာဝက ဝိသယ-မဟုတ်ဟူလို)၊..... ထိုစကားမှန်၏.....

- ၁။ မယ်တော်ဝမ်းတိုက်သို့ သက်တော်မူခြင်းသည် ထင်ရှား၏။
- ၂။ ဖွားမြင်တော်မူခြင်းသည် ထင်ရှား၏။
- ၃။ သစ္စာလေးပါး (ရှေးဦးစွာ) ကိုယ်တော်တိုင် သိမြင်တော် မူခြင်းသည် ထင်ရှား၏။
- ၄။ ဓမ္မစကြာတရားတော်ကို ဟောတော်မူခြင်းသည် ထင်ရှား၏။
- ၅။ ရေမီးအစုံအစုံသော ယမက-ပြာဓိဟာပြတော်မူခြင်းသည် ထင်ရှား၏။
- ၆။ သုံးပါးသော (ပဒဝိတိဟာရ-ဟု ဆိုအပ်သော) ဖဝါးလှမ်း အကြိမ် တို့ဖြင့်- မြတ်စွာဘုရား၏ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့ တက်ကြွတော် မူခြင်းသည် ထင်ရှား၏။
- ၇။ နတ်ပြည်၌ (အဘိဓမ္မာ) ဟောကြားတော်မူခြင်းသည် ထင်ရှား၏။
- ၈။ တာဝတိံသာမှ လူ့ပြည် - သက်သာမြို့သို့ ဆင်းသက် တော်မူ ခြင်းသည် ထင်ရှား၏။

(ဤသို့ဖြစ်ခြင်းကား-ဘုရားရှင် အဆူဆူတို့၏ ဓမ္မဘာသဘောတည်း)

ဤအရာ၌-ဥပမာ အဘယ်သို့ မှတ်ယူသင့် သနည်းဟူမူ..... စကြာဝတေး မင်း၏ ဆင် ဖျံ ရ တ နှာ ကို လည်း ကောင်း-မြင်း ဖျံရတ နှာ ကိုလည်း ကောင်း-မိုးယူ၍ ယာဉ်ငယ်၌ တပ်ဆင်၍ လှည့်လည်ခြင်းမည်သည် အရာမဟုတ် အကြောင်းမဟုတ်ပေ။

တနည်း..... စကြာဝတေးမင်း၏ အကန့်တထောင်တို့ဖြင့် ဝှံ့တယ်စွာတန်ဆာဆင်အပ်သော စကြာရတနာကို မိုးယူ၍ ကောက်ရိုးလှည်း၌ ဆွဲငင်၍ လှည့်လည်ခြင်းမည်သည် အရာမဟုတ် အကြောင်းမဟုတ်ပေ။ ။

တနည်း..... တယူဇနာ တိုင်အောင်သော အရပ်မျက်နှာကို ထွန်းပခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော အလင်းရောင်ကို ပေးသော စကြာမင်းကြီး၏ ပတ္တမြားရတနာကြီးကို ဝါထည့်သော ဝါဒိုင်းတောင်း - ဝါချင်း၌ ထည့်၍ သုံးဆောင်ခြင်း မည်သည် အရာမဟုတ် အကြောင်းမဟုတ်ပေ။ ။

အဘိဓမ္မာနေ့-အရေးတော်ပုံ

အဘယ့်ကြောင့်နည်း.....စကြာမင်းအားသာ ထိုက်တန်သော (ဘဏ္ဍာတော်) ဖြစ်သောကြောင့် အရာမဟုတ် အကြောင်း မဟုတ်ပေ။ «ဤပြဆိုခဲ့သော ဥပမာ အတူ (အဘိဓမ္မာ)ဒေသနာမည်သည် မြတ်စွာဘုရားမှ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အရာမဟုတ်ပေ။ သဗ္ဗညုတ ဘုရားရှင်တို့၏သာလျှင် အရာဖြစ်ပေ၏။ ထိုသဗ္ဗညုတ ဘုရားရှင်တို့၏ အစွမ်း သုံးပါးဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သော ဒေသနာတော်ဖြစ်၏။ ထိုစကားမှန်၏။ ဘုရားရှင်တို့၏ (၁)မယ်တော် ဝမ်းတိုက်သို့ သက်တော်မူခြင်းသည် ထင်ရှား၏။ ပေယျာလ-၂-၃-၄-၅-၆-၇-(၈) နတ်ပြည်မှ-လူ့ပြည်သို့ ဆင်းသက်တော်မူခြင်းသည် ထင်ရှား၏။ အလွန်ထင် ရှား၏။ (ဤကား ဧဝံဓမ္မတာနည်းကို ပြရတည်း။)

*မှတ်ချက်..... (ဤသာဓက အဋ္ဌကထာအရ - ဘုန်းကြီး ကိုယ်တိုင် လွန်ခဲ့သော ၁၅-နှစ်ခန့် ကာလက၊ မဏ္ဍိမဒေသ၊ မဟာမဏ္ဍလ၊ အဝိဇ္ဇာတ၊ လေးဌာနတို့သို့ လှည့်လည် မူးမြင် ဦးတင်ခဲ့ရာ၊ ဒေဝဒဟ၊ ကပိလဝတ္ထုနယ် - လုမ္ဗိနီ ဥယျာဉ်တော်-ဘုရားလောင်း ဖွားမြင်ရာဌာန (၂) သာဝတ္ထိပြည် စေတဝန်ကျောင်း ဂန္ဓကုဋီနှင့်၊ ကဏ္ဍမ္ဘစေတီ၊ ယမက ပြင်ပိုဟာ ပြရာဌာန (၃) မဟာဗောဓိသတ္တဌာန (၄) သက်သာ-ရတနာစောင်းဟန်း ဦးချရာ ဌာနများသို့၊ ကိုယ်တိုင်ရောက်ရှိ သတိကြီးစွာဖြင့်-ဗုဒ္ဓါရမ္မဏာပိတိကို ရသင့်သည်လောက်- အထူးရရှိခဲ့ဘူးပြီ။) (ပိဋကတ်တိုက်သစ်ဆရာတော်။)

အပရိမ္ဘိ မဏ္ဍလာရာမဝါသီ တိဿဘူတိတ္ထေရေပန မဟာဗောဓိနိဒါနော သေ အဘိဓမ္မာ နာမာတိ ဒေသေတုံ။ (ယေနသွာဟံဘိက္ခဝေ၊ ဝိဟာရေနပဌမာ ဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝိဟရာမိ၊ တဿ ပဒေသေန ဝိဟာသိန္တိ) ဣမံပဒေသ ဝိဟာရသုတ္တန္တံ အာဟာရိတွာ ကထေသိ။ ။

မြန်မာ.....အဘို့တပါးကို ပြဆိုပါအံ့-မဏ္ဍလာရာမအရပ်၌၊ သီတင်းသုံးတော်မူသော တိဿဘူတိ မထေရ်မြတ်သည် ဤအဘိဓမ္မာ မည်သည်၊ မဟာဗောဓိလျှင် နိဒါန်းရှိ၏ဟု ပြတော်မူခြင်းငှါပြဆိုလတံ့ဖြစ်သော ဤပဒေသဝိဟာရသုတ်ကိုဆောင်၍ဟောတော်မူသည်။

ဒသဝိဓောဟိ ပဒေသော၊ ခန္ဓပဒေသော၊ အာယတနပဒေသော၊ ဓါတုပဒေသော၊ သစ္စပဒေသော၊ ဣန္ဒြိယပဒေသော၊ ပစ္စယာကာရပဒေသော၊ သတိပဋ္ဌာနပဒေသော၊ ဈာန ပဒေသော၊ နာမပဒေသော၊ ဓမ္မပဒေသောတိ။ တေသုသက္ကာမဟာဗောဓိမဇ္ဈေ ပဉ္စက္ခန္ဓေ နိပ္ပဒေသေန ပဋိဝိဇ္ဈိ၊ ဣမံတေမာသံ ဝေဒနက္ခန္ဓဝသေနောဝ ဝိဟာသိ။ ဣဒဿယတနာနိ အဋ္ဌာရဿဝါတုယော နိပ္ပဒေသေန ပဋိဝိဇ္ဈိ။ ဣမံတေမာသံ ဓမ္မာယတနေဝေဒနာ ပသေန ဓမ္မဝါတုယ ဝေဒနာဝသေနောဝ ဝိဟာသိ။ စက္ကာရိသစ္စာနိ နိပ္ပဒေသေန ပဋိဝိဇ္ဈိ၊ ဣမံဟေ မာသံ ဒုက္ခသစ္စေ ဝေဒနာဝသေနောဝ ဝိဟာသိ။ ဗာဝိသတိန္ဒြိယာနိ နိပ္ပဒေသေန၊ ပဋိဝိဇ္ဈိ ဣမံတေမာသံ ဝေဒနာပဉ္စက ဣန္ဒြိယဝသေန ဝိဟာသိ။ ဣဒဿပဒိကံ ပစ္စယာကာရဝနံ

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

နိပ္ပဒေသေန ပဋိဝိဋ္ဌိ၊ ဣမံတေမာသံ ဖဿပစ္စယာဝေဒနာဝသေနေဝ ဝိဟာသိ။ စက္ကာရော သတိပဋ္ဌာနေ နိပ္ပဒေသေန ပဋိဝိဋ္ဌိ၊ ဣမံတေမာသံ ဝေဒနာ သတိပဋ္ဌာနဝသေနေဝ ဝိဟာသိ။ စက္ကာရိ ဗျာနာ နိနိ ပုဒေသေန ပဋိဝိဋ္ဌိ၊ ဣမံတေမာသံ ဗျာနာရေသု ဝေဒနာဝသေနေဝ ဝိဟာသိ။ နာမနိပ္ပဒေသေန ပဋိဝိဋ္ဌိ၊ ဣမံတေမာသံ တတ္ထဝေဒနာဝသေနေဝ ဝိဟာသိ။ ဓမ္မေနိပ္ပဒေသေန ဝပဋိဝိဋ္ဌိ၊ ဣမံတေမာသံ ဝေဒနတ္ထိကဝသေနေဝ ဝိဟာသိတိ။ ဧဝံထေရော ပဒေသ ဝိဟာရ သုတ္တန္တဝသေန အဘိဓမ္မဿ နိဒါနံ ကထေသိတိ။ ။

ရဟန်းတို့ ငါတုရားသည် ခန္ဓဝိဟာရ အစရှိတုန်သော၊ ဆယ်ပါးသော ဝိဟာရ တို့တွင်၊ တနည်း-ဆယ်မျိုးသော နေတော်မူခြင်းတို့တွင် အကြင်နေခြင်းဖြင့် ခပ်ထိမ်းသော သူတို့၏ ရှေးဦးစွာ ကိုယ်တော်တိုင် သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူပြီးသည်ဖြစ်၍ နေ၏။ ထိုနေခြင်း၏ အစိတ်ဖြင့် နေတော်မူပြီ။ "ထိုဝါကျကို ချဲ့ပေအံ့၊ ပဒေသမည်သည်-ခန္ဓာ၏ အစိတ်၎င်း၊ အာယတန၏အစိတ်၎င်း။ပ။ ကုသိုလ်အစ၊ အရဏ အဆုံးတရား၏ အစိတ်၎င်း ဤသို့ ဆယ်ပါးအပြားရှိသည်ဖြစ်၏။ ထိုဆယ်ပါးသော ပဒေသတို့တွင် မြတ်စွာဘုရားသည် မဟာပေါမိမဇ္ဈိင်-မြေဦး၎င်း၌ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့ကို အကြွင်းမရှိသော အားဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူပြီ။ တဆယ့်နှစ်ပါးသော အာယတနတို့ကိုလည်းကောင်း၊ တဆယ့်ရှစ်ပါးသော ဓါတ်တို့ကို၎င်း၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူပြီ။ ဤသုံးလတို့ပတ်လုံး၊ ဓမ္မာယတန၌ ဝေဒနာ၏ အစွမ်းဖြင့်နေပြီ။ ဓမ္မဓါတ်၌လည်း ဝေဒနာ၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင် နေတော်မူပြီ။ လေးပါးသောသစ္စာတို့ကို အကြွင်းမရှိသော အားဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိပြီ။ ဤသုံးလတို့ပတ်လုံး နက္ခသစ္စာ၌ ဝေဒနာ၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်နေတော်မူပြီ။ နှစ်ဆယ့်နှစ်ပါးသော ဣန္ဒြေတို့ကို အကြွင်းမရှိသော အားဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူပြီ။ ဤသုံးလတို့ပတ်လုံး ဝေဒနာဟူသော ငါးပါးသော ဣန္ဒြေ၏အစွမ်းအားဖြင့်နေတော်မူပြီ။ တဆယ့်နှစ်ပုဒ် ရှိသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားကို အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူပြီ။ ဤသုံးလတို့ပတ်လုံး ဖဿဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဝေဒနာ၏ အစွမ်းဖြင့် သာလျှင် နေတော်မူပြီ။ လေးပါးသော သတိပဋ္ဌာနတို့ကို အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူပြီ။ ဤသုံးလတို့ပတ်လုံး ဝေဒနာသတိပဋ္ဌာန၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်နေတော်မူပြီ။ လေးပါးသော ဗျာနတို့ကို အကြွင်းမရှိသော အားဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူပြီ။ ဤသုံးလတို့ပတ်လုံး ဗျာနတို့တွင် ဝေဒနာ၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင် နေတော်မူပြီ။ နာမ်ကို အကြွင်းမရှိသော အားဖြင့် သာလျှင် ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူပြီ။ ဤသုံးလတို့ပတ်လုံး ထိုနာမ်တရား၌ ဝေဒနာ၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင် နေတော်မူပြီ။ ကုသိုလ်ဝသောတရားတို့ကို အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိပြီ။ ဤသုံးလတို့ပတ်လုံး ဝေဒနာသုံးပါး၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင် နေတော်မူပြီ။ ဤသို့ တိဿဘူတိ မထေရ်သည် ပဒေသဝိဟာရသုတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့် အဘိဓမ္မာ၏နိဒါန်းကိုဟော၏။ ။

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

သတိပြုဘွယ်။ ။(အ နေ က ပ ခိ ယာ ယေ န ဓမ္မောဒေသိတော) များသော နည်း ပရိယာယ်တို့ဖြင့် ထိုထို သုတ္တန်တို့၌ ဟောတော်မူသော အဘိဓမ္မာနယတို့သည် များစွာ၏။ ထို့ကြောင့် ဧကတ္တနယ နာနတ္တနယ အဗျာပါရနယ ဇေဝိဓမ္မတာနယဖြင့် ဉာဏ်သွင်း၍-သွင်း၍ နှိုင်းညှိရေးသားသင့်ပေသည်။

မဏ္ဍလာရာမဝါသီ တိဿဘူတိ မထေရ်မြတ်၏ ဆောင်၍ပြအပ်သော ပဒေသ ဝိဟာရ သုတ္တန်ပါဠိတော်လာ (မဟာဗေဓိ နိဒါန်း)သည်သာလျှင် မကသေး။ သီဟိုဠ်ကျွန်း ဂါမဝါသီ သုမနဒေဝ မထေရ်မြတ်သည် အနုရာဇမြို့ ဒက္ခိဏ ဗေဓိ၏အနီး၊ လောဟပါ သာဒဏှိ၊ အောက်ထပ်အပြင်၌ အဋ္ဌကထာနှင့် တကွသော အဘိဓမ္မာ ပါဠိတော်ကို သရဏ္ဍာယ်သည့်အခါ ဤအဘိဓမ္မာဝယ် ပရဝါဒီ စောဒနာ စကားသို့ ရောက်လတ်သော် ဤပရဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်သည် ငါတို့ကဲ့သို့သော အဘိဓမ္မာ၏ နိဒါန်းကို သိကုန်သော ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်ကုန်သောသူတို့သည် ရှိပါကုန်လျက် ကိုးကွယ်ရာ မဲ့သည်ဖြစ်၍၊ မောင်းနှင်ဘက် တို့ကို မြှောက်၍၊ တော၌တည်လည်၍၊ ပိုကျွေးသော ယောက်ျားကဲ့သို့၎င်း၊ အဘိဓမ္မာ ပါဠိတော် ၏ နိဒါန်းရှိသည်၏အဖြစ်၌၊ သက်သေ ဖြစ်ကုန်သော ငါတို့သည် ထင်ရှား ရှိကုန်လျက် သက်သေမရှိသောတရားကို၊ ဆင်သောယောက်ျားကဲ့သို့၎င်း၊ အဘိဓမ္မာ၌ နိဒါန်း၏ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းမသိလေ။ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍ နိဒါန်းကို ထုတ်ဆောင်လိုရကား (ဧကံသမယံ ဘဂဝါ ဒေဝေသုဝိဟာရတိ၊ တာဝတိံသေသု ပါရိစ္ဆတ္တကမူလေ ပဏ္ဍုကမ္မလသိလာယံ တတြိခေါ ဘဂဝါ ဒေဝါနံ တာဝတိံသာနံ အဘိဓမ္မကကံ ကထေသိ။ ။ကုသလာဓမ္မာ အကုသလာဓမ္မာ၊ အဗျာကတာဓမ္မာတိ။ဟူ၍၊ ရွတ်ဆိုတော်မူသည်။ ။

အခါတပါး၌ မြတ်စွာဘုရားသည် တာဝတိံသာ နတ်ပြည် ပင်လယ် ကသပ်ပင်ရင်း ဝယ် ခင်းထားအပ်သော ပဏ္ဍုကမ္မလာ ကျောက်နေရာ၌သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ထိုအခါ၌ မြတ်စွာဘုရားသည် တသောင်းသော စက္ကဝဇ္ဇာတိုက်တို့မှ စည်းဝေး ရောက်လာ ကြသော နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့အား ကုသလာ ဓမ္မာ၊ ပ၊ အဗျာကတာ ဓမ္မာ၊ ဟူ၍အစရှိသော အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်အစဉ်ကို ဟောတော်မူ၏။ ဤသို့သော စကားဆိုပြီး ။ထိုမှတပါး အဘိဓမ္မာမှတပါး၊ သုတ္တန်ပါဠိတို့၌ တရသာလျှင် ဖြစ်သော ဒေသနာ နိဒါန်းသည် ဖြစ်ခဲ့၏။ အဘိဓမ္မာ၌ အဓိဂမ နိဒါန်း ဒေသနာ နိဒါန်းဟူ၍ နှစ်ပါးသော နိဒါန်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏၊ ထိုတွင်အဓိဂမနိဒါန်းကို ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား ခြေတော်ရင်းမှစ၍ မဟာဗေဓိ ပလ္လင်ကို အတွင်းပြု၍သိအပ်၏။ ။ဒေသနာနိဒါန်းကို ဓမ္မစကြာတရား တောတော်မူသည်ကို အတွင်း ပြု၍သိအပ်၏။ ဤသို့နှစ်ပါးသောနိဒါန်းနှင့်ပြည့်စုံသော အဘိဓမ္မာ၏ နိဒါန်း၌လိမ္မာစိမ့်သောငှါ ရှေးဦးစွာ ဤပြဿနာကိုသိအပ်၏။

- (၁) ဤအဘိဓမ္မာမည်သည်ကို အဘယ်တရားသည်ကို ဖြစ်စေအပ်သနည်း။
- (၂) အဘယ်၌ရင့်စေအပ်သနည်း။

အဘိဓမ္မာနေ့-အရေးတော်ပုံ

- (၃) အဘယ်သို့ ရအပ် သိအပ်ပါသနည်း။
- (၄) အဘယ်အခါ၌ ရအပ်ပါသနည်း။
- (၅) အဘယ်သူ ရပါသနည်း။
- (၆) အဘယ်သို့ဆင်ခြင်အပ်ပါသနည်း။
- (၇) အဘယ်အခါ၌ ဆင်ခြင်အပ်ပါသနည်း။
- (၈) အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဆင်ခြင်အပ်ပါသနည်း။
- (၉) အဘယ်သို့ ဟောအပ်ပါသနည်း။
- (၁၀) အဘယ်သူ၏အကျိုးငှါ ဟောအပ်ပါသနည်း။
- (၁၁) အဘယ်အကျိုးငှါဟောပါသနည်း။
- (၁၂) အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့နာခံအပ်ပါသနည်း။
- (၁၃) အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သင်ကုန်ဆဲ ကျင့်ကုန်ဆဲနည်း။
- (၁၄) အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သင်အပ်ပြီးသောအကျင့်ရှိကုန်သနည်း။
- (၁၅) အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဆောင်ကုန်သနည်း။
- (၁၆) အဘယ်သူ၏စကားဖြစ်ပါသနည်း။
- (၁၇) အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဆောင်အပ်သနည်း။

ဤပြဿနာကိုသိအပ်သည်။

- ၁။ ကေနု ပဘာဝိတော ဟူသောပါဠိ၌ - သဗ္ဗညုတ ဥာဏ်သို့ မိတ်ကို ဆောင်ကြောင်းဖြစ်သော(သဒ္ဓါသည်)စ၍ဖြစ်စေအပ်သည်။
- ၂။ ကတ္ထ ပရိမိတော၌၊ ငါးရာ့ ငါးဆယ်ဇာတ်တော်တို့၌-ရင့်စေအပ်သည်။
- ၃။ ကတ္ထအဓိဂတော၌၊ ဗောဓိပင်ရင်း၌ ရအပ်သိအပ်သည်။
- ၄။ ကဒါ-အဓိဂတော၌၊ ကဆုလပြည့်နေ့၌ ရအပ်သည်။
- ၅။ ကေနု-အဓိဂတော၌၊ သဗ္ဗညု ဘုရားမြတ်သည် ရအပ်သည်။
- ၆။ ကတ္ထ-ပရိမိတော၌၊ ဗောဓိမဇ္ဈိ၌ ဆင်ခြင်အပ်သည်။
- ၇။ ကဒါ-ပရိမိတော၌၊ ရတနာဃာရ-ရွှေအိမ်၌ ဆင်ခြင်အပ်သည်။
- ၈။ ကေနု-ပရိမိတော၌-သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ဆင်ခြင်တော်မူသည်။
- ၉။ ကတ္ထ-ဒေသိတော၌၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ ဟောတော်မူသည်။
- ၁၀။ ကဿတ္ထာယ-ဒေသိတော၌ နတ်တို့၏ အကျိုးငှါ ဟောတော်မူသည်။

အဘိဓမ္မာနေ့-အရေ၊တော်ပုံ

- ၁၁။ ကိမတ္ထံ-ဒေသိတော၌ ဩဃလေးပါးမှ ထုတ်ဆယ်ကယ်တင်ခြင်းငှါ ဟောတော်မူသည်။
- ၁၂။ ကေဟိ-ပရိဂ္ဂဟိတော၌ နတ်တို့သည် နာခံအပ်သည်။
- ၁၃။ ကေသိက္ခန္တိ.....၌။သေက္ခ တို့သည်၎င်း၊ ကဏ္ဍာဏ ပုထုဇဉ်တို့ကို၎င်း၊ သင်ကုန်ဆဲ ကျင့်ကုန်ဆဲဖြစ်ကြ၏။
- ၁၄။ ကေသိက္ခိတသိက္ခာ၌-ကုန်ပြီးသော အာသဝ ရှိကုန်သော ရဟန္တာတို့သည်၊ ကျင့်ပြီးသော သိက္ခာရှိကြကုန်သည်။
- ၁၅။ ကေဓာရေန္တိ ဟူသောပါဌ၌၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏-နှလုံး၌ တည်ကုန်အံ့။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဆောင်ကုန်၏။
- ၁၆။ ကဿ ဝစနန္တိ-ဟူသောပြဿနာ၌၊လူမင်း နတ်မင်း ဗြဟ္မာမင်းတို့၏ ပူဇော်အထူးကို ခံထိုက်သော မြတ်စွာဘုရား၏စကားတော်။
- ၁၇။ ကေနာဘတောတိ ပြဿနာ၌ - ဆရာ အဆက် ဆက် ဆောင် ကုန် သည်။
- ၁၈။ ဆရာစဉ်ဆက်တို့ကိုပြရာ။

ဤအဘိဓမ္မာကို၊အရှင်သာရိပုတ္တရာ-အရှင်ဘဒ္ဒဇိ-အရှင်ဘောတိတ-အရှင်ဝိယဇာလီ၊
ဝိယပါလ - ဝိယဒဿီ-ကောသိယပုတ္တ - သိဂ္ဂဝ-သဒ္ဓေဟ-မောဂ္ဂထိပုတ္တ- သုဒတ္တ-ဓမ္မိယ-
ဒါသက-သောဏက-ရေဝတ ဤသို့သောရဟန္တာမထေရ်ကြီးတို့သည် တတိယသင်္ဂါယနာ
တင်ရာကာလကို အတွင်းပြု၍၊အဆက်ဆက်ဆောင်တော်မူကြသည်။

ထို တတိယ တင်ရာ ကာလမှ အဏက်၌ ထို မထေရ်မြတ်တို့၏သာလျှင်၊ တပည့်
အဆက်ဆက်တို့သည် ဆောင်တော်မူကြသည်၊ဤသို့ဖြေဆိုရာသည်။

ဤသို့ ရှေးဦးစွာ ဇမ္ဗူဒိပ် ၌၊ ဆရာ အဆက် ဆက် သည်၊ ဆောင် ခဲ့ ကြသည်။
ထိုနောက်သီတိ၌ကျွန်းမြေသို့-ဇမ္ဗူဒိပ်မှ။ ။အရှင်မဟိန္ဒထေရ်-ဣန္ဒိယထေရ်-ဥဒုဒိယထေရ်
သမ္ဗလထေရ်-ဗဒ္ဒသာလ ထေရ်-စသော ကြီးမြတ်သော ပညာ ရှိတော် မူသော ရဟန္တာ
မထေရ်မြတ်တို့သည်၊သီဟိုဠ်သို့ကြွတော်မူလာကြ၍၊ အဘိဓမ္မာကို ဆောင်အပ်သည်။ ထိုမှ
တဘက်၌ ထိုရဟန္တာကြီးတို့၏သာလျှင် တပည့်ရင်းများဟု ဆိုအပ်သော ကာလ ကိုအတွင်း
ပြု၍၊အဘိဓမ္မာကိုဆောင်ကြကုန်သည်။ ။ဤသည်လျှင်၊ အဘိဓမ္မာ၏ အာစရိယ သိဿာနု
သိဿတို့ဆောင်ရွက်ကြပုံကို သိရာ၏။

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

နိဂုံးပြဆိုလိုသည်မှာ

အံ့ဘွယ်ရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် တည်ထားတော် မူခဲ့သော ပရိယတ်၊ ပဋိပတ်၊ ပဋိဝေဓ သာသနာတော်မြတ်သုံးရပ်ကို ဝိတဏ္ဏဝါဒိတက္ကဓိ ဖုဂ္ဂိုလ်တို့သည် လျှပ်ချောက်ခြားပါသော်လည်း သာသနာတော်၌ ရဲရင့်ခြင်း ရှိတော်မူကြ ကုန်သော ပရိယတ္တိ-ဝိသာရဒ-ဖုဂ္ဂိုလ် တို့သည် ဤသို့ ဤသို့သော အနှောင့် အယှက်- စောဒကတက်ကြသည်ကိုအကြောင်းပြု၍(ခန္တိသောရဇ္ဇ) ဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ တုန်လှုပ်ခြောက်ချား ခြင်းရှိတော် မမူကြဘဲ ရေးသား ဖြေဆိုတော် မူကြသည့် ပြဿနာရပ် တို့ကို သတ်မှတ် တိဖြတ်ကာ (အဘိဓမ္မာဒိနုပ္ပတ္တိကထာ) ကျမ်းခေါ်သော စာစောင်သည်၊ သာသနာတော် (၅၀၀၀)ထောင် ရှည်မြင့်အောင် တည်ပါစေသော်။

(အကိုးသာဓကများမှာ-အဋ္ဌသာလိနီ-မှ ဖြစ်သည်)

ဦးသူရိယဆရာတော်

ပိဋကတ်တိုက်သစ်ကျောင်း

သရက်တောတိုက်-ရန်ကုန်

၁၃၁၃-ခု၊ တပို့တွဲလဆန်း ၆-ရက်နေ့။

ရန်ကုန်မြို့၊ ဒေဝသာနရသိမ်ကုန်း၊
ဓမ္မိကာရုံကျောင်း၊ ဆရာတော် ဦးရေဝတဓမ္မ

အဘိဓမ္မာနေ့ကိစ္စ

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာလူမျိုး တို့သည်၊ သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့ကို အဘိဓမ္မာနေ့ဟု ကျင်းပကြ၏။ ထိုနေ့ကို ရွေးချယ်ခြင်း အကြောင်းမှာ ကျွန်ုပ်တို့ ရှင်တော် ဘုရားသည် တုသိတာ နတ်ပြည်၌ သန္တုဿတ နတ်သားဖြစ်သော မယ်တော်ကို အဘိဓမ္မာတရား ဟောပြောရန်အထို့ငှါ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ (၇)ဝါမြောက် ဝါဆိုတော်မူ၏။ ဝါဆိုပြီး၍ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့အခါ သင်္ကဿနဂိုဏ်းပြည်သို့ ဆင်းလာသည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။ ။ တာဝတိံသာနတ်ပြည်ကို အစိုးရသော သိကြားမင်းနှင့် ဗြဟ္မာမင်းတို့ခြံရံလျက်-ဆင်းသက် လာသည်။ ။ သင်္ကဿနဂိုဏ်း ပြည်သားများကလည်း၊ မီးရှူးမီး တိုင်များ ထွန်း၍ ဘုရား

အဘိဓမ္မာနေ့-အရေးတော်ပုံ

ကြွလာသော အထိမ်းအမှတ် ပြကြသည်။ ။ ဤအကြောင်းကို စွဲ၍ သီတင်းကျွတ်လတွင် မီးထွန်းပွဲများကျင်းပကြသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတော် အတွင်းရှိ ဗုဒ္ဓဝါဒီ-အနည်းငယ် ပါဝင်သော ပုဂ္ဂိုလ်အချို့ကမူ ဤအချက်ကို ရယ်ရွှင်ဘွယ် ပုံဝတ္ထုကလေးကဲ့သို့ (ရှင်)ဗုဒ္ဓစောသဏီ၊ ထွင်ချက်တခုသာဟု ယူဆရန် စိတ်ညွတ်ကြ ကုန်၏။ ။ ထိုအဘိဓမ္မာတရား ဟောရန်၊ ဘုရားရှင်-နတ်ပြည်သို့ ကြွသည်ဆိုသော ပုံပြင်ကို ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင်လည်း ဘယ်အခါမှ မဟောခဲ့။ ။ ဘုရားဟော ဒေသနာတော် ဖြစ်သော၊ ပိဋကတ်သုံးပုံမှာလည်း ရည်ညွှန်းချက်မရှိ။ ။ ရှင်ဗုဒ္ဓစောသဏသည် သူနှင့်အပြိုင် ဖြစ်သော အသက် ပုဂ္ဂိုလ်ကို သာလွန်ရန် ရည်ရွယ်၍ တာဝတိံသာသို့ ဘုရားကြွသည်ဆိုသော ပုံပြင်ကို ထွင်လိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဤသည်တို့ကား ကိုရင် (စက္ကဝိန္ဒ) အမည်ခံ ပုဂ္ဂိုလ် တဦးက အင်္ဂလိပ် သတင်းစာမှ ရေးလိုက်သော ဆောင်းပါးဖြစ်လေသည်။

အထက်ပါ (ရှင်စက္ကဝိန္ဒ) အမည် ခံပုဂ္ဂိုလ်၏ စွပ်စွဲချက် စကားရပ်များ၌ လိုရင်းပခါနု ဖြေဆိုရန် သုံးချက်ပါရှိလေသည်။

- (၁) ပျော်ရွှင်ဘွယ်ထွင်လုံး ပုံဝတ္ထုဟု-ယူဆရန် စိတ်ညွတ်ကြ၏ဟု စွပ်စွဲခြင်း။
- (၂) အဘိဓမ္မာတရားဟောရန်တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ ကြွ၏ဟု-ဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင်ဘယ်အခါမှ မဟောခဲ့ဟု စွပ်စွဲခြင်း။
- (၃) ၎င်းအကြောင်းအရာများ-ပိဋကတ်သုံးပုံမှာ-မပါမရှိဟု စွပ်စွဲခြင်း။

၎င်းစွပ်စွဲချက် သုံးမျိုး ယုံမှား သံသယ - ကင်းရှင်းအောင် ဘုရားဟော ဒေသနာတော်နှင့်အညီ ရေးသားဖြေဆိုပေအံ့။

တတ္ထ ဓမ္မသင်္ဂဏီ သမ္မသန္တဿာပိ၊ ပ။ ဟေတုပစ္စယော
အာရမ္မဏပစ္စယော = ပ = အဝိဂတပစ္စယောဟောတိ၊ သမ္မသနံ
အာရတိ။ (အဋ္ဌသာလိနီ = နိဒါနကထာ = ၁၃)

ဤပါဠိဖြင့်-ဘုရားရှင်သည်၊ ရတန-ဃာရ-အရပ်၌-ဓမ္မသင်္ဂဏီ အစ-ပဋ္ဌာန်း ဒေသနာတော် အဆုံး၊ အဘိဓမ္မာ(၇)ကျမ်းလုံးကို-စိတ်တော်ထဲကပင် သဗ္ဗညုတ ဥာဏ်တော်ဖြင့် အဖန်ဖန် သုံးသပ်ဆင်ခြင်ကြောင်းကို-ပြပေ၏။

သတ္ထု - ဖေလဒ္ဓေါ ကာသေန-သဗ္ဗညုတ ဥာဏေန (ပ)
သဗ္ဗဏ္ဏရသ္မိယော-နိက္ခမိ သု(အဋ္ဌသာလိနီနိဒါနကထာ ၁၃)

ဤပါဠိဖြင့် ပဋ္ဌာန်း ကျမ်းကြီးကို သုံးသပ်တော်မူမှပင်၊ ဥာဏ်နှင့်-အာရုံ-သင့်မြတ်ကြ ကုန်သဖြင့်၊ ရောင်ခြည်တော်-မြောက်မျိုး၊ မြေ-မိဗ္ဗ-မကန်-ထွက်လျှံ ကြောင်းကို ပြပေ၏။

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

အနန္တော-အပရိမာဏော-အဟောသိ၊ အယံတာဝ မနဿ
ဒေသနာ နာမ (အဋ္ဌသာလိနိ-နိဒါနကထာ-၁၄)

ဤပါဌ်ဖြင့်-ဘုရားရှင်သည်၊ (၇)ရက် (၇)ည၌-ကာလပါတ်လုံး၊ သဗ္ဗညုတ ဥာဏ်
တော်ဖြင့်၊ ကိုယ်တော်တိုင် ဆင်ခြင်သုံးသပ်တော်မူအပ်သော-အဘိဓမ္မာတရားတော်သည်၊
အဆုံးမရှိ အတိုင်းအရှည်မရှိအောင် ကျယ်ဝန်းများပြားလှပေ၏။ ထိုသို့ ကျယ်ဝန်းများပြား
လှသော အဘိဓမ္မာ တရားတော်သည်၊ စိတ်တော်ဖြင့်-ကိုယ်တော်တိုင် ဟောကြားတော်
မူအပ်သော အဘိဓမ္မာဒေသနာမည်ကြောင်းကို ပြပေ၏။

အပရ ဘာဂေပိဟိ-တထာဂတော-တာဝတိံသာ ဘဝနေ
ပါရိစ္ဆတ္တကမူလေ ပဏ္ဍုကမ္ဘလ သိလာယံ-ဒသ သဟဿ
စက္ကဝါဠဒေဝတာနံ-မဇ္ဈေနိသိန္ဒော။ မာတရံ-ကာယသန္တိ
ကတွာ - ကုသလာ ဓမ္မာ အကုသလာ ဓမ္မာ အဗျာကတာ
ဓမ္မာတိ ဓမ္မဒေသေန္တော သတ ဘာဂေန သဟဿဘာဂေန
သတသဟဿ-ဘာဂေန- ဓမ္မန္တရာ - ဓမ္မန္တရံ - သင်္ကမိတွာ
ဒေသေတိ။ (အဋ္ဌသာလိနိ-နိဒါနကထာ-၁၅)

ဤပါဌ်ဖြင့် ဘုရားရှင်သည်၊ နောက်အဘို့ကာလ တာဝတိံသာနတ်ပြည် ပင်လယ်
ကသစ်ပင်၏အနီးပဏ္ဍုကမ္ဘလ မြကျောက်ပျာထက်၌ တသောင်းသော စကြာဝဠာ တိုက်
တာ တို့မှ - ညီညာ ပျဗျ - စည်းဝေး ရောက်လာ ကြကုန်သော၊ နတ် ဗြဟ္မာ အပေါင်း
သူတော်ကောင်းတို့၏ အလယ်၌၊ တင့်တယ်စွာထိုင်နေတော်မူလျက်၊ မယ်တော်ဖြစ်ခဲ့ ဘူး
သော သန္တုသိတ နတ်သားကို၊ ကိုယ်တော်၏ရှေ့ မျက်မှောက်၌ ထားသည်ကိုပြု၍၊ ထို
နတ် ဗြဟ္မာ တို့အား၊ အစွမ်း သုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော-သဗ္ဗညုတ ဥာဏ်တော်ဖြင့်၊
စိတ်တော်ထဲက သုံးသပ် ဆင်ခြင်တော်မူခဲ့သည့်အတိုင်းပင်၊ နှုတ်က-မြွက်လျက်၊ နေ့ည၌
မပြတ် ဆက်လက်ကာ၊ ကုသလာဓမ္မာ-အကုသလာ ဓမ္မာ-အဗျာကတာ ဓမ္မာ-စသည်ဖြင့်၊
တရား တပါးမှ-တပါးသို့ ပြောင်းရွှေ့၍-ပြောင်းရွှေ့၍ အဘိဓမ္မာ ဒေသနာ တော်ကို
ကိုယ်တော်တိုင် ဟောကြားကြောင်းကို ပြပေ၏။

တယောမာသေ နိရန္တရံ ပဝတ္တိတ ဒေသနာ(ပ)အနန္တာအပရိ
မာဏာ အဟောသိ။ (အဋ္ဌသာလိနိ=နိဒါနကထာ=၁၅။)

ဤပါဌ်ဖြင့် ဘုရားရှင်သည် တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌၊ သုံးလတို့ပတ်လုံး မပြတ်-
မလပ်ဟောကြားတော်မူအပ်သော အဘိဓမ္မာတရားတော်သည် အဆုံးအပိုင်း အခြားမရှိ-
အတိုင်းအရှည်မရှိ-ကျယ်ဝန်း များပြားကြောင်းကို ပြပေ၏။

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

ဘဂဝါ ဓမ္မဒေသနောဝေ မနုဿလောကေ ကာလံ
ဩလောကေတိ။ သောဘိက္ခာစာရ ဝေလံ သဏ္ဌက္ခေတ္တာ
နိဗ္ဗိတ ဗုဒ္ဓံ မာပေတွာ ဣမဿ စိဝရက္ခဟဏံ ပတ္တဂ္ဂဟဏံ
သရကုတ္တိ အာကပ္ပေါဝေရူပေါ နာမ ဟောတုတ္တေကာ မေဝ
ဓမ္မံ ဒေသေတူတိ အဓိဋ္ဌာယ ပတ္တစိဝရ မာဒါယ အနောတတ္ထ
ဒဟံ ဂစ္ဆတိ။ (အဋ္ဌသာလိနီ-နိဒါနကထာ-၁၅)

ဤပါဌဖြင့် ဘုရားရှင်သည် တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌ အဘိဓမ္မာကို ဟောတော်
မူစဉ်။လူ့ပြည်၌ အချိန်ကာလကိုကြည့်ရှု၍၊ ဆွမ်းခံရာ အချိန်ကာလကို မှတ်သားပြီးလျှင်၊
မိမိ၏ ကိုယ်ထော်စား နိဗ္ဗိတ ဘုရားအသွင် သဏ္ဌာန်ကို တူမျှအောင် ဘန်ဆင်းတော်
မူပြီး၍ သင်္ကန်းကိုင်ပုံ-သပိတ်ကိုင်ပုံ-ဟောကြားပုံ-စသည်တို့ကို ဤပုံ ဤနည်း ဖြစ်စေရမည်။
ငါ့ဘုရား ပြန်၍မလာမှီ အတွင်း၌ ဤမျှလောက် အတိုင်း အရှည်ရှိသော အဘိဓမ္မာတရား
တော်ကို ဟောပြောရစ်ရမည်ဟု ဆောက်တည် စီရင်ပြီးလျှင် မိမိ၏ သပိတ် သင်္ကန်းကို
ယူတော်မူ၍ - တာဝတိံသာ နတ်ပြည်မှ ဆင်းသက်၍၊ အနောတတ် အိုင်ကြီးသို့-ကြွတော်
မူကြောင်းကို ပြပေ၏။

ဒေဝတာ - နာဂလတာ - ဒန္တကဋ္ဌံ-ဒေန္တိ။ တံခါဒိတွာ-
အနောတတ္ထဒဟေ-သရိရံ-ပဋိဇဉ္ဇိတွာ- မနောသိလာတလေ
ဋ္ဌိတော - သုရတ္တ - ဒုပနု - နိဝါသေတွာ စိဝရံပါရုပိတွာ
စတုမဟာရာဇ - ဒတ္တိယံ - သေလမယံ-ပတ္တံ- အာဒါယ
ဥတ္တရကုရုံဂစ္ဆတိ (အဋ္ဌသာလိနီ-နိဒါနကထာ-၁၅)

ဤပါဌဖြင့် အနောတတ်အိုင်သို့ ရောက်ရာအခါ၊ ဘုရားရှင်အား၊ နတ်အပေါင်းတို့က
နာဂလတာ မည်သော ကွမ်းရိုး ဒန်ပူကို ဆက်ကပ် လှူဒန်းကြကုန်၏။ ထိုကွမ်းရိုး ဒန်ပူကို
သုံးဆောင် ပြီးလျှင်၊ အနောတတ် အိုင်ကြီး၌ - ကိုယ်လက်ကို သုတ်သင်ပြီး၍၊ ဆေးဒါန်း
မြင်းသိလာဖြင့်ပြီးသော ကျောက်ဖျာအပြင်၌ ရပ်တော်မူလျှက် သင်္ကန်းကိုဝတ်ရုံ၍ သပိတ်
ကို ယူပြီးလျှင်၊မြောက်ကျွန်းသို့ ဆွမ်းခံ ကြွတော်မူကြောင်းကို ပြပေ၏။

(၁) တတောပိဏ္ဍပါတံ-အာဟာရိတွာ- အနောတတ္ထ - ဒဟတိရေ
နိသိန္ဓော-တံပရိဘုဇ္ဈိတွာ-ဒိဝါ-ဝိဟာရာယ စန္ဒန ဝနံ ဂစ္ဆတိ။
(အဋ္ဌသာလိနီ-နိဒါနကထာ-၁၆)

ဤပါဌဖြင့် ဘုရားရှင်သည်၊မြောက်ကျွန်းမှ ဆွမ်းကိုယူဆောင်ပြီးလျှင်၊ အနောတတ်
အိုင်ကြီး၏ ကမ်းပါးအရပ်၌ နေတော်မူလျက်၊ ထို မြောက်ကျွန်းသုတို့၏ ဆွမ်းကို-ဘုန်းပေး

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

သုံးဆောင်တော် မူပြီးလျှင်၊ နေ့အခါ၌ ကိုယ်စိတ် နှစ်ဖြာ ချမ်းသာစွာ နေထိုင်တော် မူရန် အကျိုးငှါ၊ စန္ဒကူးတောကြီးသို့ ကြွတော်မူကြောင်းကို ပြပေ၏။

(၂) ဓမ္မသေနာပတိ - သာရိပုတ္တ ထေရောသိ - တတ္ထ ဂန္ထာ-
သမ္ဗာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ - ဝတ္ထံ ကတ္တာ - ဧကမန္တံ - နိဿိဒိ။
(အဋ္ဌသာလိနိ-နိဒါနကထာ-၁၆)

ဤပါဌဖြင့် ဘုရားရှင် စန္ဒကူးတောကြီးဝယ် နေတော်မူရာအခါ တရားစစ်သူကြီး အစစ်ဖြစ်ပေသော လကျာရံအရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ စန္ဒကူးတောကြီးသို့သွား၍၊ ဘုရားရှင် အား ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ပြုပြီးလျှင် ခြောက်ပြစ်ကင်းကွာ သင့်တင့် လျှောက်ပတ်ရာအရပ်၌၊ နေကြောင်းကိုပြပေ၏။

အထဿ သတ္တာ နယံဒေတိ သာရိပုတ္တ ဇတ္တကော ဓမ္မော
မယာ ဒေသိတောတိ အာစိက္ခတိ။
(အဋ္ဌသာလိနိ-နိဒါနကထာ ၁၆)

ဤပါဌဖြင့် ထိုအခါ အရှင်သာရိပုတ္တရာအား၊ ဘုရားရှင်က ချစ်သား သာရိပုတ္တရာ ငါဘုရားသည်၊ ယနေ့ တာဝတိံသာ နတ်ပြည် ၌ ဤမျှလောက် အတိုင်းအရှည် ရှိသော အဘိဓမ္မာတရားကို ဟောကြားအပ်၏ ဟု-အစအဆုံးကို မိန့်ကြား၍၊ နည်း အပေါင်း ကို ပေးတော်မူကြောင်း ပြပေ၏။

ထေရဿဝိနယသတေန နယသဟသေသန နယသတ သဟ
သေသန ဘဂဝတာ ဒေသိတဓမ္မော ဥပဋ္ဌာတိယေဝ။
(အဋ္ဌသာလိနိ-နိဒါနကထာ=၁၆)

ဤပါဌဖြင့် ဘုရားရှင်က အဘိဓမ္မာနည်းကိုပေးရာ အခါ၌၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ် မြတ်၏ ဥာဏ်၌ နည်းအရာ နည်းအထောင် နည်းအထိန်း စသည်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားအပ်သော အဘိဓမ္မာတရားအပေါင်းသည် ထင်မြင်၍လာကြောင်းကို ပြပေ၏။

သတ္တာဒိဝါ ဝိဟာရံ နိဿိဒိတွာ ဓမ္မံ ဒေသေတံ တာယ
ဝေလာယ ဂစ္ဆတိ (အဋ္ဌသာလိနိ-နိဒါနကထာ-၁၆)

ဤပါဌဖြင့် ဘုရားရှင် စန္ဒကူး တောကြီး၌၊ နေ့အခါ ချမ်းသာစွာ နေထိုင်၍ အရှင် သာရိပုတ္တရာအား၊ အဘိဓမ္မာနည်းကို ပေးတော်မူပြီးလျှင်၊ သာဝတ္ထိပြည်သူ ပြည်သား လူ အများတို့အား တရားဟောရာအချိန်အခါ၌လူ့ ပြည်မှတစ်ဖန် တာဝတိံသာပြည်သို့ အဘိဓမ္မာ တရားကိုဟောကြားခြင်းအကျိုးငှါ ပြန်၍ကြွသွားတော်မူကြောင်းကို ပြပေ၏။

(၈၁)

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

ဓမ္မဒေသေတွာ ဂစ္ဆန္တိဝါ အာဂစ္ဆန္တိဝါ မဟေ သက္ခာ
ဒေဝတာဇာနန္တိ အပ္ပေသက္ခာ ဒေဝတာနဇာနန္တိ။
(အဋ္ဌသာလိနီ-နိဒါနကထာ-၁၆)

ဤပါဌ်ဖြင့် ဘုရားရှင် အဘိဓမ္မာ တရားကို ဟောကြား၍ နတ်ပြည်မှ လူ့ပြည်သို့
ကြွလာတော်မူသည်ကို၎င်း၊ လူ့ပြည်မှ နတ်ပြည်သို့ ပြန်၍ကြွသွားတော်မူသည်ကို၎င်း၊ တံခိုး
နည်းပါး နတ်ဗြဟ္မာအများတို့ မသိနိုင်ကြကုန်မူ၍ တန်ခိုးကြီးမား နတ်ဗြဟ္မာ အများတို့သာ
သိနိုင်ကြောင်းကို ပြပေ၏။

(ဂစ္ဆန္တိဝါ အာဂစ္ဆန္တိဝါ နှစ်ပုဒ်ကို ပုစ္ဆာဝါကျ မှာလိုက်သည်)
ဥဘိန္ဒုပိဟိ - တေသံ ရာတ္တိသုဝါ - သရေသုဝါ-ဝစနေသုဝါ
နာနတ္တံ နတ္ထိ။ (အဋ္ဌသာလိနီ-နိဒါနကထာ-၁၆)

ဤပါဌ်ဖြင့် အကြင်ကြောင့် နှစ်ဆူ ကုန်သော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘုရား နိဗ္ဗိတ ဘုရားရှင်
တို့၏ ရောင်ခြည်တော် အသံတော် ဖြွတ်ကြားသောစကားတို့၌ ထူးခြားကွဲလွဲခြင်းမရှိချေ။
ထိုအကြောင်းကြောင့် နတ်ပြည်မှလူ့ပြည်သို့ ကြွလာတော်မူသည်ကို၎င်း၊ လူ့ပြည်မှ နတ်ပြည်
သို့ ကြွသွားတော် မူသည်ကို၎င်း၊ တံခိုးနည်းပါး နတ်ဗြဟ္မာအများတို့ မသိနိုင်ကြကုန်မူ၍
တန်ခိုးကြီးမား နတ်ဗြဟ္�မာအများတို့သာ သိနိုင်ကြောင်းကို ပြပေ၏။

သာရိပုတ္တထေရောပိ - သက္ကာရာ - ဒေသိတံ ဒေသိတံဓမ္မံ
အာဟာရိတွာ - အတ္တနော - သဒ္ဓိ ဝိဟာရိကာနံ - ပဉ္စန္ဒိ
ဘိက္ခုသတာနံ ဒေသေတိ(အဋ္ဌသာလိနီ နိဒါနကထာ-၁၆)

ဤပါဌ်ဖြင့် အရှင် သာရိပုတ္တရာ ထေရ်မြတ်သည် အဘိဓမ္မာနည်းကိုရသဖြင့် ဘုရား
ရှင်က၊ ဟောပြန်နည်းပေး၍ သိမြင်သော အဘိဓမ္မာတရားကို ဥပဇ္ဈာယ်ယူ အတူနေတပည့်
ဖြစ်ကုန်သော ငါးရာကုန်သောရဟန်းတို့အား၊ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ကုန်ဆုံးအောင် ဟောကြား
ကြောင်းကို ပြပေ၏။

ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နိဒါနကထာဖြင့် ဘုရားရှင်သည်၊ ပဌမ ရဟနုဇာရ၌ အဘိဓမ္မာ
တရားကို စိတ်တော်ဖြင့် ဆင်ခြင် ကြောင်း ကို ၎င်း၊ ဒု ဟိ ယ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌
နှုတ်မြွက်၍ နတ်ဗြဟ္မာ တို့အား ဟောကြောင်းကို၎င်း၊ တတိယအရှင် သာရိ ပုတ္တရာ က
ဘုရား ရှင်၏ အထံတော်မှ နည်းရ၍၊ ငါးရာသော တပည့် တို့အား ဟောကြား ကြောင်း
ကို၎င်း၊ ထင်ရှားစွာပြပေ၏။

ဈာန်အဘိညာဏ် သမာပတ် ပဋိသန္တိဒါ မဂ်ဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံတော် မူကြသော
အဗ္ဗကထာ သရေကြီးတို့သည် မြတ်စွာဘုရား သက်တော် ထင်ရှား ရှိစဉ်က အကြောင်း

အဘိဓမ္မာနေ-အရေ၊တော်ပုံ

အားလျော်စွာထိုထိုအရပ်၌ ဟောကြားအပ်သော ပကိဏ္ဏကကထာများကို အဖို့ပြု၍။ ။
မဟာ အဋ္ဌကထာ။ ။မဟာပစ္စရိတ် အဋ္ဌကထာ။ ။ကုရုန္တိအဋ္ဌကထာ။ ။အန္တကအဋ္ဌ
ကထာ။ ။သင်္ခေပ အဋ္ဌကထာ အစရှိသော အဋ္ဌကထာ ဟောင်း ကျမ်း ကြီး တို့ ကို
နောက်သား နောင်လာ တို့၏ အကျိုးငှါ ရေးသားတော်မူခဲ့ကြပေသည်။ မိမိတို့ ဥာဏ်အမြင်
အတိုင်းထင်ရာမြင်ရာကို ရေးသားတော်မူကြသည် မဟုတ်ကုန်၊သို့ဖြစ်၍ ထိုနိဒါနကထာကို
ကျောက်တီးတန္တ၊ အလေးပြုအပ်သော နိဒါနကထာဟူ၍သာမှတ်သားထိုက်ပေသည်။အဖို့
မရှိဘဲ ထင်မိထင်ရာ ရေးသားသော(ဒဏ္ဍာရီ)စကားမျိုးဟူ၍ စိတ်ထဲကတောင်မှ မကြံစည်
ထိုက်ပေ။ ။ထိုနိဒါနကထာကို ဗုဒ္ဓဘာသာ သူတော်စင် မှန်သမျှက (ဒဏ္ဍာရီ) ပုံပြင်
စကားဟူ၍ တရံတခါမျှ မယူကြပေ။ ။ဒဏ္ဍာရီ ပုံပြင်စကားဟူ၍ ယူဆရန် စိတ်ထဲကမျှ
မကြံစည်ကြပေ။ ။ဤတွင် ရှင်ဗုဒ္ဓဗောဓာသ၏တွင်လုံး ပုံဝတ္ထု မဟုတ်ကြောင်းကို ဖြေဆို
သောစကား တရပ်အပြီးသတ်သတည်း။ ။

ဒုတိယ စွပ်စွဲချက်တတိယစွပ်စွဲချက်တို့ကို ဖြေရှင်း၍ပြဆိုပေအံ့

တာဝတိံသေ - ယဒါ ဗုဒ္ဓေါ - သိလာယံ ပဏ္ဍုကမ္မလေ၊
ပါရိသတ္တက - မူလဋ္ဌိ - ဝိဟာသိ - ပုရိသုတ္တမော။ ။
ဒဿသု - လောကဓာတုသု - သန္နိပတိတွာနု - ဒေဝတာ၊
ပယိရူပါသန္တိ - သမ္ဗုဒ္ဓံ - ဝသန္တံ - နဂမုဒ္ဒနိ။ ။
နကောစိ - ဒေဝေါဝဏ္ဏေန - သမ္ဗုဒ္ဓံ - အတိရောစတိ၊
သဗ္ဗဒေဝေ - အတိဂ္ဂယု - သမ္ဗုဒ္ဓေါ - ဝိရောစတိ။ ။
(ပေတဝတ္ထုပါဠိတော် ၆၄)

တတ္ထိ တာဝတိံ သေတိ တာဝတိံသ ဘဝနေ။ သိလာယံ
ပဏ္ဍုကမ္မလေတိ ပဏ္ဍု ကမ္မလ နာမ ကေ သိလာသနေ
ပုရိသုတ္တမော ဗုဒ္ဓေါ ယဒါ ဝိဟာသိတိ ယောဇနာ။ ။
(ပထမ ဂါထာ ဝတ္ထုနာ ၃၁၇)

ဒဿသုလောကဓာတုသု သန္နိပတိတွာနု ဒေဝတာတိ ဇာတိ
ခေတ္တသညိတေသု - ဒဿသု - စက္ကဝါဠ - သဟဿေသု
ကာမာဝစရ ဒေဝတာစ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော ပယိရူပါ
သနာယ ဓမ္မသဝနုတ္တံစ ဧကတောသန္နိပတိတွာ တေနာဟ
ပယိရူပါသန္တိ သမ္ဗုဒ္ဓံ ဝသန္တံ နဂမုဒ္ဒနိတိ သိနေရ မုဒ္ဒနိတိ
အတ္ထော။ ။

(ဒုတိယ ဂါထာဝတ္ထုနာ ပေတဝတ္ထု အဋ္ဌကထာ)

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

(ဝိဟာသိ ဟူသော အာချတ်ပုဒ်၌ ကာယဒွါရ ကြိယာဖြစ်၍ သမ္မာသယမေဝဟု အာကာရပုဒ်၊ အဘိဓမ္မာဒေသနတ္ထံဟု မနုဿာ ဝဝတ္ထပိတပုဒ်ထည့်ရမည်။)

အနက်အဓိပ္ပါယ်ကား-ယောက်ျားထူး ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အကြင်အခါ ဘာဝတိံသာဘုံဝယ်.....ပင်လယ်ကသစ်ပင်၏အနီး၌ ခင်းထားအပ်သော ပဏ္ဍုကမ္ဘလာ မြကျောက်ဖျာထက်၌ မဘောက်မပြန် မှန်ကန်စွာ မိမိကိုယ်တိုင် နတ်ဗြဟ္မာတို့အား အဘိဓမ္မာတရားကို ဟောမြင်းငှါ နေတော်မူ၏။ ထိုသို့နေတော်မူသော အခါ၌ ဇာတိခေတ်ဖြစ်သော တသောင်းသော စကြာဝဠာတိုက်တာတို့၌ နေကြကုန်သော ဂာမာဝစရ နတ်ဗြဟ္မာ အပေါင်း တို့သည် အညီ အမျှ စည်းဝေး ကြကုန် ပြီး၍ မြင့်မိုရ်တောင်ယပ် တာဝတိံသာဘုံ ပင်လယ် ကသစ်ပင်၏အနီး ပဏ္ဍုကမ္ဘလာ မြကျောက်ဖျာထက်၌ နေထိုင်တော် မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ အထံသို့ ရှိသေလေးမြတ်စွာ အဘိဓမ္မာတရားကို နာယူမြင်းအကျိုးငှါ ဆည်းကပ်စားကြကုန်၏။ ထိုသို့ ဆည်းကပ် စားရာအခါ ထို နတ်ဗြဟ္မာ တို့အား အဘိဓမ္မာတရားကို မြတ်စွာဘုရားက ဟောတော်မူ၏ဟု ဗျူရိတ္တနည်းအားဖြင့် ယူရမည်။

ပယိရူပါသန္တိပုဒ်၌ ကာယဒွါရကြိယာ ဖြစ်၍ သက္ကစ္စံဟု အာကာရပုဒ် ဓမ္မဿဝနတ္ထံဟု မနုဿာဝဝတ္ထပိတ, ပုဒ်ကိုထည့်ရသည်။

ဤပါဠိတော်အဋ္ဌကထာဖြင့်ပင် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ တက်၍ အဘိဓမ္မာတရားကို ဟောတော်မူကြောင်း ထင်ရှားလှပေသတည်း။

အမှောက် ဘဂဝါ အဘိသမ္မောမိတော သက္ကမေသံဝစ္ဆရေ
အာသန္တိပုဏ္ဏမာယံ သာဝတ္ထိနဂရဒ္ဓါရေ ကဏ္ဍမ္ဘရက္ခမူလေ
ယမကပါဒိုဟာရိယံကတွာ အနုက္ကမေန တာဝတိံသာဘဝနံ
ဂန္တံပာရိစ္ဆက္ကကမူလေ ပဏ္ဍုကမ္ဘလ, သိလာယံ ယုဂန္တရ
ပဗ္ဗတေ ဗာလသုရိယောဝိယ ပိရောစမာနောဒသဟိလောက
ဓာတူဟိ သမ္ဘိပတိတာယ ဒေဝဗြဟ္မ ပရိသာယ ဇုတိံ
အတ္တနော သရီရပဘာယ အဘိဘဝန္တော အဘိဓမ္မံ
ဒေသေတုနိသိန္ဓော။ (အင်္ဂိုရပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာ)

အဓိပ္ပါယ်ကား .....ငါတို့၏ မြတ်စွာဘုရားသည် သစ္စာလေးပါး မြတ် တရားကို ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူရာအခါမှ ခုနစ်နှစ်တို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သောနှစ်၏ ဝါဆိုလပြည့်နေ့ဝယ် သာဝတ္ထိမြို့တံခါးဝ၌ ကဏ္ဍအမည်ရှိသော ဥယျာဉ်စောင့်သည် စိုက်ပျိုးအပ်သော သရက်ပြုပင်၏ အောက်၌ ရေမီး အစုံအစုံ အစရှိသော တန်ခိုးအပေါင်းကို ပြတော်မူပြီး၍ အစဉ်အားဖြင့် တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့ ကြွတော်မူပြီး၍ ပင်လယ်ကသစ်ပင်၏အနီးဝယ် ခင်းထား အပ်သော ပဏ္ဍုကမ္ဘလာ မြ ကျောက် ဖျာ ထက်၌ နေလူလင်သည် ယုဂန္တရ

အဘိဓမ္မာနေ့-အရေးတော်ပုံ

တောင်ထိပ်၌ မိမိအရောင်ဖြင့် တင့်တယ်စွာ ထွန်းလင်း တောက်ပလျက် တည်နေသကဲ့သို့ ထို့အတူ မိမိအရောင်ဖြင့် တင့်တယ်စွာ နေတော်မူလျက် ဟသောင်းသော စကြာဝဠာ လောကဓာတ်တို့မှ စည်းဝေး ရောက်လာကြသော နတ်ဗြဟ္မာ ပရိသတ်၏ ထွန်းလင်း တောက်ပသော အရောင် အခါကို မိမိကိုယ်ရောင် ကိုယ်ဝါဖြင့် လွှမ်းမိုးတော်မူလျက် အဘိဓမ္မာတရားကို ဟောတော်မူခြင်းငှါ နေထိုင်တော်မူ၍ ထိုနတ်ဗြဟ္မာ ပရိသတ်အား အဘိဓမ္မာတရားကို ဟောကြားတော်မူလေပြီ။ ။

ဤ အဋ္ဌကထာ ပါဠိဖြင့်လည်း ဘုရား ရှင်သည် တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့ ကြွတော်မူလျက် နတ်ဗြဟ္မာတို့အား အဘိဓမ္မာတရားကို ဟောကြားကြောင်း ထင်းရှား လှပေသတည်း။ ။

ဇ္ဈာဝသောသဒရိပုတ္တ ဒွေတိက္ခူ၊ အဘိဓမ္မကထံ ကထေန္တိ၊
တေအညမညံ ပညံပုစ္ဆန္တိ၊ အညမညံ ပညံပုဋ္ဌာ ဝိသဇ္ဇန္တိ၊
နောစသံသာရေန္တိ၊ အဘိဓမ္မကာစ နေသံ ကထာပဝတ္ထိနိ
ဟောဘိ။

(မူလပဏ္ဏာသ, ပါဠိတော် ဒုတိယ မဟာဂေါဝိန္ဒသုတ် ၂၅၆)

အဓိပ္ပါယ်ကား.....ငါ့ရှင် သဒရိပုတ္တ၊ နှစ်ပါးသော ရဟန်းတို့သည်၊ အဘိဓမ္မာ တရားစကားကို ပြောဆိုကြကုန်၏။ ထိုနှစ်ပါးသော ရဟန်းတို့သည်၊ အချင်းချင်း ပြဿနာကို မေးကြကုန်၏။ တပါးသည်-တပါး၏ ပြဿနာကို မေးအပ်ကုန်သည်ရှိသော် ဖြေဆိုကြကုန်၏။ နာမ် ရုပ်တရားကို ပိုင်းခြားခြင်းမှ မရွေ့ရှားကြကုန်သည်သာ။ ထိုနှစ်ပါးသော ရဟန်းတို့၏ တရားအားလျော်သော စကားအစဉ်ဖြစ်ခြင်းသည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ။

ဤပါဠိတော်ဝယ် အဘိဓမ္မကထံကထေန္တိပုဒ်၌ အဘိဓမ္မကထံဟူသော ကံပုဒ် ဖြင့် အဘိဓမ္မာတရားစကား ထင်ရှားရှိကြောင်းကိုပြ၏။ ထိုအဘိဓမ္မာတရားကို ဟောကြား တတ်သော မူလ, ဒေသက, ကဏ္ဍားပုဂ္ဂိုလ်ကိုရှာပြန်သည်ရှိသော်၊ ဘုရားရှင် တည်းဟူသော မူလ, ဒေသက, ကဏ္ဍားကိုပင်တွေ့ရ၏။ ထိုအဘိဓမ္မာတရားကို ဟောကြားကြောင်း ဖြစ်သော ကရိုဏ်းပုဒ်ကို ရှာပြန်သော် သဗ္ဗညုတ ဥာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော ကရိုဏ်းပုဒ်ကို 'တွေ့ရ၏။ သို့ဖြစ်၍ နှစ်ပါးသောရဟန်းတို့ ပြောဆိုကြသော အဘိဓမ္မာတရားစကားကို မူလ, ဒေသက, ဘုရားရှင်က သဗ္ဗညုတဥာဏ်ဖြင့် ဟောကြားကြောင်း ထင်ရှားလှပေသည်။

ဤပါဠိတော်ဖြင့် အဘိဓမ္မာ တရားကို မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားကြောင်း နေ့လ, အသွင် အလွန်ပင်ထင်ရှားလှပေသတည်း။ ။

ဒုတိယ, တတိယ, ရှင်ဝတ္ထုဒ္ဓါ၏ အဘိဓမ္မာနေ့ စွပ်စွဲချက်၏ ဖြေရှင်းချက်ကားပြီး၏။

ရန်ကုန်မြို့ ပုသိမ်ညွန့် ကွက်သစ်
ဓမ္မဝိဟာရကျောင်းတိုက်၊ ယမိုက်ဆရာတော်

အဘိဓမ္မာ ဘုရားဟော ဖြစ်ကြောင်း

တဿပါဒေနမဿာမိ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလနာမကေ။
ပါဠိဟိရာဇဿာနမ္ဘိ၊ ဝသတောတိဒဿာလယေ။
(ပထျာဂါတာ)

(အနက်)။ ပါဠိဟိရာဇဿာနမ္ဘိ၊ သာဝတ္ထိပြည်မ၊ တောင်တံခါးဝ၌၊ သုံးဆူခြောက်ယူဇနာ၊ ပြောကျယ်စွာသား၊ မျိုးလေးပါးတို့၏ အလယ်၊ အသွယ်သွယ်သော၊ ယမိုက် ဂြာနိဟာကို၊ ပြတော်မူပြီးသည်၏ အဆုံးဖြစ်သောကာလ၌၊ တိဒဿာလယေ၊ နှစ်လမ်းသုံးဘွား၊ ကြွသွားရောက်ရာ၊ ဝတိံ သာမည့် နတ်တို့ပြည်၌၊ ပဏ္ဍုကမ္မလနာမကေ၊ ပင်လယ်ကသပ်ပင်၏အနီး၊ ခင်းထားအပ်စွာ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလ၊ ကျောက်နေရာဟု ဆိုအပ်သော၊ ဌာနေ၊

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

အရပ်၌၊ ဝသတော၊ မယ်တော်ဖြစ်ဘူး။ သန္တုဿတနတ်သားကို အမှူးပြု၍၊ သောင်း
စကြာဝဠာ၊ ပေါင်းများစွာမှ၊ လာကြပေတောင်း၊ နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့အား၊ ဩဃာ
လေးဖြာ၊ သံသရာမှ၊ လွတ်ရာလွတ်ကြောင်း၊ အဘိဓမ္မာတရားကောင်းကို၊ ဟောကြား
အံ့ရည်၊ မနုဿိဖြင့်၊ ဝါဆိုပြီးခါ၊ နေတော်မူတတ်ထသော၊ တဿ၊ ပဋ္ဌမအဘိဓမ္မိကအစစ်၊
ဖြစ်ကြီးဖြစ်တော်မူပေသော၊ ထိမြတ်စွာဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး၏၊ ပါဒေ၊ တရု
ရှစ်ကွက်၊ စက်လက္ခဏာ၊ ပြည့်စုံစွာသော၊ ခြေတော်အစုံတို့ကို၊ အဟံ၊ အဘိဓမ္မာဒေသနာကို၊
ကိုယ်တိုင်အားထုတ်၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နုမဿာမိ၊ ဇောအထပ်ထပ်၊ မစနုဿိဖြင့်၊ ဆင့်ဆင့်
ရိုက်ချိုး၊ လက်စုံမီးခါ ရှိခိုးပါ၏။

ရန်ကုန်မြို့ အဘိဓမ္မာ ပြန့်ပွားရေး အသင်းမှ ကြီးမှူး၍၊ သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့ကို
(အဘိဓမ္မာဒိဝသ) အဘိဓမ္မာနေ့ဟူ၍ သတ်မှတ်ကြပြီး၊ အဘိဓမ္မာနေ့ အခမ်း အနားကို၊
၁၃၁၀-ခုနှစ် မှစ၍ ကျင်းပခဲ့ရာ၊ ၁၃၁၃-ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့၊ ၁၉၅၁-ခု
အောက်တိုဘာလ ၁၅-ရက်နေ့)၌ နှစ်တိုင်းထက် ကြီးကျယ်ခန်းနားစွာ၊ ရန်ကုန်မြို့-မြို့တော်
ခမ်းမကြီးမှစ၍၊ မြန်မာပြည်အရပ်ရပ်ရှိ၊ မြို့ရွာတိုင်းဟို့တွင်၊ ကျင်းပခဲ့ကြပေသည်။ ထိုသို့
ခန်းနားစွာ ကျင်းပပြီး၊ ၁၉၅၁-ခု အောက်တိုဘာလ ၂၀-ရက် စနေနေ့ထုတ် နယူးတိုင်း
အင်္ဂလိပ်သတင်းစာတွင်၊ ကိုရင်စက္ကိန္ဒအမည်ခံ၊ ဆောင်းပါးရှင် တဦးက အဘိဓမ္မာ တရား
တော်ကို ပုတ်ခတ်သော ဆောင်းပါးတစောင် ရေးလိုက်၏။ (ဆောင်းပါး အပြည့်အစုံမှာ၊
ဤစာအုပ်အစ၌ ပါပြီးပြီဖြစ်၏)

သူ၏ဆောင်းပါး၌၊ ဆိုလိုရင်းမှာ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်၊ အဘိဓမ္မာတရား
ဟောရန်နတ်ပြည်သို့ကြွသွားပုံ၊ နတ်ပြည်မှ သက်ဿနဂိုရ်ပြည်သို့၊ ဆင်းသက်ပုံတို့ကို၊ တခန်း
တနား အဋ္ဌကထာ၌ ရေးသားခြင်းသည် အဋ္ဌကထာဆရာရှင် ဗုဒ္ဓဗောဓသ၏၊ ဖွင့်လုံး
ပုံဝတ္ထု သာလျှင် ဖြစ်တယ်၊ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်တိုင်၊ ဘယ်ပါဠိတော်မှာမှ၊ ၎င်း
အကြောင်းကို မဟောခဲ့၊ ဤကဲ့သို့ ရယ်စရာကောင်းသော ပုံဝတ္ထုကို၊ ဘုရားဟောအစစ်၊
တကဲ့ အဖြစ်အပျက်ဟု သူအချို့က ယုံကြည်လျက်၊ အဘိဓမ္မာနေ့ဟု၊ တခန်းတနားပြုလုပ်
နေကြသည်ဟု ဆိုလိုရင်းဖြစ်ပေ၏။

အထက်ပါကိုရင်စက္ကိန္ဒအမည်ခံ ဆောင်းပါးရှင်၏ အယူအစွဲသည် မဟာယာနခေါ်
မြောက်ပိုင်း ဗုဒ္ဓဘာသာစာပေတို့ကို၊ လေ့လာသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အယူအစွဲမျိုးဖြစ်လေသည်။
ထိုသူတို့သည်၊ ဟိနာယာနခေါ် တောင်ပိုင်း ဗုဒ္ဓဘာသာစာပေကို၊ သေချာစွာ မလေ့လာဘဲ
(ဝါ)မလေ့လာနိုင်ဘဲ အင်္ဂလိပ်ဘာသာနှင့် ရေးထားသော၊ စာပေမှ၊ အဟုတ်ကြီးထင်ကာ၊
ဟိနာယာနဂိုဏ်းစာပေကို အထင်သေးခြင်းနှင့် စော်ကားခြင်းသာလျှင် ဖြစ်ပေသည်။ ထို
ပုဂ္ဂိုလ်များသည်၊ ဘုရားဟော ပါဠိတော်စကား တိုက်ရိုက်ကိုပင်၊ အချို့ နေရာများ၌၊

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

အမျိုးမျိုးဝေဘန်လျက် ပယ်သေး၏။ အဋ္ဌကထာစကားမူကား၊ ငါတို့လိုတတ်သော၊ သိဟိန္ဒ ဘုန်းကြီးတွေ ရေးထားသော အယူမျှသာ ဖြစ်၏ဟု ဆို၍ မယုံကြည်ကြပေ။

၎င်းတို့သည် အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်သည်၊ ဝိနယ၊ သုတ္တန္တ တို့ကဲ့သို့၊ နိဒါန်းမပါ သဖြင့်၊ ဘုရားဟောမဟုတ်၊ သိဟိန္ဒရဟန်းတော်များက၊ ဘုရားဟော သုတ္တန်၌ပါသော၊ တရားတော်တို့ကို၊ အမှီပြု၊ ထုတ်နုတ်၍၊ စိစဉ်ထားသော စာပေသာဖြစ်၏ဟု၊ အယူရှိကြသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နိဒါန-ပုဒ်အရ နိဒါန်းဟု ခေါ်ဝေါ်သောစကားကို၊ သေချာစွာ နားမလည် ခြင်းမျှသာဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်၊ နိဒါနပုဒ်အရ-နိဒါန်းခေါ်ပုံကို သေချာစွာရေးပြမည်။

နိဒါန်းခေါ်ခြင်းအကြောင်း

“နိဒဒါတိ-ဒေသကာလာဒိဝသေန၊ အဝိဒိတံ-ဝိဒိတံကတွာ၊ ဒေသတိတိ နိဒါနံ”
ဒေသကာလာဒိဝသေန၊ ဒေသ-ကာလ အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဝိဒိတံ၊ မထင်ရှားသော၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ ဝိဒိတံကတွာ၊ ထင်ရှားအောင်ပြု၍၊ နိဒဒါတိဒေသတိ၊ ပြတတ်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ နိဒါနံ၊ နိဒါန်းမည်၏။ (သာရတ္ထဒီပနီဇိကာ)

အထက်ပါ သဒ္ဒါဗျုပ္ပတ်အရ၊ နိဒါန်းဟူသည်၊ ဒေသ၊ ကာလ၊ ဒေသက ပဋိဂ္ဂဟက၊ တို့ဖြင့် မထင်ရှားသည်ကို၊ ထင်ရှားအောင်ပြတတ်သော၊ ဇေယျသုတံ-ဇေယျသမယံ၊ တေန ခေါပနသမယေန အစရှိသော၊ ပါဠိအစဉ်ကို နိဒါန်းဟု ခေါ်သည်။ ဆိုခဲ့ပြီးသော၊ ဇေယျသုတံ ဇေယျသမယံ စသော သုတ္တန်လာ နိဒါန်းစကား၊ တေနခေါပနသမယေန-စသော ဝိနယလာ နိဒါန်း စကားများသည်၊ ထိုထို သုတ္တန် ဝိနည်းတို့ကို ဟောတော် မူရာဝယ်၊ ဟောရာ အရပ်၊ ဟောသော ကာလ၊ ဟောပြောသည့် ပုဂ္ဂိုလ်၊ တရားနာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အကြောင်းအားလျော်စွာ ဟောကြားရသဖြင့်၊ အချို့သော နတ်ပရိသတ်၊ လူပရိသတ်တို့ ရှေ့တွင်သာဖြစ်၍၊ မထင်ရှားခဲ့။ ထို့ကြောင့် ထင်ရှား ခဲ့စေရန်၊ ပဋ္ဌမ သံဂါ ယနာတင်၊ ဇဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီးများတို့သည် အမေးအဖြေပြုလုပ်ပြီး၊ ၎င်းအဖြေအတိုင်း၊ သံဂါယနာ တင်၍ထားခဲ့ကြသည်။ ဝါ၊ ကန့်ကွက်သူမရှိသဖြင့်၊ သဘောတူဆုံးဖြတ်၍ ထားခဲ့ကြသည်။

ဤကဲ့သို့ သုတ္တန်ဒေသနာတော်နှင့် ဝိနည်းဒေသနာတော်တို့သည်၊ အချို့သော လူနတ်-ပရိသတ်၌သာ ဟောကြားသဖြင့်၊ အများသိမဟုတ်၍ မထင်ရှားခဲ့။ ထို့ကြောင့် ထင်ရှားအောင်၊ အကြောင်းအတ္ထုပ္ပတ္တိကို ဘော်ထုတ်၍၊ နိဒါန်းထားရသည်။ အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်ကား၊ ဤကဲ့သို့ ဟောရာအရပ်၊ ဟောသောကာလ၊ ဟောတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်၊ တရားနာ ပရိသတ်တို့ဖြင့် မထင်ရှားသည်မဟုတ်၊ အလွန်ထင်ရှားပေသည်။

ထင်ရှားပုံ။ “မြတ်စွာဘုရား သခင်သည် ခုနစ်ဝါမြောက် ရောက်သောအခါ၊ တိတ္ထိတို့ကို နှိမ့်နင်းခြင်းအကျိုးငှါ သာဝတ္ထိပြည်၏ တောင်တံခါးဝ၊ သရက်ဖြူပင် နားနီး၌ (၃၆)

အဘိဓမ္မာနေ့-အရေးတော်ပုံ

ယူဇနာ ကျယ်ဝန်းသော အရပ်မှာ၊ လူပရိသတ် အပြည့်နှင့်၊ နတ် ဗြဟ္မာ ပရိသတ် ကောင်းကင်နှင့် အမျှ၊ ဤမျှ များပြားသော။ ပရိသတ်တို့၏ အလယ်တွင်၊ ရေ-မီး အစုံစုံ စသော၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို ပြတော်မူပြီးသည်၏အဆုံး-နှစ်လမ်းသုံးဖဝါးဖြင့်၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့ ကြွသွားတော်မူရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်-ကွယ်ပျောက်သွားသဖြင့်၊ ရှင်အနုရုဒ္ဓါ မထေရ်အား၊ ဘုရား ဘယ်ကြွသွား ပါသနည်းဟု - လူအများက မေးလျှောက် ရာတွင်၊ မယ်တော် မိနတ်သား အမှူးထား၍၊ နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းအား၊ အဘိဓမ္မာတရား ဟောရန် တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့ ကြွသွားကြောင်းပြောကြားရာ၊ ဘယ်အခါပြန်ကြွလာမည်နည်းဟု မေးကြသဖြင့် သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့ - သင်္ကဿနဂိုရ် ပြည်သို့ သက်ဆင်း ကြွလာမည့် အကြောင်းကို-သိကြလျှင်၊ တန်ခိုးပြပြီးသည့် အဆုံးတွင်၊ ဘုရားကို မဖူးမြင်လိုက်ကြရသည့် အတွက် - စိတ်မကြေနပ်နိုင်ဘဲ၊ မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရမှသာ-ပြန်ကြမည်ဟု - ဆုံးဖြတ် လျှက် - စောင့်နေကြ ကုန်သဖြင့်၊ (၃၆) ယူဇနာအတွင်းမှာ ပြည့်နေသည့် လူထုကြီးကို၊ အရာရာ အနှောက်အယှက်မရှိစေဘဲ၊ သင်္ကဿနဂိုရ်ပြည်သို့-အလွယ်တကူ ရောက်အောင် အရှင်မောဂ္ဂလန် မထေရ်မြတ်က၊ စောင့်ရှောက်လျက် တန်ခိုးတော်ဖြင့် ပို့ဆောင်တော်မူပြီး ၎င်း (၃၆) ယူဇနာအတွင်းရှိ လူထုကြီး၏ နေထိုင်စားသောက်မှုအဝဝတို့ကို လိုလေသေး မရှိရအောင်၊ ကောသလ မင်းကြီးက တာဝန်ယူ ကြွေးမွေးသဖြင့်၊ ပါတွင်း သုံးလပါတ်လုံး စောင့်မြှော်၍နေကြကုန်၏။

လူတို့ ဝေါဟာ-မဟာ သက္ကရာဇ် - ၁၀၉-ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့-ည နေဝင် ရီတရော အချိန် သိကြားမင်းက စောင်းတန်း သုံးသွယ် ဘန်ဆင်းလျက် လိုက်ပို့ကြ ပုံကို မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ - လောကဝိဝရဏ၊ တန်ခိုးတော်ဖြင့်၊ သင်္ကဿနဂိုရ် ပြည်မှ စောင့်မြှော်နေကြသော-လူထုကြီးသည်၊ နတ်ပြည်သို့ လှမ်းကြည့်ကြရာ၊ အလယ်ပတ္တမြား စောင်းတန်းမှ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်၊ ရွှေစောင်းတန်းမှ နတ်ဧဝါ၊ ငွေစောင်းတန်းမှ ဗြဟ္မာ အများ ခြံရံလျက်၊ ဗြဟ္မာမင်းကြီးက ခရသင်း မှုတ်လျက်၊ ပဉ္စသီခ နတ်သားက-ဗေဠုဝ စောင်းကို ဟီးလျက်၊ နတ်ဗြဟ္မာ အပေါင်းက - မီးရှူး-မီးတိုင်-တို့ကို ကိုင်ဆောင်လျက်၊ သိုက်မြိုက်စွာ လိုက်ပို့ကြပုံကို အလုံးစုံမြင်ကြရ၍ မြတ်စွာဘုရား၏ အသရေတော်ကို ဖူးမြင် ကြရသဖြင့် လူတိုင်းပင် ဘုရားဖြစ်ချင်ကြ၍၊ ဘုရားဆုကို မတောင်းသောသူ မည်သည်မရှိ ဖြစ်ကြ၏။

(မှတ်ချက်) ဤသို့ နတ် ပြည်သို့ တက်ပုံ - နတ်ပြည်မှ သင်္ကဿနဂိုရ်ပြည်သို့ ဆင်းသက်ပုံတို့ကို-ဓမ္မပဒပါဠိတော်၊ ဗုဒ္ဓဝင် ဒေဝေါရောဟနဝတ္ထုနှင့်-သုတ္တနိပါတ် သာရိ ပုတ္တသုတ်-ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်တို့ဖြင့် ထင်ရှားပြီ။)

ဤမျှလောက် လှိုက်လှိုက်လဲလဲ လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါ အပေါင်းတို့၏ စိတ်နှလုံးမှာ စွဲစွဲမြဲမြဲကျန်ရစ်အောင် ထင်ရှားသဖြင့်၊ အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်သည် ဘယ်အရပ်ဘယ်အခါ

အဘိဓမ္မာနေ့-အရေးတော်ပုံ

ဘယ်သူတွေကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူသည်ဟု နိဒါန်းစကားထည့်စရာမလိုအောင် ပြည့်စုံ ထင်ရှားသဖြင့် ဖေ့မေ့သုတံ-စသော နိဒါန်းစကားကို မထည့်ဘဲ သင်္ဂါယနာတင်ခဲ့ကြသည်ဟု မှတ်ပါ။

အဘိဓမ္မာ၌ နိဒါန်းရှိပုံ

ဤကဲ့သို့လျှင် အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်၌ နိဒါန်းမထားဘဲ ထင်ရှား၍ လာသည်မှာ- ပဌမသင်္ဂါယနာ တင်သည်မှစ၍ စတုတ္ထ သင်္ဂါယနာတင်သည့် ခေတ်တိုင်အောင် အငြင်းမပွား တသားထည်း ဖြစ်ခဲ့၏။ စတုတ္ထသင်္ဂါယနာတင်ပြီးနောက် ရှင်ဗုဒ္ဓဃောသတို့ ခေတ်မတိုင်မှီ အနှစ် တရာ လောက်ကမှ စ၍ အဘိဓမ္မာသည် နိဒါန်း မပါသဖြင့် ဘုရားဟောမဟုတ်ဟု အသက်တို့လို ပရဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စွပ်စွဲသော ဝါဒကို အကြောင်းပြု၍ မဏ္ဍလာရာမဝါသီတိသံဘူတိထေရ်က၊ “ယေနသွာဟံ ဘိက္ခဝေ-ဝိဟာရေန-ပဌမာ ဘိသမ္ဘုန္ဓေါ ဝိဟရာမိ၊ တဿပဒေသေန ဝိဟာသိ” စသော ပဒေသသုတ္တန်ကို ကိုးကားလျက်၊ ခန္ဓာ-အာယတန-ဓာတ်-သစ္စာ၊ ဣန္ဒြိယ-ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ၊ သတိပဋ္ဌာန၊ ဈာန၊ နာမ၊ ဓမ္မ-ဟု ဆိုအပ်သော ပဒေသ ဆယ်ပါးတို့ကို အကြွင်း အကျန်မရှိ ထိုးထွင်း၍ သိရာ၊ မဟာဗောဓိပင်သည်ပင် အဘိဓမ္မာ၏ နိဒါန်းမည်သည်၏အဖြစ်ကို “မဟာဗောဓိနိဒါနော ဒေသအဘိဓမ္မောနာမ”-ဟု အဋ္ဌသာလိနိဋ္ဌ မိန့်ဆို၍ ထားလေသည်။

(၎င်း၏လိုရင်းမှာ) သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကိုရမှ၊ အဘိဓမ္မာကိုဟောစွမ်းနိုင်သည်။ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကိုလည်း မြတ်စွာဘုရားသခင်ရတော်မူကြောင်းကို ဤဗောဓိပင်ဖြင့် ထင်ရှားသည်။ ထို့ကြောင့် ၎င်းဗောဓိပင်သည် အဘိဓမ္မာ၏နိဒါန်းမည်၏ဟု ဆိုလိုပါသည်။

၎င်းအပြင်-ဂါမဝါသီသုမနမထေရ်သည်လည်း လောဟပါသာဒဗြာသာဒ်၌ အဋ္ဌကထာနှင့်တကွသော အဘိဓမ္မာပါဠိတော်ကို ရွတ်ဘတ်စဉ်-နိဒါန်းမရှိဟု ယူလေ့ရှိသော ပရဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အယူကို နှိမ်နင်းလို၍ ပရဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ငါကဲ့သို့ နိဒါန်းသိသောကိုးတွယ်ရာဖြစ်သောသူ ထင်ရှားရှိပါလျှက် ကိုးကွယ်ရာမဲ့သည်၏ အဖြစ်ကိုပြု၍ လက်ကို မြှောက်လျက်၊ ထောထည်း၌ ငိုကြွေးပြေးလွှားနေဘိသကဲ့သို့၊ နိဒါန်းရှိသည်၏ အဖြစ်၌ သက်သေဖြစ်သော၊ ငါတို့လို ပုဂ္ဂိုလ်ရှိပါလျှက်၊ သက်သေမရှိဘဲ တရားစွဲသော ယောက်ျား ကဲ့သို့၊ နိဒါန်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို မသိဟု ပြောဟောလျှက် နိဒါန်းကို ဟောပြလိုရကား.....

“ဖေဝံသမယံ ဘဂဝါ ဒေဝေသု ဝိဟရတိ တာတိံသေသု ပါရိစ္ဆတ္တကမ္မလေ ပဏ္ဍုကမ္မလ သိလာယံ၊ တတြေခေါ ဘဂဝါ ဒေဝါနံ တာဝတိံသာနံ အဘိဓမ္မကထံ ကထေသိ၊ ကုသလာဓမ္မာ-အကုသလာဓမ္မာ၊ အဗျာကတဓမ္မာတိ”.....အခါတပါး ဘုရားမြတ်စွာသည်၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည် ပင်လယ် ကသပ်ပင်ရင်း ခင်းထား အပ်သော

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

ပဏ္ဍိကဗ္ဗလာ ကျောက်နေရာထက်၌ သိတင်းသုံး နေတော်မူ၏။ ထိုအခါ တာဝတိံသာ နတ်အပေါင်းတို့အား၊ ကုသလာ ဓမ္မာ-အကုသလာ ဓမ္မာ အဗျာကတာဓမ္မာ စသည်ဖြင့် အဘိဓမ္မာ ဒေသနာ တော်ကို ဟောကြားတော်မူ၏-ဟု ဟောပြော ပြီးလျှင်၊ အခြားသော ဝိနည်းသုတ္တန်တို့၌ နိဒါန်းတမျိုးသာရှိသည်။ အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်မှာကား၊ အဓိဂမနိဒါန်း ဒေသနာနိဒါန်းဟု ၂ မျိုးရှိသည်။

ထို ၂ မျိုးတို့ထွင်၊ အဓိဂမနိဒါန်းဟူသည်၊ အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်ကို ဟောခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်ကို ရရာရကြောင်း ဖြစ်သော သုမေဓာ ဣန္ဒရိယ ဘဝမှစ၍ ဗောဓိပင်ရောက်သည့်တိုင်အောင် ကျင့်ကြံအားထုတ်အပ်ပြီးသော ပါရမီ စာဂ စရိယတရားများသည်၊ အဓိဂမနိဒါန်းမည်၏။

ထို ပါရမီ စာဂ စရိယ တရားများကို ကျင့်ကြံ အားထုတ် သဖြင့် ရအပ်သော အဘိဓမ္မာ တရားကို ဟောစွမ်းနိုင်သော သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်သည် ဒေသနာ နိဒါန်း မည်၏။

(ဆိုလိုရင်းမှာ) ဗုဒ္ဓဝင် ပါဠိတော်၌ ဟောတော် မူအပ်သော သုမေဓာ ဘဝမှစ၍ ဘုရားဖြစ်သည့် တိုင်အောင်-မရေမတွက် နိုင်သော ဘဝတို့၌၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရရန် ကျင့်ကြံ အားထုတ်ခဲ့ခြင်းသည်-လွန်စွာထင်ရှား၏။ ထိုသို့ ကျင့်ကြံအားထုတ်သဖြင့် ရအပ် သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ဖြင့်၊ ဗောဓိပင်၌ အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်ကို ဆင်ခြင်သုံးသပ် ပုံ ဓမ္မစကြာ တရားဟောတော်မူပုံတို့ဖြင့် ထင်ရှား၏။ ထို့ကြောင့်-သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော် ရနိုင်ခြင်း အကြောင်း၏ ထင်ရှားခြင်း၊ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်ဖြင့် တရား ဟောခြင်း၏ - ထင်ရှားခြင်းသည်၊ အဘိဓမ္မာ၏ နိဒါန်းမည်၏ဟုဆိုလိုသည်။

၎င်းအပြင်၊ အဘိဓမ္မာ၌နိဒါန်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို အောက်ပါ အမေးအဖြေဖြင့်လည်း ထင်ရှားသိနိုင်၏။

အမေး

- ၁။ အဘိဓမ္မာကို ဘယ်တရားသည် စ၍ ဖြစ်စေအပ်ပါသနည်း။
- ၂။ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကိုဘယ်အခါ တို့၌ ရင့်စေပါသနည်း။
- ၃။ ထို ဉာဏ်တော် ကို ဘယ် အ ရပ် ၌ ရတော်မူပါသနည်း။
- ၄။ ဘယ်အခါရတော်မူပါသနည်း။

အဖြေ

- ၁။ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကိုရလိုသော သဒ္ဓါ စိတ်သည် စ၍ဖြစ်စေအပ်ပါသည်။
- ၂။ ငါးရာငါးဆယ်သော ဇာတ်တော်တို့၌ ရင့်စေပါသည်။
- ၃။ ဗောဓိပင်၌ ရတော်မူပါသည်။
- ၄။ ကဆုလပြည့်နေ့မှာရတော်မူပါသည်။

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

အမေး

- ၅။ အဘယ်သူ ရတော်မူပါသနည်း။
- ၆။ ထိုအဘိဓမ္မာကို ဘယ်အရပ်၌ ဆင်ခြင်တော်မူပါသနည်း။
- ၇။ ဘယ်နေရာမှာ ဆင်ခြင်သနည်း။
- ၈။ ဘယ်သူ ဆင်ခြင်သနည်း။
- ၉။ ထို အဘိဓမ္မာကို ဘယ် အရပ် မှာ ဟောပါသနည်း။
- ၁၀။ ဘယ်သူအကျိုးငှါ ဟောပါသနည်း။
- ၁၁။ ဘယ်အကျိုးငှါ ဟောပါသနည်း။
- ၁၂။ ဘယ်သူတွေ အဘိဓမ္မာ တရားတော်ကို နာရသလဲ။
- ၁၃။ ဘယ် သူ တွေ သင်ကြ ကျင့် ကြသနည်း။
- ၁၄။ ဘယ်သူတွေ သင်,ကြံ,ကျင့်လို့ တရားရကြပါသနည်း။
- ၁၅။ ဘယ်သူတွေအဘိဓမ္မာကို ဆောင်ကြသလဲ။
- ၁၆။ ဤ အဘိဓမ္မာ သည် ဘယ် သူ ၏ စကားနည်း။
- ၁၇။ မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော် ဖြစ်သော ဤ အဘိဓမ္မာ တရားတော် ကို ဘယ်သူတွေ နှုတ် ငုံဆောင်လာပါသနည်း။

အဖြေ

- ၅။ မြတ်စွာဘုရား ရတော်မူပါသည်။
- ၆။ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌ ဆင်ခြင်တော်မူပါသည်။
- ၇။ ရတနာဗေဒီမှာ ဆင်ခြင်ပါသည်။
- ၈။ မြတ်စွာဘုရား ဆင်ခြင်ပါသည်။
- ၉။ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ ဟောတော်မူပါသည်။
- ၁၀။ နတ်ဗြဟ္မာတို့ ၏ အကျိုး ငှါ ဟောပါသည်။
- ၁၁။ ဩစလေးဖြာ သံသရာမှထုတ်ဆောင် ကယ်တင်ခြင်းအကျိုးငှါ ဟောတော်မူပါသည်။
- ၁၂။ နတ်ဗြဟ္မာတွေနာရပါသည်။
- ၁၃။ သေက္ခနှင့် ကလျာဏပုထုဇဉ်တွေ သင်ကြ ကျင့်ကြပါသည်။
- ၁၄။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တွေ တရားရကြပါသည်။
- ၁၅။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏ နှလုံး၌ တည်ကုန်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ဆောင်ကြပါသည်။
- ၁၆။ ခပ်သိမ်းသော တရားတော်ကို သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသခင် ၏ စကားတော်ဖြစ်ပါသည်။
- ၁၇။ ဆရာအဆက်ဆက်နှုတ်ငုံ ဆောင်လာပါသည်။

ဤ၌ ဆရာအဆက်ဆက်မှာ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ အရှင်အဿဇိ၊ အရှင်သောဘိတ၊ အရှင်ဝိယဇာလိ၊ အရှင်ဝိယပါလ၊ အရှင်ဝိယဒဿ၊ အရှင်ကောသိယပုတ္တ၊ အရှင်သိဂ္ဂဝ၊

အဘိဓမ္မာနေ့-အရေးတော်ပုံ

အရှင် သန္ဓေဟ၊ အရှင် မောက္ခသိပုတ္တ၊ အရှင် သုဒတ္တ၊ အရှင် ဓမ္မိယ၊ အရှင်ဒါသက၊ အရှင် သောဏက၊ အရှင်ရေဝတ - အစရှိသော မထေရ်ကြီး တို့သည်၊ တတိယ သင်္ဂါယနာ တင်သည့်တိုင်အောင်-နှုတ်တိုက် အာဂုံဆောင်တော်မူကြ၍၊ တတိယ သင်္ဂါယနာ တင်ပြီး သည့်နောက်၊ သီဟိုဠ် ကျွန်းသို့ အရှင်မဟိန္ဒ၊ အရှင်ဇ္ဇန္ဒ ယ၊ အရှင်ဥဒ္ဓိယ၊ အရှင်သန္ဓလ၊ အရှင်ဘဒ္ဒနာမ၊ မထေရ်ငါးပါးတို့ အဋ္ဌကထာနှင့်တကွ ဆောင်ကျဉ်းလာ၍ ၎င်းတို့၏တပည့် အဆက်ဆက်သည် စတုတ္ထသင်္ဂါယနာ ပေထက်အကွရာတင်သည့်တိုင်အောင်၊ နှုတ်တိုက် အာဂုံဆောင်၍ လာကြပါသည်။ ။

ဤယခုရေးပြခဲ့ပြီးသောစကားများသည် မြတ်စွာဘုရား သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်မှစ၍အဆက်ဆက် မပျောက်မပျက်ရအောင်၊ ဆရာစဉ်ဆက် ဆောင်ရွက်လာသော စကားများဖြစ်ကြောင်းမှာ၊ လယ်ပြင်တွင် ဆင်သွေးသကဲ့သို့ ထင်ရှား သည်ဖြစ်ပါလျက်၊ ရှင်ဗုဒ္ဓဗောဓာသလက်ထက်ကျခါမှာ၊ ဒဏ္ဍာရီ ပုံပြင်သာဌဃ် ထွင်ထား လေ ဟန်နှင့်၊ ခရေဇိသက္ကရာဇ် ၄၀၀ လောက်တွင်မှ ပေါ်ထွက်လာသော ပရဝါဒ မဟာယာန ဂိုဏ်းသား အသက်ထံမှ ရှင်ဗုဒ္ဓဗောဓာသက ခိုးချလေဟန် ရေးသား ယူဆခြင်းမှာ၊ ပညာရှိ များ ရယ်ဘွယ်သာဖြစ်၏၊ နှစ်ပေါင်း ၁၀၀၀ လောက်က ပေါ်ပေါက်ထင်ရှား နေသော တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့ တက်ကြောင်း ဆင်းကြောင်းကို အတုယူ၍ အသက် တို့ကသာ ခိုးချခြင်းဖြစ်နိုင် မဖြစ်နိုင်ကို စဉ်းစား၍ ယူကြပါကုန်။

ဤမျှရေးပြခဲ့ပြီးသော စကားအစဉ်ဖြင့်၊ အဘိဓမ္မာနေ့သနာတော်ကို မြတ်စွာဘုရား သခင် ကိုယ်တော်တိုင် တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့တက်၍ ဟောပြောကြောင်းမှာ ထင်ရှားပြီ၊ ထိုသို့ ဘုရားဟော အစစ်ကြီးဖြစ်ပါလျက် ဆောင်းပါးရှင် ကိုရင်စက္က နှစ်မည်ခံ ပုဂ္ဂိုလ်က “အဘိဓမ္မာတရားဟောရန်-ဘုရားရှင်နတ်ပြည်သို့ ကြွသည်ဆိုသော ပုံပြင်ကို၊ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင်လည်း ဘယ်ခါမှမဟောခဲ့၊ ဘုရားဟော နေသနာဖြစ်သော ပိဋကတ် သုံးပုံ မှာလည်း ထိုအကြောင်း ရိုးစဉ်းမျှ မထင်ပလေ” ဟု ရေးသား လိုက်ခြင်းသည်၊ အဘိဓမ္မာ တရားဟောသည် ဘုရားဟော မဟုတ်ဟု အဘိဓမ္မာ နေသနာ တော်ကို တားမြစ်သော သူသည် မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်ကို ပုတ်ခတ်သည်မည်၏၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော် ကို တားမြစ်သည်မည်၏၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဝေသာရဇ္ဇ ဉာဏ်တော်ကို နှစ်စေသည်မည်၏၊ အဘိဓမ္မာ နာလို သင်လိုသော ပရိသတ်ကို ချွတ်ယွင်း စေသည် မည်၏၊ အဂိယာမဂ်၌ ပိတ်ပင်သည်မည်၏ ဟူ၍သာ မှတ်ရမည် ဖြစ်လေသည်။

အဘိဓမ္မာ နေသနံ ဗိရုတ္တိတု၊

၁၃၁၃-ခု၊ တပို့တွဲလ၊ ဆန်း-၁၂-ရက်နေ့။

အဘိဓမ္မာ အခါတော်နေ့နှင့် သက်သနဂိုရ် အရေးတော်ပုံ

ရန်ကုန်မြို့၊ သရက်တောတိုက်၊ ဆရာတော်ဦးဇိနယ (ဘိ-အေ၊ဓမ္မာစရိယ)
ရေးသားတော်မူချက်။

အဘိဓမ္မာနေ့

ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာလူမျိုး တို့သည် သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ကို “အဘိဓမ္မာနေ့” ဟူ၍ ကျင်းပကြ၏။ ထိုနေ့ကို ရွေးချယ်ခြင်း အကြောင်းမှာ၊ ကွန့်ပ်တို့၏ ရှင်တော် ဘုရား သည် တုသိတာ နတ်ပြည်၌၊ သန္တုသိတနတ်သား ဖြစ်သောမယ်တော်ကို၊ အဘိဓမ္မာ တရားဟောပြောရန် အလို့ငှါ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ (၇) ဝါမြောက် ဝါဆိုတော် မူ၏။ ဝါဆိုပြီး၍ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့အခါ သက်သနဂိုရ်ပြည်သို့ ဆင်းလာသည်ဟု ယုံကြည် ကြသည်။ “တာဝတိံသာနတ်ပြည်ကို အစိုးရသော သိကြားမင်းနှင့် ဗြဟ္မာမင်းတို့ ခြံရံ လျက် ဆင်းသက် လာသည်။” “သက်သနဂိုရ်ပြည်သား များကလည်း မီးရှူးမီးတိုင်များ ထွန်း၍ ဘုရားကြွလာသောအထိမ်းအမှတ်ပြုကြသည်။” “ဤအကြောင်းကိုစွဲ၍သီတင်းကျွတ် လတွင်မီးထွန်းပွဲများ ကျင်းပကြသည်။”

သတင်းစာတွင်ပါသောဆောင်းပါး

မြန်မာပြည်တွင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အတော်များများပါသော သူအချို့တို့သည် ရယ်စရာ ကောင်းသော ဧညာရီပုံပြင်ကလေးဟု ယူဆရန် စိတ်ညွတ်ကြကုန်၏။ “အဘိဓမ္မာတရား ဟောရန်၊ဘုရားရှင်နတ်ပြည်သို့ ကြွသည်ဆိုသော ပုံပြင်ကိုဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင်လည်း ဘယ်အခါမှ မဟောခဲ့။” “ဘုရားဟောသောဒေသနာ ဖြစ်သောပိဋကတ် သုံးပုံမှာလည်း ရည်ညွှန်းချက်မရှိ။” “ရှင်ဗုဒ္ဓဇောသသည် သူနှင့် အပြိုင်ဖြစ်သော အသက် ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာ လွန်ရန် ရည်ရွယ်၍ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ ဘုရားကြွသည်ဆိုသော ပုံပြင်ကို ထွင်လိုက် ခြင်း ဖြစ်လေသည်။”

ဤသည်တို့ကား ကိုယ်ရင်စက္ကိန္ဒ အမည်ခံပုဂ္ဂိုလ် တဦးက အင်္ဂလိပ် သတင်းစာမှ ရေးလိုက်သော ဆောင်းပါး ဖြစ်လေသည်။ “သူ၏ ဆောင်းပါး သတင်းသည် အင်္ဂလိပ် သတင်းစာတွင် ပါလာသည် ဖြစ်သောကြောင့် ကမ္ဘာ အနှံ့ အပြားသို့ ရောက်ချေတော့ မည်။” “ထိုဆောင်းပါးကို တွေ့မြင် ဘတ်ရှူသူတို့ကမူကား ဗုဒ္ဓဘာသာ တရားတော်ကို

အဘိဓမ္မာနေ့-အရေးတော်ပုံ

မည်သို့ ထင်မြင်ယူဆချိမ့်မည်နည်း။ မြန်မာလူမျိုးတို့အပေါ်တွင် အထင်အမြင်သေးငယ်ရာ အကြောင်းမဟုတ်ပါလား။

ထိုရေးသားချက်ကို ကျွန်ုပ်တို့က လျစ်လျူရှုမထားနိုင်ခဲ့။ ကမ္ဘာ အနှံ့ အပြား သိအောင်ပင် ပြန်လှန်ရေးသားချေပရန်လိုပေသည်။ "သို့ရေးသားချေပရာ၌လည်း သာမန် မိန်းမကောင်း ရန်တွေ သဘောမျိုးဖြင့် မဟုတ်ဘဲ၊ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ အကိုး အကား များကို ကိုးကား ညွှန်ကြားလျက်၊ သိသာထင်ရှားအောင် ဖြေကြားရပေတော့မည်။" "ထိုပုဂ္ဂိုလ် ရေးသားသော ဆောင်းပါးတွင် တပိုဒ်စီတပိုဒ်စီ ကန့်လျက်၊ တကဏ္ဍစီခြားပြီး ဖြေကြားသွားမှ သာ ခပ်သိမ်းသူတို့ လွယ်လင့်တကူ နားလည်ကြမည်ဖြစ်သောကြောင့်၊ အောက်ပါအတိုင်း ကဏ္ဍများကို ခွဲခြားလိုက်ပါသည်။"

ဖြေရန်ကဏ္ဍများ

- ၁။ ဗုဒ္ဓဘာသာမြန်မာလူမျိုးတို့သည်၊ ဘုရားရှင်တာဝတိံသာသို့ကြွ၍ အဘိဓမ္မာ တရား ဟောတော် မူသော အကြောင်းကို ဘယ်အခါမှ ဒဏ္ဍာရီ ပုံပြင်ဟု စိတ်ညွတ်ခြင်း မရှိကြကြောင်း။
- ၂။ အဘိဓမ္မာတရားဟောရန် တာဝတိံသာသို့ ကြွတော်မူကြောင်း ပါဠိတော် အကိုးအကားများ ယုတ္တိသာဓကများ။
- ၃။ အဘိဓမ္မာတရားကို ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင် ဟောကြောင်း အထောက် သာဓကများ။
- ၄။ အဘိဓမ္မာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ရှေးအခါကလည်း ဝိတဏ္ဍဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်များ ရှိဘူးကြောင်း။
- ၅။ သင်္ကဿနဂိုရ်ပြည်သို့ ဘုရားသခင် သက်ဆင်းတော်မူကြောင်း။

ဤသို့လျှင် အပိုင်းကဏ္ဍများ ခွဲခြားလျက် မကျဉ်း မကျယ် လိုရင်းလောက် သာ ပါဠိတော် အထောက်အထားအားဖြင့်၎င်း၊ ယုတ္တိသာဓက စကားအဆက်အစပ်တို့ဖြင့်၎င်း၊ ရာဇဝင် ဆိုင်ရာ စကားအစဉ်၊ မှတ်တမ်း အစဉ်တို့ဖြင့်၎င်း၊ မရှုပ်မထွေးစေဘဲ ဖြေကြား ထားပါသည်။

ပဌမကဏ္ဍအဖြေ

ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာလူမျိုးတို့သည် မြတ်စွာဘုရားသခင် တာဝတိံသာ ကြွ၍၊ အဘိဓမ္မာတရား ဟောတော်မူသော အကြောင်းကို၊ မည်သည့် အခါမျှ ဒဏ္ဍာရီ ပုံပြင်ဟု သဘောမထားကြပေ။ မည်သည့်အခါမှလည်း ဒဏ္ဍာရီပုံဖြ် ဖြစ်လေသာလားဟ

အဘိဓမ္မာနေ့-အရေးတော်ပုံ

သံသယလည်း မဖြစ်ခဲ့ကြ။ ဒဏ္ဍာရီဖြစ်သည်ဟု ငြင်းခုံခဲ့ဘူးသည်လည်း မရှိပေ။ ဒဏ္ဍာရီ ဖြစ်ရန် စိတ်ညွတ်သွားစေ။ စိတ်ကူးမျှပင် တစုံတယောက်၌ မပေါ်ပေါက်ခဲ့ဘူးပေ။

ထို့ကြောင့်ပင် နှစ်စဉ် သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့တိုင်း တာဝတိံသာနေ့ကို ရည်မှန်း ထျက် ငွေကုန်ကြေးကြခံကာ မီးထွန်းပွဲများကျင်းပခဲ့ကြသည်။ «ထိုမီးထွန်းပွဲများမှာလည်း ဒဏ္ဍာရီ ပုံပြင်များကို ပြဇာတ် ခင်းပြသကဲ့သို့မဟုတ်ဘဲ၊ မြန်မာနိုင်ငံ တဝှမ်းလုံး အနှံ့ အပြားပင် ယုံကြည်လေးစားခြင်းဖြင့် ထွန်းညှိပူဇော်ကြကုန်သည်။

ရှေးမြန်မာဘုရင်များလက်ထက်ကလည်း ထိုအကြောင်းအရာကိုအထူးပင် သက်ဝင် ယုံကြည်ခဲ့ကြသည်။ «သီပေါဘုရင် လက်ထက် က လည်း နန်းတော်မှ၊ မဟာမြတ် မုနိ ဘုရားသို့၎င်း၊ မန္တလေးတောင် ဆုတောင်းပြည့် စေတီတော်သို့၎င်း၊ အရှေ့မာရ်အောင် ရတနာစေတီခေါ် ဝါခင်းကုန်းဘုရားသို့၎င်း- ၂ သွယ် ၂ ဟန်း စိတန်းကာ၊ ဖန်ပတိုင်း မီးတိုင် များကို ထွန်းညှိစိုက်ထူ၊ မီးထွန်းပွဲပြု၍ လှူတော်မူခဲ့ကြပေသည်။

ဤမျှမကသေး-ငွေကြေးလည်း ဘဏ္ဍာတော်မှ များစွာ အကုန် အကျ ခံကာ ပွဲလမ်း သဘင်တို့ဖြင့် ဖြန့်ဖြန့် ညှိအောင် ကုန် ဖျော်ပါး စေခဲ့သည်။ «အိုးစည်တော်သားများ ကိုလည်း ညဉ့်လုံးပေါက်ပင် မီးလမ်းများဟလျှောက်၌ ကုန် ဖျော်ပါးစေသည်။ ။

ရှေးရှေး သော အာစရိယ ပရံပရ ဆရာ အဆက်ဆက် တို့လည်း အဘိဓမ္မာနှင့် တာဝတိံသာ အကြောင်းကို သက်ဝင် ယုံကြည်တော် မူကြသည်။ «ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် ညဝါမာတိကာအကောက်ကျမ်းကို ရေးသားသောဆရာသည်-

မာတရံ ပမုခံ ကတွာ၊ ကဿာ ပညယတေဇသာ။

အဘိဓမ္မ ကထာ မဂ္ဂံ၊ ဒေဝီနိ သမ္ပဝတ္တယိ။ ။

ဟူသော အဋ္ဌကထာစကားကိုပင် ယုံကြည်စွာယူငင်လျက် နိဒါန်းပျိုးတော်မူကြသည်။ ။ ထိုဆရာတော်ကြီးများက ယုံကြည်ချက်မရှိပါမူကား၊ ဤစကားကိုပင် ရေးသားထည့်သွင်း နေတော့မည်မဟုတ်ပေ။

ဤထွင်မကသေး ဓာတုကထာအကောက်ကျမ်း နည်းညွှန်း ဆရာ ဆရာတော်ကြီး များကလည်း၊ ဤအကြောင်းအရာနှင့် ပတ်သက်၍၊ ယုံကြည်စွာဖြင့် ချယ်လှယ်အမွှန်းတင်ခဲ့ ကြသည်မှာ-

ခုနစ်ဝါမြောက်၊ ထုန်းဟော်တောက်၊ ရောင်ခြောက်တဝင်းဝင်း။

ကျမ်းတိဓမ္မာ၊ ဒေသနာ၊ အောင်ချာနိဗ္ဗာသွင်း..... ဟူသည်တို့တည်း။ ။

အထက်ပါအကြောင်းအရာအတ္ထုပ္ပတ္တိများကို အထောက်အထားပြုသော အားဖြင့်၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌ အဘိဓမ္မာ တရား ဟောတော်မူသော အကြောင်းကို-ဒဏ္ဍာရီ

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

ပုံပြင်သဘောဖြစ်သည်ဟု မည်သည့်အခါမျှ မိတ်ညွတ်ကိုင်းခြင်း မရှိခဲ့ကြပေ။ ရှင်စက္ကန့်၏ ဆောင်းပါးတွင်ပါသည့်အတိုင်း။ အတော်များများပါသော မြန်မာ ဗုဒ္ဓဘာသာလူမျိုးများက ထိုအခြင်းအရာကို ဒဏ္ဍာရီ ပုံပြင်သဘောသို့ ညွှတ်ကိုင်းခဲ့ကြသည် ဆိုသည့် စကားရပ် သည် မှားခြင်းကြီးမှားလေစွာကား။ အတော်များများပါသော ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာလူမျိုး ကို မဆိုထားဘိ၊ အနည်းငယ်ပါသော ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာလူမျိုးပင် မပါရှိခဲ့ပေ။

ထို့ကြောင့်ပင် ပဌမကဏ္ဍစွပ်စွဲချက်ဖြစ်သော စကားသည်၊ ပိုး မြေမြှေး အရောင် မျှလောက်သာဖြစ်၍၊ နေမင်း၏အရောင်နှင့်တူသော ငါတို့၏အပြေ ပေ၊လာသည်နှင့်တပြိုင်နက်၊ တိမ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်သွားနိုင်သတည်း။

ဒုတိယကဏ္ဍအဖြေ။

ဘုရားသခင်သည် အဘိဓမ္မာ ကရားဟောရန် ကာဝတိံသာသို့ မည်သည့် အခါမှ ကြွတော် မမူခဲ့။ "ကြွတော် မူကြောင်းကိုလည်း မည်သည့် ဘုရားဟော ဒေသနာကမှ မဩန်ကြားခဲ့ .....ဟူသော စွပ်စွဲချက်၌-

မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် အဘိဓမ္မာကရားဟောရန် ကာဝတိံသာသို့ ကြွတော် မူသောအခင်း၌၊ ရှေးရှေးသင်္ဂါယနာတင်ခုယန္တာရအရှင်မြတ်တို့ သည် ဟညီကပြေးတည်း ရွတ်ဆို၍သင်္ဂါယနာတင်တော်မူခဲ့ကြကုန်၏။ "သင်္ဂါယနာတင် ပါဠိကော်ကား-

- ၁။ တာဝတိံသေ ယဒါဗုဒ္ဓေါ၊ သိလာယံပဏ္ဍုကမ္မလေ။
ပါရိသတ္တက-မူလဒ္ဓါ၊ ဝိဟာသိ ပုရိသုတ္တမော။ ။
- ၂။ ဒေသသုလောကဓာတုသု၊ သဒ္ဓိပတိတွာနဒေဝဘာ။
ပယိရူပါသန္တိ သမ္ပန္နံ၊ ဝသန္တိ နဂမုဒ္ဒနိ။ ။
- ၃။ နကောစိ ဒေဝေါ ဝဏ္ဏန၊ သမ္ပန္နံ အတိ ရောစတိ။
သဇ္ဇေ ခေဝေ အတိဒ္ဓာသု၊ သမ္ပန္နံ ဝိရောစတိ။ ။

အနက်မြန်မာကား။ "ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ပုရိသုတ္တမော၊ ယေဘျားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ အဘိဓမ္မာပေသနတ္ထံ၊ အဘိဓမ္မာကရား ဟောခြင်းအကျိုး၌။ တာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြင်၌။ ပါရိသတ္တကမူလဒ္ဓါ၊ ပင်လယ် ကသစ်ပင်ရင်း၌။ ပဏ္ဍုကမ္မလေ၊ ပဏ္ဍုကမ္မသာအမည်ရှိသော။ သိလာယံ မြကျောက်ဖျာ၌ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူပြီ။

ကဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဒေသသု လောကဓာတုသု၊ တသေလင်းသော လောကဓာတ်တို့၌။ ပယိရူပါယော၊ နေကြကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်။ သဒ္ဓိပတိတွာန၊ စည်းပေး

အဘိဓမ္မာနေ-ဒေရေ၊တော်ပုံ

ထိုင်ပင်ကြကုန်၍။ နဂမုဒ္ဒနိ၊ မြင်းမိုရ်တောင်ထိပ်၌။ ဝသန္တံ၊ နေတော်မူသော။ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ပယိရူပါသန္တိ၊ ဆည်းကပ်ကြကုန်၏။

တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ဒေဝေါ၊ နတ်ဗြဟ္မာသည်။ ဝဏ္ဏေန၊ အဆင်းအားဖြင့်။ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နအတိရောစတိ၊ လွန်၍ မတင့်တယ်နိုင်။ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်သာ။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော ဒေဝေ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့ကို။ အတိဂ္ဂယ၊ လွန်၍။ ပိရောစတိ၊ တင့်တယ်တော်မူ၏။

အထက်ပ၊ ပါဠိတော်အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ထောက်ဆသောအားဖြင့်၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့ အဘိဓမ္မာ တရားဟောရန် ကြွတော်မူကြောင်း ထင်ရှားလေတော့သည်။

ထိုပါဠိတော် စကား ရပ်သည်.....

ခုန္တကနိကာယံ။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်။

အင်္ဂုရပေတဝတ္ထု၌

လာရှိသော သင်္ဂါယနာတင် ပါဠိတော်ပင်ဖြစ်သည်။

သင်္ဂါယနာတင်ထေရ်အရှင်တို့သည်၊ မြတ်စွာဘုရားသခင် တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့ကြွ၍။ အဘိဓမ္မာ တရား ဟောတော်မူမည်ရှိစဉ်။ တသောင်းသော စကြာဝဠာတိုက်မှ နတ်ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့ စည်းဝေး ရောက်လာကြကြောင်း။ နတ်တို့အရောင်၊ ဗြဟ္မာတို့၏ အရောင်တို့ထက်။ မြတ်စွာဘုရား၏ ရောင်ခြည်ဟော်ကာ သာလွန်၍ ထွန်းလင်းတောက်ပကြောင်း..... ကိုချီးကျူးလျက် ရွတ်ဆိုကြသော စကားရပ်များဖြစ်ချေသည်။

ထိုအတောအတွင်းမှာလည်း အင်္ဂုရနတ်သား၊ ဣန္ဒကနတ်သားတို့၏ ရှေးရှေးသော ဒါနကုသိုလ် အကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍၊ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင် ဟောပြောပြသော အခဏ်းကို။ သင်္ဂါယနာတင် ရဟန္တာထေရ်အရှင်တို့က တဖန်ချီးကျူး ရွတ်ဆိုကြသော ပါဠိတော်များဖြစ်ချေသည်။ ။ ဤအခဏ်းကို အကျယ်ချဲ့ဖွင့်ပြီး ပြနေရန်မလို။ ညွှန်ကြားဘော်ပြရုံသာလိုပေသည်။

ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် အဘိဓမ္မာ တရားဟောရန် တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့ကြွတော်မူသည်ဆိုသောစကားရပ်သည်အဟူးသဖြင့်ခိုင်မာထွပေပြီ။ သင်္ဂါယနာတင်တော်မူကြသော ထေရ်အရှင်တို့သည်လည်း သာမန်ပုဂ္ဂိုလ်များ မဟုတ်ကြပေ။ ပဌမဒုတိယ တတိယ သင်္ဂါယနာတင်ပွဲများတွင်-ပဋိသန္တိဒါပတ္တိ၊ ဆဠာဘိည၊ ဝိဇ္ဇာသဝ၊ ရဟန္တာ အရှင်မြတ်ကြီး တို့သာ ဖြစ်ချေသည်။ ။ ထို အရှင်ကောင်း အရှင်မြတ် တို့၏ စကားကို ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင်အပေါင်းတို့သည်၊ အထူးအလေးမူထိုက်လှသတည်း။

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

တတိယကဏ္ဍအဖြေ

အဘိဓမ္မာဘုရားတော်ကို မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်တော်ပင် ဟောတော်မူခဲ့၏။ ။
ဆောင်းပါးရှင်က အဘိဓမ္မာ ဟုလည်း ဘုရားဟော မဟုတ်ဟု ဟိုက်ရိုက် မဆိုသော်
လည်း ဆိုသကဲ့သို့ဖြစ်နေသည်။ ။ သူ၏ဆိုလိုရင်း စကားမှာ ဘုရားရှင်သည် အဘိဓမ္မာ
တရားကို တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ ဟောတော်မူသည်-ဟု ဆိုသောစကားသည် မှန်မမှန်၊
တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ အဘိဓမ္မာဟုလည်းဟောတော်မူကြောင်း ပါဠိဒေသနာတော် မတွေ့
ကြောင်းသာ ဆိုလိုဟန်ရှိသည်။ ။ လူ့ပြည်တနေရာရာတွင် ဟောမူသော ဟောနိုင်ရာ၏ဟု
ဆိုချင်က ဆိုနိုင်သော်လည်း စွပ်စွဲချက် မလွတ်ကင်းသေးပေ။

ထိုအချက်ကို ဖြေကြားရန်မူကား ဝိနည်းပါဠိတော်၊ သုတ္တန်ပါဠိတော်တို့၌ အကိုး
အကား၊ ယုတ္တိသာဓကပြုပါဠိပါဠိမျောက်မြားစွာပင် ရှိပေသည်။ ။ ယခုအခါတွင်မူကား-
ဝေဘူလတောင်တွင် ကျောက်သံပတ္တမြားကောင်းတွေ၊ အမြောက် အမြား ရှိသော်လည်း၊
မိမိလိုသလောက်သာ ကောက်ယူ သုံး စွဲ ဘိသကဲ့သို့ လိုရင်း အကျဉ်းချုပ်လောက်သာ
ရေးသားဖြေဆိုရန် သင့်ပေသည်။

အဘိဓမ္မာသည် ဗုဒ္ဓဘာသာတ ဖြစ်ကြောင်းကား-

အနာပတ္တိ နဝိဝဇ္ဇေတု ကာမော ဣဗ္ဗံ အဝုသော
သုတ္တန္တံ ဝါ ဂါထာယောဝါ အဘိဓမ္မံ ဝါ ပရိယာပုဏဿ၊
ပစ္ဆိမံ ဝိနယံ ပရိယာပုဏဿတိ။ ။

(ဘိက္ခုဝိဘင်း ပါဠိတော်)

အနက်ကား။ ။ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ နဝိဝဇ္ဇေတု ကာမော၊ ကဲ့ရဲ့
ခြင်းငှါ အလိုမရှိသည်။ ဟုတွင်ဖြစ်၍ ဣဗ္ဗံ၊ ထိုက်တွန်းပါ၏။ အဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တံ၊ သင်သည်။
သုတ္တန္တံ ဝါ၊ သုတ္တန်ကိုသော်၎င်း၊ ဂါထာယောဝါ၊ ဂါထာတို့ကိုသော်၎င်း၊ အဘိဓမ္မံ ဝါ၊
အဘိဓမ္မာကိုသော်၎င်း၊ ပရိယာပုဏဿ၊ သင်ချေပြီးလေ့၊ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်မှ၊ ဝိနယံ၊ ဝိနည်းကို၊
ပရိယာပုဏဿတိ၊ သင်ရလေတံ့။ ဣတိ ဤသို့။ ဘဏတိ၊ ဆိုအံ့။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း
အား။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သို့ မရောက်ကြောင်းသည်။ ဝါ၊ အာပတ်မသင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ထိုမှတစ်ပါးလည်း။ ။ သုတ္တန္တေ ဩကာသံ ကာမောပေတွာ အဘိဓမ္မံ ဝါ ဝိနယံ ဝါ
ပုစ္ဆတိ။ အဘိဓမ္မေ ဩကာသံ ကာမောပေတွာ သုတ္တန္တံ ဝါ
ဝိနယံ ဝါ ပုစ္ဆတိ။ ဝိနယေ ဩကာသံ ကာမောပေတွာ အဘိ
ဓမ္မံ ဝါ သုတ္တန္တံ ဝါ ပုစ္ဆတိ- စသည်တည်း။

(ဘိက္ခုနီ ဝိဘင်းပါဠိတော်)

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ သုတ္တန္တေ၊ သုတ္တန်၌။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေပြီး၍။ အဘိဓမ္မံဝါ၊ အဘိဓမ္မာကိုလည်းကောင်း၊ ဝိနယံဝါ၊ ဝိနည်းကိုလည်းကောင်း၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေးအံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား။ ပါမိတ္တိယဿ၊ ပါမိတ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ၊ ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ ဖြစ်၏။

ယောဘိက္ခု၊ သည်။ အဘိဓမ္မံ၌။ ဩကာသံ၊ ကို။ ကာရာပေတွာ၍။ သုတ္တန္တံဝါ ကို၎င်း။ ပုစ္ဆတိ၊ အံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ပါမိတ္တိယဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိနယေ၌။ ဩကာသံ၊ ကို။ ကာရာပေတွာ၍။ အဘိဓမ္မံဝါ၊ ကို၎င်း။ သုတ္တန္တံဝါ ကို၎င်း။ ပုစ္ဆတိ၊ အံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ပါမိတ္တိယဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပဌမပါဠိ။ ။ ဘိက္ခုဝိဘင်း၊ သုဒ္ဓပါမိတ်၊ ဝိလေခနုသိက္ခာပုဒ်၌ လာသည်။

ဒုတိယပါဠိ။ ။ ဘိက္ခုနိဝိဘင်း၊ သုဒ္ဓပါမိတ်၌ လာသည်။ ။ (၂ ရပ်စလုံး ခုနကနိကာယ်)။

ဤအထက်ပါ ခုနကနိကာယ်။ ဘိက္ခုဝိဘင်း-ဘိက္ခုနိဝိဘင်း ပါဠိတော် နှစ်ရပ်ကို ထောက်ဆသိမြင်ဆင်ခြင်သုံးသပ်၊ စွဲမှတ်ယုံကြည်သော အားဖြင့်၊ အဘိဓမ္မာတရားတော် သည်၊ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် ဟောတော်မူကြောင်း ထင်ရှားလှ၏။

ထိုမှတစ်ပါးတုံလည်း။ ။ မဏ္ဍိမနိကာယ်၊ မူလပဏ္ဏာသပါဠိတော်၊ မဟာယမကဝဂ်၊ မဟာဂေါထိင်သုတ်၌.....

ဣဓါဝုသော သာရိပုတ္တ ဧဒေါက္ခန္တိ၊ အဘိဓမ္မကထံ ကထေန္တိ။
တေ အည မညံ ပုစ္ဆန္တိ၊ အည မညဿ ပုဋ္ဌာဝိဿဇ္ဇေန္တိ၊
နောစ သံသာရေန္တိ၊ ဓမ္မိကာစ နေသံ ကထာပဝတ္တံနိ
ဟောတိ။ ဝေရူပေန အာဝုသော သာရိပုတ္တ ဘိက္ခုနာ
ဂေါထိင်သာလဝနံသောဘေယျာတိ အာဟ။ ။

အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ဣဓေမသ္မိံ သာသနေ၊ ဤဘုရားသာသနာတော်၌။ ဧဒေါက္ခန္တိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အဘိဓမ္မကထံ၊ အဘိဓမ္မာတရားစကားကို။ ကထေန္တိ၊ ပြောဆိုကြကုန်၏။ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကြကုန်၏။ မေးကြကုန်အံ့။ အညမညဿ၊ အချင်းချင်း၏။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုဋ္ဌာ၊ မေးအပ်ကုန်သည်။ (သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။) ဝိဿဇ္ဇေန္တိ၊ ဖြေဆိုကြကုန်အံ့။ နောစသံသာရေန္တိ၊ ရုပ်နာမ်တရား ပိုင်းအခြားမှ၊ မရွေးရှားကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ နေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဓမ္မိကာ၊ တရားနှင့်လျော်သော။ ကထာစ၊ စကားသည်လည်း။ ပဝတ္တံနိ၊ ဖြစ်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

အာရသော သာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ဖေဇ္ဇပေန၊ ဤသို့ ရုပ်နာမ် ပိုင်းခြား အဘိဓမ္မာတရားကို ပြောဆိုခြင်းသဘောရှိသော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းဖြင့်သာလျှင်။ ဂေါသိင်္ဂိ သာလဝနံ၊ နွားဦးချိုနှင့် တူသော အကိုင်းအခက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဂေါသိင်္ဂိဟု ရအပ်သော အမည်ရှိသော အင်ကြင်းတောသည်။ သောဘေယျ တင့်တယ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဟ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာက၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလျှောက်ပြီး။

ဤစကားအဓိပ္ပါယ်ကိုရှင်းပြဦးအံ့။ ။ ရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် ရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့သည်၊ မိမိတို့အချင်းချင်း မေးမြန်း ပြောဆိုခဲ့သော စကားများကို၊ မြတ်စွာ ဘုရား သခင်အား ရှင်သာရိပုတ္တရာက လျှောက်ထားပုံစကားရပ်များဖြစ်၏။ လျှောက်ထားပုံကား.....

ရှင်သာရိပုတ္တရာက - “ငါ့ရှင်မောဂ္ဂလာန်၊ အဘယ်သို့သောသဘောရှိသော ရဟန်း သည် ငါတို့ ယခု နေသောအင်ကြင်းတောကြီးကို တင့်တယ်စေပါသနည်း” ဟု မေး၏။

ရှင်မောဂ္ဂလာန်က - “ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်း နှစ်ပါး တို့သည် အဘိဓမ္မာ တရားစကားကို ပြောကြားကြကုန်၏။ ထိုရဟန်း ၂ ပါး တို့သည်၊ အချင်းချင်း ပြဿနာကို မေးကြ ဖြေကြကုန်၏။ တွန့်တို ဆုတ်နစ်သော စိတ်ထား၊ ရွေ့ရှားသော စိတ်ထားမရှိကုန်။ ထိုရဟန်း ၂ ပါး တို့သည်သာလျှင်-ဂေါသိင်္ဂိမည်သော အင်ကြင်း တောကို တင့်တယ်စေပါ သည်” ဟုဖြေ၏။

ဤသို့အဂ္ဂသာဝက ၂ ပါးအချင်းချင်း မေးဖြေခဲ့သော စကားကို မြတ်စွာဘုရားအား ရှင်သာရိပုတ္တရာက တဖန်လျှောက်ထားပြန်ရာ။ ။ ဘုရားရှင်ကလည်း.....

သာဓု သာဓု သာရိပုတ္တာတိ မဟာမောဂ္ဂလာန ဝေရဿ သာဓုကာရံ ဒတ္တာ၊ ယထာတံ မောဂ္ဂလာနောစ သမ္မာဗျာကရမာနော ဗျာကရေယျ၊ မောဂ္ဂလာနော ဟိ သာရိပုတ္တ ဓမ္မကထိကောတိ အာဟ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းပေစွာ၊ ကောင်းပေစွာ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မဟာမောဂ္ဂလာန ဝေရဿ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မလေ့ရအား၊ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီး ထောမနာကို။ ဒတ္တာ၊ ပေးလိုသည်ဖြစ်၍။.....

ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ မောဂ္ဂလာနော၊ မောဂ္ဂလာန်သည်။ ဗျာကရမာနော၊ ဖြေဆိုသည်ရှိသော်။ သမ္မာ၊ မဘောက် မပြန် ကောင်းစွာ သာလျှင်၊ ဗျာကရေယျ၊ ဖြေသည်မည်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သမ္မာစ၊ ကောင်းစွာလည်း။ မောဂ္ဂလာနော၊ သည်။ ဗျာကတံ၊ ဖြေကြားအပ်လေပြီ။

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

ဟိ၊မောဂ္ဂလာန်သည် ကောင်းစွာဖြေပုံ အလုံးစုံကို သိမ်း၍ မြှောက်ပြီး။ ချီးမွမ်းလိုက်ဦးအံ့။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ မောဂ္ဂလာနော၊ မောဂ္ဂလာန်သည်။ ဓမ္မကထိကော၊ ရုပ်နာမ်တရား ဤ ၂ ပါးကိုပိုင်းခြားဝေခွဲတတ်သောဓမ္မကထိကကြီးပေတည်း။ "ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဤဆိုအပ်ပြီးခဲ့သော ဝိနည်းဒေသနာတော်။ သုတ္တန် ဒေသနာတော်များကို ထောက်ထားသော အားဖြင့်။ အဘိဓမ္မာတရားတော်သည်၊ ဖြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်တိုင် ဟောတော်မူခဲ့ကြောင်း ထင်ရှားစွာပေပြီ။

ရှေးအခါက အနောက်ဘက် နိုင်ငံ။ ဥရောပတိုက်သားများကလည်း။ အဘိဓမ္မာ ဒေသနာသည် ဘုရားဟောမဟုတ်ချေ။ သုတ္တန် ပါဠိအရပ်ရပ်မှ နောက်ဆရာတို့ ထုတ်နှုတ်တည်ထွင်ထားသော ပါဠိများသာဖြစ်သည်ဟု ယူဆပြောဆို ခဲ့ဘူးလေပြီ။ "သုတို့ယူဆချက်မှာလည်း တခုတခုသော အဘိဓမ္မာ တရားကို လှည့်ကာ လှည့်ကာ ခန္ဓစက်၊ ဗဒ္ဓစက် သဘောဖြင့်၊ လေ့ရှည်ကြီး ပြုလုပ် မဟောတန်ရာ။ "အသင့် အတင့် သိရုံ၊ နားလည်ရုံ လောက်သာ ဟောရာ၏ဟု ယူဆကြဟန်ရှိသည်။ ထိုအကြောင်းကို နောက်အပိုင်း ကဏ္ဍတွင် ကောင်းစွာဘော်ပြထားသည် ဖြစ်သောကြောင့်- ရှင်းလင်းအောင် မှတ်သားထားကြ စေလိုပါသည်။

• ဘုတ္တ ကဏ္ဍ အဖြေ။

အဘိဓမ္မာ တရားတော်နှင့် စပ်လျဉ်း၍၊ ယခုအခါမှ သာလျှင် သို့လော သို့လော တွေးတော ယုံမှား အငြင်းပွားကြသည် မဟုတ်ပေ။ ရှင်ဗုဒ္ဓဇောသဆရာ အဋ္ဌကထာ ကျမ်းများကို မရေးသားမီ ရှေးအခါကပင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့ဘူးပါသည်။

အဘိဓမ္မာတရားသည် ဘုရားဟော မဟုတ်ဟု အခုမှပေါ်သော စကားသစ် စကားဆန်း မဟုတ်ပါ။ ရှေးအခါကပင် ပေါ်ဘူးကြောင်းကို အဋ္ဌကထာ ဆရာကြီးများကပင် ရေးသားပြဆိုထားခဲ့ကြပေပြီ။ "ပြဆိုထားပုံကား-

ဘုရားသခင် ပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်တော်မူပြီးသည့်နောက်၊ ခေတ်တခေတ်တွင် အလုံးစုံသော နိကာယ်ငါးရပ်ကို ဆောင်စွမ်းနိုင်သော ဓမ္မကထိက ပုဂ္ဂိုလ်တပါး ရှိသတတ်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် တခုသော တရားပွဲတွင် ပရိသတ် အလည်၌ အဘိဓမ္မာ ပါဠိတော်ကို ချွတ်ပြတော်မူလေသည်။

ချွတ်ဆိုဟန်ကား .....

- (က) ရူပက္ခန္ဓော အဗျာကတော၊ စက္ကာရော ခန္ဓာ သိယာကုသလာ၊
သိယာအကုသလာ၊ သိယာအဗျာကထာ စသည်ဖြင့်၎င်း။

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

(ခ) ဆန္ဒနိဗ္ဗာန်သို့ သိသာ ကုသလာ၊ သိသာ အကုသလာ၊
သိသာအဗျာကထာ-စသည်ဖြင့်၎င်း။

ရွတ်ဆိုပြသလျက်နေ၏။ “ထိုအခါ တရားနာ ပရိသတ်တွင် ရှိနေသော အညတရ ရဟန်းတပါးက-ထပ်ကာထပ်ကာ ဟောပြောလျက် ရွတ်ဆိုနေသော ကုသလာ၊ အကုသလာ အဗျာကထာ စကားများကို နားခါးလာဟန်ရှိ၏။ အဓိပ္ပါယ်လည်း သိဟန်မတူ၊ တရားနာ ပရိသတ် အပေါင်း - ညောင်းရုံသာ ရှိစေဘဲ မည်။ “ငါသည် ထိုဓမ္မကထာ ပုဂ္ဂိုလ် အား တားမြစ်မှသင့်တော်မည်ဟု အောက်မေ့ မှတ်ထင်သည့်အတိုင်း ပရိသတ် အလယ်မှ ထကာလူစွာလုပ်လိုက်လေတော့သည်။

အညတရ ရဟန်းက-“ အို.....ဓမ္မကထာ-သင် သည် မြင်းမိုရ်တောင်ကို ဟောပြောလျက်ပတ်ဘိသကဲ့သို့၊ အဆုံးအသတ်မရှိ၊ ရှည်စွာသော ပါဠိကို ရွတ်ဘိ၏။ သင် ယခု ရွတ်ဆိုသော ပါဠိသည်၊ ဘယ်ကလာသည့် ပါဠိပေနည်း-”ဟု မေး၏။

ဓမ္မကထာ ရဟန်းက-“ အဘိဓမ္မာပါဠိပေတည်း ”ဟု ဖြေ၏။

အညတရ ရဟန်းက တဖန်-“ အဘိဓမ္မာပါဠိကို မရွတ်ဆိုပါလင့်၊ အခြား သော ဘုရားဟော ပါဠိများကိုသာ ရွတ်ဆိုပါလေ ”ဟု ပြောပြန်၏။

ဓမ္မကထာ ရဟန်းက-“ အဘိဓမ္မာ ပါဠိသည် ဘုရား ပါဠိပင် မဟုတ် လော ”ဟု ထပ်မေးပြန်သော်။

အညတရ ရဟန်းက တဖန်-“ အဘိဓမ္မာပါဠိသည် ဘုရားဟော မဟုတ်ပါ တကား ”ဟု ဆိုသတတ်။

ဓမ္မကထာ ရဟန်းကတဖန်-“ သင် ဝိနည်း သင်ဘူးပါ သလား ” ဟု မေးပြန်သော်။

အညတရ ရဟန်းက-“ ကုသစွာမသင်ဘူးပါ ”ဟု ဆို၏။

ထိုအခါဓမ္မကထာ ပုဂ္ဂိုလ်ကသင်သည် ဝိနည်းကို ကတ်ကို သင်ကြားစဉ်က၊ ကုသ စွာမသင်ခဲ့၊ ပရိသတ်အစွန်အဖျားမှနေပြီး၊ ငိုက်မည်းကာသာနေသူဖြစ်ပေမည်။ သင်ကဲ့သို့ ဝိနည်းကိုမျှကျန့်အောင်မသင်ယူခဲ့ဘဲ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၊ ကမ္မဝါဆရာပြုလုပ်၍ ရှင်သာမဏေ အဖြစ် ပဉ္စင်းအဖြစ်သို့ သွတ်သွင်းပေးနေစေကာမူ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များသည် ရှင်ကောင်း ရဟန်း ကောင်း အဘယ်မှာ ဖြစ်နိုင်ချိန်မည်နည်းဟု မောင်းမဲ ငေါက်ငန်းလျက် အဘိဓမ္မာပါဠိသည် ဘုရားဟော အစစ်အမှန် ဖြစ်ကြောင်းကို “အနာပတ္တိ နိဝဇ္ဇေတုကာမော” စသော ဝိက္ခု ဝိဘင်းပါဠိတော်၊ ဝိက္ခု ဝိဘင်း ပါဠိတော်ကို ကိုးကားလျက် ဖြေဆိုလိုက်သကည်း။

အဘိဓမ္မာနေ-အရေ၊တော်ပုံ

ထိုအခါမှသာ.....လူ့ဘောင် ညာစား၊ မောင်လူဝါးသည်၊ မှားကြောင်း ဝန်ခံ၊ ကန်တော့ဟန်ဖြင့်၊နောက်ပြန်ဆုတ်ပြေး၊ဝေးရာသို့ စိုင်းလေတော့သတည်း။

ထိုကြောင့်ပင် အဘိဓမ္မာ တရားသည် ဥရောပတိုက်သားအချို့သူများက ဘုရားဟော ပါဠိမဟုတ်၊ သုတ္တန်မှ ထုတ်နှုတ်ထားသော ပါဠိအစဉ်သာတည်းဟု ဆိုခြင်းသည်၊ ယခုမှပေါ်လာသော စကားဆန်း စကားသစ် မဟုတ်ချေ။ ရှေးအခါကပင် ပေါ်ဘူး၊ဆိုဘူး၊ ပြောခဲ့ကြဘူးသည် သာတည်း။ ။ရှင်စက္ကိန္ဒ ကဲ့သို့သော သူများက ယခုမှ ပေါ်သော ရွှေကြာပင့်လုပ်ချင်၍မဖြစ် နိုင်ကြောင်း ကောင်းကောင်းကြီး မှတ်သားထားစေလိုသတည်း။

ပိဋကတ်တော်အစီအစဉ်။

ယခုအခါ မြန်မာပြည် ယိုးဒယားပြည်၊သီဟိုဠ်ကျွန်းတို့၌ သင်ကြားပို့ချနေကြသော ပိဋကတ်တော် အစီအစဉ်သည် တပြေးတည့်တည်းရှိကြသည်။ ။ထိုအစီအစဉ်များသည် လည်း၊ ရှေးရှေးသော သင်္ဂါယနာတင် အရှင်ကောင်း အရှင်မြတ်တို့၏ စီမံချက် များပင် တည်း။

ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်တိုင်လည်း သုတ္တန်ပိဋကတ်၊ ပိနည်းပိဋကတ်တော်များကို တစုတည်း၊တဝေးတည်း၊ တသမတ်တည်း ဟောတော်မူခဲ့၊ ပိနည်းပိဋကတ် ဟောစဉ် အကြောင်းဆိုက်သည့်အခါ သုတ္တန်ပိဋကတ်ပါဠိပျက်၍ဟောသည်။ သုတ္တန် ပိဋကတ်ဟောစဉ် ပိနည်း ပိဋကတ်လည်း ဟောချင် ဟောမည်။ ။အဘိဓမ္မာ၊ ပိဋကတ် ဟောစဉ်ပင် ဣန္ဒကနုတ်သား အင်္ဂုရနုတ်သားတို့ကို အကြောင်းပြု၍ သုတ္တန်ဒေသနာကို ဟောတော်မူချ ပြန်သည်။

ထိုသို့ဘုရားသခင်ကဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာ အကြောင်းအားလျော်စွာဟောတော်မူခဲ့သော သုတ္တန်ပိဋကတ်၊ ပိနည်းပိဋကတ်တော် များကို ကျေးဇူးရှင် သင်္ဂါယနာတင် အရှင်မြတ် အပေါင်းတို့က ဤဒေသနာသည် မည်သည့်နေရာ မည်သည့်ဌာနမှာ မည်သူ့ကိုအကြောင်း ပြု၍၊ ဘုရားသခင် ဟောတော်မူကြောင်းကို ဝတ္ထုဒါနိန်းနှင့်တကွ ပိဋကတ် တော်များကို စီစဉ်ကာ ထားခဲ့ကြသည်။

အဘိဓမ္မာ ပိဋကတ်တော်ကို မူကား၊ ထိုသို့ဟောတော် မမူခဲ့။ ။သုတ္တန်ဒေသနာ ပိနည်းဒေသနာတော်တို့ကဲ့သို့ ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာ အကြောင်းပေါ်မှ ဟောရန်လည်း မဖြစ်နိုင်၊ တသမတ်တည်း တစုတည်း တပေါင်းတည်း ဟောတော် မူမှသာ အကွက် လယ်ပေလိမ့် မည်။ ။တထိုင်တည်း တနေရာတည်း ဟောတော်မူမှသာ ရုပ် ဝေဒနာ၊ သညာ စေတနာ စသော တရားတို့ကို ထပ်ကာ ထပ်ကာ လည်လည်၍ စက်လည် သကဲ့သို့ လိပ်ပတ် လည်နိုင်စေ ထိမ့်မည်။

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

အဘိဓမ္မာဘုရားတော်ကို နတ်ပြည်၌ ဟောတော်မူရခြင်းသည်လည်း ပွင့်တော်မူပြီးသော ဘုရားရှင်အပေါင်းတို့၏ ဓမ္မတာပင် ဖြစ်သည်။ ။ ဤမျှရှည်လျားသော ပါဠိအစဉ်ကို လူသားများသည် ဣရိယာပုထ်တရတည်း၌ နေလျက် ပြီးအောင် နာယူနိုင်သော စွမ်းရည် သတ္တိလည်းမရှိပေ။ ။ ဘုရားရှင်တို့၏ တန်ခိုး၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့၏ တန်ခိုးဖြင့်သာ ရှည်လျားစွာသောပါဠိအစဉ်ကို တထိုင်တည်းဖြင့် နာယူနိုင်ကြသည်။ တထိုင်တည်းဖြင့် ဟောတော်မူနိုင်သည်။ ။ ထို့ကြောင့်လည်း ဘုရားရှင်အပေါင်းတို့သည် အဘိဓမ္မာဘုရားကို နတ်ပြည်၌သာ ဟောတော်မူကြရန် နေရာရွေးချယ် ထားသကဲ့သို့ဖြစ်သတည်း။

ယခုသင်ကြားပို့ချနေကြသော အဘိဓမ္မာပိဋကတ် အစီအစဉ်သည်လည်း။ ဘုရားရှင်နတ်ပြည်မှာ ဟောတော်မူခဲ့သည့်အဘိုင်း အကုန်အစင် မဟုတ်သေး။ တပိတ်တဒေသမျှသာဖြစ်ချေသေးသည်။ ဘာဝတိံသာနတ်ပြည်တွင်ဟောတော်မူသော အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်သည်ကား အလွန်ကျယ်လွန်းသောကြောင့် ပိတ္တာရနည်းဟု ခေါ်ပေသည်။

မြတ်စွာဘုရားက ရှင်သာရိပုတ္တရာအား နတ်ပြည်၌ ဟောတော်မူသော ဒေသနာအမြွက်ကိုပြဆိုတော်မူခြင်းသည် အလွန်ကျဉ်းလွန်းသောကြောင့် သင်္ခေပ နည်းဟုခေါ်သည်။

ရှင်သာရိပုတ္တရာက တဖန် မိမိတပည့်သား တို့အား ဟောတော်မူသော အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်သည် အသင့်အတင့်မကျဉ်းမကျယ်၊ လွယ်ကူစွာ သိနိုင်မြင်နိုင်သောကြောင့် နာတိပိတ္တာရ နာတိသင်္ခေပ နည်း မည်သည်။

ထို့ကြောင့် ယခုသင်ကြား ပို့ချနေကြသော အဘိဓမ္မာပိဋကတ် အစီအစဉ်သည်။ ရှင်သာရိပုတ္တရာ စီစဉ်ချက် ဟူ၍၎င်း၊ သင်္ဂါယနာတင် အရှင်မြတ်တို့ စီစဉ်ချက် ဟူ၍၎င်း ပြောလို ဆိုလိုကြပါမူကား-ပြောဆိုနိုင်ပါသည်။

သင်္ကဿနဂိုရ်ပြည်သို့၊ ဘုရားသခင်သင်္ကဆင်းတော်မူကြောင်း၊

မြတ်စွာဘုရား သခင်သည် တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌၊ ဝါတွင်း-၃ - လ ပါတ်လုံး နတ်ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့အား၊ အဘိဓမ္မာဘုရားကို ဟောတော် မူပြီးနောက်၊ သီတင်းဝါလကျွတ်၍ သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့တွင်၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်မှ သင်္ကဿနဂိုရ် ပြည်သို့ ဆင်းသက်တော်မူကြောင်း၊ အထောက်အထား ပါဠိများစွာပင်ရှိချေသည်။

အထောက် အထား ကိုးကားရန် ပါဠိ ကား - ဘုရားသခင်သည် တာဝတိံသာ နတ်ပြည်မှ ဆင်းသက်၍၊ သင်္ကဿနဂိုရ် ပြည် သို့ ရောက် သောအခါ၊ ဘုရား ရှင် အား အရှင်သာရိပုတ္တရာက လျှောက်ထားချက်တွင်၊

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

“အရှင်ဘုရား.....အရှင်မြတ်သည်၊ တုသိတာ နတ်ပြည်မှ စုတေ၍ မယ်တော်မာယာ၏ ကြာဘိုက်ခန်း၌ ပဋိသန္ဓေ ယူလာကြောင်း ဘုရား တပည့်တော် မသိရှိပါ။ ။ ယခု အဘိဓမ္မာတရား ဟောကြားတော်မူပြီး၍၊ ဤ သင်္ကဿ နဂိုရ် ပြည် ရောက်သော အခါမှသာ သိရှိရ ပါကြောင်း” လျှောက်ထားလို၍-

န မေ ဒိဋ္ဌော ဣတော ပုဗ္ဗေ
န သုတော ဥဒ ကဿဓိ။
ဧဝံ ဝဂ္ဂ၊ ဝဒေါ သတ္ထာ၊
တုသိတာ ဂဏိ မာဂတော။ ။
(သုတ္တနိပါတ်၊ သာရိပုတ္တသုတ်)

သတ္ထာ၊ လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝဂ္ဂ၊ သာယာသော စကားကို၊ ဝဒေါ၊ ဆိုတော် မူတတ် ပါပေ၏။ တုသိတာ၊ တုသိတာ နတ်ပြည်မှ၊ ဂဏိ၊ မယ်တော်မာယာ ဝမ်းထိုက်သာသို့၊ အာဂတော၊ ကြွတော်မူလာပေသတည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့ သော စကားကို၊ ဣတော၊ ဤ သင်္ကဿနဂိုရ် ပြည်သို့ သက်ဆင်းတော်မူသည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး အခါကာလ၌၊ မေ-ဘုရားတပည့်တော်သည်။ နဒိဋ္ဌော၊ မသိဘူးပါ။ ဥဒ-ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ကဿဓိ၊ တစုံတယောက် ထံမှလည်း၊ နသုတော၊ မကြားဘူးပါ။

ဤသို့ ရှင်သာရိပုတ္တရာ ကိုယ်တော်မြတ်က-ဘုရားသခင်အား လျှောက်ထားသော စကားကို ထောက်ထားသော အားဖြင့် ဘုရားသခင်သည် တာဝတိံသာ နတ်ပြည်မှ သင်္ကဿနဂိုရ်ပြည်သို့ သက်ဆင်းကြောင်း သိသာရပေသည်။

၎င်းပြင် ရာဇဝင်အမှတ်အသားအရဆိုလျှင်လည်း တရုပ်ဘုန်းတော်ကြီး ဗါဟိယနိ သည်၊ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၁၄၀၀-ကျော်လောက်၊ သရေခေတ္တရာခေတ်။ ပုဂံခေတ် ဓခါနီးလောက်တွင်၊ အိန္ဒိယပြည်သို့ ဘုရားဖူးလှည့်လည်ခဲ့လေသည်။ ။ ဘုရားဖူးလှည့်စဉ်၊ သူ၏ မှတ်တမ်းတွင် ရေးမှတ်ထားသည်တို့ကား.....

ဂေါတမ မြတ် စွာ ဘု ရား သ ခင် သည် တာဝတိံသာ နတ်ပြည်မှ အဘိဓမ္မာတရားဟောတော်မူပြီးနောက်၊ သင်္ကဿနဂိုရ်ပြည်သို့၊ နတ်ဗြဟ္မာ အပေါင်းဖြိုရံလျက် ဆင်းသက်တော်မူကြောင်း။ ထိုဆင်းသက်ရာ ဌာနတွင်၊ သီရိ ဓမ္မာ သော က မင်း ကြီး က အထိမ်း အမှတ် အဖြစ်ဖြင့်၊ နောင်လာ နောက်သားတို့ သိ ရှိ ရန်၊ စေ တီ ပု ထိုး တည်ထားကြောင်း။ ကျောက်စာ များလည်း စိုက်ထူထားသည်ကို တွေ့ရကြောင်း။ ။ လူအပေါင်းတို့ကလည်း

အဘိဓမ္မာနေ့-အရေးတော်ပုံ

ထိုနေရာ ဒေသသည် ဘုရားသခင် တာဝတိံသာမှ ဆင်းသက်ရာ ဌာန ဖြစ်ကြောင်း အစဉ်အဆက် ယုံကြည်လာကြကြောင်း။

စသည်ဖြင့် ပါရှိလေသည်။ "ဤသည်တို့ကို ထောက်ဆသော အားဖြင့်၊ ဘုရားသခင်သည်၊ တာဝတိံသာမှ၊ သက်သေခံရရှိပြည်သို့ ဆင်းသက်သောအကြောင်းမှာ ကောင်းစွာ ထင်ရှားသွားကုသကည်း။"

လိမ့်တောယံ မယာ ဂန္ထော၊
ဗုဒ္ဓဘာသိတ နိစ္ဆယော။
ဒိန္နနယံ သုတိဿာယ၊
မဟာထေရေဟိ ယာစိတော။

ဦးဝိနယ ဘိအေ၊ (သကျသီဟဓမ္မာစရိယ)
ရေလယ်ကလေးကျောင်း
သရက်တောတိုက်၊ နေကုန်မြို့။

ရန်ကုန်မြို့၊ ပြည်လမ်း၊ ပဌာန်း
ကျောင်းတိုက်၊ ပဌာန်းဆရာတော်ဘုရားပုံ

အဘိဓမ္မာ ဒေသနာသည် ဗုဒ္ဓဝိသယသာ ဖြစ်ကြောင်း

အဘိဓမ္မာတရားတော်ကြီးကို မြတ်စွာဘုရားသည်သာ လူ့ပြည်၌ အရှင်သာရိပုတ္တရာ အား - တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌ မယ်တော်မိနတ်သား အမှူးရှိသော နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်း တို့အား ဟောတော်မူကြောင်းကို ထိုထိုပါဠိတော် စသည်မှထုတ်နှုတ်၍ ထိုထို ဆရာတော် ကြီးများ ဆုံးဖြတ်ပြဆိုခဲ့ကြပြီဖြစ်ရကား၊ အထူးအထွေမရေးပြတော့ဘဲ၊ အဘိဓမ္မာ ဒေသနာ တော်၏ ဗုဒ္ဓဝိသယ ဗုဒ္ဓဂေါရဇ္ဈသာ ဖြစ်ပုံကိုပြပေအံ့။

ပညာမိက ဝိရိယာမိက-သဒ္ဓါမိက - အစဉ်အားလျော်စွာ လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာ တသိန်း၊ ရှစ်သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတသိန်း၊ တဆဲ့ခြောက်သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတသိန်း တိုင်တိုင် ဒါနစသော ပါရမီ ဆယ်ပါး-အပြားသုံးဆယ်-စွန့်ခြင်းကြီး ငါးပါး-စရိယ သုံးပါး-စသည် တို့ကို ဖြည့်ကျင့်တော်မူကြကာ ဘုရားဖြစ်တော်မူလိုမူသည်။

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

ကိံမေ ဧကေန တိဏ္ဍေန၊ ပုရိသေနထာမဒဿိနာ
သဗ္ဗညုတံပါပုဏိတွာ၊ သန္တာရေသံသဒေဝကေ။ ။

ဟူသော ပါဠိတော်အား လျော်စွာ သဗ္ဗညုတ ဥာဏ်တော်ကို ရလိုမှုသာ ပဓာန အကြောင်း ဖြစ်ပေ၏။ ထိုရတော်မူသော သဗ္ဗညုတ ဥာဏ်တော်၏ အာသာ ပြည့်ဝစွာ အစွမ်းကုန် အာရုံပြုရာ တရားသည်လည်း အဘိဓမ္မာ တရားတော်သာ ဖြစ်ပေ၏။ ထိုအဘိဓမ္မာ တရားတော်ကြီးကို အရှင်မဟာ ဗုဒ္ဓဇောသ-စသော အဋ္ဌကထာဆရာ အရှင် မြတ်ကြီးများကို မဆိုထားက၊ မြတ်စွာဘုရားမှ လွဲလျှင် ပညာအရာတွင် ဖောဓရ်ရကာ လွန်စွာကြီးကျယ်သော ပညာရှိတော်မူပေသော အရှင်သာရိပုတ္တရာ အရှင်မြတ်ကြီးသော်မှ မြတ်စွာဘုရား၏အထံတော်မှနည်းရတော်မမူပါလျှင်အရာမဟုတ်ကျက်စားရာအာရုံမဟုတ် ကြောင်းကို “အဘိဓမ္မာနာမနသာဝကဝိသယော၊ နုသာဝကဂေါစရော၊ ဗုဒ္ဓဝိသယောဇော ဗုဒ္ဓဂေါစရော” ဟု မဟာအဋ္ဌကထာအရှင်မြတ်များ မိန့်ဆိုတော်မူကြပြီ။ ။

ထိုမှတပါး- အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိ တော်၌ “နာဟံဘိက္ခဝေ အညံဇကဓမ္မဗ္ဗိ သမနုပဿာမိ၊ ယံဇဝံလဟုပရိဝတ္တံ ယထယိခံမိတ္တံ၊ ယာဝဉ္စ ဘိက္ခဝေ ဥပမာပိ နသုကရာ၊ ယာဝလဟု ပရိဝတ္တံမိတ္တန္တိ” ဟု စက္ခုဝတ္ထု စသည်ကိုမိကြကုန်သော စက္ခုဝိညာဉ် စသောနာမ်ခန္ဓာ တို့၏ဖြစ်ပျက်မှု လျင်မြန်လှပုံကို ဥပမာပြုဘို့ပင် မလွယ်ကူစွာဟူ၍၎င်း- “ဧကန္တရက္ခဏေ ကောသီသဘာသဟဿသင်္ချာ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာနုရုဇ္ဈတိ” အရ ထို-နာမ်ခန္ဓာတို့သည် မျက်စိကမှိတ် လျှပ်တပျက် ကာလအတွင်းတခု၌ ကုဋေတသိန်း ဖြစ်ချုပ်လျှင် မှီအပ်သော ဝတ္ထုရုပ်ခန္ဓာ တို့မှာ (၅၀၀၂, ၃၅၂၆၄၁၁) ငါးထောင် ရှစ်ရာရှစ်ဆယ် နှစ်ကုဋေ - သုံးသန်း ငါးသိန်း နှစ်သောင်း ကိုးထောင် လေးရာ တဆယ့်တခုလောက်ချုပ်ကြ၍ အရေအတွက် များပြားလှ ပုံကို၎င်း၊ မိလိန္ဒပဉ္စပါဠိတော်၌ လက်ပြစ်တတွက်အတွင်းကာလ၌ဖြစ်သော မိတ္တက္ခဏကာလ၊ “ထည်းအစီး တရာနှင့် နံနံလျော့သော လှည်းတစီး-၎င်း၌ လှည်းတစီး၏ ထက်ဝက်=တင်း လေးဆယ်၊ ၇-အမွဏ=၁၉ တင်း တစိတ်-၂-ပြည်ရှိ၏” မိန့်ဆိုသဖြင့်၊ စပါး တင်းပေါင်း (၈၀၅၉-တင်း-၆ပြည်) ရှစ်ထောင့်ငါးဆဲ ကိုးတင်း၆ပြည်မျှသော စပါးစေ့နှင့်နှိုင်းယှဉ်ကာ မိန့်ဆိုပုံကို၎င်း၊ (ရေတွက်ပုံကား-လက်တဘက်ဖြင့်သာ ယူအပ်သော လက်လေးဆုပ်သည် တလက်ဆုပ်ဖြစ်၏၊ လေးလက်ဆုပ်သည် တကွမ်းစား-လေးကွမ်းစားသည် တပြည်၊ လေးပြည် သည် တစိတ်၊ လေးစိတ်သည်တတင်း၊ လေးတင်းသည်တဟောင်း-ကောင်းနှစ်ဆယ်သည် ထည်းတစီးတိုက်စပါး=တင်းပေါင်းရှစ်ဆယ်ရှိ၏၊ တဆဲ တစိတ်သည် တအမွဏရှိ၏။)

ထိုမှတပါး- ရူပါရုံ စက္ခုပဿာသ အာလောက-မနသိကာရဟု - အကြောင်း ၄ပါး ညီညွတ်မှုကြောင့် စက္ခုဝိညာဉ်စိတ်ဖြစ်ပေါ်ရာဝယ် စက္ခုဝိညာဉ်၌ သဟဇာတ သဘော အားဖြင့် သဟဇာတ အညမည နိဿယ ဝိပါက သမ္ပယုတ္တ အတ္ထိ အဝိဂတဟု (၇) ပစ္စည်း၊ စက္ခုဝိညာဉ်နှင့်ယှဉ်သော စောသိ က်(၇) ပါး၊ ဟိုတွင် ဖဿ စောသိက်(၇)

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

ပစ္စည်းတွင် အာဟာရထည့်၍ (၈) ပစ္စည်း။ ဝေဒနာစေတသိက်၌ ဣန္ဒြိယထည့်၍ (၈) ပစ္စည်း။ (၇-ပစ္စည်းကိုမူတည်ထားပါ) သညာစေတသိက်၌ (၇) ပစ္စည်း။ စေတနာစေတသိက်၌ ကမ္မ အာဟာရထည့်၍ (၉) ပစ္စည်း။ ကေဂ္ဂတာ စေတသိက်၌ ဣန္ဒြိယထည့်၍ (၈) ပစ္စည်း။ ဇီဝိတိန္ဒြေ စေတသိက်၌ ဣန္ဒြိယထည့်၍ (၈) ပစ္စည်း။ မနသိကာရ စေတသိက်၌ (၇) ပစ္စည်း-အားလုံး ပေါင်း၍ $၇+၈+၈+၇+၉+၈+၈+၇=၅၄$ ပစ္စည်း။ စက္ခု၊ ဝတ္ထု၊ က စက္ခု၊ ဝိညာဉ်အား နိဿယ၊ ပုရေဇာတ၊ ဣန္ဒြိယ၊ ဝိပ္ပယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတဟု (၆) ပစ္စည်း။ ရူပါရုံက စက္ခု၊ ဝိညာဉ် အား၊ အာရမ္မဏ၊ ပုရေဇာတ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတဟု (၄) ပစ္စည်း။ မနသိကာရခေါ် ပဉ္စဒါရာ ဝဇ္ဇာန်၊ က စက္ခု၊ ဝိညာဉ်အား အနန္တရ၊ သမနန္တရ၊ ဥပနိဿယ၊ နန္ဒိ၊ ဝိဂတဟု (၅) ပစ္စည်း အာလောက က စက္ခု၊ ဝိညာဉ်အား ပကတူပ နိဿယပစ္စည်းဟု (၇၀) သောပစ္စည်းတို့ ပေါင်းဆုံမိသောကာလမှသာ ရူပါရုံကို စက္ခု၊ ဝိညာဉ်က ဖြင်ခြင်းဖြစ်ရမှုကို ပဋ္ဌာန်းဒေသနာ နည်းအရ မိန့်ဆိုကြပုံကို၎င်း-

မှာထားချက်။ စက္ခု၊ ဝိညာဉ် ၌ ယှဉ်သော စေတသိက်များ ဖြစ်ကြ၍ ဝေဒနာ၊ ကေဂ္ဂတာ၊ ထိုမှာ ဣန္ဒြိယ ဈာန မဂ္ဂ ပစ္စည်းတို့ မရကြ၊ အတိတ်ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံက စက္ခု၊ ဝိညာဉ်အား၊ ပကတူပ နိဿယ၊ နာနက္ခဏိက ကမ္မအားဖြင့်၎င်း-ရှေးဘဝက ထိုကံ၏ အပေါင်း အဖေ ဖြစ်ကြသော အဝိဇ္ဇာ တဏှာ ဥပါဒါန်-ယခုဘဝ အာဝါသ ပုဂ္ဂလ၊ ဥတု ဘောဇဉ် စသည်တို့က စက္ခု၊ ဝိညာဉ်အား ပကတူပ နိဿယ သတ္ထိဖြင့်၎င်း ကျေးဇူး ပြုကြ သေးသည်။ စက္ခုပသာဒ၊ ရူပါရုံ၊ အာလောက၊ မနသိကာရဟု စက္ခု၊ ဝိညာဉ် ဖြစ်ကြောင်းမျှ ကိုသာ ပြလိုက်ပါသည်။

ထိုမှာပါး-စက္ခု၊ ဝိညာဉ်အားသာ ကျေးဇူး ပြုမှု မဟုတ်ဘဲ ထိုတရားတို့၏ ရသင့် သမျှ ပစ္စည်းတို့ကိုစိစစ်၍ စက္ခု၊ ဝိညာဉ်၌ ဟောဘု၊ ပုရေဇာတ၊ အာသေဝန၊ ကမ္မ၊ ဈာန၊ မဂ္ဂ ကြည် (၁၈) ပစ္စည်း။ ဖဿ၌ ဣန္ဒြိယကြည်၍ (၁၇) ပစ္စည်း။ ဝေဒနာ၌ အာဟာရ ကြည် ဣန္ဒြိယတိုး၍ (၁၈) ပစ္စည်း။ သညာ၌ အာဟာရဣန္ဒြိယကြည် (၁၆) ပစ္စည်း။ စေတနာ၌ ဣန္ဒြိယ ကြည် ကမ္မာတိုး၍ (၁၈) ပစ္စည်း။ ကေဂ္ဂတာ ၌ အာဟာရကြည် (၁၇) ပစ္စည်း။ ဇီဝိတိန္ဒြေ၌ အာဟာရကြည် (၁၇) ပစ္စည်း။ မနသိကာရ ၌ အာဟာရဣန္ဒြိယကြည်၍ (၁၆) ပစ္စည်းဟု နာမ်၌ (၁၃၇) ပစ္စည်း။

ရူပါရုံ၌ ရသိုက်သောပစ္စည်းကား၊ ဘူတရုပ်သေးပါး၌၊ အာ-မိ-သ-ည-နိ-ဥ-ပ-အတ် အဝိဟု (၉) ပစ္စည်း။ ဝဇ္ဇာ၊ ဂန္ဓ၊ ရသ၊ ဩဇာ၌ အာ-မိ ဥ-ပ-အတ်-အဝိဟု (၆) ပစ္စည်း။ ပေါင်း ၁၅ ပစ္စည်းရ၏။ စက္ခုဒသက ကလာပ်ဝယ် အဝိနိဗ္ဗာဂ၌ ရူပါရုံရသော (၁၅) ပစ္စည်း။ ဇီဝိတ၌ အာ-မိ-ဥ-ပ-အတ်-အဝိဟု (၇) ပစ္စည်း။ စက္ခုပသာဒ၌ အာ-မိ-နိ-ပ-အတ်-ဝိပ-အတ်-အဝိဟု (၉) ပစ္စည်းဟု (၃၁) ပစ္စည်း။ စက္ခုဒသက ကလာပ်နှင့်တကွဖြစ်သော ကာယဒသက ကလာပ်၌ နည်းတူ (၃၁) ပစ္စည်း။ အာဝဓသက ကလာပ်၌ ပသာဒရုပ်ကိုးပစ္စည်းနှုတ် (၂၂) ပစ္စည်းတွင်

အဘိဓမ္မာနေ့-အရေးတော်ပုံ

ဘာဝရုပ်ရသော အာ-မိ-ဥ-ပု-အာ-အိ(၆)ပစ္စည်းထည့် (၂၈)ပစ္စည်း၊ ကမ္မဇ ကလာပ် နှင့်တကွဖြစ်သော စိတ္တဇ-ဥတုဇ-အာဟာရဇကလာပ် သုံးစည်းရှိပါရုံရသော(၁၅)ပစ္စည်း သုံးလီ(၄၅)ပစ္စည်း-ဟုရုပ်၌ ပစ္စည်းပေါင်း(၁၅၀)-ရူပါရုံကဏ္ဍဝိညာဉ်အား(၄) ပစ္စည်း ပသာဒရုပ်က စက္ခုဝိညာဉ်အား(၆) ပစ္စည်း၊ ပဉ္စဒ္ဓါရာဇဇာန်က စက္ခုဝိညာဉ်အား(၅) ပစ္စည်း၊ အာလောကက စက္ခုဝိညာဉ်အား တပစ္စည်း ဟု နာမ် ၁၃၇+ရုပ်၁၅၀+စက္ခု ဝိညာဉ် ပစ္စယုပ္ပန်အား ကျေးဇူးပြုရာ(၁၆)ပစ္စည်းဟု အားလုံးပေါင်း ၃၀၃ ပစ္စည်းတို့ ပေါင်း ဆုံကျေးဇူးပြုမှုကို၎င်း-

ထို ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော်၌ပင်လျှင် ပုစ္ဆာပေါင်း ကုဋေ သုံးသောင်းကျော် များပြား ထွင်သော ဝိသဇ္ဇနာ အနုလုံ ပစ္စနိက် အနုလောမ ပစ္စနိက် ပစ္စနိယာနုလောမ စသည်ဖြင့် သဗ္ဗညုတ ညာဏ်တော်၏ အနန္တ အပရိမာဏ ကြီးကျယ်တော် မူသလောက် ထိုသဗ္ဗညုတညာဏ်တော် ကွန်မြူးကျက်စားနိုင်လောက်အောင် အနန္တနုယ စသည်တို့ဖြင့် ကျယ်ပန်းတော်မူပုံကို၎င်း-

ထိုမှတပါး-အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်ကို စ၍ဟောတော်မူရာ၊ဓမ္မသင်္ဂဏီပါဠိတော်၌ “ကတမေ ဓမ္မာကုသလာ ယသ္မိံ သမယေ ကာမာဂစရံ ကုသလံ စိတ္တဥပ္ပန္နံ ဟောတိ သောမနဿ သဟဂတံ ဥာဏသမ္ပယုတ္တံ ရူပါရမ္မဏံ၊လ.ဓမ္မာရမ္မဏံဝါ ယံယံဝါ ပနာရက္ခ တသ္မိံသမယေ ဖဿောဟောတိ - ဝေဒနာဟောတိ - သညာဟောတိ - စေတနာဟောတိ စိတ္တံဟောတိ-လ-အဝိက္ခေပေါ ဟောတိ”..... စသည်ဖြင့် အာရုံဟုကို အာရုံပြု၍ အတူ တကွ ဖြစ်ကြကုန်သော စိတ်စေတသိက်တို့ကွင် ဤကား ဖဿ၊ဤကား ဝေဒနာ၊ ဤကား သညာ၊ ဤကား စေတနာ၊ဤကား စိတ်-စသည်ဖြင့် ဝေဘန် ဝိုင်းခြားကာ ဟောတော်မူမှု ကို၎င်း-

ထို ပြဆိုခဲ့ပြီး အကြောင်းအရာကို နက်နဲစွာစဉ်းစားလျှင်၊ ဓမ္မသင်္ဂဏီအစ ပဋ္ဌာန်း အဆုံးရှိသော အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်သည်၊ သာဝက ဝိသယ သာဝကဂေါစရ မဟုတ် နှိုင်းပြုနိုင်ခဲ့လှစွာသောအမှုကို ပြတော်မူကြသော ဗုဒ္ဓဝိသယ၊ဗုဒ္ဓဂေါစရသာ ဧကန်စင်စစ် ဖြစ်တော့၏။ ထို့ကြောင့် မိလိန္ဒပဉ္စာ ပါဠိတော်၌ “ဒုက္ကဋ္ဌမဟာရာဇ ဘဂဝတာကတံ ဣမေသံ အရူပီနံ စိတ္တစေတသိကာနံ ဧကာရမ္မဏေ ဝတ္တမာနာနံ ဝဝတ္ထာနံ အက္ခာတံ အယံဖဿော၊အယံဝေဒနာ၊အယံသညာ၊အယံစေတနာ၊ဣဒံစိတ္တန္တိ”ဟု အရှင် နာဂသေန ရဟန္တာမြတ် မိန့်ဆိုဖြေကြားတော်မူပြီ။ ။

ပဋ္ဌာန်းဆရာတော်

ပဋ္ဌာန်းကျောင်းတိုက်

ပြည်လင်း-ရန်ကုန်

သၢသနာရေးဦးစီးဌာန

မှ

ပုံနှိပ်ရောင်းချသည့်ကျမ်းစာအုပ်များ

- ၁။ ပါဠိဘာသာကျမ်းများ
- နိကာယ် ၅-ရပ် ပါဠိတော်များ (၄၀)အုပ်
  - သင်ရိုးပိဋကသုံးပုံ အုပ်ရေ(၂၀)
  - အဋ္ဌကထာများ (၅၁)အုပ် ....
  - ဝိနည်း လက်သန်းအဋ္ဌကထာများ ....
  - အဘိဓမ္မာ လက်သန်းအဋ္ဌကထာများ ....
  - ဋီကာများ (၂၆)အုပ် ....
  - ဝိနည်းလက်သန်းဋီကာများ ....
  - အဘိဓမ္မာလက်သန်းဋီကာများ ....
  - အခြားဋီကာများ ....
  - အထွေထွေ ပါဠိကျမ်းများ ....
- ၂။ နိဿယကျမ်းများ ....
- ပါဠိတော်နိဿယများ ....
  - အဋ္ဌကထာနိဿယများ ....
  - ဋီကာနိဿယများ ....
  - အခြားနိဿယများ ....
- ၃။ မြန်မာပြန်ကျမ်းများ ....
- ပါဠိတော်မြန်မာပြန်များ ....
  - အဋ္ဌကထာမြန်မာပြန်များ ....
  - ဋီကာမြန်မာပြန်များ ....
  - အခြားမြန်မာပြန်များ ....
- ၄။ မဟာဗုဒ္ဓဝင်ကျမ်းများ (၈-အုပ်) ....
- ၅။ တိပိဋကပါဠိ မြန်မာ အဘိဓာန်များနှင့် ကျမ်းညွှန်းများ
- ၆။ အခြားကျမ်းများ
- (က) အဘိဓမ္မာဆိုင်ရာကျမ်းများ ....
  - (ခ) အထွေထွေကျမ်းစာများ ....
  - (ဂ) အိတ်ဆောင်ကျမ်းငယ်များ ....

ကျေးဇူးတော်ရှင်
အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ပခုက္ကူ ဆရာတော် ဘုရားကြီး၏
အဘိဓမ္မ ဗုဒ္ဓဘာသိတ ဝိနိစ္ဆယ
(ပါဠိဘာသာမူ)

အဟံ ရတနတ္ထယံ ဝန္တာမိ

အဘိဓမ္မ ဗုဒ္ဓဘာသိတဝိနိစ္ဆယောယံ။ သောစ နန္ဒဝံသေန မဟာထေရေန ပခုက္ကူန ဂရေ မဟာဝိသုတာရာမိကေန ဣဒါနိ ရန်ကုန်နဂရေ ဘုရားကြီး အာရာမေ ဝဿန္တေန သကရာဇေ တေရသ တိသတာမိကံ ဝဿသဟဿံ သမ္ပတ္တေ မိဂသိရမာသေ ကာဠပက္ခ နဝမိယံ သောရိဒိနေ လိင်္ဂိယတေ။

(၁) ဝိတဏှဝါဒီ အနုဝါဒီ ဒီပနဇ္ဈ—

ကောမိ ဟိ အဘိဓမ္မပိဋကံ န ဗုဒ္ဓဘာသိတန္တိ အနုဝဒန္တိ၊ တတ္ထ အနုဝါဒေါ သတ္တ ဝိဓော ဟောကိ.....အဘိဓမ္မ ဒေသနတ္ထံ သတ္တုနော သက္ကဿ ဂမနာကာရဒီပကံ ဝတ္ထု၊ သတ္တာရာ သယံစ န ဒေသိတန္တိ ပထမော အနုပါဒေါစေဝ၊ "သတ္တာရာ ဒေသိတေ ပိဋကတ္တ ယေစ သတ္တာရာ အဘိဓမ္မော ဒေသိတောတိ နိဒဿနာကာရော နတ္ထိ၊ (ဥရေပသက ရာဇေ) ပဉ္စသတ ဝဿမတ္ထံ သမ္ပတ္တေ ပါကဇော ဗုဒ္ဓဗောဓသော ဣမံ ဝတ္ထုအာရတိ-တိ ဒုတိယော အနုဝါဒေါစ။ သဗ္ဗေ ပရိနိဗ္ဗာနော ဘတ္တသု အဘိဓမ္မပကရဏေသု ကေဿ ဝိဝါဒေ ဥပ္ပန္နေ ဝိဘတ္တဿ ကထာဝတ္ထုပကရဏဿ သံဝဏ္ဏနာကာလေ တံ သံ ဝတ္ထ နာယံ သံဝဏ္ဏသီတိ တတိယော အနုဝါဒေါစ။ ဖြိမ္မရဋ္ဌေ ဗုဒ္ဓဘာသိကမနုဿေသု ကေစ္စ အတိ ဗဟူဟသိတဗ္ဗ ဝတ္ထုတိ ဂဟေတုံ စိတ္တံ ပရိဟာမေန္တိတိ စတုတ္ထော အနုဝါ ဒေါစ။ တဿဝတ္ထုနော သံဝဏ္ဏနာမိတာရေ ဗုဒ္ဓဗောဓသော နပေါနော၊ အသင်္ဂေါ ယောဂါဝစရ ဂဏပတိဋ္ဌာပကော အတ္တနော ဘာတိကေန ပါသုကဇ္ဇေန သဒ္ဓိံ တုသိတ ဘဝနေ မေတ္တေယျဿ ဒေဝပုတ္တဿ သန္တိကံ အာဂတကာလေ ဟဿ သန္တိကာ

(၁၁၃)

အဘိဓမ္မာနေ့-အရေးတော်ပုံ

ဥသျှော့စနံ အလဟန္တောပိ လာဘာကာရံ ဟရတိ။ တဿ ဟိ ဥရောပသက ချဇေ ဘိဝဿ သတံဝါ စသုဝဿသတံဝါ သမ္ပတ္တပါကုတ္တာ ဗုဒ္ဓဃောသော “သတ္တာရာ သန္တံ ဂန္တံ အဘိဓမ္မာ ဒေသိတာ” တိ ဝတ္ထု ဖိန္နသီတိ ပဉ္စမော အနုဝါဒေါ။ ဗုဒ္ဓဃောသော သီဟဠဒီပေ မဟာဝိဘာရေ ဥာဏာလောကံ အလတိ။ သီဟဠဒီပေယေဝ အဘယဂိရိဇ် ဟာရေ ဥတ္တရ ဗုဒ္ဓကာသံ ဝါစေသီတိ သဉ္ဇာနာတိဘိ ဆဋ္ဌော အနုဝါဒေါ။ အသင်္ဂဿ ဣသိဘာဝနံ ဂမနာကာရဿ အဘယဂိရိကာနံ အာစရိယန္တေဝါသိကာနံ သဉ္ဇာနနံ ဓမ္မဘာ။ တဿ အသင်္ဂဿ အဘိဘဝနတ္ထံ ဗုဒ္ဓဃောသော သတ္ထုနော ဘာဝတိ သဘာဝနံ ဂမနာကာရဒီပကံ ဝတ္ထု အကာသိ။ ဣမဿ ဝတ္ထုနော ဗုဒ္ဓဘာသိကမနုဿာနံ ဖိတ္တဿ အတိဝိယ ဝိပရိကာမာကာရဒီပကာသယ ဝိသေသဝစနဿ သမာနဿေဝ သဘာဝဓမ္မော ယုတ္တောတိ သတ္တမော အနုဝါဒေါစာတိ။ အယံ သာမဏေရ စက္ကံန္တောတိ သာသနာဝစရ နာမ ထေဒကဿ သတ္တဝိမော အနုဝါဒေါ။ ။

ဝိတဏှဝါဒီကနုဝါဒဇော နိဋ္ဌာတော။

(၂) မဟာပဒေသဒီပနဇော-

ဒီပနိကာယေဟိ မဟာဝဂ္ဂေ မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ္တေ ခုဒ္ဒကနိကာယေစ နေတ္ထိ ပကရဏေ ယုတ္တိဟာရဇော သတ္တာရာစ မဟာကစ္စာယနုတ္တေရေနစ စတ္တာရေ မဟာ ပဒေသာ ဂုတ္တာ ဗုဒ္ဓါပဒေသောစေဝ သံဃာပဒေသာစ သမ္ပဟုလတ္တေရာ ပဒေသောစ ဧကတ္တေရာပဒေသောစာတိ။ ဣမေဟိ သုတ္တန္တေ အာဂတာ မဟာပဒေသာ ကိသိန္ဓိ ဝိဝါဒေ ဥပ္ပန္နေ ဝိသံသနတ္ထံ တုလဟူတာ။ ခုဒ္ဒကနိကာယေစ ဝိနယပိဋကေ မဟာဝဂ္ဂေ ဘောသဇ္ဇက္ခန္ဓကေ စတ္တာရေ မဟာပဒေသာ ဂုတ္တာ-အကပ္ပိယာနုလောမော ဧကော အပ္ပဋိက္ခိတ္တဘာဝေါ၊ ကပ္ပိယာနုလောမော ဧကော အပ္ပဋိက္ခိတ္တဘာဝေါ၊ အကပ္ပိယာ နုလောမော ဧကော အနုညာတဘာဝေါ၊ ကပ္ပိယာနုလောမော ဧကော အနု နုညာတ ဘာဝေါ စာတိ။ ဣမေ စတ္တာရေ ဝိနယေ အာဂတာ မဟာပဒေသာ ဝိနယာဓိနေ ဝိဝါဒေ ဥပ္ပန္နေ ဝိသံသနတ္ထံ တုလဟူတာ။ ဓမ္မဝိနယသံဂါဟ ကေဟိစ ထေရေဟိ မဟာကဿပါဒီဟိ ဝိနယသင်္ခါတာ စတ္တာရေ မဟာပဒေသာ သုခေန နယဂ္ဂါဟာပနတ္ထံ နိဟရိတာ သုတ္တံစေဝ သုတ္တာနုလောမံစ အာစရိယဝါဒေစ အတ္တနောမတိစာတိ။ ဣမေပန စတ္တာရေ ဝိနယဋ္ဌကထာယံ ဝိနယောတိ ဂုတ္တာ။ ပဋိစ္စ- သမုပ္ပါဒဝိဘင်္ဂ ဋ္ဌကထာယံ တဠဏ္ဏနာယံ စ မူလဒီကာယံ မဟာပဒေသာတိ ဂုတ္တာ။ ဝိလိန္ဒပဋေ ပနသုတ္တံ အာဟာရပဒန္တိ ဂုတ္တံ၊ သုတ္တာနုလောမံ ရသောတိ၊ အာစရိယဝါဒေ၊ အာစရိယသံသောတိ၊ အတ္တနောမတိ ဥပါယောတိ ဂုတ္တာ။ ဣမေပန အဋ္ဌကထာဂတာ

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

စက္ကရာရော မဟာပဒေသာ ပိဋကတ္တယာဓိနေ ဝိဝါဒေ ဥပ္ပန္နေ ဝိမံသနတ္တံ တုလဘူတာ၊ အနုဋီကာယံ စ ဒုကမာတိကာဝဏ္ဏနာယံ တိပိဓော အက္ခော တေသံတေသံ အက္ခာနံ ဝိမံသနတ္တံ ဝုတ္တော ..... ပစ္စက္ခသိဒ္ဓေါ အက္ခောဝေဝ အနုမာနသိဒ္ဓေါ အက္ခောစ ဩကပ္ပန သိဒ္ဓေါ အက္ခော စာတိ၊ ဣမေဝ နယာ ဣဒံ ဝစနံ နုခေါ ယတ္တံ န ယတ္တန္တိ ဝိမံသနတ္တံ နိဟရိတာ။ ။

မဟာပဒေသ ဒီပနခန္ဓော နိဋ္ဌိတော။

(၃) တတိယာ နဝါဒ မက္ခနခန္ဓာ-

တတ္ထကထာဝတ္ထုပကရဏဿ သံဝဏ္ဏနာကာလေယေဝ သတ္တုနော တာဝ တိံသဘဝနံ ဂစ္ဆာ အဘိဓမ္မဿ ဒေသနာကာရော ဥပ္ပန္နောတိ ဘတိယော အနုဂါဒေါ ဝါတံ ဂဟေတွာ အဘိရုဋ္ဌောဒိယ ခဠန္တရိကေဟိ တက္ကိဟိ အညတိတ္ထိကေဟိ တသ္မိံ တသ္မိံ ပေါတ္တကေ လိခိတံ လက္ခဏံ ဂဟေတွာ ဝိပလ္လာသတော အနုဝါဒိကော။ နကေ ဝလံစ ကထာဝတ္ထုပကရဏဿ သံဝဏ္ဏနာယံ အဋ္ဌကထာယံ ယေဝ၊ အထခေါ ဓမ္မ သင်္ဂဟ ပကရဏဿ သံဝဏ္ဏနာယမ္ပိ အဋ္ဌသာလိနိ-အဋ္ဌကထာယံ ဝုတ္တံ။ ။(၁)။ အပရဘာဂေဝိဟိ တထာဂတော တာဝတိံသဘဝနေ ပါရိစ္ဆတ္တကမူလေ ပဏ္ဍုကမ္မဿ သိသာယံ ဒဿဟဿစက္ကဝါဠဒေဝတာနံ မဇ္ဈေ နိသိန္နော မာတရံ ကာယသက္ခိ ကတွာ ကုသလာဓမ္မာ အကုသလာဓမ္မာ အဗျာကဘာဓမ္မာတိ ဓမ္မံ ဒေသေန္တော သတ ဘာဂေန သဟဿဘာဂေန သတသဟဿဘာဂေန ဓမ္မန္တရာ ဓမ္မန္တရံ သင်္ကမိတွာ သင်္ကမိတွာဝ ဒေသေတိတိ။ ။

တထေဝဝိသုဒ္ဓိ မဂ္ဂေပိ ဣဒ္ဓိဝိခေန္ဒေသေ ဝုတ္တံ။ ။(၂)။ ဘဂဝါ ကိရယမကပါဒိ ဟာရိယံ ကတွာ။လ။ တတ္ထ ပဏ္ဍုကမ္မဿသိလာတလေ ဝဿံ ဥပပက္ခာ သမ္ဘိ-ပကိတာနံ ဒဿဟဿစက္ကဝါဠဒေဝတာနံ အာဒိတော ပဋ္ဌာယ အဘိဓမ္မကထံ အာရဘိတိ။ ။ တထေဝ ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာယမ္ပိ ဒေဝေါရောဟဏဝတ္ထုဒ္ဓိ ဝုတ္တံ။ ။(၃)။ သတ္တာရံပိ မာတု အဘိဓမ္မဒေသနတ္တံ ပဏ္ဍုကမ္မဿသိလာယံ ဝဿံ ပုပကတံ ဒဿဟဿစက္ကဝါဠ ဒေဝတာ ပရိဝါရယိံသုတိ။ ။တထေဝ ပရမတ္ထ - ဇောတိကာယမ္ပိ သုတ္တနိပါတအဋ္ဌ ကထာယံ သာရိပုတ္တသုတ္တဝဏ္ဏနာယံ ဝုတ္တံ။ ။(၄)။ ကတပါဒိဟာရိယဿ ဘဂဝကော တာဝတိံသဘဝနဂမနံ၊ တတ္ထ တေမာသံ ဓမ္မဒေသနာတိ။ ။တထေဝ ပေတဝတ္ထု အဋ္ဌကထာယမ္ပိ အင်္ဂုရပေတဝတ္ထု သံဝဏ္ဏနာယံ ဝုတ္တံ။ ။(၅)။ အမှာတံ ဘဂဝါ အဘိ သမ္မောမိတော သတ္တမေသံဝန္တရေ အာသန္တ ပုဏ္ဏမာယံ သာဝတ္ထိနဂရန္တရေ ကဏ္ဍမ္မ ရုက္ခမူလေ ယမကပါဒိဟာရိယံကတွာ အနုတ္တမေန တာဝတိံသဘဝနံ ဂစ္ဆာ

အဘိဓမ္မာနေ့-အရေးတော်ပုံ

ပါရိစ္ဆတ္တကမူလေ ပဏ္ဍုကမ္ဘလသိလသယံ ယုဂန္ဓရပဗ္ဗတေ ဗာလသုရိယောဝိယံ ပိရောစ
မာနော နဿဟိ လောကဓာတုဟိ သန္နိပတိဘာယ နေဝဗြဟ္မပရိသာယ ဇုတိံ အတ္တနော
သရီရပ္ပဘာယ အဘိဘဝန္တော အဘိဓမ္မံ ဒေသေတုံ နိသိန္နောတိ။ ။တတ္ထ ပေတဝတ္ထု
အဋ္ဌကထတော သေသာ အဋ္ဌကထာ အာယသ္မတာ မဟာဗုဒ္ဓဗောဓသက္ခေရေန ပိရေမိတာ။
ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာ ပနဇုနိယရဋ္ဌေ နက္ခိဏဒိသယံ ကိဉ္စိပူရနဂရေ ဗဒရတိတ္ထနာမေ
အသောကဝိဟာရေ ဝသန္တေန အာယသ္မတာ ဓမ္မပါလက္ခေရေန ပိရေမိတာ၊ ပိတဏှဝါဒီ
ဇံဝဒေယျ.....ဇုမာ အဋ္ဌကထာယော န ဗုဒ္ဓဘာသိဘက္ခာ န သန္တဟာမီတိ၊ တဿ ဝစနံ
ကေန္တဗုဒ္ဓဘာသိကာနံ သပ္ပုရိသာနံ န ဝစနံ၊ တာဟိ အဋ္ဌကထာ အာယသ္မတာ မဟာ
ဗုဒ္ဓဗောဓသက္ခေရေန အာဒိတော န ပိရေမိတာ။ ပကိဏ္ဍကဒေသနာဘာဝေန ပန ဘဂဝတာ
ဝုတ္တာ ဓမ္မကထာတန္တိယော ဘဂဝတော ကာလတော ပဋ္ဌာယ ယာဝ သိဟဋ္ဌဒီပေ ဝနုဂါ
မဏိ ရညော ကာလာ ထေရေဟိ ဆဋ္ဌာဘိညေဟိ ပရိသန္တိဒါပတ္တေဟိ အာဂမဘာဝေန
ပရိဟရိတာ။ တာ ပကိဏ္ဍကဒေသနာယော ယေဝ ဓမ္မသံဂါဟကက္ခေရာ အဋ္ဌကထာ
ဘာဝေန သံဂါယိံသု။ တာယေဝ အဋ္ဌကထာယော မဟာအဋ္ဌကထာယောဟိ ဝေါဟရိ
ယန္တိ။ တာ ယေဝ မဟာအဋ္ဌကထာယော နိဿာယ အပရာပရိယာစရိယာကုရုန္တိအဋ္ဌကထာ
မဟာပစ္စရိအဋ္ဌကထာ အန္ဓက အဋ္ဌကထာ သင်္ခေပအဋ္ဌကထာယော အကံသု။ တာပန
အဋ္ဌကထာယော အပရာဘာဝေ နိကာယန္တရလဒ္ဓိသင်္ကရပရိဟရဏတ္ထံ သိဟဋ္ဌဒီပိကာ
စရိယေဟိ သိဟဋ္ဌဘာသာယ ဌပိတာ။ အာယသ္မာစ မဟာဗုဒ္ဓဗောဓသက္ခေရော
အဘိနဝံ အဋ္ဌကထံ ကတ္ထုကာမော မဟာအဋ္ဌကထံ ပခါနံ သရီရံ ကတွာ သေသ
အဋ္ဌကထတောပိ သာရက္ခေ ပက္ခိပိတွာ သိဟဋ္ဌဘာသတော မာဂဓာာသံ
ပရိဝတ္တေန္တော အတိဝိတ္ထာရံ အတ္ထာမိပ္ပါယံ သံခိပန္တော အတိသံခိတ္တံ အတ္ထာမိပ္ပါယံ
ပိတ္ထာရေန္တော အကာသိ။ အယမေဝ ပိသေသော။ အယံအက္ခောစ သမန္တပါသာဒိကာယ
အဋ္ဌကထာယ ပကရဏာရန္တေ ပဏာမ ပရိညာ ကရဏပကာရ ဂန္တာရန္တ ခဏ္ဍေန
ပါကဋော။ ဇုမံ အတ္ထံ ပရိပိတပုဗ္ဗော ဇာနိသတိ။ ဇံ မဟာကဿပက္ခေရ
ဥပါလိက္ခေရ အာနန္ဒက္ခေရတော ပဋ္ဌာယ ယာဝ အဇ္ဇကာလာ အာစရိယပရမ္ပရာယ
အဘာတာ အဋ္ဌကထာတန္တိ ကိဉ္စိ လေခကအဘိသင်္ခါရဏကာနံ ပိရုဒ္ဓမတ္တံ ဌပေတွာ
အဝိနဋ္ဌာ တိဋ္ဌာတိ။ သတ္ထုနောဟိ ပရိနိဗ္ဗာနတော ပဉ္စဘိသာမိက နိဝဿသတေ
သမ္ပတ္တေ ပါရမီပုတ္တနဂရေ ရန္တံ ကာရေန္တံ သိရိဓမ္မာသောကံနာမ ရာဇာနံ ဥပနိဿယ
မဟာမောဂ္ဂလိပုတ္တဘိသက္ခေရပ္ပမုခါ သဟဿမက္ကာ အရဟန္တော အသောကာ
ရာမေ တတိယသံဂီတိံအကံသု။ တသ္မိံယော သံဝစ္ဆရေ မောဂ္ဂလိပုတ္တဘိသက္ခေရော
အတ္တနော အန္တေဝါသိကေ သောဏက္ခေရဥတ္တရက္ခေရေ သဒ္ဓိံတိဟိ ပစ္ဆာသမဏေဟိ
အမှာကံ ဖြိဗ္ဗရဋ္ဌေ သုဓမ္မပုရံ ပေသေသိ သာသနံ ပတိဋ္ဌာပေတုံ။ တံတော ကာလတော
ပဋ္ဌာယ ယာဝဇ္ဇတနာ ဌတာ သိဿပရမ္ပရာပိ သောဏက္ခေရဥတ္တရက္ခေရဏရနံ ယေဝ

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

သိသာ၊ ဧတ္တန္တရေ န သာသနဝံသော ဝိနုဋ္ဌော။ အပ္ပမတ္တကံယေဝ ဟိ သကရာဇေ အဉ္စ
သီတိအဋ္ဌဝဿသတံ သမ္ပတ္တေ (ရှမ်းလုံ သို့ဟံဘွားတိ) ဝေါဟရိတော အဓိဋ္ဌိကရာဇာ
ဝိသတိဝဿမတ္တံ အဝနဂရေ ရန္တံ ကာရေန္တော သတ္တသတုမိကာဘိက္ခုစ ဃာတာ
ပေသိ၊ ပေါတ္တကေစ ဓမ္မာပေသီဟိ ရာဇဝံသေသု ဖိဋ္ဌပုဗ္ဗံ။ တဒါစ သကလုဒ္ဓန္တံ န ဝိနာ
သေသိ။ တဿ သာသနဝံသော နဝိနုဋ္ဌောတိ ဝေဒိတဗ္ဗော။ တဿာယေဝ ဓမ္မသံဂါဟကတ္တေ
ရေဟိ ပဋ္ဌာယ ယာဝဇ္ဇတနာ အာစရိယပရမ္ပရာယ အာဘတာ အဋ္ဌကထာတန္တိ န ဗုဒ္ဓ
ဘာသိကပရိရူပကေဟိ ဧကန္တဗုဒ္ဓဘာသိကေဟိ သပ္ပုရိသေဟိ ဗုဒ္ဓဘာသိတ
ပိဋကတ္တယံ ဝိယ သန္တဟိတဗ္ဗာ၊ ယထာဝုတ္တေဟိစ သုတ္တန္တာဂတမဟာပဒေသအဋ္ဌ
ကထာဂတမဟာပဒေသေဟိ သံသန္ဓိယမာနာယ ဝိရုဒ္ဓဋ္ဌာနံ နာမ နတ္ထိ။ တဿာပိ န
ဗုဒ္ဓဘာသိကပရိရူပကေဟိ ဧကန္တဗုဒ္ဓဘာသိကေဟိ သပ္ပုရိသေဟိ ယထာဝုတ္တ
အဋ္ဌကထာတန္တိ ဗုဒ္ဓဘာသိတပိဋကတ္တယံ ဝိယ သန္တဟိတဗ္ဗာ။ ပစ္စက္ခသိဒ္ဓ အနုမာနသိဒ္ဓ
တြိကပ္ပနသိဒ္ဓဉ္စတော ဥပပရိက္ခိယမာနာယပိ အဋ္ဌကထာ တန္တိ သမ္မာပရိပိ နန္တဿ
သပ္ပုရိသဿ ယထာဘူတံ အဋ္ဌာမိပ္ပါယဿ ယထာဘူတံ ယေဝ ဇာနနံ။ ယထာဇာန
နံစ ပရိပဇ္ဇန္တဿ ယထာရဟံ အတ္ထပရိယာတော။ ဣတိ အယံ ဤဒိသောအဇ္ဈော ပစ္စက္ခ
သိဒ္ဓေါ အဇ္ဈော နာမ။ အဋ္ဌကထာသု ပုတ္တနယေန သီလသမာဓိ-ပညာသင်္ခါတံ ပရိပတ္တိ
ပရိပဇ္ဇန္တော မဂ္ဂဗလနိဗ္ဗာနသင်္ခါတံ ပရိဝေဓံ ဧကန္တတော လဘိဿတိတိ အနုမာ
နတော ဥာတော အဇ္ဈော အနုမာန သိဒ္ဓေါ အဇ္ဈောနာမ။ ဤဒိသံ သီလသမာဓိ ပညာသင်္ခါတံ
ပရိပတ္တိံ ဒေသေတုံ သမဇ္ဈော န ယောဝါ သောဝါ၊ အထခေါ အနာဝရဏ သဗ္ဗညုတညာ
ဏသမိ ဗုဒ္ဓေါ ယေဝ။ သတ္တုနောစ အမိပ္ပါယာနုရူပံ သံဝဇ္ဈေတုံ သမဇ္ဈော န ယောဝါ တေ
ဝါ၊ အထခေါ ဆဋ္ဌာသိညပ္ပရိသန္တိဒါပတ္တာ အရဟန္တော ယေဝါဟိ တြိကပ္ပနသင်္ခါတာယ
သဒ္ဓါယ လဒ္ဓေါ အဇ္ဈော တြိကပ္ပနသိဒ္ဓေါ အဇ္ဈောနာမာတိ၊ ဇာနိဿတိ၊ ဝေဓံ ဥပပရိက္ခိယ
မာနာယ န ဗုဒ္ဓဘာသိကပရိရူပကေဟိ ဧကန္တဗုဒ္ဓဘာသိကေဟိ သပ္ပုရိသေဟိ အသန္တဟိ
တဗ္ဗကာရဏံ နတ္ထိ။ ဣဒံ မဟာကဿပတ္ထေရ၊ ဥပါလိတ္တေရ၊ အာနန္ဒတ္ထေရ၊ ဒီဟိ အရဟန္တ
ဟိ ပစ္စက္ခသိဒ္ဓါယ အာဘတာယ အဋ္ဌကထာတန္တိယာ အဘိဓမ္မဿ ဗုဒ္ဓဘာသိတ ဘာဝဿ
သန္တဟိတဗ္ဗဘာဝဒဿနံ။ ဝေဓံ ဒဿနေနစ အဋ္ဌကထာသု ပုတ္တနယေန သတ္တု သတ္တမေ
ဝဿေ တာတိ သဘဝနေ ပါရိစ္ဆတ္တကမူလေ ပတ္ထုကမူလေ တေမာသံ ဝဿံ ဥပဂစ္ဆိာ
မာတရံ သန္တုဿိတဒေဝပုတ္တံ ပမုခံ ကတွာ ဒဿဟိ စက္ကဝါဠသဟဿေဟိ သန္တု
ပတိတာနံ ဒေဝဗြဟ္မာနံ အဘိဓမ္မပိဋကဿ ဒေသိတဘာဝေါ အတိပါကဋေတိ
ဒဿတော။ အဘိဓမ္မောစ နာမာယံ အတိဂစ္ဆိရော အတိနိဋ္ဌဏော၊ သဗ္ဗညု
ဗုဒ္ဓဿေဝ ဝိသယော၊ နအညေသံ ပစ္စေက ဗုဒ္ဓသာဝကာနံ။ တဿာ ဣဒံ အဘိဓမ္မံ
မဟုဿာဟေန အာရဘိတွာ ပရိယာသုဏန္တဿ ယထာဘူတံ ပရမတ္ထသဘာဝဇာနနံ၊
နာမရူပရိစ္ဆေဒသင်္ခါတံ စ အဘိဓမ္မံ ပရိဇာနန္တဿ အတ္တဒိဋ္ဌိယာ ပဟာနံ ပုပ္ဖသိဒ္ဓေါ

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

အကြွေအနာမ။ ဧဝံ ပရိညာဒိပ္ပဋိပတ္တိက္ကမံ ပဋိပဇ္ဇန္တော မဂ္ဂဖလနိဗ္ဗာနသင်္ခါတံ ပဋိဝေခံ
ဧကန္တတော လဘိဿတိတိ အနုမာနတော ဥာတောအကြွေ အနုမာနသိဒ္ဓေါ အကြွေ
နာမ။ ဧဝံအတိဂန္တိရံ အတိနိပုဏံ အဘိဓမ္မံ ဒေသောရံ သမကြွေ န ယောဝါသောဝါ။
အထခေါ အနာဝရဏသဗ္ဗညုတညဏသမိ ဗုဒ္ဓေါယေဝ။ ဗုဒ္ဓဿ စ အနိပ္ပါယာနူပံ
အဘိဓမ္မံ သံဝဏ္ဏောရံ သမကြွေ န ယောဝါတေဝါ။ အထခေါ ဆဋ္ဌာဘိညပ္ပဋိသန္တိဒါ
ပတ္တာ အရဟန္တာ ယောဝါတိ ဩကပ္ပနသင်္ခါတာယ သဒ္ဓါယ လဒ္ဓေါ အကြွေ ဩကပ္ပ
နသိဒ္ဓေါ အကြွေအနာမာတိပိ ဧဝံ ဥပပရိက္ခိယမာနာယ န ဗုဒ္ဓဘာသိကပဋိရူပကေဟိ
ဧကန္တဗုဒ္ဓဘာသိကေဟိ အသဒ္ဓဟိတဗ္ဗကာရဏံ နတ္ထိယေဝ။ ဣမေဠိ ယထာဘူတံ
အဇာနန္တာ ကေဝိဝိတဏှဝါဒိနောတက္ကိနောရဋ္ဌန္တရိကာ ဧဝံ ဝဒန္တိ။ န သက္ကာရာ အဘိ
ဓမ္မော ကေဝိဋ္ဌကတော ဘာသိတော၊ တတော တတော ပန သုတ္တန္တတော အာဟရိတွာ
ပစ္စိမေဟိ ထေရေဟိ အဘိဓမ္မပိဋကဘာဝေန ဌပိတောတိ။ တံ န ယုဇ္ဇတိဝေ၊ သုတ္တန္တေ
ဟိ ခန္ဓာယတန ဓါတွာဒ ယော ဧကဒေသ တောဝ ဒေသိတာ၊ န နိပ္ပ ဒေသတော၊ တထာဟိ
သုတ္တန္တေ ဥဒ္ဓေသနိဒ္ဓေသာဝ သန္တိ၊ န ပဋိနိဒ္ဓေသော။ စတုရိသတိပဉ္စယာစ သုတ္တန္တေ
အပ္ပကာယေဝ န ဗဟူ။ အဘိဓမ္မေ ယေဝ ပန အနန္တာ အပရိမာဏာ။ တသ္မာ တံ န ယုဇ္ဇတိ
ဝေ။ ဧဝံ အဘိဓမ္မပိဋကံ န ဗုဒ္ဓဘာသိတန္တိ န ဗုဒ္ဓဘာသိကပဋိရူပကော ဧကန္တဗုဒ္ဓဘာသိ
ကော ကောဝတ္တိ၊ သမကြွေ။ ဣဒံ တာဝ အဋ္ဌကထာတန္တိယာ အဘိဓမ္မပိဋကဿ
ဗုဒ္ဓဘာသိတ ဘာဝဒဿနံ။ ။

တတိယာနဝါဒမက္ခန္ဓနဓမ္မော နိဗ္ဗိယော။

(၄) ပထမ ဒုတိယာ နဝါဒမက္ခန္ဓ ဓမ္မာ-

ဣဒါနိ ပါဠိနယေန အဘိဓမ္မပိဋကဿ ဗုဒ္ဓ ဘာသိတ ဘာဝံ ဒဿယိဿာမိ၊
ပထမော ဒုတိယောစ အနုဝါဒေါသက္ကာရာ ဒေသိတံ ဗုဒ္ဓဝစနံ ဝိရုက္ခယံ အပဿိတွာ
အနုဝေတော အနုဝါဒမကြွေယေဝ။ အဘိဓမ္မဿ ပန ဗုဒ္ဓဘာသိတ ဘာဝဒိပကံ ဗုဒ္ဓဝစနံ
အတ္ထိယေဝ။ တထာဟိ သက္ကာ ခုဒ္ဓကနိကာယေ ပေတဝတ္ထုပါဠိယံ အင်္ဂုရပေတ
ဝတ္ထုမိ။ ။

(၆) တာဝတိံသေ ယဒါ ဗုဒ္ဓေါ၊ သိလာယံ ပဏ္ဍုကမ္မလေ၊

ပါရိစ္ဆတ္တကမူလမိ၊ ဝိဟာသိ ပုရိသုတ္တမော။ ။

ဒဿသု လောကဓီတူသု၊ သဒ္ဓိပတိတွာန ဒေဝတာ၊

ပယိရူပါသန္တိ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ဝသန္တံ နဂမုဒ္ဒနိ။ ။

န ကောဝိ ဒေဝေါ ဝဏ္ဏေန၊ သမ္ဗုဒ္ဓံ အတိရောစတိ၊

သဗ္ဗေ ဒေဝေ အတိဂုယု၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝိရောစတိတိ။ ။

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

ချဒကနိကာယေ စ ဝိနယပိဋကေ ဘိက္ခုဝိဘင်္ဂေ သုဒ္ဓပါမိတ္တိယေ ဝိလေခနသိက္ခာ ပဒေ။ ။(၇)အနာပတ္တိ န ဝိဝဏ္ဏေတုကာမော ဣဗ် တံသုတ္တန္တေဝါ ဂါထာယောဝါ အဘိဓမ္မံဝါ ပရိယာပုဏဿ၊ ပစ္ဆိာ ဝိနယံ ပရိယာပုဏိဿသီတိ ဘဏတိတိ။ ။ဘိက္ခုနံ ဝိဘင်္ဂေစ သုဒ္ဓပါမိတ္တိယေ ဆတ္တဝဂ္ဂေ ဗုဒ္ဓသမေ အနောကာသကတသိက္ခာပဒေ။ ။ (၈)ပဉ္စပုစ္ဆေယျဟိ သုတ္တန္တေ ဩကာသံ ကာရာပေတွာ ဝိနယံဝါ အဘိဓမ္မံဝါ ပုစ္ဆတိ၊ အာပတ္တိ ပါမိတ္တိယဿ။ ဝိနယေ ဩကာသံ ကာရာပေတွာ သုတ္တန္တံဝါ အဘိဓမ္မံ ဝါ ပုစ္ဆတိ၊ အာပတ္တိ ပါမိတ္တိယဿ။ အဘိဓမ္မေ ဩကာသံ ကာရာပေတွာ သုတ္တန္တံဝါ ဝိနယံ ဝါ ပုစ္ဆတိ၊ အာပတ္တိ ပါမိတ္တိယဿာတိ။ ။မဇ္ဈိမနိကာယေစ မူလပဏ္ဏာသကေ ဟော ယမကဝဂ္ဂေ မဟာဂေါသိင်္ဂသုတ္တေ။ ။(၉) ဣခါသုသော သာရိပုတ္တ ဒွေတိက္ခ။ အဘိဓမ္မ ကထံကထေန္တိ၊ တေ အညမညံ ပဉ္စ ပုစ္ဆန္တိ၊ အညမညဿ ပဋ္ဌာ ဝိဿန္တိ၊ နေဝ သံသာ ရေန္တိ၊ ဓမ္မိကာစ နေသံ ကထာ ပဝတ္တိနိ ဟောတိ၊ ဝေရူပေန ခေါအာသုသော သာရိပုတ္တ ဘိက္ခုနာ ဂေါသိင်္ဂသာလဝနံ သောဘေယျာတိ၊ သာရု..... သာရု သာရိပုတ္တ ယထာတံ မောဂ္ဂလာနောစ သမ္မာ ဗျာကရမာနော ဗျာကရေယျ၊ မောဂ္ဂလာနော ဟိ သာရိပုတ္တ ဓမ္မကထံ ကောတိ ဒေသေသိ။ ။တတ္ထအင်္ဂုရ ပေတဝတ္ထုပါဠိယာ သတ္ထုနော အဘိဓမ္မ ပိဋကဿ ဒေသနဋ္ဌာနဘူတံ တာဝတိံသ ဘဝနပါရိစ္ဆတ္တကမူလပဏ္ဍိကမ္မလသင်္ခါတံ ဒေသနိဒါနံစ ဗုဒ္ဓသင်္ခါတံ ဒေသက နိဒါနံစ နိတတ္ထတော ဒေသေတိ။ တသ္မိံ တာဝတိံသ ဘဝနေ ပါရိစ္ဆတ္တကမူလပဏ္ဍိကမ္မလေ နိသိန္ဓေန အဘိဓမ္မပိဋကံ ဒေသိတန္တိ အဘိဓမ္မ ပိဋကသင်္ခါတံ ဒေသေတဗ္ဗဓမ္မံစ နေယျတ္တတော ဒေသေတိ။ ဝိလေခနသိက္ခာပဒ အနော ကာသကတသိက္ခာပဒ-ဝိနယပါဠိဟိပိ အဘိဓမ္မ ပိဋကဿ ဗုဒ္ဓဘာသိတဘာဝ မေဝ ဒေသေတိ။ ဧတ္ထစသော ဝိတဏှဝါဒီ ဧဝံ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော..... ကိံ အဘိဓမ္မန္တိ ပဒံ ဗာဟိရက ဂန္တတော အာဟရိတွာ သတ္တာ ဒေသေသိ၊ ဥဒါဟု ဥတ္တရသာသန မဟာယာနဂဏေဟိ ဝိရစိတဂန္တတော အာဟရိတွာ ဒေသေသိတိ။ ဂေါသိင်္ဂသာလသုတ္တန္တပါဠိယာ ပန အဘိဓမ္မ ပရိယာပဉ္စာယ နာမရူပပရိစ္ဆေဒကထာယ ကထိကေန ပုဂ္ဂလေနဧဝ ဂေါသိင်္ဂ သာလဝနံ သောဘေယျာတိ အာယသ္မတာ မဟာ မောဂ္ဂလာနက္ခေရေန ဂုတ္တံ ဝစနံ ဓမ္မသေနာပတိ သာရိပုတ္တက္ခေရတော သုတွာ သတ္တု “သာရု သာရုတိ” ပသံသာ ဝစနံ ဥပနိဝေယ အဘိဓမ္မပိဋကဿ ဗုဒ္ဓဘာသိတဘာဝေါ အာကာသေ စန္ဒသူရိယာ ဝိယ အတိပါကဋေတိ ဒေသေတိ။ ဣမသ္မိံစ သုတ္တေ သော ဝိတဏှဝါဒီ ဧဝံ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော..... ကိံ ဗာဟိရကအဘိဓမ္မဿ ကထိကဿ အာယသ္မတော မဟာ မောဂ္ဂလာနက္ခေရဿ သတ္တာ သာရကဓရံ အဒါသိ၊ ဥဒါဟု ကိံ ဥတ္တရသာသန မဟာယာနဂဏဿ အဘိဓမ္မဿ ကထိကဿ အာယသ္မတော မဟာမောဂ္ဂလာနက္ခေရဿ သတ္တု သာရကဓရံ အဒါသိ၊

အဘိဓမ္မာနေ့-အရေးတော်ပုံ

ဒုတိယအဂ္ဂသာဝကဘူတောစ အာယသ္မာ၊ မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထရော ဗာဘိရက အဘိဓမ္မကထေသိ၊ ဥဒါဟု ကိံ မဟာယာနအဘိဓမ္မ ကထေသိတိ။ ဣဒံ၊ ပါဠိနယေန အဘိဓမ္မပိဋကဿ ဗုဒ္ဓဘာသိတဘာဝဒဿနံ။ ။

ပထမ ဒုတိယာ နဝါဒမက္ခနခဏော နိဋ္ဌိတော။

(၅) စတုတ္ထာချာနဝါဒခဏ-

စတုတ္ထာဒိအနဝါဒေသု ပနပိတ္တမ္ပတ္တကဿ ဝစနံဝိယ မုခါရုဠဝစန မက္ခန္ဓာ ဝိသေသတော ဝိစာရေတဗ္ဗံ နတ္ထိ။ ဝိသေသတော ပနပထမ - ဒုတိယ - တတိယ သံဂီတိ ကာလတော ပဋ္ဌာယ အာစရိယပရမ္ပရာယ အာဘတံ သန္တဟိတဗ္ဗံ သာသနဝံသဂန္တိ စ သာသနိကပုဂ္ဂလံ စ အသန္တဟိတွာ ဒုတိယ သံဂီတိကာလေ မဟာယသပ္ပမုခေဟိ သတ္တဟိ အရဟန္တသတေဟိ “ကပ္ပတိ သိင်္ဂိလောဏ ကပ္ပေါ” ဣတိ အာဒိနံ ဒေသန္တံ ဝတ္ထုနံ ဝိနယာနာနုသောမာနံ အကပ္ပိယာနံ ဒီပနေန နိဟရိတေဟိ ဝဇ္ဇိပုတ္တကဘိက္ခုဟိ ပဘူတိ ဥပ္ပန္နံ ဥတ္တရသာသနမဟာယာနိက ဂဏံ သမာနဝါဒီ မဟာဝိဘာရဝါသိ နိကာယ တော ဘိန္နံ ဝိတဏ္ဏဝါဒိ အာယဂိရိဝါသိ ဂဏံစ တဿ စ ဂဏဿ ဂန္တိ သန္တဟန္တော ဝိတဏ္ဏဝါဒိ ပုဂ္ဂလော အတိ ဝိသိဋ္ဌပုဂ္ဂလောတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗော.....။ ။

စတုတ္ထာချာခဏော နိဋ္ဌိတော။

(၆) အဘိဓမ္မ ဒိန ဝဝတ္ထာပန ခဏ-

ရန်ကုန် နဂရေ စေတီယင်္ဂဏေ အဘိဓမ္မ ဝဇ္ဇာပနိကပူဂေါ မဟာပဝါရဏာပထမ ကတ္တိက ပုဏ္ဏမဒိဝသံ အဘိဓမ္မဒိနောတိ ဝဝတ္ထပေသိ၊ ယထာဝဝတ္ထပနံ ပထမကတ္တိက ပုဏ္ဏမိ ဒိဝသေ ဗုဒ္ဓဘာသိကမနုဿာ ဒီပပူဇာသဘံ ပဿာရေသုံ။ ။န ကေဝလံ ဣဒါနိ ယေဝ၊ အထခေါ ပရမ္ပရာယ ဖိနသာသနေ ပဉ္စ တိံသ နိဝဿသတံ သမ္ပတ္တေသာသနံ ပတိဋ္ဌာပေတုံ သောဏဥတ္တရတ္ထေရာနံ အာဂမနဋ္ဌာနဘူတေ သုဓမ္မပူရေ သိရိမာသော ကရညော ကာလတော ပဋ္ဌာယ ယာဝမန္တလေးသင်္ခါတေ ရတနပုဏ္ဏနဂရေ သိပေါ၊ မဟာရညော ကာလာ သာသနပတိဋ္ဌာပကရာဇာနော သဒ္ဓိံ ရဋ္ဌိကေဟိ ပထမကတ္တိက ပုဏ္ဏမိယံ အဂ္ဂိပူဇာသဘံ သာသကံ ပဿာရေသုံ။ တေရဟိပိ ရဋ္ဌိဿရာ သဒ္ဓိံ ရဋ္ဌိကေဟိ ပဿာရေန္တိ၊ အာယတိံပိ ပဿာရေသန္တိ။ ဧဝံသံဝစ္ဆရေသံဝစ္ဆရေပထမကတ္တိကပုဏ္ဏမိ ယံအဂ္ဂိပူဇာသဘာယ သကလရဋ္ဌိကဿ ပဿာရဏံ၊ ဘဂဝတော သတ္တမဝသေ

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

တေမာသံ တာဝတိံသ ဘဝနေ ပါရိစ္ဆတ္တက မူလေ ပဏ္ဍုကမ္မလ သိလ္လာယံ ဝဿံ ဥပဂဏ္ဍိာ အဘိဓမ္မဒေသနံ ဒေသေတွာ ဝါမပဿေ ကနကမယေန သောပါနေန ဩတရန္တေဟိ ဆကာမာဝစရဒေဝေဟိ စေဝ ဒက္ခိဏပဿေ ရတေမယေန သောပါနေန ဩတရန္တေဟိ သုဒ္ဓါဝါသေဟိစ မဟာဗြဟ္မနာစ ပတ္တဝီဝရံ ဂဏ္ဍန္တေန သက္ကေန ဒေဝရာဇေန တိယောဇနံစ သေတန္တိတ္တံ မဟာ ဗြဟ္မနာ ဝါဠုဗိဇနိံ ဂဏ္ဍန္တေန သုယာမေန တိဂါပတမတ္တံစ ဗေလုဝ ပဏ္ဍုရိဏံ ဂဟေတွာ ဘဂဝတော ပူဇံ ကရောန္တေန ပဉ္စသီခေန ဂန္ဓဗ္ဗပုတ္တေန အညေဟိစ ဒေဝေဟိ ပရိဝုဏ္ဏဿ မဇ္ဈေ မဏိမယေန သောပါနေန ဩတရဏံ အာရဟ္တ အဟောသိ၊ တသ္မာ ပထမကတ္တိက ပုဏ္ဏမိဒိဝသံ အဘိဓမ္မဒိနောတိ ဝဝံတ္တာပနံ အတိဒိယ ယုတ္တံ။ ဘဂဝတောစ သက္ကမ ဝဿေ တေမာသံ တာဝတိံသ ဘဝနေ ပါရိစ္ဆတ္တကမူလေ ပဏ္ဍုကမ္မလသိလ္လာယံ ဝဿံ ဥပဂဏ္ဍိာ အဘိဓမ္မဒေသနံ ဒေသေတွာ မနုဿလောကေ သင်္ကဿနဂရံ ဩတရဏံ ဥဒါဟရိယမာနာဟိ၊

(၁၀)။ «ဘဂဝါ အာဟ ကုတိံ ပန တေ မောဂ္ဂလာန တေရဟိ ဇေဋ္ဌဘာတာ ဓမ္မသေနာပတိတိ၊ သင်္ကဿနဂရေ ဘန္တေတိ၊ မောဂ္ဂလာန မံ ဒဠုကာမာ သွေ သင်္ကဿနဂရံ အာဂစ္ဆန္တိ၊ အဟံ သွေ မဟာပဝါရဏာပုဏ္ဏမာယေ ဥပေါသထ ဒိဝသေ သင်္ကဿနဂရေ ဩတရိဿာမိတိ။ «ဘဂဝါ သက္ကဿ ဒေဝရညော အာရောစေသိ မဟာရာဇ သွေ မနုဿလောကံ ဂစ္ဆာမိတိ၊ ဒေဝရာဇာ ဝိသုကမ္ပံ အာဏာပေသိ- တာတ သွေ ဘဂဝါ မနုဿလောကံ ဂန္တုကာမော တိဿော သောပါနပန္နိယော မာပေဟိ ဧကံ ကနကမယံ ဧကံ ရတေမယံ ဧကံ မဏိမယန္တိ၊ သော တထာ အာကာသိ။ «ဘဂဝါ မဇ္ဈေ မဏိမယေန သောပါနေန ဩတရတိ၊ ဆကာမာဝစရဒေဝါ ဝါမပဿေ ကနက မယေန သုဒ္ဓါဝါသာစ မဟာဗြဟ္မာစ ဒက္ခိဏပဿေ ရတေမယေန၊ ဒေဝရာဇာ ပတ္တဝီဝရံ အဂ္ဂဟေသိ၊ မဟာဗြဟ္မာ တိယော ဇနိကံ သေတန္တိတ္တံ၊ သုယာမော ဝါဠုဗိဇနိံ၊ ပဉ္စသီခေါ ဂန္ဓဗ္ဗပုတ္တော တိဂါပတမတ္တံ ဗေဠုဝပဏ္ဍုရိဏံ ဂဟေတွာ တထာဂတဿ ပူဇံ ကရောန္တော ဩတရတိတိ။ « ဣမာဟိ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ ဣဒ္ဓိဝိခနိန္ဒေသ ဓမ္မပဒ ဒေဝေါ ရောဟဏ ဝတ္ထုအဋ္ဌကထာဟိ၊

(၁၁)။ «အာယသ္မတာ အနုရုဒ္ဓေန ယာမိတဿ ဒေပလောကတော သင်္ကဿ နဂရေ ဩရောဟဏံ၊ ဘဂဝါမဇ္ဈေ မဏိမယေန သောပါနေန သင်္ကဿနဂရံ ဩရုယ သောပါနကဠေဝရေ အဋ္ဌာသိတိ။ «ဣမာယ ပရမတ္ထဇောတိက သုတ္တနိပါတ သာရိပုတ္တသုတ္တအဋ္ဌကထာယ၊

(၁၂)။ «ဘယိန္ဒ အင်္ဂုရပေတဝတ္ထု သက္ကာရာ တာဝတိံသ ဘဝနေ ဒသ သဟဿ စက္ကဝါဠု ဒေဝတာနံ ပုရတော ဒက္ခိဏေယျ သမ္ပတ္တိ ဝိဘာဝနုတ္တံ မဟာဒါနံ

အဆီဓမ္မာနေ့-အရေးတော်ပုံ

တယာဒိန္နန္တိ အာဒိနာ သမုဋ္ဌာပိတံ၊ တတ္ထ တယောမာသေ အဘိဓမ္မံ ဒေသေတွာ မဟာ ပဝါရဏာယ ဒေဝဂဏ ပရိဂုတော ဒေဝဒေဝေါ ဒေဝလောကတော သင်္ကဿ နဂရေ ဩတရိတွာ အနုတ္တမေန သာဝတ္ထိံ ပတွာ ဇေတဝနေ ဝိဟာရန္တော စတုပရိသမဇ္ဈေ ဒက္ခိဏေယျသမ္ပတ္တိံ ဝိဘာဝနတ္ထ မေဝ ယဿ အတ္ထာယ ဂစ္ဆာမာဘိ အာဒိနာ ဝိတ္တာ ရတော ဒေသေတွာ စတုသစ္စကထာယ ဒေသနာယ ကုဋ်ဂဏ္ဍိတိ၊ ဣမာယ အင်္ဂုရ ပေတ ဝတ္ထု အဋ္ဌကထာယ၊

(၁၃)။ အပရာနိ စတ္တာရိ အဝိဇဟိတဌာနာနိ နာမ ဟောန္တိ၊ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနဉ္စိ ဗောဓိပတ္တကော အဝိဇဟိတော ကေသိယံ ယေဝ ဌာနေ ဟောဘိ၊ ဓမ္မစက္က ပဝတ္တနံ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ အဝိဇဟိဘမေဝ ဟောဘိ၊ ဒေဝေါ ချောဘဏကားလေ သင်္ကဿ နဂရန္တရေ ပထမပဒဂဏ္ဍိကာ အဝိဇဟိတာဝ ဟောဘိ၊ ဇေတဝနေ ဂန္ဓကုဋိယာ စတ္တာရိ မဇ္ဈပါဒဌာနာနိ အဝိဇဟိတာနေဝ ဟောန္တိတိ။ ။ ဣမာဟိစ ဒီဃာ နိကာယ-မဟာဝဂ္ဂ-မဟာပဒါနသုတ္တ သမ္ပဟုလ ပရိစ္ဆေဒ ဋ္ဌကထာ ဗုဒ္ဓဝံသစတု အဝိဇဟိတဌာန ဋ္ဌကထာဟိ အတိဝိယ ပါကဋ်။ ။ ဣမာဟိစ မဟာပဒါနသုတ္တ ဗုဒ္ဓဝံသအဋ္ဌကထာဟိ စတ္တာရိ သဗ္ဗဗုဒ္ဓေန အဝိဇဟိတ ဌာနာနိ ဒဿိတာနိ။ ။ ဣမာနိဟိ စတ္တာရိ အဝိဇဟိတ ဌာနာနိ သိဟဋ္ဌဒီပေ သာသနေ သာရကံ အပ္ပတိဋ္ဌိတေ ယေဝ မဟာဗုဒ္ဓဗောဓသတ္ထေရေ အနုပ္ပန္နေ ယေဝ တဘိယ သံဂိဘိကာလေ အသောက ဓမ္မရာဇေန ဥဿာပိတေဟိ သိသာ ထန္တာဒီဟိ ဥပလက္ခဏေဟိ သဋ္ဌိယာဝဇ္ဇတနာ ဓရန္တိယေဝ။ ။ သမ္ပတ္တပုဗ္ဗ သမ္ပတ္တပုဗ္ဗ မနုဿာ သဉ္စာနန္တိ။ ။ ကေန ပဋိသေဝေတုံသက္ကာ၊ ဣမာနိပန ဗဟုကာနိ သာဝကဝစနာနိ ဥပနိဓာယ ဘဂဝတော သတ္တမဝဿေ တေမာသံ တာဝတိံသ ဘဝနေ ပါရိစ္ဆတ္တက မူလေ ပဏ္ဍုကမ္မလသိလာယံ ဝဿံ ဥပဂစ္ဆံ အဘိဓမ္မဒေသနံ ဒေသေတွာ ပထမ ကတ္တိက ပုတ္တမိဒိဝသေ ဒေဝလောကတော သင်္ကဿနဂရံ မဇ္ဈေ မဏိမယေန သောပါနေန ဩတရဏံ ကော အဗုဒ္ဓဘာသိက ပဋိရူပကော ကေန္တဗုဒ္ဓဘာသိကော ပဋိဗာဟိတုံ သမတ္ထော။ သာရိပုတ္တတ္ထေရ မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရ မဟာကဿပတ္ထေရ အနုရုဒ္ဓတ္ထေရ ဥပါလိတ္ထေရ အာနန္ဒတ္ထေရာဒိနံ အရဟန္တာနံ သတ္တမဝဿေ တာဝတိံသ ဘဝနေ ပါရိစ္ဆတ္တကမူလေ ပဏ္ဍုကမ္မလသိလာယံ တေမာသံ ဝဿံ ဥပဂစ္ဆံ အဘိဓမ္မဒေသနံ ဒေသေတွာ ပထမကတ္တိကပုတ္တမိဒိဝသေ ဒေဝလောကတော သင်္ကဿနဂရံ မဏိမယေန သောပါနေန ဩတရန္တဿ ဘဂဝတော ပစ္စက္ခတော ဒဿနံ ပစ္စက္ခသိဒ္ဓေါ အတ္ထော။ ဘဂဝါ အဘိဓမ္မဿ ဒေသနာဉာဏသင်္ခါတဿ သဗ္ဗညုတညာဏဿ လာဘာယ ကပ္ပသတသဟဿာမိကာနိ စတ္တာရိ အသင်္ချေယာနိ သမာဘိသ ပါရမိယော ပဉ္စမဟာ ပရိစ္စာဂေ တိဿောစ စရိယာ ယော မဟုဿာယေန ဝိရိယာရမ္ဘတော ယေဝ အဘိဓမ္မဿ ဒေသနာဉာဏသင်္ခါတံ သဗ္ဗညုတညာဏံ အလဘိတိ အနုမာနံ အနုမာနံ

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

သိဒ္ဓေါ အတ္ထော။ သမ္ဗုဒ္ဓသမ္ဗောဓိယာ ပဋိဝေဓာ ယေဝ ဘဂဝတော စတုဝေသရန္တညာဏ
ဆအသာခါရဏဉာဏ ဒသဗလ ဉာနဋ္ဌာရသာ ဝေဏ်ကဓမ္မာဒိနံ ဂုဏာနံ မဟာသာမိတိ
ဩကပ္ပနံ ဩပ္ပနသိဒ္ဓေါ အတ္ထော။ ဧဝံ တိဝိဓတော ပစ္စက္ခသိဒ္ဓ အနုမာနသိဒ္ဓ ဩကပ္ပန
သိဒ္ဓတ္ထတော ဝိမံသိယာမာနေ ကော အဗုဒ္ဓဘာသိကပဋိရူပကော ဧကန္တဗုဒ္ဓဘာသိကော
ပထမ ကတ္တိကပုဏ္ဏမိဒိဝသံ န အဘိဓမ္မဒိနောတိ ဝက္ခတိတိ ဧဝံ သာရိပုတ္တတ္ထေရ၊
မဟာမောဂ္ဂသာနတ္ထေရ၊ မဟာကဿပတ္ထေရ၊ အနုရုဒ္ဓတ္ထေရ ဥပါလိတ္ထေရ၊ အနန္တတ္ထေရ၊ ဒီဟိ
အရဟန္တေဟိ ပဋ္ဌက္ခသိဒ္ဓါယ အဘာတာယ အဋ္ဌကထာတန္တိယာ အသန္တဟနကာရဏံ
နတ္ထိယေဝ။ အဗုဒ္ဓဘာသိက ပဋိ ရူပ ကော ဧကန္တဗုဒ္ဓဘာသိ ကော သပ္ပုရိသော
ဧကန္တတော သန္တဟိဘုံ အရဟတိ။ ယထာဝတ္ထာနိစ စတ္တာရိ အဝိဇေဟိတဋ္ဌာနာနိ
ဗုဒ္ဓဝံသအဋ္ဌကထာယံစ သမတိံသဓမ္မတာ ခဏ္ဍော အာဂတာသုသမတိံသာယ ဓမ္မတာသု။

(၁၄)။ ။ တာဝတိံသဘဝနေ အဘိဓမ္မဒေသနာ၊ သင်္ကဿနဂရုဇ္ဈာရေ ဒေဝ
လောကတော ဩတရဏန္တိ ဂုတ္တဓမ္မတာပါဌံ ဥပနိဓါယ န ကေဝလံ အမှာကံ
ဘဂဝတော ကာလေယေဝ အမှာကံ မြိမ္မရဋ္ဌေ ယေဝ ပထမကတ္တိက ပုဏ္ဏမိဒိဝသံ
အဘိဓမ္မဒိနောတိ ဝဝတ္ထာပေတွာ ဒီပပူဇာသတံ ပဿာရေန္တိ။ အထခေါ သဗ္ဗေသံ
ဗုဒ္ဓါနံ ကာလေပိ သာသန ဇောတနဋ္ဌာနေသု နဂရေ နဂရေပိ ပဌမကတ္တိကပုဏ္ဏမိ
ဒိဝသံ အဘိဓမ္မဒိနောတိ ဝဝတ္ထာပေတွာ ဒီပပူဇာသတံ ပဿာရေသုန္တိ အယံအတ္ထော
ပါကဋောယေဝါတိ ဝေဒိတဗ္ဗောတိ။ ။

အဘိဓမ္မာဒိန-ဝဝတ္ထာပန-ခဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော။

(၇) မိဿကခဏ္ဍ-

၁၅။ ။ ယဒါစ ဒေဝဘဝနုဋ္ဌိ၊
ဗုဒ္ဓေါ ဓမ္မမဒေသယိ။
နဂုတိ ကောဋိသဟဿာနံ၊
တဘိယဘိသမယော အဟူတိ။
ဣမာယ ဒီပင်္ကရ ဗုဒ္ဓဝံသ ပါဠိယာ စေဝ၊

၁၆။ ။ သုရိန္ဒဒေဝဘဝနေ၊
ဗုဒ္ဓေါ ဓမ္မမဒေသယိ။
တဒါ ကောဋိသဟဿာနံ၊
ဒုဘိယော သမယော အဟူတိ။
ဣမာယ မင်္ဂလ ဗုဒ္ဓဝံသပါဠိယာစ၊

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

၁၇။ "သုရိန္ဒဒေဝဘဂနေတိ ပုနဒေဝိန္ဒဘဂနေတိအတ္ထော။
ဓမ္မန္တိ အဘိဓမ္မန္တိ ဣမာယ မင်္ဂလ ဗုဒ္ဓဝံသ အဋ္ဌကထာယစ၊

၁၈။ "တဘော ပရမီ ဒေသေန္တေ၊
နုရေမဉ္စနံ သမာဂမေ။
နုဂုတိ ကောဋိသဟဿာနံ၊
ဒုဘိယော ဘိသမယော အဟူဘိ။
ဣမာယ သောဘိတ ဗုဒ္ဓဝံသပါဠိယာစ၊

၁၉။ "ပုနာပရံ ယဒါ ဗုဒ္ဓေါ၊
ဒေဝဘော ဇတိ မာနုသံ။
တဒါပိ သတကောဋိနံ၊
ဒုဘိယော အာသိ သမာဂမောဘိ။
ဣမာယ ဓမ္မဒဿီဗုဒ္ဓဝံသပါဠိယာစ၊

၂၀။ "သုဓမ္မာဒေဝပူရေ ရဓမ္မေ၊
တတ္ထ ဓမ္မံ ပကိတ္တယိ။
တိဏိ ကောဋိသဟဿာနံ၊
ဒေပါနံ ဗောဓယီ ဖိနောတိ။ ။ဣမာယ ကဿပ ဗုဒ္ဓဝံသ ပါဠိယာစ၊

၂၁။ "သုဓမ္မာတိ တာဝတိံသဘဝနေ သုဓမ္မာနာမ သဘာ အတ္ထိ၊ တတ္ထ
နိသိဒ္ဓိဘွာတိအတ္ထော။ ဓမ္မန္တိ အဘိဓမ္မန္တိ" ဣမာယ ကဿပ ဗုဒ္ဓဝံသအဋ္ဌကထာယ
စာပိ အဘိဓမ္မိဒုကဿ ဗုဒ္ဓဘာသိက ဘာပေါစေဝ၊ သတ္တမဝသေ တေမာသံ
တာဝတိံသဘဝနေ သုဓမ္မဒေဝသဘာယံ ဝဿံ ဥပဂစ္ဆံ အဘိဓမ္မဒေသနံ ဒေသေတွာ
ပထမကတ္တိက ပုဏ္ဏမိဒိဝသေ တာဝတိံသ ဒေဝလောကဘော မနုဿလောကံ
ဩတရဏဘာဝေါစ အတိဝိယ ပါကဇော ယေဝ။ ဣမံ အတ္ထံ ဥပနိခေါယ န-ဗုဒ္ဓဘာသိက
ပရိရူပကော ဧကန္တဗုဒ္ဓဘာသိကော ကော သပ္ပုရိသော အဘိဓမ္မိဒုကံ န ဗုဒ္ဓဘာသိ
တန္တံ စ၊ ပထမကတ္တိက ပုဏ္ဏမိဒိဝသံ န အဘိဓမ္မိနောတိစ ဝက္ခဘိ။ ဗုဒ္ဓဘာသိက
ပရိရူပကောနံ ပုန ပုဂ္ဂလာနံ ဝိတဏှဝါဒိနံ ပဏ္ဍိတမာနိနံ သန္တဟပနတ္တာယ ဝတ္တဗ္ဗံ
ဝိသေသာရကာရဏံ နတ္ထိ။ ဣမမတ္ထံ ဥပနိခေါယေဝ သမတိံသ ဓမ္မတာဓဏှ ဗုဒ္ဓဝံသ
အဋ္ဌကထာယံပိ သမတိံသယ ဓမ္မတာသု ဧကေန ဝိသဘိမ-ဝိသတိမ ဓမ္မတာယော
ဝိနိစ္ဆိတာတိ။ ။

မိဿကဇ္ဈော နိဋ္ဌိတော။

အဘိဓမ္မဗုဒ္ဓဘာသိတဝိနိစ္ဆယော အာရန္တဝိနာယေဝ နိဋ္ဌိတော။

အဘိဓမ္မ ဗုဒ္ဓဘာသိတ ဝိနိစ္ဆယ နိဿယ

အဟံ၊ ခန္ဓာငါးဝါသမူဟကို၊ အတ္တသမုတ်၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ရတနုတ္တယံ၊ ရတနာတို့၏၊ သုံးပါးတို့၏၊ အပေါင်းကို။ ဝန္ဓာမိ၊ ကြည်စွာသန္တိ၊ စေတနာဖြင့် ရှိခိုးပါ၏။ ။

အယံ ဝိနိစ္ဆယော၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ သော အဆုံးအဖြတ်သည်။ အဘိဓမ္မဗုဒ္ဓဘာသိတ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဘိဓမ္မာ ပိဋကတ်၏ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို ဆုံးဖြတ်ကြောင်း ဖြစ်သော အဆုံး အဖြတ်တည်း။ (ဝါ) အဘိဓမ္မာ ပိဋကတ်ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ပြီဟူ၍ ဆုံးဖြတ်ကြောင်း ဖြစ်သော အဆုံးအဖြတ်တည်း။ စ၊ ဆုံးဖြတ်သမျှဥဿုံ အလုံးစုံကို၊ အကုန်အစင် ယုံစွာပြီအံ့။ -သော အဘိဓမ္မ ဗုဒ္ဓဘာသိတ ဝိနိစ္ဆယော၊ ထိုအဘိဓမ္မာ ပိဋကတ်၏ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည် အဖြစ်ကို ဆုံးဖြတ် ကြောင်းဖြစ်သော အဆုံးအဖြတ်ကို။ (ဝါ) အဘိဓမ္မာ ပိဋကတ်ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ပြီဟူ၍ ဆုံးဖြတ်ကြောင်းဖြစ်သော အဆုံးအဖြတ်ကို။ နန္ဒဝိသေန၊ နန္ဒဝိသ အမည် ရှိသော။ ပရက္ကုနဂရေ၊ ပရက္ကုန္တမြို့၌။ မဟာဝိသုတာရာဇ်ကေန၊ မဟာဝိသုတာရာမ တိုက်၌ နေလေ့ရှိသော။ ဇုဒ္ဓါနိ၊ ဤအခါ၌။ ရန်ကုန်နဂရေ၊ ရန်ကုန်မြို့၌။ ဘုရားကြီး အာရာမေ၊ ဘုရားကြီးအာရာမ၌။ (ဝါ) ဘုရားကြီးတိုက်၌။ ဝသန္တေန၊ နေသော။ မဟာထေရေနေ၊ မဟာထေရ်သည်။ သကရာဇေ၊ သကရာဇ်သည်။ တေရသတိသတာမိကံ၊ သုံးရက္ခတဆယ့် သုံးရ အလွန်ရှိသော။ ဝဿသဟဿံ၊ အနှစ်တစ်ထောင်သို့။ (၁၃၁၃၊ ၁၃၁၄၊ ၁၃၁၅) သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ မိဂသိရမာသေ၊ နတ်တော်လ၌။ ကာဠပက္ခနဝဠိယံ၊ လဆုတ်ပက္ခ (၉) ရက်တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော နေ့၌။ သောရိဒိနေ၊ စနေနေ့၌။ လိဒိယတေ၊ ရေးသားပြုပြင် နည်းသစ်ထွင်၍၊ စီရင်အပ်၏။ ။

(၁) ဝိတဏှဝါဒီအနုဝါဒီပနာဏှ-

ဟိ ..... စီရင်ပုံနည်း နိဿယည်းကို၊ သိပ်သည်းသေချာ များသောအခါ၊ ကျယ်စွာ ချဲ့အံ့။ ကေမိ၊ အချို့ကုန်သော ဝိတဏှဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အဘိဓမ္မဝိဂ္ဂဟံ၊ အဘိဓမ္မာ ပိဋကတ်ကို၊ န-ဗုဒ္ဓဘာသိတန္တိ၊ ဘုရားဟော မဟုတ်ဟူ၍၊ အနုဝဒန္တိ၊ စွပ်စွဲကြကုန်၏။ အနုဝဒန္တိတိ အနုဝဒန္တိဟူ၍။ (ဝါ) အနုဝဒန္တိဟူသော။ ယံပဒံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ မယာ၊ ငါသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ တတ္ထ တသ္မိံ ပဒေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌။ လတ္တမာနော၊ မအပ်ရသင့် ရထိုက်သော။ အနုဝါ

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

ဒေါ၊ စွပ်စွဲချက်သည်။ အဘိဓမ္မာဒေသနတ္ထံ၊ အဘိဓမ္မာတရားကိုဟောတော်မူခြင်းငှါ။ သတ္တ၊
နေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သဂ္ဂဿ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဂမနာကာရဒီကံ။ သွားပုံ အခြင်းအရာကို
ပြတတ်သော။ ဝတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားသည် နတ်ပြည်သို့ကြွ၍ အဘိဓမ္မာတရား ဟောအပ်၏
ဟူသော ဝတ္ထုကို၊ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သယံစ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း။ န ဒေသိတံ၊
ဟောတော်မူအပ်ခဲ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပထမော၊ ရှေးဦးစွာသော။ အနုဝါဒေါစေတ၊ စွပ်စွဲချက်
လည်းကောင်း။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေသိတော၊ ဟောတော် မူအပ်သော။
ပိဋကတ္တယေစ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံ၌လည်း။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဘိဓမ္မော၊
အဘိဓမ္မာတရားကို။ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နိဒဿ နာကာ ရော၊
ညွှန်ပြပုံ အခြင်းအရာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိခဲ့။ ဥရောပ-သကရာဇေ၊ ဥရောပနိုင်ငံများ၌ အသုံး
ပြုအပ်သော ခရစ် သကရာဇ်သည်။ ပဉ္စသတဝဿမတ္ထံ၊ အနှစ်ငါးရာ(၅၀၀) မျှသို့။
သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်သည် ရှိသော်။ ပါကဇော၊ ကျော်စော ထင်ရှား ကျော်ကြားသော။
ဗုဒ္ဓဗောဓော၊ ဗုဒ္ဓဗောဓာသည်။ ဣမံဝတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားသည် နတ်ပြည်သို့ ကြွ၍
အဘိဓမ္မာတရားကို ဟောအပ်၏ဟူသော ဤဝတ္ထုကို။ အာရတိ၊ အားထုတ်ရပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဒုတိယော၊ နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ အနုဝါဒေါစ၊ စွပ်စွဲချက်လည်းကောင်း။
သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပရိနိဗ္ဗူတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူပြီးသည်ရှိသော်။ သတ္တသု၊
ခုနစ်ကျမ်းကုန်သော။ အဘိဓမ္မ ပကရဏေသု၊ အဘိဓမ္မာ ကျမ်းတို့တွင်၊ ဧကဿ၊
တစ်ကျမ်း အပါအဝင် ဖြစ်သော။ ဝိဝါဒေ၊ တရားနှင့်စပ်၍ ငြင်းခုံမှုသည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်ပေါ်
လာသည်ရှိသော်။ ဝိဘတ္တဿ၊ အသျှင် မဟာမောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿ ထေရ်သည် ဝေဘန်
အပ်သော။ ကထာဝတ္ထုပက ရဏဿ၊ ကထာဝတ္ထုကျမ်းကို၊ သံဝဏ္ဏနာကာလေ၊ ဘွင့်ရာ
အခါ၌၊ တံသံဝဏ္ဏနာယံ။ ထိုကထာဝတ္ထုကျမ်း၏အတွင်း၌။ သံဝဏ္ဏေသိ၊ ဘွင့်ဆံ့ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။
တတိယော၊ သုံးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ အနုဝါဒေါစ၊ စွပ်စွဲချက်လည်းကောင်း။
မြိမ္မရဋ္ဌေ၊ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ၌။ ဗုဒ္ဓဘာသိကမနုဿေသု၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် လူတို့တွင်။
ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော။ အတိဗဟု၊ အလွန် များကုန်သော။ ဗုဒ္ဓဘာသိကမနုဿာ၊
ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်လူတို့သည်။ ဟသိတဗ္ဗဝတ္ထုတိ၊ ရယ်စရာကောင်းသော ဒဏ္ဍာရီ ပုံပြင်ဝတ္ထု
ဟူ၍။ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှါ။ ဝိတ္ထံ၊ စိတ်ကို။ ပရိဏာမေန္တိ၊ ညွတ်စေကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
စတုတ္ထော၊ လေးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ အနုဝါဒေါစ၊ စွပ်စွဲချက်လည်းကောင်း။
တဿ ဝတ္ထုနော၊ ထိုဒဏ္ဍာရီ ပုံပြင်ဝတ္ထုကို။ သံဝဏ္ဏနာမိကာရေ၊ ဘွင့်ဆိုခြင်းအရာ၌။
ဗုဒ္ဓဗောဓော၊ ဗုဒ္ဓဗောဓာသည်။ နပဓာနော၊ ပြဇာန်းသောအရင်းခံအကြောင်း မဟုတ်ခဲ့။
ယောဝါဝ စ ရ ဂ ဏ ပ တိ ဌာ ပ ကော၊ ယောဝါဝစရ ဂိုဏ်းကို တည်ထောင်သော။
အသင်္ဂေါ၊ အသင်္ဂသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဘာတိကေန၊ အပ်ကိုဖြစ်သော။ ဝါသုဗန္ဓေန၊
ဝါသုဗန္ဓနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ တုသိတဘဝနေ၊ တုသိတာနတ်ပြည်၌။ မေတ္တေယျဿ၊ မေတ္တေယျ

အဘိဓမ္မာနေ-အရေ၊တော်ပုံ

အမည်ရှိသော။ဒေဝပုတ္တဿ၊နတ်သား၏။သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂတကာလေ၊ အလည်
အပတ်လာရာအခါ၌၊ တဿ ဒေဝပုတ္တဿ၊ ထိုမေတ္တေယျ နတ်သား၏။သန္တိကာ။အထံမှ။
ဥယျောဇနံ၊ တိုက်တွန်း နှိုးဆော် ခြင်းကို။ အလာဘန္တောပိ၊ တိုက်ရိုက် မရခဲ့သော်လည်း။
လာဘာကာရံ၊ ရသလိုလို အမှုအရာကို။ ဟုရတိ၊ ဆောင်ယူခဲ့၏။ ဟိ၊ သိမ်မွေ့သိကပ်၊
ဒန္တယတ်ကို၊ သိမှတ်စိမ့်၌၊ လီနတ္ထာကို၊ ကျယ်စွာချဲ့အံ့။တဿ အသင်္ဂဿ၊ ထိုအသင်၏။
ဥရောပသကရာဇေ၊ ဥရောပ နိုင်ငံများ၌ အသုံးပြု အပ်သော ခရာဇ် သကရာဇ်သည်။
တိဝဿသတံဝါ၊ အနှစ်သုံး ၂(၃၀၀)သို့ သော်လည်းကောင်း။ စတုဝဿသတံဝါ၊ အနှစ်
လေးရာ (၄၀၀) သို့ သော်လည်းကောင်း။ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ ပါကဋတ္တာ၊
ကျော်စောထင်ရှား ကျော်ကြားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓဗောဓော၊ ဗုဒ္ဓဗောဓ်သည်။
သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဂစ္ဆာ၊ ကြွတော်မူ၍။ အဘိဓမ္မော၊
အဘိဓမ္မာ တရားကို။ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထံ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည် နတ်ပြည်သို့ ကြွ၍ အဘိဓမ္မာ တရား ဟောအပ်၏ ဟူသော ဝတ္ထုကို။ စိန္တေသိ၊
အပတ်တကုတ်၊ ကြိုးအားထုတ်၍ ပြုလုပ်ကြံစီ၊ တည်ထွင်ရလေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စမော၊
ငါးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အနုဝါဒေါစ၊ စွပ်စွဲချက်လည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓဗောဓော၊
ဗုဒ္ဓဗောဓ်သည်။ သိဟဠဒီပေ၊ သိဟိန္ဒိကျွန်း၌။ မဟာဝိဟာရေ၊ မဟာဝိဟာရ၌၊
ဉာဏာလောကံ၊ ဉာဏ်တည်းဟူသော အလင်းရောင်ကို။ အလာဘိ၊ ရပြီ။ သိဟဠဒီပေယေဝ၊
သိဟိန္ဒိကျွန်း၌သာ။ အဘယဂီရိဝိဟာရေ၊ အဘယဂီရိ ကျောင်း၌။ ဥတ္တရဗုဒ္ဓဘာသံ၊
မြောက်ပိုင်း ဗုဒ္ဓဘာသာကို။ ဝါစေသိ၊ ရှိချပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗာနာတိ၊ ကောင်းစွာသိ၏။
ဣတိ ဤသို့။ ဆဋ္ဌော၊ ခြောက်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ အနုဝါဒေါစ၊ စွပ်စွဲချက်
လည်းကောင်း။ အသင်္ဂဿ၊ အသင်၏။ တုသိတာဘဝနံ၊ တုသိတာ နတ်ပြည်သို့။
ဂမနာကာရဿ၊ သွားပုံ အခြင်းအရာကို။ အဘယဂီရိကာနံ၊ အဘယဂီရိ ဂိုဏ်းသား ဖြစ်ကုန်
သော။ အာစရိယန္တေဝါသိကာနံ၊ ဆရာတပည့်တို့၏။ သဗ္ဗာနနံ၊ ကောင်းစွာသိခြင်းသည်။
ဓမ္မတာ၊ လောကတံတွာ၊ ဓမ္မဘာသာဘာဝ၊ ကျကြီးကျ၏။ တဿအသင်္ဂဿ၊ ထိုအသင်ကို။
အဘိဘဝနတ္ထံ၊ လွှမ်းမိုး နှိမ်နင်းနိုင်ရန် အကျိုး၌။ ဗုဒ္ဓဗောဓော၊ ဗုဒ္ဓဗောဓ်သည်။
သတ္ထုနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ တာဝတိံသဘဝနံ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့။ ဂမနာကာရ
ဒီပကံ၊ သွားပုံ အခြင်းအရာကို ပြတတ်သော။ ဝတ္ထံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် နတ်ပြည်သို့ကြွ၍
အဘိဓမ္မာတရား ဟောအပ်၏ ဟူသော ဝတ္ထုကို။ အကာသိ၊ ကြိုးအားတကုတ်၊ ပြုလုပ်ရပြီ။
ဣမဿ ဝတ္ထုနော၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည် နတ်ပြည်သို့ကြွ၍ အဘိဓမ္မာတရား ဟောအပ်၏
ဟူသော ဝတ္ထုသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသိကမနုဿာနံ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် လူတို့၏။ ဝိတ္တဿ၊ စိတ်၏။
အတိ ဝိယ၊ အလွန်အကဲသာလျှင်။ ဝိပရိကာ မာကာရ ဒီပကဿ၊ ဖောက်ပြန် ပြောင်းလွှဲမှု
အခြင်းအရာကို ပြတတ်သော။ ဝိသေသဝစနဿ၊ စကားထူး စကားဆန်းသည်။

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

သမာနဿဝ၊ ဖြစ်သော်သာ၊ သဘာဝဓမ္မော၊ ရှေးသမားရိုးကျ၊ သဘာဝ ဓမ္မသည်။
ယုတ္တော၊ သင့်မြတ်လျော်ကန်၊ တော်တန်ခဲ့၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ သတ္တမော၊ ခုနစ်ခုတို့၏
ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ အနုဝါဒေါစ၊ စွပ်စွဲချက်လည်းကောင်း။ ဣတိ ဣမိနာ ပဘောဒေန၊
ဤသို့သော အပြားအားဖြင့်။ သတ္တဝါစော၊ ခုနစ်ပါး အပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
(နောက်ပြန်စပ်)။ အယံအနုဝါဒေါ၊ ဤဆိုအပ် ပြီးသော စွပ်စွဲချက်သည်။ သာမဏေရ
စက္ကိန္ဒာတိ၊ ကိုရင် စက္ကိန္ဒဟူ၍။ သာသနာဝစရနာမထေနကဿ၊ သာသနာ၌ သက်ရောက်
သော အမည်ကို ခိုးတတ်သော ဝိတဏှဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ သတ္တဝါစော၊ ခုနစ်ပါးအပြားရှိသော။
အနုဝါဒေါ၊ စွပ်စွဲချက်တည်း။

ဝိတဏှဝါဒီအနုဝါဒစလ္လော၊ ဝိတဏှဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်၏ စွပ်စွဲချက်ကို ပြဆိုရာ အပိုင်း
အခန်းသည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ဆုံးခန်းတိုင်မြောက် အပြီးသို့ရောက်ပြီ .....။ ။

(၂) မဟာပဒေသနိပနခဏ္ဍ-

ဟိ။ ချိန်ကြီးသဘွယ်၊ နည်းသွယ်သွယ်ကို၊ အကျယ်ချဲ့အံ့။ ဒိဃနိကာယေ၊
ဒိဃနိကာယ်၌။ မဟာဝဂ္ဂေ၊ မဟာဝဂ်၌။ မဟာ ပရိနိဗ္ဗာနသုတ္တေစ၊ မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်၌
လည်းကောင်း။ ခုဒ္ဒကနိကာယေ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ်၌။ နေတ္ထိပကရဏေ၊ နေတ္ထိကျမ်း၌။
ယုတ္တိဟာရစလ္လောစ၊ ယုတ္တိ ဟာရ အပိုင်းအခန်း၌ လည်းကောင်း။ သတ္တာရာစ၊
မြတ်စွာဘုရား သည်လည်းကောင်း။ မဟာကစ္စာယနုတ္တေနေစ၊ မဟာကစ္စည်း ထေရ်
သည်လည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓါပဒေသောစေဝ၊ ညွှန်ပြအပ်သော ဘုရားရှိသောအကြောင်းထူးဟု
ဆိုအပ်သောဗုဒ္ဓါပဒေသလည်းကောင်း။ သံဃာပဒေသောစ၊ ညွှန်ပြအပ်သောသံဃာရှိသော
အကြောင်းထူးဟုဆိုအပ်သောသံဃာပဒေသလည်းကောင်း။ သမ္မဟုလတ္တေရာပဒေသောစ။
ညွှန်ပြအပ်သော များသော ထေရ်ရှိသော အကြောင်းထူးဟု ဆိုအပ်သော သမ္မဟုလ
ထေရာပဒေသ လည်းကောင်း။ ဧကတ္တေရာ ပဒေသောစ၊ ညွှန်ပြအပ်သော တပါးသော
ထေရ်ရှိသောအကြောင်းထူးဟုဆိုအပ်သော ဧကတ္တေရာပဒေသလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဝတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ မဟာပဒေသာ၊ မဟာပဒေသတို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်
မူအပ်ကုန်ပြီ။ ဟိ၊ ချိန်ဆနွှင်ပုံ အလုံးစုံကို အကုန်အစင်၊ ထင်စွာပြ နဲ့။ သုတ္တန္တေ၊ သုတ္တန်၌။
အာဂတာ၊ လာကုန်သော။ ဣမေမဟာပဒေသာ၊ ဤမဟာပဒေသတို့သည်။ ကိသိန္ဓိ၊ တစုံ
တခုသော။ ဝိဝါဒေ၊ ပြင်းခုံမှုသည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်ပေါ်လာသည်ရှိသော်။ ဝိမံသနုတ္တံ၊ စုံစမ်း
ဆင်ခြင်ရန် အကျိုးငှါ။ တုလဘူတာ၊ ချိန်ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်၏။ (ဝါ ချိန်သဘွယ် ဖြစ်၍
ဖြစ်ကုန်၏။)။ သည်သာမကသေး။ ခုဒ္ဒကနိကာယေ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ်၌။ ဝိနယဝိဋကေ၊
ဝိနည်းဝိဋကတ်၌။ မဟာဝဂ္ဂေ၊ မဟာဝဂ်၌။ ဘောသဇ္ဇက္ခန္ဓကေ၊ ဘောသဇ္ဇက္ခန္ဓက၌။

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

အကပ္ပိယာနုလောမော၊ မအပ်သည်၏ အဖြစ်အား လျော်သော။ ဧကော၊ တစ်ပါးသော။ အပ္ပဒိုက္ခိတ္တဘာဝေါစ၊ မပယ်အပ်သည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဂ ပိယာနုလောမော၊ အပ်သည်၏ အဖြစ်အားလျော်သော။ ဧကော၊ တစ်ပါးသော။ အပ္ပဒိုက္ခိတ္တဘာဝေါစ၊ မပယ်အပ်သည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ အကပ္ပိယာနုလောမော၊ မအပ်သည်၏ အဖြစ်အားလျော်သော။ ဧကော တစ်ပါးသော။ အနုညာတဘာဝေါစ၊ ခွင့်မပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ ကပ္ပိယာနုလောမော၊ အပ်သည်၏အဖြစ်အားလျော်သော။ ဧကော၊ တစ်ပါးသော။ အနုညာတဘာဝေါစ၊ ခွင့်မပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတ္တာရော၊ လေးပါး ကုန်သော။ မဟာ ပဒေသာ၊ မဟာ ပဒေသတို့ကို။ (ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။) ဂုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီ။ စ၊ အပြစ်တင်ရန်၊ စုတ်အကျန်ကို၊ ပယ်လှန်ဖျက်ကာ၊ ဆက်ပြပါအံ့။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဝိ နယော၊ ဝိနည်း၌။ အာဂတာ၊ လာကုန်သော။ ဣမေ မဟာပဒေသာ၊ ဤမဟာပဒေသတို့သည်။ ဝိနယံ၊ ဝိနည်းနှင့် စပ်သော။ ဝိဝါဒေ၊ ငြင်းခုံမှုသည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်ပေါ်လာသည်ရှိသော်။ ဝိသေဒုတ္တံ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်ရန်အကျိုးငှါ။ တုလဘူတာ၊ ချိန်ကဲ့သို့ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်၏။ 'ဝါ' ချိန်သဘွယ် ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်၏။ စ၊ အိုး ကွဲ မီး သေ၊ နည်းတ တွေ ကို၊ လှစ်ဘွေ အထူး၊ ပြဆိုပြီးအံ့။ ဓမ္မဝိနယသံဂါဟကေဟိ၊ သုတ် အဘိဓမ္မာ ဝိနည်း ကို သံဂါယနာ တင်ကြကုန်သော။ မဟာကဿပါဒီဟိ၊ မဟာကဿပ အစရှိကုန်သော။ ထေရေဟိ၊ ထေရ်တို့သည်။ ဝိနယသင်္ခါတာ၊ ဝိနယဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ သုတ္တံစေတ၊ သုတ္တ လည်းကောင်း။ သုတ္တာနုလောမံစ၊ သုတ္တာနုလောမ လည်းကောင်း။ အာစရိယဝါဒေါစ၊ အာစရိယ ဝါဒလည်းကောင်း။ အတ္တနောမတိစ၊ အတ္တနောမတိ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ မဟာပဒေသာ၊ မဟာပဒေသတို့ကို။ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်။ (ဝါ) လွယ်ကူသဖြင့်။ နယဂ္ဂါဟာပနတ္ထံ နည်းကို ယူစေခြင်းအကျိုးငှါ။ နိဟရိတာ၊ ထုတ်ဆောင်အပ်ကုန်ပြီ။ ပန၊ အပြစ်တင်ရန်၊ စုတ်အကျန်ကို၊ ပယ်လှန်ဖျက်ကာ၊ ဆက်ပြပါအံ့။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣမေမဟာပဒေသာ၊ ဤမဟာပဒေသတို့ကို။ ဝိနယအဋ္ဌကထာယံ၊ ဝိနည်း အဋ္ဌကထာ၌။ ဝိနယောတိ၊ ဝိနယကူ၍၊ (အာယာသ္မတာ ဗုဒ္ဓဗောဓာသက္ကေရေန၊ အသျှင် ဗုဒ္ဓဗောဓာသ ထေရ်သည်။) ဂုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်ပြီ။ (စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣမေ မဟာပဒေသာ၊ တို့ကို။) ပဒိုစ္စသမုပ္ပါဒ ဝိဘင်္ဂ-အဋ္ဌကထာဟိစ၊ ပဒိုစ္စသမုပ္ပါဒ ဝိဘင်း အဋ္ဌကထာ၌လည်းကောင်း။ တဗ္ဗတ္ထနာယံ၊ ထိုပဒိုစ္စသမုပ္ပါဒ ဝိဘင်းအဋ္ဌကထာ၏ အသွင် ဖြစ်သော။ မူလဋီကာယံစ၊ မူလဋီကာ၌လည်းကောင်း။ မဟာပဒေသာတိ၊ မဟာပဒေသတို့ ဟူ၍။ (အာယာသ္မတာ ဗုဒ္ဓဗောဓာသက္ကေရေနစ၊ အသျှင် ဗုဒ္ဓဗောဓာသ ထေရ်သည်လည်းကောင်း။ အာယာသ္မတာ အာနန္ဒက္ကေရေနစ၊ အသျှင် အာနန္ဒာ ထေရ်သည်လည်းကောင်း။) ဂုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်ပြီ။ ပန၊ အဘို့တပါး အနက်သွားကိုပိုင်းခြားပြခြင်း၊ မိလိန္ဒပဉ္စေ၊ မိလိန္ဒပဉ္စ

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

ပါဠိတော်၌။ သုတ္တံ၊ သုတ္တံကို။ အာဟတ္တပဒန္တိ၊ အာဟတ္တပဒဟူ၍။ (အာယသ္မတာ နာဂသေ နက္ခေရေန၊ အသျှင် နာဂသိန် ထေရ်သည်။) ဂုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်ပြီ။ သုတ္တာနုလောမံ၊ သုတ္တာနုလောမကို၊ ရသောတိ၊ ရသဟူ၍။ (အာယသ္မတာ နာဂသေ နက္ခေရေန၊ သည်) ဂုတ္တံ ပြီ။ အာစရိယဝါဒေါ၊ အာစရိယဝါဒကို၊ အာစရိယ ဝံသောဘိ၊ အာစရိယဝံသ ဟူ၍။ (အာယသ္မတာ နာဂသေ နက္ခေရေန၊ သည်။) ဂုတ္တော၊ ပြီ။ အတ္တနောမတိ၊ အတ္တနောမတိကို။ ဥပါယောတိ၊ ဥပါယဟူ၍။ (အာယသ္မတာ နာဂသေ နက္ခေရေန၊ သည်) ဂုတ္တော၊ ပြီ။ ပန၊ အပြစ် တင်ရန်။ စုဒ္ဓါအကျန်ကို၊ ပယ်လှန်ဖျက်ကာ၊ ဆက်ပြီ။ အံ၊ အဋ္ဌကထာဂတာ၊ အဋ္ဌကထာ၌ လာကုန်သော။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣမေ မဟာပဒေသာ တို့သည်။ ပိဋကတ္တယာဇီနော၊ ပိဋကတ်သုံးပုံနှင့် စပ်သော။ ဝိဝါဒေါ၊ ငြင်းခုံမှုသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ရှိသော်။ ဝိမံသနတ္ထံ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်ရန်အကျိုးငှါ။ တုလဘူတာ၊ ချိန်ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်၏။ (ဝါ) ချိန်သာဌာန် ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်၏။ စ၊ သည်သာမကသေး။ ဒုကမာတိကာဝဏ္ဏနာယံ၊ ဒုကမာတိကာ၏ အတွင်းဖြစ်သော။ အနုဋီကာယံ၊ အနုဋီကာ၌။ ပစ္စက္ခသိဒ္ဓေါ၊ ကိုယ်တွေ့ မျက်မြင် မျက်မှောက် ထင်ထင်အားဖြင့် ပြီးသော။ အတ္ထောစေတ၊ အနက်လည်းကောင်း။ အနုမာနသိဒ္ဓေါ၊ အတွေးအဆ အမှန်းအရအားဖြင့် ပြီးသော။ အတ္ထောစ၊ အနက်လည်း ကောင်း။ ဩကပ္ပနသိဒ္ဓေါ၊ ယုံကြည်မှတ်ချသောအားဖြင့် ပြီးသော။ အတ္ထောစ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ ဤသို့။ တိဝိခေါ၊ သုံးမျိုးအပြားရှိသော။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ တေသံ တေသံ အတ္ထာနံ၊ ထိုထိုအကျိုး အနက် တို့ကို။ ဝိမံသနတ္ထံ၊ စုံစမ်း ဆင်ခြင်နိုင်ရန် အကျိုးငှါ။ (အာစရိယ ဓမ္မပါလတ္ထေရေန၊ ဆရာ ဓမ္မပါလ ထေရ်သည်။) ဂုတ္တော၊ ဆိုအပ်ပြီ။ စ၊ ချိန်ဆသို့ရာ၊ ကျမ်းအလာကို ဆက်ကာပြအံ့။ ဣမေ နယာ၊ ဤနည်းတို့ကို။ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤစကားသည်။ ယုတ္တံ၊ နှုခေါ၊ သင့်လျော်သလော။ နယုတ္တံ နှုခေါ၊ မသင့်လျော်သလော။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိမံသနတ္ထံ၊ ငှါ။ (အာစရိယဓမ္မပါလတ္ထေရေန၊ သည်။) နိဟရိတာ၊ ထုတ်ဆောင်အပ်ကုန်ပြီ။ မဟာပဒေသ ဒီပနာဓမ္မော၊ မဟာပဒေသတို့ကို ပြရာ အပိုင်းအစုစုသည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ဆုံးအစုစုတိုင်မြောက် အပြီးသို့ ရောက်ပြီ။ ။

(၃) တတိယာနုဝါဒမက္ခန္ဓနာဏ-

(သတ္တသု၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။) တတ္ထ တေသု အနုဝါဒေသု၊ ထိုစွပ်စွဲချက်တို့တွင်။ (သတ္တသု၊ ခုနစ်ကျမ်းကုန်သော။) တတ္ထ ဟေသု အဘိဓမ္မပကရဏေသု၊ ထိုအဘိဓမ္မာကျမ်း တို့တွင်။ (တန္တနည်းဖြစ်၍ နှစ်ထပ်စွဲသည်) ကထာဝတ္ထု၊ ပကရဏသ၊ ကထာဝတ္ထု၊ ကျမ်းကို။ သံဝဏ္ဏနာကာလေ ယေဝ၊ ဘွင့်ရာ အခါ၌သာ။ သတ္တုနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ တာဝတိံသ ဘဝနံ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့။ ဂဗ္ဘိယံ၊ ကြွတော်မူ၍။ အဘိဓမ္မဿ၊ အဘိဓမ္မာဘုရားကို။

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

ဒေသနာကံရော၊ ဟောပုံအခြင်းအရာသည်၊ ဥပဇ္ဈာန်ဖြစ်ခဲ့၏။ ဣတိ၊ သို့၊ တဘိယော၊ သေ။ အနုဝါဒေါ၊ ကို။ ဝါတံ၊ လေကို။ ဂဟေတွာ၊ တမ်းယူ၍။ အဘိရုဇ္ဈောဝိယ၊ နန်းစီးသော ပုဂ္ဂိုလ် ကဲ့သို့။ ရ ဋ နှ ရိ ကေ ဟိ၊ နိုင် င် ရပ် ခြား တိုင်း တ ပါး သား ဖြစ်ကုန်သော။ အညဘိတ္ထိကေဟိ၊ သာသနာတော်မှ တပါးသော အယူရှိကြကုန်သော။ တက္ကိဟိ၊ အကြံ သမားတို့သည်။ တသ္မိံတသ္မိံပေါတ္တကေ၊ ထိုထိုမှတ်တမ်းစာအုပ် ပုတ်အုပ်များ၌၊ လိဒိတံ၊ ခိုင်ယာရီဖြစ် စိတ်ကူးသစ်၌ ရေးချစ်မှတ်သား၊ ထားအပ်ခဲ့သော။ ဇက္ခဏံ၊ အယူအမှား၊ အမှတ်အသားကို။ ဂဟေတွာ၊ အားကိုးလောက်ဘွယ်၊ မှန်တကယ်ဟူ၊ စိတ်ဝယ်ယူ၍၊ ဝိပလ္လာသတော၊ ချို့ယွင်းဖောက်ပြန်၊ မမှန်သောအားဖြင့်။ အနုဝဒိတော၊ စွင်စွဲအင်ပြီ။ သည်သာမကသေး။ ကေဝလံ၊ အဋ္ဌသာလီနီ အစရှိသော အဋ္ဌကထာတို့နှင့်၊ ရော မယှက် သက်သက်။ ကထာဝတ္ထုပကရဏဿ၊ ကထာဝတ္ထုကျမ်းကို။ သံဝဏ္ဏနာယံ၊ ဘွင့်ရာ ဘွင့်ကြောင်း ဖြစ်သော။ အဋ္ဌကထာယံ ယေဝ၊ အဋ္ဌကထာ၌သာ။ (အာယသ္မတာ ဗုဒ္ဓဗောဓသတ္တေရေန၊ သည်၊ နုရတ္တံ၊ မိန့်ဆိုအပ်သည်မဟုတ်သေး။ အထုခေါ၊ အဟုတ် သော်ကား။ ဓမ္မသင်္ဂဟပကရဏဿ၊ ဓမ္မသင်္ဂဟကျမ်းကို။ သံဝဏ္ဏနာယံ၊ ဘွင့်ရာ ဘွင့် ကြောင်း ဖြစ်သော။ အဋ္ဌသာလီနီ အဋ္ဌကထာယံဝိ၊ အဋ္ဌသာလီနီ အဋ္ဌကထာ၌လည်း။ (၁)။ အပရဘာဂေဝိ၊ လ။ ဒေသေတိတိ၊ အပရဘာဂေဝိ၊ လ။ ဒေသေတိ ဟူ၍ (အာယသ္မတာ ဗုဒ္ဓဗောဓသတ္တေရေန၊ သည်။) ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်။ (ဝေ-ကျေ)

(သာဓကပါဌအနက်၊ - (၁)။ ဟိ၊ ချဲ့။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အပရဘာဂေဝိ၊ နောက်အဘို့၌လည်း။ တာဝတိံသဘဝနေ၊ တာဝတိံသာနုတ်ပြည်၌။ ပါရိစ္ဆတ္တကမူလေ၊ ဝန်းကျင်ပတ်လည်၊ ထီးသို့ တည်သော ပင်လယ် ကသစ်ပင်၏ အောက်၌။ ပဏ္ဍုကမ္မလသိလာယံ၊ ပဏ္ဍုကမ္မသာ မြကျောက်ဖျာ၌။ ဒသသဟဿဝတ္ထဝါဠု ဒေဝတာနံ၊ တစ်သောင်းသော စကြဝဠာမှ လာရောက်ကြကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့အား။ (ဝါ) တို့၏။ မဇ္ဈေ၊ အလည်၌။ နိသိန္ဓော၊ နေတော်မူလျက်။ မာတရံ၊ မယ်တော် ဖြစ်သူ သော သန္တုသီတ နတ်သားကို။ ကာယသက္ကံ၊ ကိုယ်တော်၏ သက်သေကို။ ကတွာ၊ ပြုတော်မူပြီး၍၊ ကုသလာဓမ္မာ၊ လ။ ဓမ္မာတိ၊ ကုသလာဓမ္မာ၊ လ။ ဓမ္မာဟူ၍၊ ဓမ္မံ၊ အဘိဓမ္မာ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်။ သတဘာဂေန၊ အရာသော အဘို့အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ သဟဿဘာဂေန၊ အထောင်သော အဘို့အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ သတသဟဿဘာဂေန၊ အသိန်းသော အဘို့အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မန္တရာ၊ တပါးသော တရားမှ၊ ဓမ္မန္တရံ၊ တပါးသော တရားသို့။ သက်မိတွာ သက်မိတွာဝ၊ ပြောင်းရွှေ့တော်မူ၍ ပြောင်းရွှေ့တော်မူ၍သာလျှင်။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။)

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

တထေဝ၊ ထို့အတူသာ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေပိ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌လည်း။ ဣဒ္ဓိဝိဓနိန္ဒသေ၊ ဣဒ္ဓိဝိဓနိန္ဒသ၌။ "ဘဂဝါက္ခရ"လ။ အာရတိတိ၊ ဘဂဝါက္ခရ"လ။ အာရတံ ဟူ၍။ (အာယသ္မတာ ဗုဒ္ဓဗောဓသတ္တေရေန၊ သည်။) ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာ။ (ဒေဝကျေ)။

(သာဓကပါဌ်အနက်၊ (၂) ကိရ၊ အဆင့် စကား ကြားသိရ ဘူးသည်ကား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယမကပါဒိဟာရိယံ၊ ရေမီး အစုံ အစုံရှိသော ယမိက် ပြာဒိဟာကို။ ကတွာ ချီ"လ။ တတ္ထ တသ္မိံ ပါရိစ္ဆတ္တကမ္မလေ၊ ဝန်းကျင်ပတ်လည်၊ တီးသို့ တည်သော ထိုပင်လယ် ကသစ်ပင်၏ အောက်၌။ ပဏ္ဍုကမ္မလသိလာတလေ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလာ မြကျောက်ပျာ အပြင်၌။ ဝသံ၊ ဝါသို့။ ဥပဂတံ၊ ကပ်ရောက်တော်မူပြီး၍။ သန္တိပတိတာနံ၊ ကောင်းစွာ ကျရောက်ကြ ကုန်သော။ (ဝါ) စည်းဝေးကြ ကုန်သော။ ဒသသဟဿစက္ကဝါဠဒေဝတာနံ၊ တစ်သောင်းသော စကြဝဠာမှ လာရောက်ကြကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့အား။ အာဒိတော၊ အစမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အဘိဓမ္မကထံ၊ အဘိဓမ္မာနှင့် စပ်သော တရားစကားကို။ အာရတိ၊ အား ထုတ်တော် မူပြီး။ "(စုံစုံလင်လင် လိုမှု အဋ္ဌကထာ စာကိုယ်ကိုရှု။) "တထေဝ၊ ထို့အတူသာ။ ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာယမ္ပိ၊ ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာ၌လည်း။ ဒေဝေါရောဟနဝတ္ထုမ္ပိ၊ ဒေဝေါရောဟနဝတ္ထု၌။ သတ္ထာရမ္ပိ"လ။ ပရိဝါရယိ"သဟိ။ (၃)။ သတ္ထာရမ္ပိ"လ။ ပရိဝါရယိ"သု ဟူ၍ (အာယသ္မတာ ဗုဒ္ဓဗောဓသတ္တေရေန၊ သည်။) ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာ။ သာဓကပါဌ်အနက် (၃) မာတု၊ မယ်တော် ဖြစ်ဘူးသော သန္တုဿ"တ နတ်သားအား၊ အဘိဓမ္မဒေသနက္ခံ၊ အဘိဓမ္မာ တရားကို ဟောတော်မူခြင်း၌။ ပဏ္ဍုကမ္မလသိလာယံ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလာ မြကျောက်ပျာ၌။ ဝသံ၊ ဝါသို့။ ဥပဂတံ၊ ကပ်ရောက်တော်မူသော။ သတ္ထာရံပိ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်း။ ဒသသဟဿစက္ကဝါဠ ဒေဝတာ၊ တစ် သောင်း သော စကြ ဝဠာမှ လာရောက်ကြ ကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်။ ပရိဝါရယိ"သု၊ ခြံရံကြကုန်ပြီး။ "တထေဝ၊ ထို့အတူသာ။ ပရမတ္ထဇောတိကာယံ၊ ပရမတ္ထဇောတိက အမည်ရှိသော၊ သုတ္တနိပါတအဋ္ဌကထာယမ္ပိ၊ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာ၌လည်း။ သာရိပုတ္တသုတ္တဝဏ္ဏနာယံ၊ သာရိပုတ္တသုတ်၏ အတွင်း၌။ (၄)။ ကတပါဒိဟာရိယဿ"လ။ ဓမ္မဒေသနာတိ၊ ကတပါဒိဟာရိယဿ"လ။ ဓမ္မဒေသနာ ဟူ၍။ (အာယသ္မတာ ဗုဒ္ဓဗောဓသတ္တေရေန၊ သည်။) ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာ။ သာဓက ပါဌ်အနက်(၄) ကတပါဒိဟာရိယဿ၊ ပြုအပ်ပြီးသော တန်းခိုး ပြာဒိဟာ ရှိတော်မူသော။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ တာဝတိံသ ဘဝနဂမနံ၊ တာဝတိံသ နတ်ပြည်သို့ ကြွခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏) တတ္ထ တသ္မိံ တာဝတိံသဘဝနေ၌။ တေမာသံ၊ သုံးသ ပတ်လုံး။ ဓမ္မဒေသနာ၊ အဘိဓမ္မာတရားကို ဟောခြင်းသည် (ဟောတိ ၏။) တထေဝ၊ ထို့အတူသာ။ ပေတဝတ္ထု အဋ္ဌကထာယမ္ပိ၊ ပေတဝတ္ထု အဋ္ဌကထာ၌ လည်း။ အင်္ဂုရ ပေတဝတ္ထု၊ သံဝဏ္ဏနာယံ၊ အင်္ဂုရပေတဝတ္ထု၏ အတွင်း၌။ (၅)၊ အမှာကံ"လ။ နိသိန္နောတိ။ "

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

အမှကံ။ လ။ နိသိန္ဒော ဟူ၍ (အာယသ္မတာ ဓမ္မပါလတ္တေရေန၊ အသျှင် ဓမ္မပါလ ထေရ်သည်) ဝုတ္တံ၊ ဆုံအပ်ပြီးသည်သာ။ ။

သာဓက ပါဠိအနက် (၅) အမှကံ ငါတို့၏။ ဘဝဝါသည်။ အဘိသမ္ဘောမိတော၊ သနာလေးပါးကို ထုံးတွင်း၍ သိရာ အခါမှ၊ သတ္တမေ၊ ခုနစ်နှစ်တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သံဂစ္ဆရေ၊ နှစ်၌။ အာသဠိ၊ သုတ္တမာယံ၊ အာသဠိယုံနန်းနှင့် ဆုံခြင်း ယှဉ်တွေ၊ ဝါဆို လပြည့် နေ့၌။ သာဝတ္ထိ၊ ဂရုဒ္ဓါရေ၊ သာဝတ္ထိ မြို့တံခါး၌။ ကဏ္ဍမ္ဘရုက္ခမူလေ၊ ကဏ္ဍ အမည်ရှိသော ဥယျာဉ်စောင့်သည် စိုက်ပျိုးအပ်သော သရက်ပင်၏ အောက်၌။ ယမကပ ဒိုဟာရိယံ၊ မေးမီး အစုံအစု ရှိသော ယမိုက်ပြာဒိုဟာကို။ ကတွာ၊ ပြုတော်မူပြီး၍။ အနုတ္တမေန၊ အစဉ် အားဖြင့်။ တာဝတိံသ ဘဝနံ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့။ ဂစ္စိတ၊ ကြွတော်မူ၍။ ပါရုစ္ဆတ္တကမူလေ၊ ဝန်းကျင်ပတ်လည်၊ ကီးသ္မိတညံသော ပင်လယ် ကသပ်ပင်၏ အောက်၌။ ပဏ္ဍုကမ္ဘလသိလာယံ၊ ပဏ္ဍုကမ္ဘလာ မြကျောက်ဖျာ၌။ ယုဂန္ဓရပဗ္ဗတေ၊ ယုဂန္ဓုရ်တောင်၌။ ဗာလသုရိယော၊ နေလှလင်သည်။ ဝိရောဓတိဝိယ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပ၊ တင့်တယ်ရသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဝိရောဓမာနေ၊ တင့်တယ်တော်မူလျက်။ ဒသဟံ လောကဓါတုဟိ၊ တစ်သောင်းသော လောကဓာတ်တို့မှ။ သန္နိပတိတာယ၊ စည်းဝေး ရောက် လာသော။ ဒေဝဗြဟ္မပရိသဿ၊ နတ်ဗြဟ္မာ ပရိသတ်၏။ ဇုတိံ၊ တောက်ပတတ်သော အရောင်ကို။ အတ္တနေ၊ မိမိ၏။ သရိသပ္ပဘဿ၊ ကိုယ်တော်၏ အရောင်ဖြင့်၊ အဘိဘဝန္တော၊ လွှမ်းမိုးတော်မူလျက်။ အဘိဓမ္မံ၊ အဘိဓမ္မာတရားကို။ ဒေသေတုံ၊ ဟောတော်မူခြင်းငှါ။ နိသိန္ဒော၊ နေတော်မူလျက်။ (အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ)

တတ္ထ တာသု အဋ္ဌကထာသု၊ ထိုအဋ္ဌကထာတို့တွင်။ ပေတဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထတော၊ ပေတဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာမှ။ သေသာ၊ ကြွင်းကျန်ကျန်သော။ အဋ္ဌကထာ၊ အဋ္ဌကထာတို့ကို။ အာယသ္မတာ ဗုဒ္ဓဇောသတ္တေရေန၊ သည်။ ဝိရိတိတာ၊ စီရင်ရေးသား အပ်ကုန်ပြီ။ ပန၊ အတို့တပါး အနက်သွားကို၊ ပိုင်းခြားပြအံ့။ ပေတဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာ၊ ပေတ ဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာကို။ ဣန္ဒြိယရဋ္ဌေ၊ ဣန္ဒြိယ နိုင်ငံ၌။ ဒက္ခိဏဒိသာယံ၊ တောင်မျက်နှာ တောင်ပိုင်း အရပ်၌။ ကိပ္ပိပူရနဂရေ၊ ကိပ္ပိပူရမြို့၌။ ဗဒရတိတ္ထနာမေ၊ ဗဒရတိတ္ထ အမည်ရှိသော။ အသောက ဝိဟာရေ၊ အသောက ကျောင်း၌၊ ဝသန္တေန၊ နေသော။ အာယသ္မတာ ဓမ္မပါလတ္တေရေန၊ အသျှင် ဓမ္မပါလ ထေရ်သည်။ ဝိရိတိတာ၊ စီရင် ရေးသား အပ်ပြီ။ ဝိတဏ္ဏဝါဒီ၊ ပညာရှိတို့၏ စိတ်နှလုံးကို ကျယ်ဝန်းစေတတ်သော စကားကို ပြောဆိုလေ ရှိသော ဝိတဏ္ဏဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။ (ကံ၊ အဘယ်သို့၊ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုရာသနည်း)။ ဣမာ အဋ္ဌကထာယော၊ ဤအဋ္ဌကထာတို့ကို။ (ဣမာသံ အဋ္ဌကထာနံ၊ ဤအဋ္ဌကထာတို့၏၊ (ဝါ) ဤအဋ္ဌကထာတို့ကို) နဗုဒ္ဓဘာသိ တက္ကာ၊ ထုရားဟော မဟုတ်ကုန်သည်တို့၏ အဖြစ်ကြောင့် (ဝါ) ဖြတ်စွာထုရားသော် မဟောတတ်

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

ကုန်သည်တို့၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ န သဒ္ဒဟာမိ၊ မယုံကြည်နိုင်။
အုတ်ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။ တဿဒိတဏှဝါဒီနော၊ ပညာရှိတို့၏ စိတ်နှလုံးကို
တုံ့လျှပ် စေတတ်သော စကားကို ပြောဆိုလေ့ရှိသော ထိုဝိတဏှဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝစနံ၊
စကားသည်။ ဧကန္တ ဗုဒ္ဓဘာသိကာနံ၊ စင်စစ်ဧကန် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် အမှန် ဖြစ်ကြ
ကုန်သော၊ သပ္ပုရိသာနံ၊ သူတော်ကောင်း တို့၏။ န ဝစနံ၊ ဆိုရိုးစကား မဟုတ်ခဲ့။
ဘိ၊ ငုတ်ကျဉ်းမြတ်ကွယ်၊ နက်မိပ္ပါယ်ကို၊ အကျယ်ချဲ့အံ့။ တာအဋ္ဌကထာ၊ ထိုအဋ္ဌကထာ
တို့ကို။ အာယသ္မတာ မဟာဗုဒ္ဓယောသတ္ထေရေန၊ သည်။ အာဒိတော၊ အစ၌။ န ဝိရိတော၊
စီရင်ရေးသားအပ်ကုန်သည်မဟုတ်။ ပန၊ အဟုတ်သော်ကား။ ပကိဏ္ဍကဒေသနာဘာဝေန၊
ပကိဏ္ဍက ဒေသနာတော်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဂုတ္တော၊
ဟောတော် မူအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မ ကထာတန္တိယော၊ တရားစကား အစဉ် တို့ကို။
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ကာလတော၊ လက်ထက်တော်အခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။
သီဟဋ္ဌဒိပေ၊ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌။ ဝနုဂါမဏီရညော၊ ဝနုဂါမဏီ မင်း၏။ ယာဝကာလာ
လက်ထက်အခါ၌အောင်။ ဆဋ္ဌာဘိညေဟိ၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဏ် ရှိ ကုန်သော။
ပဋိသန္တိဒိပတ္တေဟိ၊ ပဋိသန္တိဒိပသို့ ရောက်ကုန် ပြီးသော။ ထေရေဟိ၊ ထေရ်တို့သည်။
အာဂမဘာဝေန၊ အာဂုမ်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ပရိဟရိတာ၊ ဆောင်အပ်ကုန်ပြီ။ တာပကိဏ္ဍက
ဒေသနာယော ယေဝ၊ ထိုပကိဏ္ဍက ဒေသနာတို့ကို သာလျှင်။ ဓမ္မသံဂါဟကတ္ထရာ၊
သုတ် အဘိဓမ္မာဝိနည်းကို သံဂါယနာ တင်ကုန်သော ထေရ်တို့သည်။ အဋ္ဌကထာဘာဝေန၊
အဋ္ဌကထာ၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သံဂါယိသု၊ သံဂါယနာ တင်ကြကုန်ပြီ။ တာယေဝ
အဋ္ဌကထာယော၊ တို့ကိုသာလျှင်။ မဟာအဋ္ဌကထာ ယောတိ၊ မဟာအဋ္ဌကထာတို့
ဟူ၍။ ဝေါဟနိယန္တိ၊ ခေါ်ဝေါ်အပ်ကုန်၏။ တာယေဝ မဟာ အဋ္ဌကထာယော၊
ထို မဟာအဋ္ဌကထာတို့ကို သာလျှင်၊ နိဿာယ၊ မှီကြကုန်၍။ အပရာပနယာစရိယာ၊
နောက်နောက်ဖြစ်သော ဆရာတို့သည်။ ကုရုန္တိအဋ္ဌကထာ၊ မဟာပစ္စရိ အဋ္ဌကထာ၊
အန္တက အဋ္ဌကထာ၊ သင်္ခပ အဋ္ဌကထာယော၊ ကုရုန္တိ အဋ္ဌကထာ၊ မဟာပစ္စရိ အဋ္ဌကထာ၊
အန္တက အဋ္ဌကထာ၊ သင်္ခပ အဋ္ဌကထာတို့ကို။ အကံသု၊ ပြုကြကုန်ပြီ။ ပန၊ အပြစ်တင်ရန်၊
ရန်အကျန်ကို၊ ပယ်ထွန်ကော်ချ၊ အထူး ပြလျက်၊ ဝါကျတဖန်၊ အားထုတ် ပြန်အံ့။
ဘာ အဋ္ဌကထာယော၊ ထို အဋ္ဌကထာ တို့ကို။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အတို၌။
နိကာယန္တရလဒ္ဓိသင်္ကရ ပရိဟရဏတ္ထံ၊ မဟာဝိဟာရဝါသီ ဂိုဏ်းသားတို့၏ အယူမှ
တပါးသော ဇေတဝနဝါသီ ဂိုဏ်းသား အာယကိရိဝါသီ ဂိုဏ်းသားတို့၏ အယူနှင့်
ရောယှက်ရှုတ်တွေးခြင်းကို ပယ်ရှား ရှင်းလင်းခြင်းအကျိုး၌။ သီဟဋ္ဌဒိပိကာစရိယေဟိ၊
သီဟိုဠ်ကျွန်းသား ဆရာတော်များတို့သည်။ သီဟဋ္ဌဘာသာယ၊ သီဟိုဠ်ဘာသာဖြင့်။
ရှုဘိတာ၊ ထားအပ်ကုန်ပြီ။ စ၊ ထိုသို့ပင် ထားအပ်ပါကုန်သော်လည်း။ အာယသ္မတာ မဟာ

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

ဗုဒ္ဓဗောဓိပညာရတနာ၊ အသျှင် မဟာဗုဒ္ဓဗောဓိပညာရတနာ၊ အသစ်ဖြစ်သော အဋ္ဌကထာ၊ အဋ္ဌကထာကို၊ ကတ္တုကာမော၊ ပြုခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၊ သမာဓနာ၊ ဖြစ်သည် ရှိသော်။ မဟာအဋ္ဌကထာ၊ မဟာအဋ္ဌကထာကို။ ဓာနံ၊ ပြောနိုးသည်ကို။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ (တနည်း) ပဓာနံ၊ ပြောနိုးသော၊ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ သေသအဋ္ဌကထာတော်၊ မဟာအဋ္ဌကထာမှကြွင်းသော အဋ္ဌကထာတို့မှလည်း။ သရတ္ထေ ကောင်းမြတ်သော အနက်တို့ကို။ ပဋိဝိသုဒ္ဓါ၊ ထည့်သွင်း၍။ သိဟဋ္ဌဘာသဘော၊ သိဟိန္ဒုတာ သာ မှ ဝေဒဘာသံ၊ မာဂမဟာသာကို။ ပရိဝတ္ထေန္တော၊ ပြန်လည်ပြောင်းလွှဲလျက်၊ အတိဝိတ္ထာရံ၊ အလွန်ကျယ်သော။ အတ္ထာမိပ္ပါယံ၊ အနက်အမိပ္ပါယ်ကို။ သံခပန္တော၊ အကျဉ်းချုပ်လျက်၊ အတိသံခိတ္တံ၊ အလွန် အကျဉ်းချုပ်အပ်သော။ အတ္ထာမိပ္ပါယံ၊ ကို။ ဝိတ္ထာရေန္တော၊ ခွဲလျက်၊ အကာသိ၊ ပြုပြီ၊ အယမေဝ၊ ချုံးနက်ကို။ ချုံးနက်ကိုချုံး၊ သုံးနှုံးပြုရ၊ ဤမျှလောက်သင့်သော၊ ဝိသေသော၊ သုံးတော့၏။ တံ ဝေဒနံ၊ မပိုမသုတ်၊ အဘိချုပ်လျက်၊ ဆိုထုတ်အပ်ပြီးသော၊ ထိုငါ့စကားသည်။ ဣမိနာ-သုဗ္ဗမာန-အာဂမ-ဒဋ္ဌိကရဏဝစနေန၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သော အာဂမ ဒဋ္ဌိကရဏ စကားကျဉ်းစုံ၊ စသစုံ၊ မှန်၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ သေစုံနည်း၊ စသသွာ၊ အကြံကြောင့်။ (စသန္တိ ဥဘယာ ပေက္ခ) အယံ အတ္ထော၊ ဤနက်သည်။ (ဝါ) ဤအကြောင်းသည်။ သမန္တ ပါသာ ဒိကာယ၊ သမန္တ ပါသာ ဒိကာ အမည်ရှိသော အဋ္ဌကထာယ၊ အဋ္ဌကထာ၏။ ပက ရဏာရန္တော၊ ကျမ်းဦး အစဉ် ပဏာမ-ပရိညာ-ကရဏ ပကာရ-ဂန္ထာရန္တောရန္တောန၊ ပဏာမ ပရိညာ ကျမ်းပြုပုံ အခြားအရာတို့ကို ပြရာ ဂန္ထာရန္တ အပိုင်းအစဉ်ဖြင့်။ ပါကဓော၊ ထင်ရှားခဲ့၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံဝေဒနံ၊ သည်။ ဣမိနာ သုဗ္ဗမာန ဒဋ္ဌိကရဏ ဝစနေန၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော အာဂမ ဒဋ္ဌိကရဏ စကား ကျဉ်းစုံ၊ စသစုံ၊ မှန်၏။ (ဤအာဂမဒဋ္ဌိမျိုးကိုလည်း အသုံး မှတ်၊ ရှိသင့်သည်သတည်း) ဣမိ အတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို (ဝါ) ဤအကြောင်းကို။ ပရိဝိတသုဗ္ဗော၊ ရှေ့၌ လေ့လာတူးသည်၊ သမာဓနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဇာနိသတိ၊ သိလတ္တံ့၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့။ မဟာကဿပတ္ထရ-ဥပ၊ လိတ္ထရ-အာနန္ဒတ္ထရတော၊ မဟာကဿပထေရ်၊ ဥပါလိထေရ်၊ အာနန္ဒထေရ်တို့မှ ပဌာယ၊ စ၍။ ယာဝအဇ္ဇကာလာ၊ ယနေ့အခါတိုင်အောင်။ အာရဂီယပရမ္ပရာယ ဆရာတို့၏ အဆက်ဆက်သည်။ အာဘာ ဘာ၊ ဆောင်အပ်သော။ အဋ္ဌကထာ၊ တန္တိ၊ အဋ္ဌကထာအစဉ် သည်။ ကိန္တိ၊ နှိုင်းစဉ်းအနည်းငယ်မျှသော။ လေခက- အဟိသင်္ခါရဏကဓာနံ၊ စာရေး စာပြန် တို့၏။ ဝိဗုဒ္ဓမတ္တံ၊ ချစ်ချစ်ချစ်ချစ် မှားယွင်းခြင်းမျှကို။ ဥပေက္ခာ၊ ထား၍။ အာနန္ဒာ၊ မပျက်စီးသည်။ ဟုတ္တော၊ ဖြစ်၍။ ဟိန္ဒုတိ၊ တည်ခဲ့၏။ ဟံ၊ အစဉ်အဆက်၊ ယွင်း မပျက်စီး၊ ဆက်လျက်တည်ပုံ၊ အကြောင်းတို့ကို၊ အလွန်အကျွံ၊ ထင်စွာပြအံ့သရာနေရာဖြစ်စွာ၊ ဟုချုံး၏။ ပရိနိဗ္ဗာနတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူရာအခါမှ ပဉ္စတိသမိကာ ဒွိဝဿသ ဘေဝံ၊ ဘိုးအယ့် ဝါးနှစ် အလွန်

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

ရှိသော အနှစ် နှစ်ရာ(၂၃၅)သည်။ သမ္မက္ကေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ ပါဠိပုတ္တနဂရေ၊ ပါဠိပုတ်မြို့၌၊ ရန္တ၊ မင်း၏ အဖြစ်ကို။ ကာရေန္တံ၊ ပြုသော။ (သုဒ္ဓ)သိရိဓမ္မာ သောကံနာမ၊ သိရိဓမ္မာသောက အမည်ရှိသော။ ရာဇာနံ၊ မင်းကို။ ဥပနိဿာယ၊ မှီကြကုန်၍။ မဟာ မောဂ္ဂလိပုတ္တ တိဿက္ကေရပ္ပမုခါ၊ မဟာမောဂ္ဂလိပုတ္တဘိဿထေရ် ဟူသော အကြီးအမှူး ရှိကုန်သော။ သဟဿမတ္တာ၊ တစ်ထောင် အတိုင်း အရှည်ရှိကုန်သော။ အရဟန္တာ၊ ရဟန္တာတို့သည်။ အသောကာရာမေ၊ အသောကအရာ၌။ တတိယသံဂီတိ၊ တတိယ သံဂါယနာကို။ အကံသု၊ ပြုကြကုန်ပြီ။ တသ္မိယေဝ သံဝစ္ဆရေ၊ ထိုနှစ်ရာ၌ သုံးဆယ့် ငါးနှစ် (၂၃၅)၌သာလျှင်။ မောလိ ပုတ္တ ဘိဿက္ကေရေ၊ မောဂ္ဂလိ ပုတ္တ တိဿ ထေရ်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အန္တေဝါသိနော၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ သောဏတ္ထေရ-ဥတ္တရတ္ထေရေ၊ သောဏထေရ်၊ ဥတ္တရထေရ်တို့ကို။ တိတိသုံးပါးကုန်သော။ ပစ္ဆာသမဏေတိ၊ နောက်လိုက် ရဟန်းတို့နှင့်။ သိဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အမှောက်၊ ငါတို့၏။ မြိမ္မရဋ္ဌေ၊ မြန်မာနိုင်ငံ၌။ သုဓမ္မပုရံ၊ သုဓမ္မပူရ သထုံမြို့သို့။ သာသနံ၊ သာသနာကို။ ပတိဋ္ဌာပေတံ၊ တည်စေခြင်းငှါ။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်ပြီ။ တတောကာလတော။ စေလွှတ်ရာ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ယာဝန္တတနာ၊ ယနေ့တိုင်အောင်။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော။ သိဿပရမ္ပရာပိ၊ အဆက်ဆက် ဖြစ်သော တပည့်တို့သည်လည်း။ သောဏတ္ထေရ-ဥတ္တရတ္ထေရေနံ၊ သောဏထေရ်၊ ဥတ္တရထေရ်တို့၏။ သိဿာ ယေဝ။ တပည့်တို့ချည်းသာတည်း။ ဧတ္တန္တရေ၊ တတိယ သံဂါယနာတင်ရာ ကာလမှ စ၍ ယနေ့ တိုင်အောင်သော ဤကာလ၏အတွင်း၌။ သာသနဝံသော၊ သာသနာ၌ အဆက်အနွယ်သည်။ န ဝိနဋ္ဌော၊ မပျက်စီးခဲ့။ ဟိယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်။ (နောက်တသ္မာမျှော်) အပ္ပမတ္တကံယေဝ၊ မပြောလောက်ဘွယ် အနည်းငယ်သာလျှင်။ သကရာဇေ၊ သကရာဇ်သည်။ အဋ္ဌာသီတိ အဋ္ဌဝဿသတံ၊ ရှစ်ရာ၌ ရှစ်ဆယ့်ရှစ်(၈၈)နှစ်သို့။ သမ္မက္ကေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ (ရှမ်း စ လုံသိုဟံဘွားတိ) ရှမ်း စ လုံ သို ဟံ ဘွား ဟူ၍။ ဝေါဟရိတော၊ ခေါ်ဝေါ် အပ်သော။ အဓမ္မိကရာဇာ၊ တ ရားမရှိသော မင်းသည်။ (ဝါ) တ ရားမစောင့် သော မင်း ဆိုး မင်းယုတ်သည်။ ဝိသတိဝဿမတ္တံ၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်မျှ ကာလပတ်လုံး။ အဝနဂရေ၊ အဝမြို့၌။ ရန္တ၊ မင်း၏ အဖြစ်ကို။ ကာရေန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ (သုဒ္ဓ) သတ္တသတာမိက ဘိက္ခုစ၊ ခုနစ်ရာ အလွန် ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့ကိုလည်း။ ဗာတာပေသိ၊ သတ်စေပြီ။ ပေါတ္တကေစ၊ ပိဋကတ် စာပေတို့ကိုလည်း။ ဈာပေသိ၊ မီးလောင်စေပြီ။ ဣတိ ဣဒံ ကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းအရာကို။ ရာဇဝံသော၊ ရာဇဝံသို့၌။ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ တွေ့မြင်အပ်ဘူး၏။ တဒါစ၊ ထိုစဉ်အခါ၌လည်း။ သကလရဋ္ဌံ၊ တနိုင်ငံလုံးကို။ န ဝိနာသေသိ၊ မပျက်ဆီးနိုင်ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာသနဝံသော၊ သာသနာ၌ အဆက်အနွယ်သည်။ န ဝိနဋ္ဌော၊ မပျက်စီးခဲ့။ ဣတိသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ တသ္မာယေဝ၊ ကြောင့်သော။ ဓမ္မသံဂါဟကတ္ထေရေဟိ၊ သုတ်

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

အဘိဓမ္မာ ဝိနည်းကို သံဂါယနာ တင်ကြကုန်သော ထေရ်တို့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ယာဝဇ္ဇဟနာ။ ယနေ့တိုင်အောင်။ အာစရိယ ပရမ္ပရာယ၊ ဆရာတို့၏ အဆက်ဆက်သည်။ အာဘတာ၊ ဆောင်အပ်သော။ အဋ္ဌကထာတန္တိ၊ အဋ္ဌကထာ အစဉ်ကို။ န-ဗုဒ္ဓဘာသိက ပဋိရူပကေဟိ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာတု ဗုဒ္ဓဘာသာယောင် မဟုတ်ကုန်သော။ ဧကန္တဗုဒ္ဓဘာသိကေဟိ၊ စင်စစ် ကေန ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် အမှန် ဖြစ်ကြကုန်သော။ သပ္ပုရိသေဟိ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဗုဒ္ဓဘာသိတ ပိဋကတ္တယံဝိယ၊ ဘုရားဟော ပိဋကတ်သုံးပုံ ကဲ့သို့။ သန္တဟိတဗ္ဗာ၊ ယုံကြည်အပ် ယုံကြည်သင့် ယုံကြည်ထိုက်၏။ စ၊ သည်သာ မကသေး။ ဗ ယသ္မာ၊ အကြင့် ကြောင့်။ (တသ္မာမျှော်) (စသန္တိ ၂ ချက်သင့်) ယထာရတ္တေဟိ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ကုန် ပြီးသော။ သုတ္တန္တာ ဂတမဟာပဒေသ-အဋ္ဌကထာဂတ မဟာပဒေသေဟိ၊ သုတ္တန်လာ မဟာပဒေသ အဋ္ဌကထာလာ မဟာပဒေသတို့နှင့် (အဋ္ဌကထာတန္တိယာ၊ အဋ္ဌကထာ အစဉ်ကို။) သံသန္တိယမာနာယ၊ နှိုးနှော တိုက်ဆိုင် အပ်သည် ရှိသော်။ ဝိရုဒ္ဓ ဌာနံနာမ၊ ဆန့်ကျင်သော အရာမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိခဲ့။ တသ္မာပိ၊ ကြောင့်လည်း။ န-ဗုဒ္ဓဘာသိက ပဋိရူပကေဟိ၊ ကုန်သော။ ဧကန္တဗုဒ္ဓဘာသိကေဟိ၊ ကုန်သော။ သပ္ပုရိသေဟိ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ယထာရတ္တ အဋ္ဌကထာတန္တိ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော အဋ္ဌကထာ အစဉ်ကို။ ဗုဒ္ဓဘာသိတ ပိဋကတ္တယံဝိယ၊ ဘုရားဟော ပိဋကတ်သုံးပုံ ကဲ့သို့။ သန္တဟိတဗ္ဗာ၊ ယုံကြည်အပ် ယုံကြည်သင့် ယုံကြည်ထိုက်၏။ (အဋ္ဌကထာတန္တိယာ၊ အဋ္ဌကထာအစဉ်ကို။) ပစ္စက္ခသိဒ္ဓ-အနုမာနသိဒ္ဓ-ဩကပ္ပနသိဒ္ဓတ္တတော၊ ပစ္စက္ခသိဒ္ဓ အနက် အနုမာနသိဒ္ဓ အနက်၊ ဩကပ္ပနသိဒ္ဓ အနက်အားဖြင့်။ ဥပပရိက္ခိယမာနာယပိ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင် အပ်ပြန်သော်လည်း။ အဋ္ဌကထာတန္တိ၊ အဋ္ဌကထာ အစဉ်ကို၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ပရိဝိနန္တဿ၊ ဆည်းပူး လေ့လာသော။ သပ္ပုရိသဿ၊ သူတော်ကောင်း၏။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အားလျော်စွာ။ (ဝါ) အကြင်အကြင် ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ အတ္ထဓိပ္ပာယဿ၊ အနက် အဓိပ္ပါယ်ကို။ ယထာဘူတံယေဝ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အား လျော်စွာသာလျှင်။ (ဝါ) အကြင်အကြင် ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း သာလျှင်။ ဇာနိဓ၊ သိရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ ယထာဇာနိ၊ သိသည့်အား လျော်စွာ။ (ဝါ) အကြင်အကြင် သိသည့်အတိုင်း၊ ပဋိပဇ္ဇန္တဿ၊ ကျင့်သော။ သပ္ပုရိသဿ၊ သူတော်ကောင်း၏။ ယထာရေတံ၊ ထိုက်သည့်အားလျော်စွာ။ အတ္ထပဋိလာဘောစ၊ အကျိုးကိုရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဣဟိ=ဤဒိသော၊ ဤသို့သဘော ရှိသော။ အယံအတ္ထော၊ ဤအကျိုးအနက်သည်။ ပစ္စက္ခသိဒ္ဓေါ၊ ကိုယ်တွေ့ မျက်မြင်အားဖြင့် ပြီးသော။ အတ္ထောနာမ၊ အကျိုး အနက်မည်၏။ အဋ္ဌကထာသု၊ အဋ္ဌကထာတို့၌။ ဝတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်။ သီလသမာဓိ ပညာသင်္ခါတံ၊ သီလ သမာဓိ ပညာ ဟု ဆိုအပ်သော။ ပဋိပတ္တိံ၊ အကျင့်ကို။ ပဋိပဇ္ဇန္တော၊ ကျင့်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

မဂ္ဂဗလနိဗ္ဗာနသင်္ခါတံ၊ မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန် ဟု ဆိုအပ်သော။ ပဋိဝေဓံ။ ပဋိဝေဓကို။
ဧကန္တတော၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ လဘိဿတိ၊ ရလိမ့်သတ္တံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုမာနတော။ အတွေး
အဆ အားဖြင့်။ ဉာတော၊ သိအပ်သော။ အတ္ထော၊ အကျိုးအနက်သည်။ အနုမာနသိဒ္ဓေါ၊
အတွေးအဆအားဖြင့် ပြီးသော။ အတ္ထောနာမ၊ အကျိုးအနက်မည်၏။ ဤဒိသံ၊ ဤသို့ ရှုအပ်သော
သဘောရှိသော။ သီလ သမာဓိ ပညာသင်္ခါတံ၊ သော။ ပဋိပတ္တိံ၊ အကျင့်ကို၊ ဒေသေတုံ၊
ဟောခြင်းငှါ။ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နယောဝါ သောဝါ၊
မြင်မြင်ဝါးဝါး၊ မှတ်မထားသည့်၊ တပါးပါးသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးမဟုတ်ခဲ့။ အထခေါ၊ အဟုတ်
လော်ကား။ အနာဝရဏသဗ္ဗညုတညာဏသာမိ၊ အနာဝရဏဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်
တို့၏ အရှင် ဖြစ်တော်မူသော။ ဗုဒ္ဓေါယေဝ၊ ဘုရားသာတည်း။ သတ္တုနေ၊ မြတ်စွာဘုရား
၏။ အဓိပ္ပါယာနုရူပံ၊ အလိုတော်အား လျော်စွာ။ သံဝဏ္ဏေတုံ၊ ဘွင့်ခြင်းငှါ။ သမတ္ထော၊
စွမ်းနိုင်ကုန်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း။ နယောဝါ ဧဝါ၊ မြင်မြင် ဝါးဝါး
မှတ်မထားသည့်၊ တပါးပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတို့ မဟုတ်ခဲ့ကုန်။ အထခေါ၊ ကား။
ဆဋ္ဌာဘိညာ၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဏ် ရှိကုန်သော။ ပဋိသန္တိဒါပတ္တံ၊
ပဋိသန္တိဒါသို့ ရောက်ကုန်ပြီးသော။ အရဟန္တာယေဝ၊ ရဟန္တာတို့ချည်းသာတည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဩကပ္ပနသင်္ခါတာယ၊ ယုံကြည် စိတ်ချခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ သဒ္ဓါယ၊
သဒ္ဓါဖြင့်။ လဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သော။ အတ္ထော၊ အကျိုးအနက်သည်။ ဩကပ္ပနသိဒ္ဓေါ၊ ယုံကြည်
စိတ်ချသော သဒ္ဓါဖြင့်ပြီးသော။ အတ္ထောနာမ၊ အကျိုးအနက်မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာနိဿတိ၊
သိရလိမ့်သတ္တံ။ ဧဝံ၊ ဤသို့လည်း။ (အဋ္ဌကထာတန္တိယာ၊ အဋ္ဌကထာ အစဉ်ကို။)
ဥပပရိက္ခိယမာနာယ၊ ဗူးစမ်း ဆင်ခြင်အပ်ပြန်သည် ရှိသော်၊ န-ဗုဒ္ဓဘာသိကပဋိရူပကေဟိ၊
ကုန်သော။ ဧကန္တဗုဒ္ဓဘာသိကေဟိ၊ ကုန်သော။ သပ္ပုရိသေဟိ၊ သူတော်ကောင်း တို့သည်။
အသဒ္ဓဟိတဗ္ဗကာရဏံ၊ မယုံကြည်နိုင်စရာ အကြောင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိခဲ့။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့
ပြီးသော စကား အစဉ်သည်။ မဟာကဿပတ္ထေရ - ဥပါလိတ္ထေရ - အာနန္ဒတ္ထေရဒိဟိ၊
မဟာကဿပထေရိ ဥပါလိထေရိ အာနန္ဒထေရိ အစရှိကုန်သော။ အရဟန္တေဟိ၊
ရဟန္တာတို့သည်။ ပဗ္ဗိက္ခသိဒ္ဓိယ၊ ကိုယ်တွေ့မျက်မြင်အားဖြင့် ပြီးသည်ဖြစ်၍။ အဘတတယ၊
ဆောင်အပ်သော။ အဋ္ဌကထာတန္တိယာ၊ အဋ္ဌကထာအစဉ်ဖြင့်။ အဘိဓမ္မဿ၊ အဘိဓမ္မာ၏။
ဗုဒ္ဓဘာသိတဘာဝဿ၊ ဗုဒ္ဓဘာသိတ၏ အဖြစ်၏။ (ဝါ၊ ကို၊ သဒ္ဓဟိတဗ္ဗဘာဝဒဿနံ၊
ယုံကြည်အပ် ယုံကြည်သင့် ယုံကြည်ထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြကြောင်းဖြစ်သော စကား
အစဉ်တည်း။ စ၊ အပြစ်တင်ရန်။ စုဒ္ဓိအကျန်ကို၊ ပယ်သွန် ဖျက်ကာ၊ ဆက်ပြပါအံ့။
ဧဝံဒဿနနံ၊ ဤသို့ပြခြင်းဖြင့်။ အဋ္ဌကထာသု၊ အဋ္ဌကထာတို့၌။ ဂုတ္တနယောနံ၊ ဆိုအပ်
ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သတ္တမဝဿ၊ သတ္တမဝါ၌။ တာဝတိံသ

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

ဘဝနေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ပါရှိစွတ္တကမူလေ၊ ဝန်းကျင်ပတ်လည်၊ ထီးသို့တည်သော
ပင်လယ် ကသပ်ပင်၏ အောက်၌။ ပဏ္ဍုကမ္မလေ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလာ မြကျောက်ဖျာ၌။
တေမာသံ၊ သုံးလပတ်လုံး။ ဝသံ၊ ဝါသို့။ ဥပဂက္ခိ၊ ကပ်ကော်မှု၌။ မာတနံ၊ မယ်တော်ဖြစ်ဘူး
သော။ သန္တု၊ သီတဒေဝပုတ္တံ၊ သန္တု၊ သီတ နတ်သားကို။ ပမုခံ၊ အကြီးအမှူး ဦးစီး
နာယကကို။ ကတွာ၊ ချစ်။ ဒသဟိစက္ကဝါဠသဟသေတိ၊ တစ်သောင်းသော ကြဝဠာတို့မှ၊
သန္နိပတိတာနံ၊ စည်းဝေး လာရောက်ကြ ကုန်သော။ ဒေဝဗြဟ္မာနံ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့အား။
အဘိဓမ္မပိဋကဿ၊ အဘိဓမ္မာပိဋကတ်၏။ (ဝါ)ကို။ ဒေသိတဘာဝေါ၊ ဟောအပ်သည်၏
အဖြစ်သည်။ အတိပါကဇေ၊ အလွန် ထင်ရှားခဲ့ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဒသသိတော၊ ပြအပ်ပြီ။ စ၊
စဉ်းငယ်ဆိုတွယ်ရှိသေး၏။ အယံ အဘိဓမ္မာနာမ၊ ဤအဘိဓမ္မာမည်သည်။ အကိ၊ ဂန္ထိရော၊
တပါးသော ပိဋကတ် တို့ထက် လွန်၍ နက်နဲခဲ့၏။ အဘိနိပုဏော၊ တပါးသော
ပိဋကတ် တို့ ထက် လွန်၍ သိမ်မွေ့ ခဲ့၏။ သဗ္ဗညု၊ ဗုဒ္ဓဿ ဝ၊ သဗ္ဗညု၊
မြတ်စွာဘုရား၏ သံလျှင်။ ဝိသယော၊ အရာပေတည်း။ အညေသံ၊ မြတ်စွာဘုရားမှ
တပါးကုန်သော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓသာဝကာနံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ သာဝကတို့၏။ န ဝိသယော၊ အရာ
မဟုတ်ခဲ့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမံ အဘိဓမ္မံ၊ ဤအဘိဓမ္မာကို။ မဘုဿာဟေန၊ ကြီးကျယ်
များမြတ်သော လုလ္လုဖြင့်။ အာရဘိတွာ၊ အားထုတ်၍။ ပရိယာပုဏန္တဿ၊ သင်အံလေ့ကျက်
ဆောင်ရွက်ပို့ချသော(အတ္ထာတိသယနည်း ပေးသည်။) သပ္ပုရိသဿ၊ သူတော်ကောင်း၏။
ယထာဘူတံ၊ အကြင်အကြင် ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ (ဝါ) နည်းမှန်လမ်းမှန် ကျအောင်။
ပရမတ္ထသဘာဝဇာနိက၊ ပရမတ္ထ သဘောကို သိရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ နာမရူပ
ပရိစ္ဆေဒသင်္ခါတံ၊ နာမ် ရုပ် အပိုင်း အခြား ဟု ဆိုအပ်သော။ အဘိဓမ္မံ၊ အဘိဓမ္မာကို။
ပရိဇာနန္တဿ၊ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် သိသော။ သပ္ပုရိသဿ၊ သူတော်ကောင်း၏။ အတ္တဒိဋ္ဌိယာ၊
အတ္တဟူ၍ ဖြစ်သော အယူမှားကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်နိုင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ပစ္စက္ခသိဒ္ဓေါ၊
မျက်မှောက်ထင်ထင် မျက်မြင် ကိုယ်တွေ့အားဖြင့် ပြီးသော။ အက္ခောနာမ၊ အကျိုးအနက်
မည်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ပရိညာဒိပဒိပတ္တိက္ကမံ၊ ပရိညာဏ် အစရှိသော ပဒိုပတ် ကျင့်စဉ်ကို။
ပဒိုပဇ္ဇန္တော၊ ကျင့်သော။ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်။ မဂ္ဂဗလနိဗ္ဗာနသင်္ခါတံ၊
မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်သော။ ပဒိုဝေဓံ၊ ပဒိုဝေဓတ ဉာဏ်ကို။ ဧကန္တတော၊ စင်စစ်အားဖြင့်
လတ်သတိ၊ ရပေလိမ့်မည်။ ဣတိ၊ သို့။ အနုမာနယော၊ အတွေးအဆ အမှန်းအရ အားဖြင့်
ဉာဏော၊ သိအပ်သော။ အက္ခော၊ အကျိုးအနက်သည်။ အနုမာနသိဒ္ဓေါ၊ အတွေးအဆ
အားဖြင့် ပြီးသော။ အက္ခောနာမ၊ အကျိုးအနက် မည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝါ-သို့ကလောက်
အတိဂန္ထိရံ၊ အလွန်နက်နဲသော၊ အတိနိပုဏံ၊ အလွန် သိမ်မွေ့သော။ အဘိဓမ္မံ၊ အဘိဓမ္မာကို။
ဒေသေတုံ၊ ဟောခြင်းငှါ။ သမက္ခော၊ စွမ်းနိုင်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နယောဝါ

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

သောဝါ၊မြင်မြင်ဝါးဝါး၊မှတ်မထားသည့်တပါးပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး မဟုတ်နိုင်၊အထခေါ၊
အဟုတ်အမှန်ကား။ အနာဝရဏသဗ္ဗတ ညဉ္ဇကသမိ၊ အနာဝရဏဉာဏ် သဗ္ဗညုတ
ဉာဏ်တို့၏ အရှင် ဖြစ်တော် မူသော။ ဗုဒ္ဓေါယေဝ၊ မြတ်စွာဘုရား သာသည်။ ။
ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အဓိပ္ပါယာနုရူပံ၊ အလိုတော်အား လျော်စွာ၊ အဘိဓမ္မံ၊
အဘိဓမ္မာကို၊သံဝဇ္ဇေတုံ၊ဘွင့်ဆိုခြင်းငှါ၊သမတ္ထာ၊စွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ပုဂ္ဂဿာစ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်လည်း။ နယေဝါ တေဝါ၊ မြင်မြင်ဝါးဝါး၊ မှတ်မထားသည့် တပါးပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်
မျိုးတို့ မဟုတ်နိုင်ကုန်။ အထခေါ၊ အဟုတ်အမှန်ကား။ ဆဋ္ဌာဘိညာ၊ ခြောက်ပါးသော
အဘိညာဏ် ရှိတော်မူသော။ပဋိသန္တိဒါပတ္တာ၊ပဋိသန္တိဒါသို့ ရောက်တော်မူကုန်ပြီးသော။
အရဟန္တာယေဝ၊ ရဟန္တာတို့ချည်းသာတည်း။ ဣတိ၊သို့၊ဩကပ္ပနသင်္ခါဘာယ၊ သက်ဝင်
ယုံကြည်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။သဒ္ဓါယ၊ယုံကြည်ခြင်းဖြင့်။ လဒ္ဓေါ၊ရအပ်သော။ အတ္ထော၊
အကျိုး အနက်သည်။ ဩကပ္ပနသိဒ္ဓေါ၊ ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် ပြီးသော။ အတ္ထောနာမ၊
အကျိုးအနက်မည်၏။ဣတိဖေဝံ၊ဤသို့လည်း။ (တန္တိယာ၊ပါဠိအစဉ်၊ အဋ္ဌကထာအစဉ်ကို၊)
ဥပပရိက္ခိယမာနာယ။ စုံစမ်း ဆင်ခြင် အပ်ပြန်သည်ရှိသော်။ နုဗ္ဗဘာသိကပဋိရူပကေဟိ၊
ဗုဒ္ဓဘာသာတု ဗုဒ္ဓဘာသာယောင် ဗုဒ္ဓဘာသာ အရေခြုံ မဟုတ်ကုန်သော။ ဧကန္တ
ဗုဒ္ဓဘာသိကေဟိ၊စင်စစ် ဧကန် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် အမှန် ဖြစ်ကြကုန်သော။ သပ္ပုရိသေဟိ၊
သူတော်ကောင်းတို့သည်။ အသန္တဟိတဗ္ဗကာရဏံ၊ မယုံကြည်နိုင်စရာ အကြောင်းသည်။
နုတ္တိယေဝ၊မရှိတော့သည်သာ။ဣမံအတ္ထံ၊ဤ နည်းမှန် လမ်းမှန် အနက်ကို၊(ဝါ)ဤ နည်းမှန်
လမ်းမှန်အကြောင်းကို။ယထာဘူတံ၊ အကြင်အကြင် ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။အဇာနန္တ၊မသိနိုင်
ကြကုန်သော။ ကေဝိ၊ အချို့ ကုန်သော။ဝိတဏှဝါဒိနော၊ ပညာရှိတို့၏ စိတ်နှလုံးကို တုံလျှပ်
စေတတ်သော စကားကို ပြောဆိုတတ်ကုန်သော။ ရဋ္ဌန္တရိကာ၊ နိုင်ငံရပ်ခြား တိုင်းတပါး
သား ဖြစ်ကုန်သော။ တက္ကိနော၊ ဖောက်ဖောက် ပြန်ပြန် အယူမမှန်သည့် အကြံသမား
တို့သည်။ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဘိဓမ္မော၊အဘိဓမ္မာကို။ ကေဝိဋ္ဌကတော၊
ထင်ရှားသော ပိဋကတ်အနေအားဖြင့်။ နဘာသိတော၊ ဟောထားအပ်သည် မဟုတ်ခဲ့။ ပန၊
အဟုတ်အမှန်ကား။ တတော တတော သုတ္တန္တတော၊ ထိုထိုသုတ္တန်မှ။ အာဟရိတွာ၊
ဆောင်ကြကုန်၍။ ပန္နိမေဟိ၊ နောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ထေရေဟိ၊ ထေရ်တို့သည်။
အဘိဓမ္မပိဋကဘာဝေန၊ အဘိဓမ္မာပိဋကတ် အနေအားဖြင့်။ ဌပိတော၊ ထားအပ်ခဲ့ပြီ။
ဣတိဖေဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ တမျိုးမတဲ ကျိုးမတဲဘဲ ချိုးမဲ၊ ပြောဆိုကြကုန်၏။ တံဝစနံ၊
ထို ဖောက်ဖောက် ပြန်ပြန် အယူမမှန်သည့် အကြံသမားတို့၏ စကားသည်။ နယုဇ္ဇတိဝေ၊
မသင့်မြတ်သည်သာ။ (ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။တံဝစနံ၊ ထိုဖောက်ဖောက် ပြန်ပြန် အယူ
မမှန်သည့် အကြံသမားတို့၏ စကားသည်။ နယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်မြတ်သနည်း။) ဟိယသ္မာ၊

အဘိဓမ္မာနေ့-အရေးတော်ပုံ

အကြွေကြောင့်။ သုတ္တန္တေ၊ သုတ္တန်၌။ ခန္ဓာယတနဓာတုဘေယျာ၊ ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတ် အစရှိကုန်သော တရားတို့ကို။ ဧကဒေသတေဝံ၊ တစ်ပါးအားဖြင့်သာ။ နေသိတာ၊ ဟောအပ် ကုန်ပြီ။ နိပ္ပဒေသတေ၊ အကြွင်းမဲ့အားဖြင့်။ နုဒေသိတာ၊ ဟောအပ်သည့် မဟုတ်ကုန်။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တံဝစနံ၊ သည်။ နယုဇ္ဇတိဝေ၊ မသင့်မြတ်သည်သာ။) တထေဟိ၊ ထို့ကြောင့်မဟုတ်လော။ သုတ္တန္တေ၊ သုတ္တန်၌။ ဥဒ္ဓေသ နိဒ္ဓေသ၊ ဥဒ္ဓေသ၊ နိဒ္ဓေသတို့ သည်သာ။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ပဋိနိဒ္ဓေသော၊ ပဋိနိဒ္ဓေသသည်။ နအတ္ထိ၊ ရှိသည်မဟုတ်။ သည်သာ မကသေး။ တေဝိသဘိပစ္စယာစ၊ နှစ်ဆယ့် လေး ပစ္စည်းတို့ သည်လည်း။ (စသန္နိဥတယာပေက္ခ) သုတ္တန္တေ၊ သုတ္တန်၌။ အပ္ပကာယေဝ၊ နည်းပါးလှကုန်သည်သာ။ နဗဟူ၊ များလှသည်မဟုတ်ကုန်။ ပန အဟုတ် အမှန်ကား။ အဘိဓမ္မေယေဝ၊ အဘိဓမ္မာ၌သာ။ အနန္တာ၊ အဆုံး အပိုင်းအခြား မရှိအောင် များလှကုန်၏။ အပရိမာဏာ၊ အတိုင်းအရှည် မရှိအောင် များလှကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တံဝစနံ၊ ဖောက်ဖောက် ပြန်ပြန် အယူမမှန် သည့် အကြံသမားတို့၏ ထိုစကားသည်။ နယုဇ္ဇတိဝေ၊ မသင့်မြတ်နိုင်သည်သာ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဆိုအပ်ပြီးသည့်အတိုင်း ယူခဲ့သော်။ အဘိဓမ္မပိဋကံ၊ အဘိဓမ္မာပိဋကတ်ကို။ နဗုဒ္ဓဘာသိတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် မဟောအပ်၊ ဝါ-ဘုရားဟော မဟုတ်။ ဣတိ၊ သို့။ န ဗုဒ္ဓဘာသိက ပဋိရူပကော၊ ဗုဒ္ဓဘာသာတု ဗုဒ္ဓဘာသာယောင် မဟုတ်သော။ ဧကန္တဗုဒ္ဓဘာသိကော၊ စင်စစ် ဧကန် ဗုဒ္ဓဘာသာအင် အမှန်ဖြစ်သော။ ကော၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ။ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်အံ့နည်း။ ဣဒံ၊ ဤသို့။ ဤသို့ ပြခြင်းသည်။ တာဝ၊ ပါဠိတော် နည်းဖြင့် အဘိဓမ္မာ၏ ဗုဒ္ဓဘာသိက၏ အဖြစ်ကို ပြရာ ကာလမှ ရှေးဦးစွာ၊ အဋ္ဌကထာ တန္တိယ၊ အဋ္ဌကထာအစဉ်ဖြင့်။ အဘိဓမ္မ ပိဋကဿ၊ အဘိဓမ္မာပိဋကတ်၏။ ဗုဒ္ဓဘာသိတ ဘာဝဒဿနံ၊ ဗုဒ္ဓဘာသိတ၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းသည်။

တတိယာနုဝါဒမက္ခနခဏော၊ တတိယ စွပ်စွဲချက်ကို ချေဖျက်ရာ အပိုင်းအခန်း သည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ဆုံးခန်းတိုင်မြောက် အပြီးသို့ ရောက်ပြီ။

(၄) ပဌမ ဒုတိယာ နုဝါဒမက္ခန ခဏ္ဍ

(ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝါ-ဤ ဆိုအပ် ပြီးသော နည်းဖြင့်။ အဋ္ဌကထာနယေန၊ အဋ္ဌကထာ နည်းဖြင့်။ အဘိဓမ္မပိဋကဿ၊ အဘိဓမ္မာ ပိဋကတ်၏။ ဗုဒ္ဓဘာသိတဘာဝံ၊ ဗုဒ္ဓဘာသိတ၏ အဖြစ်ကို။ ဒသေတွာ၊ ပြပြီး၍။ ဣဒါနံ၊ ဤအခါ၌။ ပါဠိနယေန၊ ပါဠိတော်နည်းဖြင့်။ အဘိဓမ္မ ပိဋကဿ၊ အဘိဓမ္မာ ပိဋကတ်၏။ ဗုဒ္ဓဘာသိတဘာဝံ၊ ဗုဒ္ဓဘာသိတ၏ အဖြစ်ကို။ (အဟံ၊ ငါသည်) ဒဿဟိဿာမိ၊ ပြနဲ့။ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော။ အနုဝါဒေါ စ စွပ်စွဲချက် သည်လည်း ကောင်း။ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော။ အနုဝါဒေါ စ၊ စွပ်စွဲချက် သည်

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

လည်းကောင်း၊ သက္ကာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေသိကံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊
မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်ကို၊ ပိဋကတ္တယေ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံ၌။ အပဿိတွာ၊ မထွေ
မမြင်ရခြင်းကြောင့်။ အနုဝဇ္ဇိတော၊ စွပ်စွဲအပ်သော။ အနုဝါဒမက္ခောယေဝ၊ စွပ်စွဲချက်မျှ
သာတည်း။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဘိဓမ္မဿ၊ ၏။ ဗုဒ္ဓဘာသိတဘာဝဒီပကံ၊ ဗုဒ္ဓဘာသိဘ၏
အဖြစ်ကို ပြတော်သော။ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်သည်။ အတ္ထိယေဝ၊
တိုက်ရိုက်ရှိသည်။ တထာဟိ - တတောဇေ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ ဝါ - ထို့ကြောင့်
မဟုတ်လော၊ သက္ကာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ခုန္ဒကနိကာယေ၊ ခုန္ဒကနိကာယ်၌။ ပေတဝတ္ထု၊
ပါဠိယံ၊ ပေတဝတ္ထု၊ ပါဠိတော်၌။ အင်္ဂုရပေတဝတ္ထုမိ၊ အင်္ဂုရပေတဝတ္ထု၌။ (၆)
တာဝတိံသေ။ လ။ ဝိရောစတိတိစ။ ။ ဘာဝတိံသေ။ လ။ ဝိရောစတိ ဟူ၍ လည်းကောင်း၊
ခုန္ဒကနိကာယေ၊ ခုန္ဒကနိကာယ်၌။ ဝိနယဝိသုဒ္ဓိ၊ ဝိနည်းပိဋကတ်၌။ ဘိက္ခုဝိဘင်္ဂေ၊
ဘိက္ခုဝိဘင်း၌။ သုဒ္ဓပါမိတ္တိယေ၊ သုဒ္ဓပါမိတ်၌။ ဝိလေခနုသိက္ခာပဒေ၊ ဝိလေခနုသိက္ခာပုဒ်၌။
(၇) အနာပတ္တိ။ လ။ ဘဏတိတိစ။ ။ အနာပတ္တိ။ လ။ ဘဏတိ ဟူ၍ လည်းကောင်း၊
ဘိက္ခုနိဘင်္ဂေ၊ ဘိက္ခုနိ ဝိဘင်း၌။ သုဒ္ဓပါမိတ္တိယေ၊ သုဒ္ဓပါမိတ်၌။ ဆတ္တဝဂ္ဂေ၊ ဆတ္တ
ဝဂ်၌။ ဇ္ဈာနသမေ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ အနောကာသကတ
သိက္ခာပဒေ၊ အနောကာသကတ သိက္ခာပုဒ်၌။ (၈) ပဉ္စပုစ္ဆေယျာဘိ။ လ။ အာပတ္တိ
ပါမိတ္တိယဿာဟိစ။ ။ ပဉ္စပုစ္ဆေယျာဘိ။ လ။ အာပတ္တိ ပါမိတ္တိယဿ ဟူ၍
လည်းကောင်း။ မဇ္ဈိမနိကာယေ၊ မဇ္ဈိမ နိကာယ်၌။ မူလပဏ္ဏာသကေ၊ မူလပဏ္ဏာသ၌။
မဟာယမကဝဂ္ဂေ၊ မဟာယမကဝဂ်၌။ မဟာဂေါသိင်္ဂသုတ္တေ၊ မဟာဂေါသိင်္ဂသုတ်၌။
(၉) ဣဓာသုသော။ လ။ ဓမ္မကထိကောတိစ။ ဣဓာသုသော။ လ။ ဓမ္မကထိကော ဟူ၍
လည်းကောင်း။ ဒေသေယိ၊ ဟောတော်မူပြီး။ (သာကေပါဌ်များကို အစဉ်အတိုင်း
ယောဇနာနံ။ (၆)ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဘုရိသုတ္တမေ၊ ယောကျ်ားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော။
ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ (အဘိဓမ္မ ဒေသနတ္ထံ၊ အဘိဓမ္မာတရားကို ဟောတော်မူ
ခြင်း၌။) ပါရိစ္ဆတ္တကမူသမိ၊ ဝန်းကျင် ပတ်သည် ထီးသို့ တည်သော ပင်လယ်ကသစ်၌၏
အောက်၌။ ပဏ္ဍုကမ္မလေ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလာ အမည်ရှိသော။ သိလာယံ၊ မြ ကျောက်ဖျာ၌။
ဝိဟာသိ နေတော်မူပြီး။ (တဒါ၊ ထိုအခါ၌။) ဒေသသုသောက ဓာဘုသု၊ တစ်သောင်းသော
လောကဓါတ်တို့၌။ (ဝသန္တိယော၊ နေကြကုန်သော။) ဒေဝဘာ၊ နတ်-ဗြဟ္မာတို့သည်။
သန္တိပတိဘွာန၊ ကောင်းစွာ ကျရောက်ကြကုန်ပြီး၍။ ဝါ-စည်းဝေးကြကုန်ပြီး၍။ နဂမုဒ္ဒနံ၊
မြင့်မိုရ် တောင်ထိပ်၌။ ဝသန္တံ၊ နေတော်မူသော။ သမ္ပန္နံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ပယိရူပါသန္တိ
ဆည်းကပ်ကြကုန်၏။ (တဒါ၊ ထိုအခါ၌။) ကောဝိ၊ တပျံ့ဘယောက်သော။ ဒေဝေါ၊ နတ်
ဗြဟ္မာသည်။ ဝဏ္ဏန၊ အဆင်းအားဖြင့်။ သမ္ပန္နံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ န အဘိရောစတိ၊

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

လွန်၍ မတင့်တယ်နိုင်။ သမ္မုဒ္ဓေါဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်သာ။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဒေဝေ၊ နတ်-ဗြဟ္မာတို့ကို။ အဘိဝုဿ၊ လွန်၍ ယူ၍။ ဝိရောဓတိ၊ တင့်တယ်တော် မူ၏။ ။(၇) (ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။) နဝိဝဏ္ဏေတုကာမော၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းငှါ အလိုမရှိသည်။ (ဟုတွာ၊ ဤ) ဣဃံ၊ ထိုက်တွန်းပါ၏။ တံ၊ သင်သည်။ သုတ္တန္တေဝါ၊ သုတ္တန်တို့ကို သော်လည်းကောင်း။ ဂါထာယောဝါ၊ ဂါထာတို့ကို သော်လည်းကောင်း။ အဘိဓမ္မံဝါ၊ အဘိဓမ္မာကို သော်လည်းကောင်း။ ပရိယာပုဏဿ၊ သင်ပါဦးလော့။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ဝိနယံ၊ ဝိနည်းကို။ ပရိယာပုဏဿသိ၊ သင်ရလိမ့်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဏတိ၊ ဆိုအံ့။ (တဿာဘိက္ခုနေ၊ အား။) အနာပတ္တိ၊ အာပတ်သို့ မရောက် ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ။

(၈) ပဉ္စံ ပုစ္ဆေယျာတိ၊ ကား။ (ယောဘိက္ခုနိ၊ အကြင်ရဟန်းမသည်။) သုတ္တန္တေ၊ သုတ္တန်၌။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေပြီး၍။ ဝိနယံဝါ၊ ဝိနည်းကို သော် လည်းကောင်း။ အဘိဓမ္မံဝါ၊ အဘိဓမ္မာကို သော်လည်းကောင်း။ ပုစ္ဆတိ၊ မေးအံ့။ (တဿာ ဘိက္ခုနိယာ၊ အား။) ပါမိတ္တိယဿ၊ ပါမိတ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ၊ ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ယောဘိက္ခုနိ၊ သည်။) ဝိနယော၊ ဝိနည်း၌။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေပြီး၍။ သုတ္တန္တေဝါ၊ သုတ္တန်ကိုသော်လည်းကောင်း။ အဘိဓမ္မံဝါ၊ အဘိဓမ္မာကိုသော် လည်းကောင်း။ ပုစ္ဆတိ၊ မေးအံ့။ (တဿာဘိက္ခုနိယာ၊ အား။) ပါမိတ္တိယဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ယောဘိက္ခုနိ၊ သည်။) အဘိဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာ၌။ ဩကာသံ၊ ကို။ ကာရာပေတွာ၊ ဤ။ သုတ္တန္တေဝါ၊ သုတ္တန်ကိုသော် လည်းကောင်း။ ဝိနယံဝါ၊ ဝိနည်း ကိုသော်လည်းကောင်း။ ပုစ္ဆတိ၊ မေးအံ့။ (တဿာဘိက္ခုနိယာ၊ အား။) ပါမိတ္တိယဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ။(၉) အာရသော သာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင် သာရိပုတ္တရာ။ ဣဓေ = ဣမသ္မိံ သာသနော၊ ဤ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌။ ဧေ၊ နှင်ပါးကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အဘိဓမ္မကထံ၊ အဘိဓမ္မာ တရားကေားကို။ ကထေန္တိ၊ ပြောဆိုကြကုန်၏။ တေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်းပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကြကုန်အံ့။ အညမညဿ၊ အချင်းချင်း၏။ ပဉ္စံ၊ ကို။ ပုဋ္ဌာ၊ မေးအပ်ကုန်သည်။ (သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်သည် ရှိသော်။) ဝိဿဇ္ဇန္တိ၊ ဖြေဆိုကြကုန်အံ့။ နောစသံသာရေန္တိ၊ ရုပ်နာမ်တရား၊ ပိုင်းခြားမှု၊ မရွေ့ရှား ကြကုန်သည်သာ။ နေသံဘိက္ခုနံ တို့၏။ ဓမ္မိကာ၊ တရားရှိသော ဝါ-တရားနှင့်လျော်သော။ ကထာစ၊ စကားသည်လည်း။ ပဝတ္တိနိ၊ ဖြစ်ခြင်းရှိသည်။ (ဝါ) ဖြစ်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာရသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဧဝံပေ၊ ဤသို့ ရုပ်နာမ် ပိုင်းခြား၊ အဘိဓမ္မာတရားကို၊ ပြောဆိုခြင်း သဘောရှိသော။ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းဖြင့်သာ။ (ဧဝံကျေ) ဂေါသိင်္ဂီသာလဝနံ၊ နွားချိုနှင့် တူသော အကိုင်း အခက် ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဂေါသိင်္ဂီဟု ရအပ်သော

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

အမည် ရှိသော အကြွင်းတောသည်။ သောတောယျ၊ တင့်တယ်ရာပါ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ အသျှင် မဟာမောဂ္ဂလာန် လျှောက်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ အသျှင် သာရိပုတ္တရာက မြတ်စွာဘုရားကို လျှောက်ပြီ။ (ဣတိတလုံးကျေ) သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ သာရ သာရ၊ ကောင်းပေစွာ၊ ကောင်းပေစွာ၊ ယသ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ မောဂ္ဂလာ နောသည်။ ဗျာကရမာနော၊ ဖြေဆိုသည်ရှိသော်။ သမ္မာစ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ ဝါ-မဘောက်မပြန်သာလျှင်။ ဗျာကရေယျ၊ ဖြေဆိုရာ၏(တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအား ဖြင့်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ မောဂ္ဂလာနေန၊ မောဂ္ဂလာန်သည်။ ဗျာကတံ၊ ဖြေဆိုအပ်ပေပြီ။) သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဟိ၊ ကောင်းစွာ ဖြေပုံ၊ အလုံးစုံကို၊ အကုန် အစင်၊ ထင်စွာပြတော်မူ၏။ မောဂ္ဂလာနေ၊ သည်။ ဓမ္မကထိကော၊ နာမ်ရုပ် ပိုင်းခြား၊ တရားစကားကို၊ ပြောဟော တတ်သော ဓမ္မကထိကသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပြီ။) တတ္ထ တာသု ပါဠိသု၊ ထို ပါဠိတော်တို့တွင်၊ အင်္ဂိုရ ပေဘဝတ္ထုပါဠိယာ၊ အင်္ဂိုရပေတဝတ္ထု၊ ပါဠိတော်ဖြင့်။ သတ္ထုနေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အဘိဓမ္မပိဋကဿ၊ အဘိဓမ္မာ ပိဋကတ်ကို။ ဒေသနာဌာနဘူတံ၊ ဟောရာအရပ် ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ တာဝတိံသ ဘဝနပါရိစ္ဆတ္တက မူလ ပဏ္ဍုကမ္မလ သင်္ခါတံ၊ တာဝတိံသ နတ်ပြည် ပင်လယ် ကသပ်ပင်အောက် ပဏ္ဍုကမ္မလ သြကျောက်ဖျာဟု ဆိုအပ်သော။ ဒေသ-နိဒါနံ၊ ဒေသ-နိဒါန်းကိုလည်း ကောင်း။ ဗုဒ္ဓသင်္ခါတံ၊ ဘုရားဟု ဆိုအပ်သော။ ဒေသက-နိဒါနံ၊ ဒေသက-နိဒါန်း ကိုလည်းလောင်း။ နိတတ္ထတော၊ နိတတ္ထနည်းအားဖြင့်။ ဝါ-ဘိုက်မှိုက် ဆောင်အပ်ပြီးသော အနက်ရှိသော နည်းအားဖြင့်။ (သတ္ထာ၊ သည်။) ဒေသတိ၊ ပြတော်မူ၏။ တသ္မိံ တာဝတိံသ ဘဝနေ၊ ဤ။ ပါရိစ္ဆတ္တကမူလေ၊ ဤ။ ပဏ္ဍုကမ္မလလေ၊ ဤ။ နိသိန္ဓေန၊ နေတော်မူလျက်။ အဘိဓမ္မပိဋကံ၊ အဘိဓမ္မာ ပိဋကတ်ကို။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ အဘိဓမ္မ ပိဋက သင်္ခါတံ၊ အဘိဓမ္မာ ပိဋကတ်ဟု ဆိုအပ်သော။ ဒေသေတဗ္ဗဓမ္မံ၊ ဒေသေတဗ္ဗဓမ္မ ကိုလည်း။ နေယျတ္ထတော၊ နေယျတ္ထ နည်းအားဖြင့်။ (ဝါ) ဆောင်အပ် ဆောင်သင့် ဆောင် ထိုက်သော အနက်ရှိသော နည်းအားဖြင့်။ ဒေသတိ၊ ၏။ ပိ လေ ခ န သိ က္ခာ ပ ဒ အ နောကာသကတသိက္ခာပဒ ပိနယပါဠိဟိ၊ ပိလေခန သိက္ခာပုဒ် အနောကာသကတ သိက္ခာပုဒ် ပိနည်း-ပါဠိတော်တို့ဖြင့်လည်း။ အဘိဓမ္မပိဋကဿ၊ အဘိဓမ္မာ ပိဋကတ်၏။ ဗုဒ္ဓဘာသိတဘာဝမေဝ၊ ဗုဒ္ဓဘာသိတ၏ အဖြစ်ကိုသာ။ ဒေသတိ၊ ၏။ စ၊ အပြစ် တင်ရန် ၎င်း အကျန်ကို ပယ်လွန် ဖျက်ကာ ဆက်ပြပါအံ့။ ဧတ္ထ=ဧတာသု ပိနယပါဠိသု၊ ဤ ပိနည်း ပါဠိတော်တို့၌။ သော ပိတဏှဝါဒီ၊ ပညာရှိတို့၏ စိတ်နှလုံးကို တုံ့လျှပ်စေ တတ်သော စကားကို ပြောဆိုလေ့ရှိသော ထို ပိတဏှဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗေ၊ မေးမြန်းအပ်၏(ကိံ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗေ၊ နည်း။) အဘိဓမ္မတိ ပဒံ၊ အဘိဓမ္မ

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

ဟူသော ပုဒ်ကို ဗဟိရက ဂန္ထတော၊ သာသနာတော်မှ အပဖြစ်သော ကျမ်းမှ၊ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်ယူ၍။ သတ္တ၊ သည်။ ဧ သေသိကိ၊ ပေးတော်မူသလော၊ ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်။ ဥက္ကရသာသန မဟာယာန ဂဏေဟိ၊ မြောက်ပိုင်း သာသနာ မဟာယာနဂိုဏ်း ဆရာတို့သည်။ ပိရိတတော၊ ပီရင် ရေးသားအပ်သော။ ဂန္ထတော၊ ကျမ်းမှ၊ အာဟရိတွာ၊ ၍။ ဧ သေသိကိ၊ လော၊ ဣတိဇေ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ ၏။ ပန၊ အဘို့ တပါး အနက်သွားကို ပိုင်းခြားပြအံ့။ ဂေါသိဂ်သာလ သုတ္တန္တပုတ္တိယာ၊ ဂေါသိဂ်သာလ သုတ္တန် ပါဠိတော်ဖြင့်။ အဘိဓမ္မပရိယာပန္နာယ၊ အဘိဓမ္မာ၌ အကြီး ဝင်သော။ နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒ ကထာယ၊ နာမ်ရုပ် အပိုင်းအခြားကို ပြတတ်သော တရား စကားကို။ ကထိကေန၊ ပြောဟော တတ်သော။ ပုဂ္ဂလေနဇေ၊ ပုဂ္ဂိုလ် ဖြင့်သာ။ ဂေါသိဂ်သာလဝနံ၊ ဂေါသိဂ် အကြောင်းတောသည်။ သောဘေယျ၊ တင့်တယ်ရာပါ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာယသ္မတာ မဟာမောဂ္ဂလာနုတ္တေရေန၊ အသျှင် မဟာမောဂ္ဂလာန် ထေရ် သည်။ ဝုတ္တံ၊ လျှောက်ထားအပ်သော။ ဝစနံ၊ စကားကို။ ဓမ္မသေနာပတိ သာရိပုတ္တတ္ထေ ရတော၊ တရားစစ်သူကြီး ဖြစ်သော သာရိပုတ္တရာ ထေရ်မှ။ သုတွာ၊ ကြားတော် မူရ၍။ သတ္တ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာရ သာရုတိ၊ ကောင်းပေစွာ ကောင်းပေစွာ ဟူသော။ ပသံသာဝစနံ၊ ချီးမွမ်းကြောင်း ဖြစ်သော စကားကို။ ဥပနိဓာယ၊ ထောက်ဆ၍။ အဘိဓမ္မ ပိဋကဿ၊ အဘိဓမ္မာ ပိဋကတ်၏။ ဗုဒ္ဓဘာသိတဘာဝေါ၊ ဘုရားဟော၏ အဖြစ်သည်။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ စန္ဒသူရိယာ၊ လနေတို့သည်။ အတိပါကဋှာ ပိယ၊ အလွန် ထင်ရှားကုန်သကဲ့သို့။ (တထာ၊ ထိုအတူ။) အတိပါကဋှော၊ အလွန် ထင်ရှား၏။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ဤ အနက်ကို။ ဧ သေသိကိ၊ ပြတော်မူ၏။ စ၊ မေးအပ်သမျှ ဥဿုံ အလုံးစုံကို အကုန်အစင် ထင်စွာ ပြအံ့။ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤ ဂေါသိဂ်သာလ သုတ်၌။ သော ပိတဏ္ဏ ဝါဒိ၊ ကို။ ဇေ သို့။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ ၏။ (ကိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ နည်း။) သတ္တ၊ သည်။ ဗဟိရက အဘိဓမ္မဿ၊ သာသနာတော်မှ အပဖြစ်သော အဘိဓမ္မာကို။ ကထိကဿ၊ ပြောဟောတတ်သော။ အာယသ္မတာ မဟာမောဂ္ဂလာနုတ္တေရဿ၊ အသျှင် မဟာ မောဂ္ဂလာန် ထေရ်အား။ သာရကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ အဒါသိကိ၊ ပေးတော်မူပါ သလော။ ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်။ သတ္တ၊ သည်။ ဥက္ကရ သာသန မဟာယာန ဂဏဿ၊ မြောက်ပိုင်း သာသနာ မဟာယာန ဂိုဏ်း၏။ အဘိဓမ္မဿ၊ ကို။ ကထိကဿ၊ သော။ အာယသ္မတာ မဟာမောဂ္ဂနုတ္တေရဿ၊ အား။ သာရကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ အဒါသိကိ၊ လော။ ဒုတိယ အဂ္ဂသာဝက ဘုတော၊ နှစ်ပါးမြောက် အဂ္ဂသာဝက ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလာနုတ္တေရောစ၊ အသျှင် မဟာမောဂ္ဂလာန် ထေရ်သည်လည်း။ ဗဟိရကအဘိဓမ္မံ၊ သာသနာတော်မှ အပဖြစ်သော အဘိဓမ္မာကို။ က ထေသိကိ၊

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

ဟောသလော။ ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်။ မဟာယာန အဘိဓမ္မံ၊ မဟာယာန ဂိုဏ်းသားတို့၏ အဘိဓမ္မာကို။ ကထေသိကံ၊ ဟောသလော။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣဒံ ဒဿနံ၊ ဤပြခြင်းသည်။ ပါဠိနယေန၊ ပါဠိတော်နည်းဖြင့်။ အဘိဓမ္မာပိဋကဿ၊ အဘိဓမ္မာ ပိဋကတ်၏။ ဗုဒ္ဓဘာသိတဘာဝဒဿနံ၊ ဗုဒ္ဓဘာသိတ၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းတည်း။ “ပထမ ဒုတိယာနုဝါဒမက္ခန္ဓနုခဏ္ဍော၊ ပထမ စွပ်စွဲချက် ဒုတိယစွပ်စွဲချက်တို့ကို ချေဖျက်ရာ အပိုင်း အခဏ်းသည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ဆုံးခဏ်းတိုင်မြောက် အပြီးသို့ရောက်ပြီ။ ။

(၅) စတုတ္ထာဒျနုဝါဒ ခဏ္ဍ—

ပန၊ အဘို့တပါး အနက်သွားကို ရိုင်းခြားပြအံ့။ စတုတ္ထာဒိအနုဝါဒေသု၊ စတုတ္ထ အနုဝါဒ အစရှိကုန်သော အနုဝါဒတို့၌။ ပိတ္တမ္ပတ္တကဿ၊ သည်းခြေရှူး၏။ ဝစနံဝိယ၊ ပြောစကား ဆိုစကားကဲ့သို့။ မုခါရုဋ္ဌဝစနမတ္တတ္တာ၊ ထင်မိ ထင်ရာ နှုတ်တက်လာကို ရှုပ်ရှက်စွာ ပြောဆိုအပ်သော စကားမျှ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်။ ဝိစာရေတဗ္ဗံ၊ စိစစ်ဘွယ်သည်။ နုတ္တိ၊ မရှိတော့ပြီ။ ပန၊ စကား သာမန်၊ လျဉ်းပါးရန်ကို၊ ပယံလှန်အထူး၊ ပြဆိုဦးအံ့။ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်။ ပထမ ဒုတိယ တတိယ သံဂီတိကာလတော၊ ပထမ သံဂါယနာ၊ ဒုတိယ သံဂါယနာ၊ တတိယ သံဂါယနာ တင်ရာ အခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ အာစရိယပရမ္ပရာယ၊ ဆရာတို့၏ အဆက်ဆက်သည်။ အာဘတံ၊ ဆောင်အပ်သော၊ သဒ္ဓဟိတဗ္ဗံ၊ ယုံကြည်အပ် ယုံကြည်သင့် ယုံကြည်ထိုက်သော။ သာသနဓိသ ဂန္တံစ၊ သာသနာဓိ ကျမ်းဂန်ကိုလည်းကောင်း။ သာသနိက ပုဂ္ဂလံစ၊ သာသနာဝင် ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်းကောင်း။ အသဒ္ဓဟိတွာ၊ မယုံကြည် မူ၍။ ဒုတိယ သံဂီတိကာလေ၊ ဒုတိယ သံဂါယနာတင်ရာ အခါ၌။ မဟာယသပ္ပမုခေဟိ၊ မဟာယသ အမှူးရှိကုန်သော။ သတ္တဟိ အရဟန္တသတေဟိ၊ ခုနစ်ရာကုန်သော ရဟန္တာတို့သည်။ သိင်္ဂီလောဏကပ္ပေါ၊ သားချိုဖြင့် အမြဲဆောင်အပ်သော သားကို အာမိသန္တံ၊ ရော၍ စားကောင်း၏ဟု ကြံဆခြင်းသည်။ ကပ္ပတိ၊ အပ်၏။ ဣတိအာဒိနံ၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော။ ဒဿန္တံ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ဝိနယာနာနုလောမာနံ၊ ဝိနည်းအား မလျော်ကုန်သော။ အကပ္ပိယာနံ၊ မအပ်ကုန်သော။ ဝတ္ထုနံ၊ ဝတ္ထုတို့ကို။ ဒိပနေနံ၊ ပြခြင်းကြောင့်။ နိဟရိတေဟိ၊ နှင်ထုတ်အပ်ကုန်သော။ ဝဇ္ဇိပုတ္တကသိက္ခယဟိ၊ ဝဇ္ဇိတိုင်းသား ရဟန်းတို့မှ။ ပဘူတိ၊ စ၍။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပေါ်လာသော။ ဥတ္တရသာသနမဟာယာနိကဂဏံစ၊ မြောက်ပိုင်း သာသနာဝင် မဟာယာန ဂိုဏ်းကိုလည်းကောင်း။ သမာနုဝါဒိ မဟာဝိဟာရ ဝါသိ နိကာယတော၊ သမာနုဝါဒိ မဟာဝိဟာရဝါသိဂိုဏ်းမှ။ ဘိန္နံ၊ ကွဲပြားသော။ ဝိတဏ္ဍ

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

ဝါဒီ၊ ပညာရှိတို့၏ စိတ်နှလုံးကို တုံ့လျှပ်စေတတ်သော စကားကို ပြောဆိုတတ်သော။ အဘယဂိရိဝါသီ ဂဏံစ၊ အဘယဂိရိဝါသီ ဂိုဏ်းကိုလည်းကောင်း။ တဿ ဂဏဿ၊ ထို ဂိုဏ်း၏၊ ဂန္တံစ၊ ကျမ်းဂန် ကိုလည်းကောင်း။ သဒ္ဓဟန္တော၊ ယုံကြည်သော။ ဝိတဏ္ဏာဝါဒီ၊ ပညာရှိတို့၏ စိတ်နှလုံးကို တုံ့လျှပ်စေတတ်သော စကားကို ပြောဆိုတတ်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အဘိဝိသိဋ္ဌ ပုဂ္ဂလောတိ၊ အလွန် ထူးဆန်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပုဂ္ဂိုလ်ဆန်း တယောက်ဟူ၍။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ရှုအပ်မှတ်အပ်၏။

စတုတ္ထာ ဒျာနဝါဒစဏ္ဍော၊ စတုတ္ထ အနုဝါဒ အစရှိသည်တို့ကို ပြဆိုရာ အပိုင်း အခဏ်းသည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ဆုံးခဏ်းတိုင်မြောက် အပြီးသို့ ရောက်ပြီ။ ။

(၆) အဘိဓမ္မဒိန ဝ ဝတ္ထာပန ခဏ္ဍ-

ရန်ကုန်နဂရေ၊ ရန်ကုန်မြို့၌။ စေတိယင်္ဂဏေ၊ ဆူးလေ စေတိ ယင်္ဂပြင်တော်၌။ အဘိဓမ္မဝဇာပနိကပူဂေါ၊ အဘိဓမ္မာ ပြန့်ပွားရေး အသင်းသည်။ မဟာပဝါရဏာ ပထမ ကတ္တိကပုဏ္ဏမာဒိဝသံ၊ မဟာပဝါရဏာ ပြုရာ သီတင်းကျွတ် လပြည့် နေ့ကို။ အဘိဓမ္မ ဒိနောတိ၊ အဘိဓမ္မာနေ့ ဟူ၍။ ဝ ဝတ္ထာ ပေတိ၊ ပိုင်းခြား မှတ်သား သမုတ်ထား ပြီ။ ယထာ ဝေတ္တာပနံ၊ အကြင်အကြင် ပိုင်းခြားမှတ်သား သမုတ်ထားသည် အတိုင်း။ ပထမကတ္တိကပုဏ္ဏမိဒိဝသေ၊ သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့၌။ ဗုဒ္ဓဘာသိကမနုဿာ၊ ဗုဒ္ဓ ဘာသာပင် လူတို့သည်။ ဒိပပူဇာသတံ၊ ဆီမီး ပူဇော်ပွဲကို။ ပဿာရေသုံ၊ ကျင်းပကြ ကုန်ပြီ။ ကေဝလံ၊ အကိတ်အခါနှင့် မရောမယှက် သက်သက်။ ဣဒါနိ ယေဝ၊ ဤအခါ ၌သာ။ မဟာပဝါရဏာ ပထမကတ္တိက ပုဏ္ဏမာဒိဝသံ၊ မဟာပဝါရဏာ ပြုရာ သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့ကို။ အဘိဓမ္မဒိနောတိ၊ အဘိဓမ္မာနေ့ ဟူ၍။ ဝ ဝတ္ထာပေတွာ၊ ပိုင်းခြား မှတ်သား သမုတ် ထားကြကုန်၍။ ဒိပပူဇာသတံ၊ ဆီမီး ပူဇော်ပွဲကို။ နပဿာရေန္တိ၊ ကျင်းပကြသည် မဟုတ်ကုန်သေး။ အထခေါ၊ အဟုတ် သော်ကား။ ပရမ္ပရာယ၊ အဆက်ဆက်အားဖြင့်။ ဇိနသာသနေ၊ ခြံစွာဘုရား၏ သာသနာတော်သည်။ ပဉ္စတိသ ခြိဝဿသကံ၊ နှစ်ရသုံးဆယ့်ငါးနှစ်(၂၃၂)သို့။ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ သာသနံ၊ သာသနာကို။ ပတိဋ္ဌာပေတုံ၊ တည်စေခြင်းငှါ။ သောဏဥတ္တရတ္ထေရာနံ၊ သောဏထေရ် ဥတ္တရထေရ်တို့၏။ အာဂမနုဋ္ဌာနုပူတေ၊ ကြွလာတော်မူရာ အရပ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ သုဓမ္မပုရေ၊ သုဓမ္မပုရ အမည်ရှိသော သထုံပြည်၌။ သီရိမာသောကရညော၊ သီရိမာသောက မင်း၏။ ကာလတော၊ လက်ထက် အခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ မန္တလေး သင်္ခါတေ၊ မန္တလေးဟု ဆိုအပ်သော။ ရတနုပုဏ္ဏနဂရေ၊ ရတနာပုဏ် မြို့တော်၌။

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

သီပေါမဟာရညော၊ သီပေါမင်းမြတ်၏။ ယာဝကလာ၊ လက်ထက်အခါတိုင်အောင်။ သာသနပတိဋ္ဌာပကရာဇာနေ၊ သာသနာကို တည်စေတတ်သော သာသနာပြု မင်းတို့သည်။ ရဋ္ဌကေဟိ၊ နိုင်ငံနေဌား လူအများတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ပထမကတ္တိကပုဏ္ဏဒိယံ၊ သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့၌။ အဂ္ဂိ ပူဇာသဘံ၊ မီးပူဇော်ပွဲကို။ သာဓကံ၊ ကောင်းစွာ။ ပဿာရေသုံ၊ ကျင်းပကြကုန်ပြီ။ တေရဟိပိ၊ ဤအခါ၌လည်း။ ရဋ္ဌဿရာ၊ နိုင်ငံတော်အစိုးရတို့သည်။ ရဋ္ဌကေဟိ၊ နိုင်ငံနေဌား လူအများတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ ကွ။ အဂ္ဂိပူဇာသဘံကို၊ ပဿာရေသန္တိ၊ ကျင်းပကြကုန်ဆဲ။ အာယတိပိ၊ နောင်အခါ၌လည်း။ အဂ္ဂိပူဇာသဘံကို၊ ပဿာရေသန္တိ၊ ကျင်းပကြကုန်လိမ့်လတ္တံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သံဝစ္ဆရေ၊ သံဝစ္ဆရေနှစ်တိုင်းနှစ်တိုင်း၌။ ပထမကတ္တိကပုဏ္ဏဒိယံ၊ သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့၌။ အဂ္ဂိပူဇာသဘာယ၊ မီးပူဇော်ပွဲကို။ သကလရဋ္ဌကဿ၊ တနိုင်ငံလုံး၏။ ပဿာရဏံ၊ ကျင်းပခြင်းသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သက္ကမဝဿေ၊ သက္ကမဝါ၌။ တေမာသံ၊ သုံးလပတ်လုံး။ တာဝတိံသဘဝနေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌။ ပါရိစ္ဆတ္တကမူလေ၊ ဝန်းကျင်ပတ်လည်တီးသို့ တည်သော ပင်လယ် ကသပ်ပင်၏ အောက်၌။ ပဏ္ဍုကမ္ဘလသိသယံ၊ ပဏ္ဍုကမ္ဘာသို့ ကြောက်ဖျာ၌။ ဝဿံ၊ ပါသို့။ ဥပဂစ္ဆံ၊ ကပ်ရောက်တော်မူ၍။ အဘိဓမ္မဒေသနံ၊ အဘိဓမ္မာ ဒေသနာကို။ ဒေသေတွာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍။ ဝါမပဿေ၊ လက်ဝဲနံပါး၌။ ကနကမယေန၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော။ သောပါနေန၊ စောင်းတန်းဖြင့်။ ဩတရန္တေဟိ၊ သက်ဆင်း ကြကုန်သော။ ဆကာမာဝစရ ဒေဝေဟိစေဝ၊ ကာမာဝစရ နတ်ပြည် ခြောက်ထပ်၌ နေကုန်သော ကာမာဝစရ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ငက္ခိဏပဿေ၊ လကျာနံပါး၌။ ရဇာတမယေန၊ ငွေဖြင့်ပြီးသော။ သောပါနေန၊ စောင်းတန်းဖြင့်။ ဩတရန္တေဟိ၊ ကုန်သော။ သုဒ္ဓဝါသေဟိစ၊ သုဒ္ဓဝါသ ဗြဟ္မာတို့ သည်လည်းကောင်း။ မဟာဗြဟ္မနာစ၊ မဟာဗြဟ္မာ သည်လည်းကောင်း။ ပတ္တဝီဝရံ၊ သပိတ် သင်္ကန်းကို။ ဂဏ္ဍန္တေန၊ ယူသော။ ဒေဝရာဇေန၊ နတ်တို့၏ မင်းဖြစ်သော။ သက္ကေနစ၊ သိကြားသည်လည်းကောင်း။ တိယောဇနံ၊ သုံးယူဇနာရှိသော။ သေဘန္တတ္တံ၊ ထီးငြူကို။ (ဂဏ္ဍန္တေန၊ ကိုင်ရိုးသော။) မဟာဗြဟ္မနာစ၊ မဟာဗြဟ္မာ သည်လည်းကောင်း။ ဝါဠုမိဇနံ၊ စာမရီသားမြီးယပ်ကို။ ဂဏ္ဍန္တေန၊ ကိုင်သော။ သုယာမေနစ၊ သုယာမ နတ်မင်းသည်လည်းကောင်း။ တိဂါဝတမတ္တံ၊ သုံးဂါဝတ်အတိုင်း အရှည်ရှိသော။ ဗေဠုဝပဏ္ဍုရိဏံ၊ ဥသျှစ်သီးမှည့် အဆင်းကဲ့သို့ ဝါဝင်းသော အဆင်းရှိသော စောင်းကို။ ဘဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကရောန္တေန၊ ပြုသော။ ဂန္ဓဗ္ဗပုတ္တေန၊ ဂန္ဓဗ္ဗ နတ်သားဖြစ်သော။ ပဉ္စသိခေနစ၊ ပဉ္စသိခ နတ်သားသည်လည်းကောင်း။ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော။ ဒေဝေဟိစ၊ နတ်

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

မြဟွာတို့ သည်လည်းကောင်း။ ပရိသုတဿ။ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ မဇ္ဈေ၊ အလည်၌။
မဏိမယေန၊ ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသော။ သောပါနေန၊ စောင်းတန်းဖြင့်။ ဩတရဏံ၊ သက်
ဆင်းခြင်းကို။ အာရေန္တ၊ အကြောင်းပြု၍။ (ကတံ၊ ပြုအပ်သည်။) အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ
တသ္မာ ထိုသို့မြတ်စွာဘုရား၏ သက်ဆင်းခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ ပထမကတ္တိက ပုဏ္ဏဒိဝသံ၊ သီတင်းကွက် လပြည့်နေ့ကို။ အဘိဓမ္မဒိနောတိ၊
အဘိဓမ္မာနေ ဟူ၍။ ဝ ဝတ္ထာပနံ၊ ပိုင်းခြားမှတ်သား သမုတ်ထားခြင်းသည်။ အတိဝိယ
အလွန်အကဲသာလျှင်။ ယုတ္တံ၊ သင့်မြတ်လှပေ၏။ စ၊ စင်စစ်ဖောက်၊ အမှန်အားဖြင့်။
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သတ္တမဝသေ၊ သတ္တမဝါ၌။ တေမာသံ၊ သုံးလပတ်လုံး။
တာဝတိံသဘဝနေ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌။ ပါရိစ္ဆတ္တကမူလေ၊ ပင်လယ် ကသပ်ပင်၏
အောက်၌။ ပဏ္ဍုကမ္မလသိလာယံ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလာ မြကျောက်ဖျာ၌။ ဝသံ၊ ဝါသို့
ဥပဂဇ္ဇိာ။ ၍။ အဘိဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ ဧသတွာ၊ ၍။ မနုဿလောကေ၊ လူ့ဘုံ၌။
လူလောက၌။ သင်္ကဿနဂရံ၊ သင်္ကဿမြို့သို့။ ဩတရဏံ၊ သက်ဆင်းခြင်းသည်
ဥဒါဟရိယမာနာဟိ၊ ထုတ်ဆောင်အပ်လတ္တံ့ ကုန်သော။ «(၁၀) ဘဂဝါ။ လ
ဩတရတိတိ။ «ဘဂဝါ။လ။ဩတရတိဟူကုန်သော။ဣမာယံ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ ဣဒ္ဓိဝိဓ နိဇ္ဈေသ-
ဓမ္မပဒဒေဝေါရောဟဏဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာဟိစ၊ ဤ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ ဣဒ္ဓိဝိဓနိဇ္ဈေသ အဋ္ဌကထာ၊
ဓမ္မပဒ ဒေဝေါရောဟဏဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ «(၁၁) အာယသ္မဘာ
လ။ အဋ္ဌာသီတိ။ အာယသ္မဘာ၊ လ။ အဋ္ဌာသိ ဟူသော။ ဣမာယံ ပရမတ္ထဇောတိကသုတ္တ
နိပါတ သာရိပုတ္တ သုတ္တ အဋ္ဌကထာယစ၊ ဤ ပရမတ္ထဇောတိက သုတ္တနိပါတ သာရိပုတ္တ
သုတ် အဋ္ဌကထာဖြင့်လည်းကောင်း။ «(၁၂) တယိဒံ။လ။ဂဏှိတိ။ တယိဒံ။လ။ဂဏှိ၊
ဟူသော။ ဣမာယံ အင်္ဂုရပေတဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာယစ၊ ဤ အင်္ဂုရပေတဝတ္ထု၊ အဋ္ဌ
ကထာဖြင့်လည်းကောင်း။ (၁၃) အပရာနိ။လ။ ဟောန္တိတိ။ «အပရာနိ။လ။ ဟောန္တိ၊
ဟူကုန်သော။ ဣမာယံ ဒိဃနိကာယ မဟာဝဂ္ဂ မဟာပဒါနသုတ္တ သမ္ပဟုလ ပရိစ္ဆေဒ အဋ္ဌ
ကထာ-ဗုဒ္ဓဝံသစတုအဝိဇဟိတဋ္ဌာန ဋ္ဌကထာဟိစ၊ ဤ ဒိဃနိကာယ မဟာဝဂ္ဂမဟာပဒါန
သုတ် သမ္ပဟုလပရိစ္ဆေဒ အဋ္ဌကထာ၊ဗုဒ္ဓဝံသ စတု အဝိဇဟိတဋ္ဌာန အဋ္ဌကထာ တို့ဖြင့်
လည်းကောင်း။ အတိဝိယ၊ အလွန်အကဲသာလျှင်။ ပါကဋံ၊ ထင်ရှားခဲ့၏။ (သမ္မာပေါဋ္ဌများကို
အစဉ်အတိုင်း လောဇနာအံ) (၁၀) ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဟ နိဗ္ဗိတံတိမူပိ။
ကို။ သို့။ အာဟ၊ နည်း။မောဂ္ဂလာန၊ မောဂ္ဂလာနံ။ တေရဟိ၊ ဤအခါ၌။ တေ၊ သင်၏
ဇေဋ္ဌဘာတာ၊ အစ်ကိုကြီး ဖြစ်သော။ ဓမ္မသေနာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီး ဖြစ်သော
သာရိပုတ္တရာသည်။ ကုဟိ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊
မြတ်စွာဘုရား။ မေ၊ အကွန့်ပ်၏။ ဇေဋ္ဌဘာတာ၊ သော။ ဓမ္မသေနာပတိ၊ သည်။

သက်သာနဂရေ၊ သက်သာမြို့၌။ ဝသတိ၊ နေပါ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ လျှောက်ပြီ။
မောဂ္ဂလာန၊ လာနံ။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဒဠ္ဗကာမာ၊ ဖူးမျှော်ခြင်းငှါ။ အလိုရှိ
ကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ သွေ၊ နတ်ဖြန့်။ သက်သာနဂရံ၊ သက်သာမြို့သို့။ အာဂစ္ဆန္တ၊
လာစေကုန်လေဘူ။ အဟံ၊ သည်။ သွေ၊ နတ်ဖြန့်။ မဟာပဝါရဏာ၊ ပုဏ္ဏမာသေ၊ မဟာပဝါ
ရာဏာပြုရာ သိတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့၌။ ဥပေါသထဒီဝသေ၊ ဥပုသ်နေ့၌။ သက်သာ
နဂရေ၊ သက်သာမြို့သို့။ ဩတရိဿာမိ၊ သက်ဆင်းတော်မူအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ။
ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒေဝရညော၊ နတ်တို့၏ မင်းဖြစ်သော။ သက္ကဿ၊ သိကြားအား။ အာရော
စေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ကိံ၊ သို့။ အာရောစေသိ၊ နည်း။ မဟာရာဇ၊ သိကြားမင်းမြတ်။ အဟံ၊
သည်။ သွေ၊ ဖြန့်။ မနုဿလောကံ၊ လူ့ပြည်သို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ ကြွတော်မူအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာရော
စေသိ၊ ပြီ။ ဒေဝရာဇာ၊ သိကြားနတ်မင်းသည်။ ဝိသုကမ္ပံ၊ ဝိသုကြမ် နတ်သားကို။ အာဏာ
ပေသိ၊ စေခိုင်းပြီ။ ကိံ၊ သို့။ အာဏာပေသိ၊ နည်း။ တာတ၊ အမောင် ဝိသုကြမ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။
သွေ၊ ဖြန့်။ မနုဿလောကံ၊ လူ့လောကသို့။ ဂန္တုကာမော၊ ကြွတော်မူခြင်းငှါ အလိုရှိခဲ့၏။
တွံ၊ သင်သည်။ ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ ကနုက မယံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော။ သောပါနပန္နိံ၊ စောင်းတန်း
အစဉ်ကိုလည်းကောင်း။ ဧကံ၊ သော။ ရဇတမယံ၊ ငွေဖြင့် ပြီးသော။ သောပါနပန္နိံ၊
ကိုလည်းကောင်း။ ဧကံ၊ သော။ မဏိမယံ၊ ပတ္တမြားဖြင့် ပြီးသော။ သောပါနပန္နိံ၊
ကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ တိဿော၊ သုံးခုကုန်သော။ သောပါနပန္နိယော၊ စောင်းတန်း
အစဉ်တို့ကို။ မာပေဟိ၊ ဖန်ဆင်းခြေလေဘူ။ ဣတိ၊ သို့။ အာဏာပေသိ၊ ပြီ။ သောဝိသုကမ္ပော၊
သည်။ ဘထာ၊ ထိုသိကြားစေခိုင်းသည့်အတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မဇ္ဈေ၊
အလည်၌။ မဏိမယေန၊ ပတ္တမြားဖြင့် ပြီးသော။ သောပါနေန၊ စောင်းတန်းဖြင့်။ ဩတရတိ၊
သက် ဆင်းတော် မူ ၏။ ဆကာမာဝစရ ဒေဝါ၊ ကာမာဝစရ နတ်ပြည် ခြောက်ထပ်၌
နေကုန်သော ကာမာဝစရ နတ်တို့သည်။ ဝါမပဿေ၊ လက်ဝဲနံပါး၌။ ကနုကမယေန၊
ရွှေဖြင့် ပြီးသော။ သောပါနေန၊ ဖြင့်။ ဩတရန္တိ၊ သက်ဆင်းကြကုန်၏။ သုဒ္ဓဝါသာစ၊
သုဒ္ဓဝါသ ဗြဟ္မာတို့သည်လည်းကောင်း။ မဟာဗြဟ္မာစ၊ မဟာဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း။
ဒက္ခိဏပဿေ၊ လက်ညာနံပါး၌။ ရဇတမယေန၊ ငွေဖြင့်ပြီးသော။ သောပါနေန၊ ဖြင့်။ ဩတရန္တိ၊
ကုန်၏။ ဒေဝရာဇာ၊ သိကြားနတ်မင်းသည်။ ပတ္တဝီဝရံ၊ သဝိတ်သင်္ကန်းကို။ အဂ္ဂဟေသိ၊
ကိုယ်ယူပြီ။ မဟာဗြဟ္မာ၊ မဟာဗြဟ္မာသည်။ ဘိယောဇနိကံ၊ သုံးယူဇနာရှိသော။ သေတန္တိ၊
ထီးငြူကို။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ဆောင်းရိုးကိုယ်ယူပြီ။ သုယာမော၊ သုယာမ နတ်မင်းသည်။
ဝါဠုဗီဇနိံ၊ စာမရီ သားမြီးယပ်ကို။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ကိုယ်ယူပြီ။ ဂန္ဓဗ္ဗပုတ္တော၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်သား
ဖြစ်သော။ ပဉ္စသိခေါ၊ ပဉ္စသိခနတ်သားသည်။ တိဂါရုတမတ္တံ၊ သုံးဂါရုတ် အတိုင်းအရှည်
ရှိသော။ ဗေဠုဝပဏ္ဍုရီဏံ၊ ဥသျှစ်သီးမှည့် အဆင်းကဲ့သို့ ဝါဝင်းသော အဆင်းရှိသော

အဘိဓမ္မာနေ-အရေတော်ပုံ

စောင်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်ယူ၍။ တတာဂဟဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပူဇော်၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ ဩတရတိ၊ သက်ဆင်း၏။ (၁၁) အာယသ္မတာ အနုရုဒ္ဓေန၊ အသျှင်အနုရုဒ္ဓါသည်။ ယာဝိတဿ၊ တောင်းပန်အပ်သည် ဖြစ်၍။ ဒေဝလောကတော၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ။ သင်္ကဿနဂရေ၊ သင်္ကဿမြို့သို့။ ဩရောဟဏံ၊ သက်ဆင်းခြင်းသည်။ ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဂဝါ သည်။ မဇ္ဈေ၊ မဏိမယေန၊ သော၊ သောပါနေန၊ ဖြင့်။ သင်္ကဿနဂရံ သို့။ ဩရုပ္ပ၊ သက်ဆင်းတော်မူ၍။ သောပါနက်ဇ္ဇေဝဓရေ၊ စောင်းတန်းလှေခါးဆံ့။ (၁၂) စောင်းတန်းလှေခါးထပ်၍။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တည်တော်မူပြီ။ (၁၃) တယံဒိ အင်္ဂုရပေတဝတ္ထု၊ ထို အင်္ဂုရပေဟ ဝတ္ထုကို။ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တာဝတိံသဘဝနေ၊ ဘဝနေ၍။ ဒသသဟဿ စက္ကာ၊ ဇ္ဇဒေဝဘာနံ၊ တစ်သောင်းသော စကြဝဠာမှ လာရောက်ကြကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့၏။ ပုရတော၊ ရှေ့၍။ ဒက္ခိဏေယျသမ္ပတ္တိ ဝိဘာဝနတ္ထံ၊ အလှူကို ခံထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတို့၏ ပြည့်စုံခြင်းကို ထင်ရှား ပြခြင်း အကျိုးငှါ။ မဟာဒါနံ တယာဒိန္နန္တိ အာဒိနာ၊ မဟာဒါနံတယာဒိန္နံ ဤသို့ အစရှိသော။ ဝစနေန၊ ကောင်းဖြင့်။ သမုဋ္ဌာပိတံ၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်စေတော်မူအပ်ပြီ။ တတ္ထတသ္မိံ တာဝတိံသဘဝနေ၊ တယောမာသေ၊ သုံးလတို့ပတ်လုံး။ အဘိဓမ္မံ၊ အဘိဓမ္မာ တရားကို။ ဒေသေတွာ၊ ဤ။ မဟာပဝါရဏာယ၊ သီတင်းကျွတ် လပြည့် မဟာ ပဝါရဏာ နေ့၍။ ဒေဝဂဏ ပရိသုတော၊ နတ် ဗြဟ္မာ အပေါင်းသည် ခြံရံ အပ်သော။ ဒေဝဓေဝေါ၊ နတ်တို့ထက် မြတ်သော နတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေဝလောကတော၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်မှ။ သင်္ကဿနဂရေ၊ သင်္ကဿမြို့သို့။ ဩတရိတွာ၊ သက်ဆင်းတော်မူ၍။ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိမြို့သို့။ ပတွာ၊ ရောက်တော်မူ၍။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ စတုပရိသမဇ္ဈေ၊ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုနီ၊ ဥပါသက၊ ဥပသိကာ အားဖြင့် လေးပါးသော ပရိသတ် တို့၏ အလည်၌။ ဒက္ခိဏေယျသမ္ပတ္တိဝိဘာဝနတ္ထမေဝ၊ အလှူကို ခံထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတို့၏ ပြည့်စုံခြင်းကို ထင်စွာ ပြခြင်း အကျိုးငှါသာ။ ယဿ အတ္ထာယ ဂစ္ဆာမာတိအာဒိနာ၊ ယဿ အတ္ထာယ ဂစ္ဆာမ ဤသို့ အစရှိသော။ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ဝိတ္တာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ဒေသေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍။ စကုသစ္စကထာယ၊ လေးပါးသော သစ္စာနှင့် စပ်သော တရားစကားဖြင့်။ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာတော်၏။ ကုဋံ၊ အထွဋ်ကို။ ဂဏှိ၊ ယူတော်မူပြီ။ (၁၄) အပရာနိ၊ တပါးကုန်သော။ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ အဝိဇဟိတဌာနာနိနာမ၊ အဝိဇဟိတဌာနတို့ မည်ကုန်သည်။ ဝါ၊ မစွန့်အပ်သော အရပ်တို့ မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိ၊ အလွန်ကျဉ်းဘိ၊ ဂုဠုတ်ရှိ၍၊ မသိမိပ္ပါလီနတ္ထာကို၊ ကျယ်စွာချဲ့အံ့။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ အလုံးစုံသော မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဗောဓိပလ္လင်္ကော၊ ဗောဓိ

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

ပလ္လင်သည်။ အဝိဇ္ဇာတိတော၊ မစွန့်အပ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ကောသ္မိယေဝ၊ တစ်ခုသာလျှင် ဖြစ်သော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနံ၊ ဓမ္မကြောဟောရာအရပ်သည်။ ဣသိပတနေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ မြတ်စွာဘုရားတို့၏ သက်ဆင်းကျရောက်ရာ ဖြစ်သော။ မိဂဒါယေ၊ မိဂဒါယံ၌။ အဝိဇ္ဇာတိတမေဝ၊ မစွန့်အပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေဝေါရောဟဏကာလေ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်မှ သက်ဆင်းရာအခါ၌။ သင်္ကဿနဂရက္ခါရေ၊ သင်္ကဿမြို့ တံခါး၌။ ပထမပဒဂဏ္ဌိကာ၊ ရှေးဦးစွာ ခြေတော်တည်ရာ အဖု အဆစ်နှင့် တူသော အရပ်သည်။ အဝိဇ္ဇာတိတမေဝ၊ မစွန့်အပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဂန္ဓကုဒိယာ၊ ဂန္ဓကုဒိ၌။ စက္ကာရိ၊ လေးခုကုန်သော။ မဉ္ဇူပါဒဌာနာနိ၊ ညောင်စောင်းခြေ တည်ရာအရပ်တို့သည်။ အဝိဇ္ဇာတိတမေဝ၊ မစွန့်အပ်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ စ၊ သည်သာမကသေး။ ဣမာဟိ မဟာပဒါနသုတ္တ ဗုဒ္ဓဝံသဌကထာဟိ၊ ဤ မဟာပဒါနသုတ်အဋ္ဌကထာ ဗုဒ္ဓဝံသအဋ္ဌကထာတို့ဖြင့်။ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ အလုံးစုံသော မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ အဝိဇ္ဇာတိတဌာနာနိ၊ အဝိဇ္ဇာတိတဌာနတို့ကို။ ဒဿိတာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ ဟိ၊ အသွန်ကျဉ်းဘိ၊ ဂုဠုတ်ရှိ၍၊ မသိမိပ္ပါ လိနက္ကာကို၊ ကျယ်စွာချဲ့အံ့။ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣမာနိ အဝိဇ္ဇာတိတဌာနာနိ၊ တို့သည်။ သိဟဋ္ဌဒိပေ၊ သိဟိုဠ် ကျွန်း၌။ သာသနေ၊ သာသနာသည်။ သာသကံ၊ ကောင်းစွာ။ အပာဘိဋ္ဌတေယေဝ၊ မတည်သေးမှီသာလျှင်။ မဟာဗုဒ္ဓဗောဓာသက္ကေရေ၊ မဟာဗုဒ္ဓဗောဓာသ ထေရ်သည်။ အနုပ္ပန္နေယေဝ၊ မဖြစ်သေးမှီသာလျှင်။ တတိယသံဂိတိကာလေ၊ တတိယ သင်္ဂါယနာ တင်ရာအခါ၌။ အသောကဓမ္မရာဇေန၊ အသောက ဓမ္မရာဇာသည်။ ဥဿာပိတေဟိ၊ စိုက်ထောင်အပ်ကုန်သော။ သီလာထမ္ဘာဒိဟိ၊ ကျောက်တိုင်အစရှိကုန်သော။ ဥပလက္ခဏေဟိ၊ အမှတ်အသားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ ယာဝဇ္ဇတနာ၊ ယနေ့တိုင်အောင်။ ခေန္တိယေဝ၊ ထင်ရှားရှိကုန်သည်သာ။ သမ္ပတ္တပုဗ္ဗ သမ္ပတ္တပုဗ္ဗ မနုဿာ၊ ရှေး၌ ရောက်ဘူးကုန် ရှေး၌ ရောက်ဘူးကုန်သော လူတို့သည်။ သဇ္ဇာနန္တိ၊ ကောင်းစွာသိကြကုန်၏။ ကေန၊ အဘယ် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပဋိသေဓေတုံ၊ တားမြစ်ခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ တက်ကောင်းအံ့နည်း။ (နုသက္ကာဇေဝ၊ မတတ်ကောင်းသည်သာ။) ပန၊ အပြစ်တင်ရန်၊ စုဒ္ဓိအကျန်ကို၊ ပယ်လှန်ဖျက်ကာ၊ ဆက်ပြပါအံ့။ ဗဟုကာနိ၊ များကုန်သော။ ဣမာနိ သာဓကဝစနာနိ၊ ဤသက်သေ သာဓက၊ စကားအဝဝတို့ကို။ ဥပနိဓာယ၊ ထောက်ဆ၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သတ္တမဝဿေ၊ သတ္တမဝါ၌။ တေမာသံ၊ သုံးလပတ်လုံး။ တာဝတိံသ ဘဝနေ၊ ၌။ ပါရိစ္ဆတ္တကမူလေ။ ၌။ ပဏ္ဍုကမ္မလသိလာယံ၊ ၌။ ဝဿံ၊ သို့၊ ဥပဂစ္ဆံ၊ ၍။ အဘိဓမ္မဇေသနံ၊ ကို၊ ဒေသေတွာ၊ ၍။ ပထမကတ္တိကပုဏ္ဏမိဒိဝသေ၊ သိတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့၌။

အဘိဓမ္မာနေ-အရေ၊တော်ပုံ

ဒေဝလောကတော၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်မှ။ သင်္ကဿနဂရံ၊ သင်္ကဿနိရိယံ။ မဇ္ဈေ၊ အသညံ။ မဏိမယေန၊ ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသော။ သောပါနေန၊ စောင်းတန်းဖြင့်၊ ဩတရဏံ၊ သက်ဆင်းခြင်းကို။ အဗုဒ္ဓဘာသိကပရိပကော၊ ဗုဒ္ဓဘာသာတု ဗုဒ္ဓဘာသာယောင် ဗုဒ္ဓဘာသာ အရေခြံ မဟုတ်သော။ ဧကန္တဗုဒ္ဓဘာသိကော၊ စင်စစ် ဧကန် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် အမှန်ဖြစ်သော။ ကော၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပရိဗာဟိတုံ၊ ပိမ်ပင်နှောင့်ယှက် ကန့်ကွက် တားမြစ်ခြင်းငှါ။ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်အံ့နည်း။ (နသမတ္ထောဝ၊ မစွမ်းနိုင်သည်သာ။) သာရိပုတ္တတ္ထေရ- မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရ - မဟာကဿပတ္ထေရ- အနုရုဒ္ဓတ္ထေရ-ဥပါလိတ္ထေရ-အာနန္ဒတ္ထေရာဒိနံ၊ သာရိပုတ္တထေရ်၊ မဟာမောဂ္ဂလာနထေရ်၊ မဟာကဿပထေရ်၊ အနုရုဒ္ဓထေရ်၊ ဥပါလိထေရ်၊ အာနန္ဒထေရ် အစရှိကုန်သော။ အရဟန္တနံ၊ ရဟန္တာတို့၏။ သတ္တမဝဿေ၊ နှစ်။ တာဝတိံသာဝနေ၊ နှစ်။ ပါရိစ္ဆတ္တကမူလေ၊ နှစ်။ ပဏ္ဍုကမ္မလသိလာယံ၊ နှစ်။ တေမာသံ၊ သုံးလပတ်လုံး။ ဝဿံ၊ သို့။ ဥပဂစ္ဆံ၊ ချီ။ အဘိဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ ဒေသေတွာ၊ ချီ။ ပထမကတ္တိကပုဏ္ဏမိဒိဝသေ၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့နှစ်။ ဒေဝလောကတော၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်မှ။ သင်္ကဿနဂရံ၊ သင်္ကဿနိရိယံ။ မဏိမယေန၊ ပတ္တမြားဖြင့် ပြီးသော။ သောပါနေန၊ စောင်းတန်းဖြင့်။ ဩတရန္တဿ၊ သက်ဆင်းတော်မူသော။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပစ္စက္ခတော၊ မျက်မှောက်၊ အားဖြင့်။ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းသည်။ ပစ္စက္ခသိဒ္ဓေါ၊ မျက်မှောက်အားဖြင့် ပြီးသော။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဘိဓမ္မဿ၊ အဘိဓမ္မာတရားကို။ ဒေသနာဉာဏသင်္ခါတဿ၊ ဟောကြောင်းဖြစ်သော ဉာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော။ သဗ္ဗညုတညာဏဿ၊ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်ကို။ လာဘာယ၊ ရခြင်းငှါ။ ကပ္ပသတသဟဿာမိကာနိ၊ ကမ္ဘာတသိန်း အလွန်ရှိ ကုန်သော။ စတ္တာရိအသင်္ချေယာနိ၊ လေးအသင်္ချေတို့ ပတ်လုံး။ သမတိံသပါရမိယောစ၊ အမျှ သုံးဆယ်သော ပါရမီတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဉ္စ၊ ငါးပါး ကုန်သော။ မဟာပရိစ္စာဂေစ၊ မြတ်သော စွန့်ခြင်းတို့ကို လည်းကောင်း။ တိဿော၊ သုံးပါး ကုန်သော။ စရိယာယောစ၊ အကျင့်တို့ ကိုလည်းကောင်း။ မဟုဿာဟေန၊ ကြီးသော လုလ္လဖြင့်။ ဝိရိယာရမ္မတောယေဝ၊ လုံးပမ်းကျိုးကုတ် အားထုတ်ခြင်းကြောင့် သာလျှင်။ အဘိဓမ္မဿ၊ ကို။ ဒေသနာဉာဏသင်္ခါတံ၊ သော။ သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ ကို။ အလဘိ၊ ရတော် မူပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ အနုမာနံ၊ မှန်းဆနိုင်ခြင်းသည်။ အနုမာနသိဒ္ဓေါ၊ မှန်းဆခြင်းအားဖြင့်ပြီးသော။ အတ္ထော၊ တည်း။ သမ္မာသမ္ဗောဓိယာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို။ ပရိဝေဓိယေဝ၊ ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းကြောင့် သာလျှင်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ စတုဝေသာရမ္မဉာဏ-ဆအသာဝါရဏဉာဏ-ဒသဗလဉာဏ-အဋ္ဌာရသာဝေဏိကဓမ္မာဒိနံ၊ စတုဝေသာရမ္မဉာဏ်၊ ဆအသာဝါရဏဉာဏ်၊ ဒသဗလဉာဏ်၊ အဋ္ဌာရသာ အာဝေဏိက ဓမ္မ အစရှိကုန်သော။

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

ဂုဏာနံ၊ ဂုဏ်ဘို့၏။ မဟာသာမိ၊ ပိုင်ရှင်ကြီး အစစ်ဖြစ်ကြီး ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ ဣတိ၊ သို့။
ဩကပ္ပနံ၊ ယုံကြည်ခြင်းသည်။ ဩကပ္ပနသိန္ဓေါ၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ပြီးသော။ အတ္ထော
တည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ တိရိစ္ဆေတော၊ သုံးပါးအပြား ရှိသော။ ပစ္စက္ခသိဒ္ဓ-အနုမာနသိဒ္ဓ-ဩကပ္ပန
သိဒ္ဓတ္ထတော၊ ပစ္စက္ခသိဒ္ဓအနက်၊ အနုမာနသိဒ္ဓအနက်၊ ဩကပ္ပနသိဒ္ဓ အနက် အားဖြင့်။
(အဘိဓမ္မဒိဝသေ၊ အဘိဓမ္မာနေကို။) ဝိမံသိယမာနေ၊ စုံစမ်း ဆင်ခြင်အပ်သည် ရှိသော်။
အဗုဒ္ဓဘာသိက ပဋိရူပကော၊ ဗုဒ္ဓဘာသာတု ဗုဒ္ဓဘာသာယောင် ဗုဒ္ဓဘာသာ အရေရှိ
မဟုတ်သော။ ဧကန္တဗုဒ္ဓဘာသိကော၊ စင်စစ်ဧကန် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် အမှန် ဖြစ်သော။
ကော၊ အဘယ် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပထမကတ္တိကပုဏ္ဏမိဒိဝသံ၊ သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့ကို။
နအဘိဓမ္မဒိနောတိ၊ အဘိဓမ္မာနေ မဟုတ်ဟူ၍။ ဝက္ခတိ၊ ဆိုဝံ့ပါအံ့နည်း။ (နဝက္ခတိဧဝ
မဆိုဝံ့သည်သာ။) ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ သာရိပုတ္တ ဘွေရ-မဟာ မောဂ္ဂလာ န ဘွေရ-
မဟာကဿပဘွေရ-အနုရုဒ္ဓဘွေရ - ဥပါလိဘွေရ - အာနန္ဒဘွေရရာဇိဟိ၊ သာရိပုတ္တထေရ်၊
မဟာမောဂ္ဂလာန်ထေရ်၊ မဟာကဿပထေရ်၊ အနုရုဒ္ဓါထေရ်၊ ဥပါလိထေရ်၊ အာနန္ဒာ
ထေရ်၊ အစရှိကုန်သော။ အရဟန္တေဟိ၊ ရဟန္တာတို့သည်။ ပစ္စက္ခသိပ္ပါယ၊ မျက်မှောက်
အားဖြင့် ပြီးသည် ဖြစ်၍။ အာဟတာယ၊ ဆောင်အပ်သော။ အဋ္ဌကထာ တန္တိယာ၊
အဋ္ဌကထာ အစဉ်ကို။ အသဒ္ဓဟနကာရဏံ၊ မယုံကြည် နိုင် စရာ အကြောင်းသည်။
နတ္ထိယေဝ၊ မရှိတော့သည်သာ။ အဗုဒ္ဓဘာသိက ပဋိရူပကော၊ ဗုဒ္ဓဘာသာတု ဗုဒ္ဓ
ဘာသာယောင် ဗုဒ္ဓဘာသာ အရေရှိ မဟုတ်သော။ ဧကန္တဗုဒ္ဓဘာသိကော၊ စင်စစ်
ဧကန် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် အမှန် ဖြစ်သော။ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်။ ဧကန္တတော၊
စင်စစ် အားဖြင့်။ သဒ္ဓဟိတုံ၊ ယုံကြည်ခြင်းငှါ။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ စ၊ အပြစ်တင်ရန်၊
စုဒ္ဓါအကျန်ကို၊ ပယ်သွန်ဖျက်ကာ၊ ဆက်ပြပါအံ့။ ယထာဝတ္ထာနိ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်
ကုန်ပြီးသော။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ အဝိဇ္ဇဟိတဋ္ဌာနာနိ၊ အဝိဇ္ဇဟိတဋ္ဌာနတို့ကို
လည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓဝံသအဋ္ဌကထာယံ၊ ဗုဒ္ဓဝံသအဋ္ဌကထာ၌။ သမတိံသ ဓမ္မတာခဏ္ဍေ၊
သမတိံသ ဓမ္မတာ အပိုင်းအခန်း၌။ အာဂတာသု၊ လာကုန်သော။ သမတိံသာယ၊ အမျှ
သုံးဆယ်သော။ ဓမ္မတာသု၊ ဓမ္မတာတို့၌။ (၁၄) တာဝတိံသေ၊ လ၊ ဩတရဏန္တိ။ ။
တာဝတိံသေ၊ လ၊ ဩတရဏံ .....ဟူ၍။ ဂုတ္တဓမ္မတာပါဌ်စ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ဓမ္မတာပါဌ်ကို
လည်းကောင်း။ ဥပနိခါယ၊ ထောက်ဆကြကုန်၍။ ကေဝလံ၊ အလုံးစုံသော မြတ်စွာဘုရား
တို့၏ လက်ထက် ဆီမီးမူစေင်ပွဲ ကျင်းပကြခြင်းနှင့် မရောမယှက် သက်သက်။ အမှာကံ၊
ငါတို့၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ကာလေယေဝ၊ လက်ထက် အခါ၌သာလျှင်။
အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ မြွေရာဋ္ဌေယေဝ၊ မြွေနိုင်ငံ၌ သာလျှင်။ ပထမကတ္တိကပုဏ္ဏမိဒိဝသံ၊
သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့ကို။ အဘိဓမ္မဒိနောတိ၊ အဘိဓမ္မာနေ ဟူ၍။ ဝဝတ္ထာပေတွာ၊

အဘိဓမ္မာနေ့-အရေးတော်ပုံ

ပိုင်းခြား မှတ်သားသမုတ်ထားကြကုန်၍၊ ဒီပူဇော်သဘာဝ၊ ဆီမီးပူဇော်ပွဲကို။ နပဿာရေခွံ၊ ကျင်းပကြကုန်သည် မဟုတ်သေး။ အထခေါ၊ အဟုတ်သော်ကား။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံ ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ကာလေပိ၊ လက်ထက် အခါ၌လည်း။ သာသန ဇောတန ဌာနေသု၊ သာသနာတော် လွန်းလင်းတောက်ပရာ အရပ်တို့၌။ နဂရေ နဂရေပိ၊ မြို့တိုင်း မြို့တိုင်း၌လည်း။ ပထမကတ္တိက ပုဏ္ဏမိဒိဝသံ၊ သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့ကို။ အဘိဓမ္မဒိနောတိ၊ အဘိဓမ္မာနေ့ဟူ၍။ ဝ ဝတ္ထာပေတွာ၊ ပိုင်းခြား မှတ်သား သမုတ်ထား ကြကုန်၍၊ ဒီပူဇော်သဘာဝ၊ ဆီမီး ပူဇော်ပွဲကို။ ပဿာရေသု၊ ကျင်းပကြကုန်ပြီ။ (သာဓက ပါဠိ၏ အနက် (၁၄) တာဝတိံသဘဝနေ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌။ အဘိဓမ္မဒေသနာ၊ အဘိဓမ္မာတရားကို ဟောခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သင်္ကဿနဂရဒ္ဓါရေ၊ သင်္ကဿမြို့ တံခါး၌။ ဒေဝလောကတော၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်မှ။ ဩတရဏံ၊ သက်ဆင်းခြင်း သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ဣတိ အယံ အတ္ထော၊ ဤအနက်သည်။ ပါကဋေယေဝ၊ ထင်ရှား တော့သည်သာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤတွင် အဘိဓမ္မ ဒိန ဝ ဝတ္ထာပန အပိုင်း အခန်းကို ဆိုရာ စကားရပ် ပြီးဆုံးလတ်၍ လက်စသတ်လိုက်ပြီ။

အဘိဓမ္မဒိန ဝ ဝတ္ထာပနခဏ္ဍော၊ အဘိဓမ္မာနေ့ကို ပိုင်းခြား မှတ်သားခြင်းကို ငြရာ အပိုင်း အခန်းသည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ဆုံးခန်းတိုင်မြောက် အပြီးသို့ ရောက်ပြီ။ ။

(၇) မိဿကခဏ္ဍ-

(၁၅) ယဒါစ။လ။ အဟူတိ ဣမာယ ဒီပင်္ကရဗုဒ္ဓဝံသပါဠိယာစေဝ၊ ယဒါစ။လ။ အဟု ဟူသော ဤ ဒီပင်္ကရ ဗုဒ္ဓဝံသ ပါဠိတော်ဖြင့်လည်းကောင်း။

(၁၆) သုရိန္ဒဒေဝဘဝနေ။လ။ အဟူတိ ဣမာယ မင်္ဂလဗုဒ္ဓဝံသ ပါဠိယာစ၊ သုရိန္ဒဒေဝဘဝနေ။လ။ အဟုဟူသော ဤ မင်္ဂလ ဗုဒ္ဓဝံသ ပါဠိတော်ဖြင့်လည်းကောင်း။

(၁၇) သုရိန္ဒ ဒေဝဘဝနေတိ။လ။ အဘိဓမ္မဒိ ဣမာယ မင်္ဂလ ဗုဒ္ဓဝံသ အဋ္ဌကထာယစ၊ သုရိန္ဒ ဒေဝဘဝနေတိ။လ။ အဘိဓမ္မ ဟူသော ဤ မင်္ဂလ ဗုဒ္ဓဝံသ အဋ္ဌကထာဖြင့်လည်းကောင်း။

(၁၈) တတော။လ။ အဟူတိ ဣမာယ သောဘိတ ဗုဒ္ဓဝံသ ပါဠိယာစ၊ တတော။လ။ အဟု ဟူသော ဤ သောဘိတ ဗုဒ္ဓဝံသ ပါဠိတော်ဖြင့်လည်းကောင်း။

(၁၉) ပုနာပရံ။လ။ သမာဂမောတိ ဣမာယ ဓမ္မဒဿီဗုဒ္ဓဝံသ ပါဠိယာစ၊ ပုနာပရံ။လ။ သမာဂမော ဟူသော ဤ ဓမ္မဒဿီ ဗုဒ္ဓဝံသ ပါဠိတော်ဖြင့်လည်းကောင်း။

(၂၀) သုဓမ္မာ။လ။ ဇိနောတိ ဣမာယ ကဿပ ဗုဒ္ဓဝံသပါဠိယာစ၊ သုဓမ္မာ။လ။ ဇိနော ဟူသော ဤ ကဿပ ဗုဒ္ဓဝံသ ပါဠိတော်ဖြင့်လည်းကောင်း။

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

(၂၁) သုဓမ္မာတိ၊ လ။ အဘိဓမ္မန္တိ ဣမာယ ကဿပ ဗုဒ္ဓဝံသ အဋ္ဌကထာယ စာပီ၊ သုဓမ္မာတိ၊ လ။ အဘိဓမ္မံ ဟူသော ဤ ကဿပ ဗုဒ္ဓဝံသ အဋ္ဌကထာဖြင့်လည်းကောင်း။ အဘိဓမ္မပိဋကဿ၊ အဘိဓမ္မာ ပိဋကတ်၏။ ဗုဒ္ဓဘာသိတဘာဝေါ စေဝ၊ ဘုရားဟော၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ သတ္တမဝဿေ၊ သတ္တမဝါ၌။ တေမာသံ၊ သုံးလ ပတ်လုံး။ တာဝတိံသဘဝနေ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌။ သုဓမ္မဒေဝသဘာယံ၊ သုဓမ္မာ နတ်သဘင်၌။ ဝဿံ၊ ဝါသို့။ ဥပဂစ္ဆံ၊ ကပ်ရောက်တော်မူပြီး၍။ အဘိဓမ္မ ဒေသနံ၊ အဘိဓမ္မာ ဒေသနာကို။ ဒေသေတွာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍။ ပထမကတ္တိက ပုဏ္ဏမိဒိဝဿေ၊ သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့၌။ တာဝတိံသ ဒေဝလောကတော၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်မှ။ မနုဿလောကံ၊ လူ့ပြည်သို့။ ဩတရဏဘာဝေါစ၊ သက်ဆင်းတော်မူသည်၏ အဖြစ် သည်လည်းကောင်း။ အတိဝိယ၊ အလွန်အကဲသာလျှင်။ ပါကဇောယေဝ၊ ထင်ရှားတော့ သည်သာ။ ဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို။ ဥပနိခါယ၊ ထောက်ဆ၍။ နုဗုဒ္ဓဘာသိက ပရိရူပကော၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဘု ဗုဒ္ဓဘာသာယောင် ဗုဒ္ဓဘာသာ အရေခြံ မဟုတ်သော။ ဧကန္တ ဗုဒ္ဓဘာသိကော၊ စင်စစ်ဧကန် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် အမှန် ဖြစ်သော။ ကော၊ အဘယ်မည်သော၊ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်။ အဘိဓမ္မပိဋကံ၊ အဘိဓမ္မာ ပိဋကတ်ကို။ နု ဗုဒ္ဓဘာသိ တန္တိ၊ စ၊ ဘုရားဟောမဟုတ်ဟူ၍လည်းကောင်း။ ပထမကတ္တိက ပုဏ္ဏမိဒိဝဿံ၊ သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့ကို။ နု အဘိဓမ္မဒိနောတိစ၊ အဘိဓမ္မာနေ့ မဟုတ် ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝက္ခတိ၊ ဆိုဝံပါအံ့နည်း။ (နဝက္ခတိဝေ၊ မဆိုဝံသည်သာ။) ဗုဒ္ဓဘာသိက ပရိရူပကနံ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဘု၊ ဗုဒ္ဓဘာသာယောင် ဗုဒ္ဓဘာသာ အရေခြံ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိတဏှဝါဒိနံ၊ ပညာရှိတို့၏။ စိတ်နှလုံးကို တုံ့လှုပ်စေတတ်သော စကားကို ပြောဆိုတတ်ကုန်သော။ ပဏ္ဍိတ မာနိနံ၊ မိမိကိုပင်၊ ပညာရှင်ဟု၊ စိတ်တွင် ထင်မှတ်၊ အောက်မေ့တတ်ကြကုန်သော။ ပုဂ္ဂလာနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ သန္တဟာပနုတ္ထာယပန၊ ယုံကြည်နိုင်စေခြင်း အကျိုးငှါကား။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ် ဆိုသင့် ဆိုထိုက်သော။ ဝိသေသကာရဏံ၊ အကြောင်းထူးသည်။ နုဗ္ဗိ၊ မရှိ။ ဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို။ ဥပနိခါယေဝ၊ ထောက်ဆ၍။ သမတိံသ ဓမ္မတာခဏှ ဗုဒ္ဓဝံသအဋ္ဌကထာ ယမ္ပိ၊ သမတိံသ ဓမ္မတာအခဏ်း ဗုဒ္ဓဝင် အဋ္ဌကထာ၌လည်း။ သမတိံသာယ၊ အမျှ သုံးဆယ်သော။ ဓမ္မတာသု၊ ဓမ္မတာတို့တွင်။ ဧကုနဝိသတိမ-ဝိသတိမ ဓမ္မတာယော၊ ဧကုန ဝိသတိမ ဓမ္မတာ၊ ဝိသတိမ ဓမ္မတာတို့ကို။ (အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာ ဆရာအသျှင် မဟာဗုဒ္ဓဒုတ္တသည်) ဝိနိစ္ဆိတာ၊ ဆုံးဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤတွင်။ အဘိဓမ္မာ ပိဋကတ်၏။ ဗုဒ္ဓဘာသိတ၏ အဖြစ်၊ သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့၏ အဘိဓမ္မာနေ့၏ အဖြစ်ကို ဆိုရာ စကားရပ် ပြီးဆုံးလင်၍ လက်စသတ်လိုက်ပြီ။

မိဿကခယော၊ မိဿကအပိုင်း အခဏ်းသည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ဆုံးခဏ်း တိုင်မြောက် အပြီးသို့ ရောက်ပြီ။ ။

အဘိဓမ္မာနေ့-အရေးတော်ပုံ

သာဓက ပါဠိများကို အစဉ်အတိုင်းယောဇနာအံ့ .....

(၁၅) ယဒါဝ၊ အကြင်အခါ၌လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဒီပုဂံရာ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေဝဘဝနုဗ္ဗိ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌။ ဓမ္မံ၊ အဘိဓမ္မာတရားကို။ အဒေသယံ၊ ဟောတော်မူပြီး။ (တဒါ၊ ထိုအခါ၌။) နုရုတိကောဋိသဟဿာနံ၊ ကုဋေ ကိုးသောင်း ကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့အား။ ဒုတိယော၊ သုံးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော။ အဘိသမယော၊ လေးပါးသော သစ္စာတရား၏ မဂ်ဉာဏ်နှင့် ပေါင်းဆုံမိခြင်းသည်။ (ဝါ) လေးပါးသော သစ္စာတရားကို မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည်။ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။

(၁၆) (ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။) ဗုဒ္ဓေါ၊ မဂ်လ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သုရိန္ဒ ဒေဝဘဝနေ၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော သိကြားမင်း၏ တည်ရာ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အဒေသယံ၊ ဟောတော်မူပြီး။ တဒါ၊ ၌။ ကောဋိသဟဿာနံ၊ ကုဋေ တစ်ထောင် ကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့အား။ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော။ သမယော၊ လေးပါးသော သစ္စာ၏ မဂ်ဉာဏ်နှင့် ပေါင်းဆုံမိခြင်းသည်။ (ဝါ) လေးပါးသော သစ္စာကို မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည်။ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။

(၁၇) သုရိန္ဒဒေဝ ဘဝနေပိ၊ ကား။ ပုန၊ တဖန်။ ဒေဝိန္ဒဘဝနေ၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော သိကြားမင်း၏ တည်ရာ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌။ အဒေသယံ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ အယံ အတ္ထော၊ ဤအနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဓမ္မန္တိ၊ ကား။ အဘိဓမ္မံ၊ အဘိဓမ္မာတရားကို။ အဒေသယံ၊ ဖြစ်ပြီ။

(၁၈) (သောဘိတဗုဒ္ဓေါ၊ သောဘိတ မြတ်စွာဘုရားသည်။) တတော ပထမာဘိသ မယတော၊ ထို ပထမာဘိ သမယမှ။ ပရံ၊ နောက်ဖြစ်သော။ သမယံ၊ ဤ။ အခါ၌လည်း။ နုရမဂ္ဂနံ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့၏။ သမာဂမေ၊ ပေါင်းဆုံ စည်းဝေးရာ အခါ၌။ ဓမ္မံ၊ အဘိဓမ္မာတရားကို။ ဒေသေန္တေ၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်။ နုရုတိကောဋိသဟဿာနံ၊ ကုဋေ ကိုးသောင်း ကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့အား။ ဒုတိယော၊ သော။ အဘိသမယော။ လေးပါးသော သစ္စာ၏ မဂ်ဉာဏ်နှင့် ပေါင်းဆုံမိခြင်းသည်။ (ဝါ) လေးပါးသော သစ္စာကို မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည်။ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။

(၁၉) (ယဒါ၊ ၌။) ဗုဒ္ဓေါ၊ ဓမ္မဒဿိ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပုန၊ တဖန်။ အပရံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ (အဘိဓမ္မဒေသနံ၊ အဘိဓမ္မာ ဒေသနာကို။ ဒေသေတွာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍။) ဒေဝတော၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်မှ။ မာနုဿံ၊ လူ့ပြည်သို့။ ဧတိ၊ ကြွလာတော်မူ၏။ တဒါပိ၊ ထိုအခါ၌လည်း။ သတကောဋီနံ၊ ကုဋေ တစ်ရာကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့အား။ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော။ သမာဂမေ၊ ပေါင်းဆုံ စည်းဝေးခြင်းသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

(၂၀) (ယဒါန္တံ) ကဿပဗုဒ္ဓေါ၊ ကဿပ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရမ္မေ၊ စိတ်၏။ မွေ့လျော်ရာ ဖြစ်သော။ (ဝါ) စိတ်ကို မွေ့လျော်စေတတ်သော။ ဒေဝပူရေ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌၊ သုဓမ္မာ၊ သုဓမ္မာ နတ်သဘင်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ=တိဿံ သုဓမ္မာယံ၊ ထို သုဓမ္မာ နတ်သဘင်၌။ ဓမ္မံ၊ အဘိဓမ္မာ တရားကို။ ပကိတ္တယိ၊ အပြားအားဖြင့် ဟောတော်မူပြီ။ (တဒါန္တံ) တိဏိကောဒိသဟဿာနံ၊ ကုဇေ သုံးထောင် ကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ နတ်ဗြဟ္မာ တို့အား။ ဖိနော၊ ငါးမာရ်အောင်မြင် ဘုရားရှင်သည်။ ဗောဓယိ၊ သိစေတော်မူပြီ။

(၂၁) သုဓမ္မာဘိ၊ သုဓမ္မာဟူသည်ကား။ တာဝတိံသ ဘဝနေ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌။ သုဓမ္မာ နာမ၊ သုဓမ္မာ အမည် ရှိသော။ သဘာ၊ သဘင်သည်။ ဝါ၊ တကွ ပြောဆိုရာ ဖြစ်သော စရပ်သည်။ ဝါ၊ တကွ တောက်ပရာ ဖြစ်သော စရပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ=တိဿံ သဘာယံ၊ ထို သဘင်၌။ နိသီဒိသ္မာ၊ နေတော်မူ၍။ ပကိတ္တယိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ (ပါဠိတော်မှာစပ်) ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဓမ္မန္တိ၊ ဓမ္မ ဟူသည်ကား။ အဘိဓမ္မံ၊ အဘိဓမ္မာ တရားတော်ကို။ (ပကိတ္တယိ၊ ဟောတော်မူပြီ။) ဣတိ ဣမာယ ကဿပ ဗုဒ္ဓဝံသ အဋ္ဌကထာယာစာပိ၊ ဤကဿပ ဗုဒ္ဓဝံသ အဋ္ဌကထာဖြင့် လည်းကောင်း။ အဘိဓမ္မပိဋကဿ၊ အဘိဓမ္မာ ပိဋကတ်၏။ ဗုဒ္ဓဘာသိတဘာဝေါ စေတ၊ ဗုဒ္ဓဘာသိတ၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ဘုရားဟော၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ သတ္တမဝသေ၊ သတ္တမဝါ၌။ တေမာသံ၊ သုံးလပတ်လုံး။ တာဝတိံသ ဘဝနေ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌။ သုဓမ္မဒေဝ သဘာယံ၊ သုဓမ္မာ နတ်သဘင်၌။ ဝါ၊ သုဓမ္မာ နတ်သဘင်၏ အနီး ပင်လယ် ကသစ်ပင်ကြီး၌။ ဝသံ၊ ဝါသို့။ ဥပဂစ္ဆံ၊ ကပ်တော်မူ၍။ အဘိဓမ္မဒေသနံ၊ အဘိဓမ္မာ ဒေသနာတော်ကို။ ဧသေတွာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍။ ပထမ ကတ္တိက ပုဏ္ဏမိဒိဝသေ၊ ရှေးဦးစွာသော ကြတ္တိကာ နက္ခတ်နှင့် ယှဉ်သော သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့၌။ တာဝတိံသ ဒေဝလောကတော၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်မှ။ မနုဿလောကံ၊ လူ့ပြည် သက်သာ မြို့သို့။ ဩတရုဏဘာဝေါစ၊ သက်ဆင်းတော်မူသည်၏ အဖြစ်သည် လည်းကောင်း။ အတိဝိယ၊ အသွန် အကဲသာလျှင်။ ပါကဇောယေဝ၊ နေ-လ ရထား၊ ပုံအလားသို့၊ ထင်ရှားသွပေတော့သည်သာ။ ဣမံအတ္ထံ၊ နေ-လ ရထား၊ ပုံအလားသို့၊ ထင်ရှားသွသော ဤအနက် အဓိပ္ပါယ် ကြောင်းခြင်းရာ အသွယ်သွယ်ကို။ ဥပနိဓာယ၊ အရောင်ထင်ထင်၊ သမ္ပဇဉ်ဖြင့်၊ ဆင်ခြင် ထောက်ဆ၍။ န-ဗုဒ္ဓဘာသိ ကပ္ပဒိုရူပကော၊ ဗုဒ္ဓဘာသာတု ဗုဒ္ဓဘာသာယောင် မဟုတ်သော။ ဧကန္တဗုဒ္ဓဘာသိကော၊ စင်စစ် ဧကန် အမှန် ဗုဒ္ဓဘာသာစစ် ဖြစ်သော။ ကောသပ္ပုရိသော၊ အဘယ် သူတော်ကောင်းသည်။ အဘိဓမ္မပိဋကံ၊ အဘိဓမ္မာ ပိဋကတ်ကို။ နုဗုဒ္ဓဘာသိတန္တိစ၊ ဘုရားဟော မဟုတ် ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ပထမကတ္တိက ပုဏ္ဏမိဒိဝသံ၊ ရှေးဦးစွာသော ကြတ္တိကာ နက္ခတ်နှင့်

အဘိဓမ္မာနေ-အရေးတော်ပုံ

ယဉ်သော သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့ကို။ န အဘိဓမ္မာသီတိဝါ အဘိဓမ္မာနေ မဟုတ် ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝက္ခတိ၊ ဆိုဝံပ ချိမ့်နည်း။ န ဝဒတိ ဇေ၊ ဆိုဝံမည် မဟုတ်သည်သာ။ ပန၊ အဟုတ်အမှန်မှာကား။ ဗုဒ္ဓဘာသိကဗုဒ္ဓိဉ္စပကာနံ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာတု ဗုဒ္ဓဘာသာယောင် ဆောင်ကုန်သော။ ဝိတဏှဝါဒီနံ၊ ပညာရှိများ နှလုံးထားကို ချောက်ချား တုန်လှုပ် စေတတ်သော စကားကို ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်သော။ ပဏ္ဍိတမာနီနံ၊ ပညာမရှိဘဲလျက် ပညာရှိဟန်ဆောင်ကုန်သော။ ဗုဂ္ဂလဒနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးဆန်း၊ ပုဂ္ဂိုလ် ကောင်းတို့ကို။ သဒ္ဓဟာ ပနတ္ထာယ၊ မသုဉ် မဖည်၊ တဂုဏ် တည်လျက်၊ ယုံကြည်စေနိုင်ရန် အကျိုးငှါ။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ် ဆိုသင့် ဆိုထိုက်သော။ ဝိသေသကာရဏံ၊ ထူးသော အကြောင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိတော့ပြီ။ ဣမံအတ္ထံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော အနက် အဓိပ္ပါယ် ကြောင်းမြင်းရာ အသွယ်သွယ်ကို။ ဥပနိဓာယေဝ၊ ထောက်ခံ၍သာလျှင်။ သမတိံသ ဓမ္မတာဓဏ္ဍဗုဒ္ဓဝံသ အဋ္ဌကထာယံဝိ၊ သမတိံသ ဓမ္မတာဓဏ္ဍံ ဗုဒ္ဓဝံသ အဋ္ဌကထာ၌လည်း။ သမတိံသာယ၊ အမျှ သုံးဆယ်သော။ ဓမ္မတာသု၊ ဓမ္မတာတို့တွင်။ ဧကုနဝိသတိမ-ငါသတိမဓမ္မတာယော၊ တခုယုတ်နှစ်ဆယ်၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော ဓမ္မတာ၊ နှစ်ဆယ်၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော ဓမ္မတာတို့ကို။ ဘဒ္ဒဗုဒ္ဓဒတ္တဝရိယေန၊ အသျှင် ဗုဒ္ဓဒတ္တ ဆရာသည်။ ဝိနိစ္ဆိတာ၊ အသုံး သတ်တတ်၊ တစ်ထုံး မှတ်အောင်၊ ဆုံးဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ။

ဣတိ၊ ဤတွင် လုံးစုံ သိမ်းကြိုး ကမ္ဘတ် ဖုံး၍ အဆုံးသတ်လိုက်ပြီ။

အဘိဓမ္မဗုဒ္ဓဘာသိတဝိနိစ္ဆယော၊ အဘိဓမ္မာ ဝိနိစ္ဆယ ကတ်၏ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို ဆုံးဖြတ်ကြောင်း ဖြစ်သော အဆုံးအဖြတ်သည်။ အာရမ္မ ဒိနေယေဝ၊ ချစ်တည်ထွင်၊ ရေးစီရင်ရာ ဖြစ်သော ၁၃၁၃-ခု နက္ခေတ်လဆုတ် (၉) ရက်၊ စနေနေ့၌သာလျှင်။ နိဗ္ဗိတော၊ အကြွင်းအကျန် မရှိသောအားဖြင့် တည်ရစ်ခဲ့ပြီ။

လိခိတောယံ နိဿယော နန္ဒောဘာသေန ဘိက္ခုနာ ဘုရားကြီး
အာရာမေ ဂဏဝါစကေန အဘိဓမ္မဗုဒ္ဓဘာသိတဝိနိစ္ဆယကာရကေန၊
မဟာထေရေန ဒိန္နနယံ ဥပနိဿာယ။

အယံ နိဿယော၊ ဤအဘိဓမ္မ ဗုဒ္ဓဘာသိတ ဝိနိစ္ဆယ နိဿယကို။ ဘုရားကြီး အာရာမေ၊ ဘုရားကြီး အရာမိ၌။ ဂဏဝါစကေန၊ ဂုဏ်အားကျမ်းဂန်ကို ပို့ချတတ်သော။ နန္ဒောဘာသေန၊ နန္ဒောဘာသ အမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်။ အဘိဓမ္မ ဗုဒ္ဓဘာသိတ ဝိနိစ္ဆယ ကာရကေန၊ အဘိဓမ္မ ဗုဒ္ဓဘာသိတဝိနိစ္ဆယကို ရေးသားပြုပြင် စီရင်တော်မူသော။ မဟာထေရေန၊ မဟာထေရ်သည်။ ဒိန္နနယံ၊ ပေးအပ်သော နည်းကို။ ဥပနိဿာယ၊ ဖြစ်၍ လိခိတော၊ ရေးသားအပ်ပြီ။ ။

အဘိဓမ္မဗုဒ္ဓဘာသိတဝိနိစ္ဆယ နိဿယ ဤတွင် ပြီးပြီ။

အရေးကြီးသော အမှား ပြင်ဆင်ချက်များ

စာမျက်နှာ	ကြောင်းရေ	အမှား	အမှန်
၁၁	၂၃	(၄) အကြောင်းအားလျော်စွာ	အကြောင်းအားလျော်စွာ
၁၁	၂၆	(၁) သုတ္တ, သုတ္တာ နုလောမ	(၄) သုတ္တ, သုတ္တာ နုလောမ
၁၁	၂၇	(၂) မိမိ၏ အစဉ်လိုက်၍	မိမိ၏ အစဉ်လိုက်၍
၁၁	၂၇	(၃) နည်းယူဆခြင်း	နည်းယူဆခြင်း
၁၁	၂၈	(၄) သုတ်, အဘိဓမ္မာ	သုတ်, အဘိဓမ္မာ
၁၃	၁၀	(၃) နံပါတ် စွပ်စွဲချက်ကို ချေဖျက်ခင်း	(၃) (၃) နံပါတ်စွပ်စွဲချက်ကို ချေဖျက်ခင်း
၁၇	၁	(၁+၂) နံပါတ်စွပ်စွဲချက်များကို ချေဖျက်ခင်း	(၄) (၁+၂) နံပါတ်စွပ်စွဲ ချက်များကို ချေဖျက်ခင်း
၁၇	၂၅	သာရိပုတ္တဘိက္ခုနာယထာတံ	သာရိပုတ္တဘိက္ခုနာ ဂေါသိင်္ဂီ သာလ ဝနံသောဘေယျာတိ။ သာရ သာရ သာရိပုတ္တ
၁၇	၂၆	သမ္မာဗျာကရေယျ	သမ္မာဗျာကရမာနော ဗျာကရေယျ
၆၆	....	အဘိဓမ္မာဒိနုပတ္တိကထာ	အဘိဓမ္မဒိနုပတ္တိကထာ

